

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

a
CHARLESTON
HEAT
novel

Southern Player

jessica peterson

a
CHARLESTON
HEAT
novel

Southern Player

jessica peterson

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

GÜNEYLİ OYUNCU

Bir Charleston Ateşi Romanı

JESSICA PETERSON

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Ayrıca Jessica Peterson

Jessica'yı Nerede Bulabilirim!

1. Gracie
2. Luke
3. Gracie
4. Gracie
5. Luke
6. Luke
7. Gracie
8. Gracie
9. Luke
10. Gracie
11. Luke
12. Luke
13. Gracie
14. Gracie
15. Luke
16. Luke
17. Gracie
18. Gracie
19. Luke
20. Luke
21. Gracie
22. Gracie
23. Luke
24. Gracie
25. Gracie
26. Gracie

27. [Luke](#)
28. [Luke](#)
29. [Luke](#)
30. [Gracie](#)
31. [Gracie](#)
32. [Luke](#)
33. [Gracie](#)
34. [Luke](#)
35. [Gracie](#)
36. [Luke](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür ederim!](#)

[Southern Charmer Alıntılar](#)

[Teşekkür](#)

[Jessica Peterson](#) tarafından da

[Yazar Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

JESSICA PETERSON TARAFINDAN DA

CHARLESTON HEAT SERİSİ

Güneyde Buharlı Olan Tek Şey Hava Değil...

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ! [Southern](#)

[Charmer \(Charleston Heat #1\)](#) Southern Player

(Charleston Heat #2)

[Southern Gentleman \(Charleston Heat #3\)](#) İlkbahar 2019'da Çıkıyor!

KRALLARLA KAÇAMAKLAR SERİSİ

Royal. Güllünç derecede ateşli. Tamamen Sınırların Dışında...

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ olarak mevcut!

[Kraliyet Harabesi \(Krallarla Flings](#)

[#1\) Kraliyet Asisi \(Krallarla Flings #2\)](#)

[Kraliyet Haydutu \(Krallarla Flings #3\)](#)

YURTDIŞI EĞİTİM SERİSİ

Yurtdışında Eğitim Çok Daha Seksi Hale Geldi...

Birbiriyle Bağlantılı Bağımsız Seksi Romanslar Serisi Hepsini

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ Okuyun!

[İspanyolca Dersleri \(Yurtdışı Eğitim](#)

[#1\) Yerçekimi Dersleri \(Yurtdışı Eğitim](#)

[#2\)](#)

[Bırakma Dersleri \(Yurtdışı Eğitim #3\) Kaybetme](#)

[Dersleri \(Yurtdışı Eğitim #4\)](#)

JESSICA'YI NEREDE BULABİLİRİM!

- Gelecek kitaplardan özel alıntılar ve bolca hediye için Facebook okuyucu grubum [The City Girls](#)'e katılın!
- Bir aşk yazarı olarak pek de parlak olmayan hayatımı Instagram'da takip edin [@JessicaPAuthor](#)
- Beni [Goodreads](#)'te takip edin
- Beni [Bookbub](#)'da takip edin
- [Facebook Yazar Sayfamı](#) Beğen

OceanofPDF.com

Peterson Paperbacks, LLC tarafından yayımlanmıştır
Telif Hakkı 2019 Peterson Paperbacks, LLC Kapak
Najla Qamber of Najla Qamber Designs Fotoğrafçı:
David Wagner
Kapak Modeli: Taylor Napier

Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen iade edin ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz. Metnin bazı bölümlerinden alıntı yapma izni almak için lütfen jessicapauthor@jessicapeterson.com adresinden yazarla iletişime geçin.

Bu kitaptaki tüm karakterler kurgudur ve yazarın hayal gücünün ürünüdür.

www.jessicapeterson.com

Vellum ile Oluşturuldu

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

GRACIE

O bir Dük'tü.

İngiltere'nin en zengin, en güçlü adamlarından biri.

O bir mavi çoraplıydı. Günlerini kitaplarla, köydeki kızlara ders vererek geçiren bir hiçti.

Amcası ona "garip bir ördek" diyordu.

O ve Dük farklı dünyalarda yaşıyorlardı. Asla örtüşmeyen daireler çiziyorlardı.

Ama burada, yatak odasının mahremiyetinde, o sadece Max'ti. O da sadece Jane'di.

Ve soyunmak üzereydiler.

Mavi gözleri onunkilerle buluştuğunda ateşin ışığını yansıtıyordu.

"Zevk arayışınızda size yardımcı olmamı istediniz," dedi Max. "Güveniniz beni onurlandırdı, Bayan DuPont. Benden her şeyi isteyebileceğinizi bilin, ne kadar ahlaksız olduğuna inanırsanız inanın, size vereceğim. Memnuniyetle."

Jane'in kalbi yumuşadı, hatta seksindeki ihtiyaç sıkılaştı. O anlamıştı.

Onu güvende hissettirdi. Ve ahlaksız. Hepsini birden.

"Ahlaksızlık," diye yutkunmayı başardı. "İlgimi çekti."

Max'in dudakları kıpırdadı. Bakışları onunkilere kilitlendi ve sessiz bir istekle ellerini kaldırdı.

Başını salladı.

Parmağını kadının korsajının düşük boynunun içine kaydırды. Vücudu basit okşayışa doğru yükseldi, bacaklarının arasında bir ağırlık toplandı.

"Bana bir şey söyle," dedi.

"Evet?"

"Gerçekten neyin peşindesin? Zevkin içinde mi? Ötesinde mi?"

Jane yutkundu. Bir kalp atışı boyunca cevabını düşündü, sonra bir kalp atışı daha.

"Yoğunluk," dedi sonunda. "Aşkınlık."

Max gülümsedi. "Ah. Sadece hayatın anlamı o zaman."

"Hayatın anlamı değil," diye yanıtladı. "Sadece hissetmek istiyorum. Yaşadığımı hissetmek istiyorum."

Parmağı daha aşağıya indi ve göğüs ucuna takıldı. "İste ve alacaksın." Bir korna sesiyle gözümü kırpyorum. Kaldırımında kısa bir süre durunca, camlarından dışarı sarkan pasaklı kardeşlerin olduğu devasa bir SUV tarafından ezilmekten kıl payı kurtuluyorum. Charleston Koleji çıkartmalarıyla sıvanmış. Elimi kaldırdım.

özür dilemek için elimi uzattım.

Kardeşler uzaklaşırken, elimi göğsüme koydum.

Kalbim küt küt atıyor. Tanrım, bu çok yakındı.

Ve Tanrım, Max the Duke dikkat dağıtıyor. Lezzetli. Tüm doğru yollarla adanmış.

Kulaklıklarımı kulaklarımdan çıkarıyorum. Sesli kitaplar bomba gibi. Ama dikkatli olmazsam, *Dük ile Anlaşmam* beni öldürecek. Kardeşimin kız arkadaşı Olivia'nın yakın zamanda yayınladığı ikinci tarihi aşk romanı. Ve tıpkı ilk kitabı *Düşmanım Earl* gibi, gerçekten çok iyi.

O kadar iyi ki keşke 1800'lerin İngiltere'sine zaman yolculuğu yapıp geniş omuzlu, erotik açıdan maceraperest, politik açıdan uyanık bir Dük bulabilseydim diyorum. Aşk hayatım son zamanlarda beni hayal kırıklığına uğrattı. Her zaman kafamda olan plan -ruh eşimle sonsuza dek mutlu olacağım- hayatımın bu noktasında umduğum gibi gitmedi.

Bu kez her iki yöne de bakarak Meeting Caddesi'ni geçiyorum ve Queen'den sola dönüyorum. Kaldırım öğleden sonra güneşinin sıcağında dalgalanıyor. Daha yarım mil bile yürümedim ama alnımda boncuk boncuk ter var ve atletim tenimde nemli bir his yaratıyor.

Charleston'da sıcaklık Haziran ortası için tipiktir. Burada yaz Mayıs'ta başlar ve genellikle Ekim'e kadar bitmez. On mil ötede, sahilde, esintiler sıcağı katlanılabilir kılıyor.

Ama şehir merkezi? Ateşli, nemli, havasız bir fırın.

Beni yanlış anlamayın, şehrimi seviyorum. Asla ayrılmak istemezsiniz. Ancak şehrin b ü y ü s ü , etrafta

Daimi bataklık kıcı.

Atletimi çekiştiriyor, hava sirkülasyonu sağlamak için havalandırıyorum. Sıcak, bir şeyler atıştırmak için kardeşim Elijah'ın restoranı The Pearl'e gitme kararımı tekrar gözden geçirmeme neden oluyor. Saat dördü biraz geçiyor, bu da akşam yemeği servisi başlamadan önce personelini beslemek üzere olduğu anlamına geliyor. şeflerine her zaman benim gibi uğrayanlar için biraz daha fazla yemek hazırlatır.

Ama şu anda açlıktan çok susuzluk çekiyorum. Wentworth Caddesi'nde sahibi olduğum kahve dükkânı Holy City Roasters'da tezgâhın arkasındaki vardiyalarımından birini yeni bitirdim. Her gün işe yürüyerek gidip geliyor - Queen caddesinin hemen aşağısında oturuyorum. Genelde bu bir kilometrelik yürüyüş keyiflidir, özellikle de sabahları.

Ama bugün iştahımı kaçırıyor.

Yine de. Kardeşim ve ekibiyle biraz ırmık ve güzel bir sohbetin beni daha iyi hissettireceğini biliyorum. Eski sevgilim Nick'le birkaç ay önce ayrıldığımızdan beri biraz sıkıntılıyım.

Dürüst olmak gerekirse, zldğum Nick değil. Yine de onunla paylaştığım bazı fantezilere verdiği tepkiyi düşündüğümde hala biraz utanç duyuyorum. İyi olanları bile paylaşmadım. Geriye dönüp baktığımda, Nick'i mutlu etmek için kendimden ne kadar çok şey sakladığımı fark ediyorum.

Kalbimde bir romantığım. Her zaman yleydim. Onu vurmak ve tüm duyguları hissetmek ve büyük, gerçek, kalıcı bir aşk yaşamak istiyorum.

Hayır, beni zen ayrılık değil. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, o tür bir aşk bulamıyorum. Ve çok denedim. Nick'ten sonra kısa süreliğine başka bir adamla çıktığımda tekrar denedim. Ama bana verdiği tek şey bir morluk ve kalıcı bir hayal kırıklığı oldu.

Gerçek aşk muhtemelen şimdiye kadar sıraya gireceğini düşündüğüm ama girmeyen şeyler listemdeki en büyük madde - ruh eşim, birlikte yapacağımız ev, hatta belki bir gün kuracağımız aile.

Arkadaşlarımı ve ailemi bu tür mükemmel bir geleceğin tadını çıkarırken gördüğümde yetersiz kaldığımı hissetmemek zor. Kabul etmek gerekir ki, bu mkemmeliğin çoğunu sosyal medyanın çarpıtılmış merceğinden görüyorum.

Yine de *oraya ulaşmak* istiyorum. Profesyonel hayallerimi gerçekleştirdim ve şimdi kişisel hayallerimi de gerçekleştirmeye başlamak istiyorum. Ama bunu bir türlü gerekleştiremiyorum ve bu konuda ne yapacağımı da bilemiyorum.

Eli her zaman "karnın tokken kendini daha iyi hissedersin" der. Ben de East Bay Caddesi'nin kalabalığından sağa dönüp ona doğru ilerliyorum. Çantamın bir askısını omzumdan indirip aşağı bakıyorum ve kulak tomurcuklarımı içine bırakmak için açıyorum.

Yukarı bakıyorum.

Bakışlarım Unity Alley'nin - Pearl'ün adresi - hemen dışında kaldırıma çekilmiş bir kamyonete takılıyor. Pikap eski - tam olarak eski değil - ama kusursuz durumda. Krom ızgarası parlıyor, görünürde tek bir leke yok. Lastikler yeni. Elma şekeri kırmızısı boyası lekesiz. Temiz. Ezik ya da kirden arınmış.

Arkasında hareket eden adamı gördüğümde kalbim küt küt atıyor. Kamyon büyük, o da öyle. Uzun boylu ve... *kaslı* kulağa klişe geliyor ama tam olarak öyle. Kas gücü ve genişlik, yüz mil boyunca devam eden omuzlar ve viski fıçısı gibi bir göğüs. Tam olarak defans oyuncusu iriliğinde değil. Ama kalın kas yapısında atletizm izlenimi veren bir şeyler var. Hareketleri sporla ilgili bir zarafetten bahsediyor.

Kafamın içinde bir çekilme hissediyorum. Tanıma. Adımlarımı yavaşlatıyorum, daha iyi görebilmek için başımı eğiyorum.

Adam boş gibi görünen bir sandığı kamyonun kasasına itiyor. Üstüne oturan gri tişörtü hareket ettikçe yukarı kalkıyor ve bronzlaşmış, kaslı karnını ortaya çıkarıyor. Ve özellikle kıllı, koyu sarışın mutlu bir iz, karnının alt kısmının gergin düzleminden aşağı doğru oklar çizerek solmuş kot pantolonunun içinde kayboluyor.

Eldiven gibi oturan kotlar. Bruce Springsteen-1984 civarı tarzı.

Gözüme bir damla ter düştü. Göz kırıyorum.

Elinde yıpranmış beyzbol şapkasının faturasını tutan adam, şapkayı kafasından çekip çıkarıyor ve hafif kıvrıkcık, kalın, koyu sarı saçlardan oluşan terli bir karmaşa ortaya çıkıyor - mutlu iz ile aynı tonda. Bir elini saçlarında gezdiriyor. Şapkayı kafasına geri takıyor, bu sefer ters takıyor. Artık saçının kıllarını gerçekten görebiliyorum. Sakal olarak nitelendirilebilecek kadar uzun.

Hareketleri güçlü. Sabit. Yavaş.

Gözleri benimkilere takılıyor ve midem bulanıyor. Mavinin ürkütücü bir tonuydular.

Tamamen açıklar. Açık sözlülüklerinde biraz vahşiler.

Bunlar ne istediğini bilen bir adamın gözleri. Onları her yerde tanırım.

Luke Rodgers'a aitler.

Kardeşimin en iyi arkadaşı ve on yıldan uzun bir süre önce tanıştığımızdan beri aşık olduğum adam - Dashboard Confessional şarkılarını ve vampir-insan-kızılderili aşk üçgenlerini akla getiren saçma, genç bir tür aşk -.

Nasıl oldu da onu daha önce tanıyamadım? Suçu varoluşsal kaygılara ve beynimdeki ateşli kurgusal Dukes'a atıyorum. Dürüst olmak gerekirse, son zamanlarda birbirimizi pek görmüyorduk. Sanırım Luke'la en son birkaç hafta önce Olivia'nın doğum günü partisinde konuştum.

"Gracie Jackson!" diyor, bagaj kapağını çarparak kapatırken yüzünde parlak bir gülümseme beliriyor. "Kıç tekmelediğini ve dünyayı ele geçirdiğini biliyorum, ama bu biz küçük insanları unutabileceğin anlamına gelmiyor, duydun mu? Seni uzun zamandır görmedim. Nasılsın kızım?"

O kadar sert ve büyük gülümsüyorum ki dudaklarım kulaklarıma kadar geriye çekilmiş gibi hissediyorum.

Lanet olsun şu ışıltılı vampir aşkına. Çok eğlenceli.

"Dayanmaya çalışıyorum. Seni görmek çok güzel Luke."

"Bugün Pearl'e teslimatımı geç yaptığıma sevindim. Yoksa sana rastlayamazdım."

Luke kamyonun etrafında dönüyor ve sonra önümde duruyor, altı-üç yaşında ve terli ama her nasılsa hala temiz çamaşır gibi kokuyor. Hiç düşünmeden kollarımı açtım ve parmak uçlarımda yükseldim.

"Kilisedeki bir fahişe gibi terliyorum," diye uyarıyor. "Bana sarılmak istemezsin."

"Evet istiyorum," diyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Seni çok özledim. İşler nasıl gidiyor?"

Kollarını belime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Tıpkı her zaman yaptığı gibi.

Vücudum aydınlanıyor. Her zaman olduğu gibi.

Ve her zaman olduğu gibi, aramızdaki ve etrafımızdaki boşluk elektrikleniyor. Olasılık ve özlemle çatırdıyor.

Bir an için gözlerimi kapatıyorum, dişlerimin arasından küçük bir nefes alıyorum. Tanrım, bunu seviyorum. Ağırlığın bacaklarımdan arasına yerleşmesi. Göğsümün en ufak bir şekilde ağırması.

Onun kollarında olmak bana ne kadar aç olduğumu hatırlatıyor. Cinsel anlamda.

Bunu hissetmeyeli uzun zaman olmuştu. Cazibe. Ham arzu. Nick birçok şey olabilirdi ama yatakta bir hayvan değildi. Lanet olsun, adam

Ona rol yapmayı denemek istediğimi söylediğimde benimle birlikte oldu.

Luke mu? Eğer şehirdeki söylentiler doğruysa, Luke altın standart. Kelime oyunu yapıyorum.

Ona karşı hissettiğim bu şey için hiç harekete geçmedim. Uzun bir süre farklı şehirlerde yaşadık. İkimiz de Charleston'dayken, rastgele bir kahve randevusu için bir araya geliyor ve birbirimize rastladığımızda utanmadan flört ediyorduk, ki bu yeterince sık oluyordu. Ama sonuçta farklı şeyler arıyorduk.

Bir de Eli var. Kardeşimin mahrem yerlerimizi birbirine sürtmemizden heyecan duyacağından şüpheliyim.

Hissettiğim çekimin tek taraflı olup olmadığını da merak ediyorum. Luke'un bir şeyler hissettiğinden oldukça eminim. Aramızdaki enerjiyi görmezden gelmek zor. Ama o doğuştan bir katil. Yakışıklı, kendine güvenen, muhtemelen herkesle flört eden erkek türünün A+ üyesi.

Eğer bu söylentiler gerçekten doğruysa onları da sikeyim. İtiraf etmeliyim ki kapalı kapılar ardında nasıl biri olduğunu hep merak etmişimdir.

"Her şey yolunda," diye yanıtlıyor. "Yeni ev iyi gidiyor. Bir ara çiftliğe gelmelisin. Sana etrafı gezdirmek isterim. Ayrıca düşündüğüm bazı şeyler hakkında seninle konuşmak isterim. İşimi büyütmek. İrmiklerimi markalaştırmak. Taşrada yaşamama rağmen güzel kızların beni daha sık ziyaret etmesini nasıl sağlayabilirim."

Luke yıllarca profesyonel beyzbol oynadı. Önce Chicago için büyük liglerde. Ama sonra bir sakatlık onu AAA takımımız Pirates'ta oynamak üzere Charleston'a geri getirdi. Geçen yıl oyundan tamamen emekli oldu ve Wadmalaw Adası'nda otuz dönümlük bir çiftlik satın aldı. Orada her türlü organik, yadigâr ürünü yetiştiriyor ve bunların çoğunu Elijah The Pearl için satın alıyor.

Sırıyorum. "Lütfen bana bir traktörün olduğunu söyleme."

"Lütfen bana traktörlerin seksi olduğunu düşündüğünü söyleme, çünkü o zaman gerçek bir sorunumuz olacak."

"Komik eski country şarkılarını çok fazla sevmekle ilgili bir sorun mu var? 'She Thinks My Tractor's Sexy' muhtemelen tüm zamanların en sevdiğim Kenny Chesney şarkısıdır."

"Tam bir klasik. Ama hayır. Ellerini benden uzak tutmanla ilgili bir sorun var.

O traktöre bütün gün biniyorum Gracie. Hepsini. Lanet olsun. Gün." "Muhtemelen kafam patlar."

"Muhtemelen mi? Kesinlikle."

"Onun yerine sana binmekle ilgili bir şaka var."

Luke başını sallıyor. "Bunu senin için çok güzel ayarladım, değil mi?"

Gülerek onu biraz daha sıkıyorum. Luke'la yirmi saniye ve Şimdiden yirmi kat daha iyi hissediyorum.

Başımı çeviriyorum, gözlerimiz kilitleniyor. Gözleri parlıyor. Sadece bir saniyeliğine. Bir an için ilgimi çekecek kadar uzun.

Onun eğildiğini hayal ediyorum. Dişlerini boynuma geçiriyor, seksi genç vampir tarzı.

Bana ölümsüz ruhunu ver, derdi. Ya da en azından öğleden sonrası.

Luke onun yerine ellerini gevşetiyor. Elleri sırtımın alt kısmından aşağı doğru kayıyor ve yarım vuruş fazla uzun sürüyor.

Gitmeme izin verdi.

Tüm varlığım hayal kırıklığıyla iç çekiyor. Görünüşe göre gerçekten iç çekiyorum, çünkü Luke'un kaşları birbirine çarpıyor ve ifadesi yumuşuyor.

"Kulağa ciddi geliyor," diyor. "Aklında bir şey mi var Grace?"

"Uzun bir hafta," diye cevap veriyorum yutkunarak. "Uzun bir ay."

Uzun bir yıl.

"Sana bir bira ısmarlayayım. Bunun hakkında konuşabilirsin. Ya da konuşmazsın. Onun yerine traktöründen ve bacaklarının arasında böyle bir zonklama olmasının hayatı nasıl yaşamaya değer kıldığından bahsedebilirim."

Gülüyorum. "Tamam. Evet. Evet, bunu isterim."

Luke arkasına uzanıyor. Kamyonetin yolcu tarafındaki kapı kolunu kocaman eldiveni ile kavıyor ve kapıyı açıyor. "Kenny Chesney yok ama çalabileceğim eski bir Trisha Yearwood kutu seti var."

"Trisha'yı seviyor musun?" Luke'un etrafından dolanarak kamyonetine tırmanıyorum.

Dışarısı kadar içerisi de temiz ve bakımlı.

Luke deterjanı ve Ivory sabunu gibi kokuyor.

Kalbim küt küt atıyor.

"Trisha'yı ne kadar sevdiğimi bilemezsin."

"İlk turda Trisha'nın şarkılarının sözlerini senden daha iyi bileceğime bahse girerim," diyorum. "Ben küçükken annem durmadan onu dinlerdi."

Luke kapıyı kapatır. Pencereyi sonuna kadar açıyor ve ellerini -Allah kahretsin, o büyük, ince yapılı ellerini- pervaza koyuyor. Eğildi, dudakları büküldü.

"Bu kaybedeceğin bir bahis, Gracie kız."

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

LUKE

İş çıkışı kalabalığı için biraz erken, bu yüzden Benekli Kurt boş. Gracie ve ben arka verandadaki bara yanaştık. Bir tente biraz gölge sağlıyor. Otomatik püskürtücülü fanlar tam gaz çalışıyor ve havayı sisle dolduruyor.

Hala çok sıcak.

Ve evet. Gracie Jackson'ın yanında durmak, dirseğini barın kenarına koyarken benimkine sürtünmesi kesinlikle yardımcı olmuyor. Daha önce sarıldığımızda bana doğru eğilmesi, aç ve istekli bir şekilde, bana bir süredir dokunulmadığını düşündürdü. En azından doğru düzgün.

Ona dokunulması gerektiği gibi değil. "Ne içiyorsun?" diye sordum.

Gözlerime bakıyor. Bir çift kaplumbağa kabuğu gözlüğün ardında, onunkiler çikolatamsı. Zekice. Sıcak. Tenimi istila eden ve kıyafetlerimi iki beden küçük hissettiren bir sıcaklık.

Sarı saçlarını kestirmiş. Artık kısa. Biraz Meg Ryan, biraz da vantilatörlerin esintisiyle karışmış.

Çok seksi.

Tanrım, o muhteşem bir kız. Uzun boylu, kıvrımlı kalçaları ve atletik bacakları var. Gözlükleri, vahşi saçları ve giydiği seksi küçük siyah şortuyla, modaya uygun kütüphaneci ile sofistike, hafif hipster şehir kızı arasındaki çizgide duruyor.

Ona çok yakışıyor.

Yine de Grace her şeyi güzel gösterebilirdi. "Bir kadeh viski ve bira için çok mu erken?"

Kalbime göre bir kız.

Grace'e karşı bir şeyler hissetmeme şaşmamalı. On yıldan fazla bir süre önce bir barbeküde tanıştığımız günden beri hep öyleydi. Ateşli bir zekası var. Pis bir mizah anlayışı.

Ayrıca iyi bir eğitimi var - Vanderbilt'te tam burs, Ivy League'de MBA - ve şehirdeki en iyi kahve dükkanının sahibi. Ama olabildiğince gösterişsiz biri. Bira ve shot da bunun bir örneği.

Yani. Nasıl olur da bu kıza karşı bir şeyler hissetmem? Hiç harekete geçecekmişim gibi değil.

Bu bir aşk.

Büyük bir aşk.

Ama bir erkek arkadaşı var. Görünüşe göre Eli'a bu adamın, sanırım adı Nick, ya da belki Nathan?, doğru kişi olabileceğini söylemiş. Onunla birkaç kez karşılaştım. Pek hayranı değildim. Durmadan babasının balıkçı teknesinden ve yatırım şirketinde kazandığı paradan bahsediyordu.

Büyük penis enerjisinin tam tersi.

Gracie için yeterince iyi değil.

Yine de bu kararı ben veremem. Hep o tiki tiplerle çıkmıştır. Belli ki onun için bir şeyler yapıyorlar.

En iyi arkadaşımın kız kardeşi olduğunu da unutmayalım. Birkaç ay önce Elijah ondan uzak durmamı söylemişti. Nick'le işleri ciddileştiği için onun kafasını karıştırmamı istemiyordu.

Öyle bile olsa. Bazı erkekler en iyi arkadaşının bebeğinin kız kardeşi çizgisini geçer. Ben onlardan biri değilim. İşleri doğru şekilde yapmadığım sürece. Onunla düzgün ve onurlu bir şekilde çıkabilirim.

Belli ki bu mümkün değil, çünkü başka biriyle çıkıyor. Ama eğer bekar olsaydı-

Bu düşünceyi kafamdan silkeliyorum. Kendime işkence etmenin faydası yok. Eğer Bay

Haki Pantolonlu Sikkafa doğru kişi, o zaman benim için devam etme zamanı. "Asla erken değildir. Jameson iyi mi?"

"Jameson harikadır."

Gölgede duran bir kanep ve iki sandalyeye başımla işaret ediyorum. "Neden gidip oturmuyorsun? Bu turu ben aldım. Trisha Yearwood yarışmasını açıkça kazanmış olmama rağmen."

"Bu bir yalan. 'XXX'ler ve 'OOO'lar'ın 'x'ler ve 'o'lar' kısmını tamamen karıştırdın."

"Yapmadım."

"Ben de yaptım. Ama bunu görmezden geleceğim. Sadece bu seferlik."

Gracie gülümsüyor ve gamzeleri ortaya çıkıyor. Kocaman bir kahkahanın eşigindeymiş gibi görünmesini sağlayan çok sevimli gamzeler.

Gözlerim onun ağzına kayıyor. Tanrım, onun ağzı. Zeki ve hızlı.

Dudaklar dolu.

Ve, sanırım, yumuşak.

Tekrar yukarı bakıyorum ve *beni* bakarken

yakaladığını görüyorum. "Otur," diyorum hoyratça.

Gamzeleri derinleşiyor. Onu doldururken ben de parmaklarımla doldurmak istiyorum-

Dur.

Dur, dur, dur.

Hayvan gibi davranıyorum.

Pis, terli, azgın bir hayvan Gracie'nin kaçmasına neden olmalı.

Ama o aldırıyor gibi görünüyor. Hayvan. Benim için. Her neyse.

Onun yerine, sanki lanet olası ayı asmışım gibi bana gülümsemeye devam ediyor. "Görüyorum ki kendi patronun olmak seni patronluk taslayan biri yapmış," diye takılıyor.

"Ben her zaman otoriter oldum," diyorum. "Şimdi *otur*, yoksa 'She's in Love with the Boy' şarkısında Tommy yerine Timmy'yi söylediğin için seni azarlayacağım."

Gracie gülüyor ve ben de kendimi gösterme isteğime direniyorum. Bir süredir gülmediğini hissediyorum. Bir şey onu rahatsız ediyor. Her zaman böyle bir parlaklığı vardı, sanki içten içe aydınlanmış gibi.

Bugün o parıltı sönük. Yok olmadı. Ama her zaman olduğu kadar güçlü değil.

Yine de, kafasının içinde her ne oluyorsa olsun, onu güldürmeyi başardım.

Birçok şeyle gurur duyuyorum. Büyük liglere çıkmak. Sakatlığım beyzbol kariyerimi sona erdirdikten sonra yeniden başlamak. Her zaman hayalini kurduğum çiftliği sıfırdan inşa etmek.

Gracie'yi güldürmek, hem de açıkça acı çekerken? Her şeyi göz önünde bulundurursak, bununla olması gerekenden daha fazla gurur duyuyorum.

Barmen Jake içkilerimizi barın diğer tarafına kaydırıyor. Sağ elimle onlara uzanırken omzumda artık tanıdık gelen bir sertlik hissediyorum. Rotator manşet ameliyatı geçireli bir buçuk yıl olmuştu. Ağrılar büyük ölçüde geçmiş olsa da, hâlâ başa çıkmam gereken bazı sertlik ve ağrılar var. Başa çıkamayacağım bir şey değil.

O ameliyat tam bir serseri. Açıkçası bir darbe oldu, bir daha asla eskisi gibi olamadım ve top kariyerim kısa bir süre sonra sona erdi. Ama emekli olduğumda ne yapacağıma dair her zaman bir planım vardı.

Çiftçi olmak istiyordum.

İstedğimden biraz daha erken oldu. Ama şimdi Rodgers'ın Çiftliği çalışır durumda ve bunu dünyaya değişmem. Çiftçiliği en az beyzbol oynamayı sevdiğim kadar seviyorum. Belki daha fazla, çünkü bunu sonsuza dek yapabileceğim. Ve bunu aileme ve arkadaşlarıma yakın yaşayarak yapabiliyorum.

Şişeleri ve gözlükleri parmaklarımin arasında sıkarak Gracie'ye doğru dönüyorum. Kanepeye doğru ilerliyor, sırtı bana dönük.

Tanrım, o atleti ve şortu çok güzel gösteriyor. Harika bir kalçası ve günlerce sürecektir kalçaları var. Uzun, bronz bacaklar. Yürüdükçe baldırlarındaki kaslar sertleşiyor, biçimli ayak bilekleri giydiği alçak topuklu spor ayakkabıların içinde kayboluyor.

Çok yaşa.

Kanepenin ucuna oturuyor, şortu düzgün kalçalarını daha da ortaya çıkaracak şekilde yukarı kalkıyor. Solundaki sandalyenin yanına yanaşıyorum, her şeyi aramızdaki alçak masaya koyuyorum ve sonra oturuyorum. Dizim onunkine dokunuyor.

Hareket ettirmiyor. Onun yerine içkisine uzanıyor ve onu kaldırıyor.

"Şerefe. Bu beklenmedik bir ikram. Teşekkürler Luke."

Bardağımlı alıp onunkine vuruyorum, viski parmaklarımin üzerine dökülüyor. "Trisha'ya teşekkür ederim. Ve traktörüne."

"Dürüst ol. Bu traktör sana ne kadar seks kazandırdı?"

"Düşündüğünüz kadar değil. Görünüşe göre traktör pornosu kadın nüfusunun sadece çok küçük bir kesimine hitap ediyor."

Gracie sırtıyor. "Saçmalıyorsun."

Ben de sırtıyorum. "Evet."

"Utanmaz." "Her zaman."

İğneleri içiyoruz. Buruk yanık dilimin üzerinden geçip boğazıma inerken irkilmemek için kendimi zor tutuyorum. Gracie bir gözünü kapatıyor ve hemen birasına uzanıyor, dudaklarını büzerken gamzeleri patlıyor.

O kadar tatlı ki dayanamıyorum.

"İyi misin?" Başparmağımla işaret parmağımin arasındaki viskiyi yalamak için elimi ağzıma götürerek soruyorum.

Gracie bunu yaparken beni izliyor. Bakışları ağzıma kilitlendi. Şaşkın.

Daha sert sırtıyorum. Dilimi başparmağımin uzunluğu boyunca gezdiriyorum, çünkü yapabiliyorum.

Çünkü onu kızdırmayı seviyorum.

Bakışları da onu takip ediyor.

"Evet." Göz kırıyor. "Evet. Buna ihtiyacım vardı."

Biramı aldım ve sandalyeye yaslandım. Bir yudum alıp viskiyi yudumluyorum ve bekliyorum. Konuşmak isterse dinlemek için buradayım.

Grace de arkasına yaslanır ve birasını dudaklarına götürür. Şu anda o biranın yerinde olmak için iyi para verirdim. "Sana bir sorum var" diyor.

"Ateş et."

"Omzunu incittikten sonra yeniden başlamak zorunda kaldın - işler plana göre gitmediğinde dönmek zorunda kaldın." Yere bakarak, küçük tırnağıyla birasının etiketini kazıyor. "O planı bırakmayı nasıl öğrendin? Mesela, sahip olacağını düşündüğün gelecek yolunda gitmediğinde bir sonraki adımda ne yapacağını nasıl bildin?"

Nefes alıp bir dakika cevabımı düşünüyorum. Bu soruyu neden sorduğunu düşündüm. Hayatında planlamadığı ne var? Son baktığımda, kız istediği her şeye sahipti. Başarılı bir iş. Şehir merkezinde muhteşem bir daire. Erkek arkadaşı.

Neyi kaçırıyorum?

"Beyzbol kariyerimi kaybetmenin üzüntüsünü elbette yaşadım. Bu oyunu her zaman seveceğim. Ama onunla birlikte gelen her şey - basın, ilgi, yaşam tarzı - bana göre değildi. Ama çiftçilik? İşte o benim. Bu yüzden emekli olduktan sonra bunu yapmak istediğimi biliyordum. Arazimde kendimi evimde hissediyorum. Kendimi evimde gibi hissediyorum."

Gracie yukarı bakıyor. Kaşları çatık. "Kulağa hoş geliyor."

"Öyle." Şişemi geri deviriyorum. "Senin için planlanmayan ne var?"

"Kafamda hep bu liste vardı, anlıyor musun?" Birasını yudumluyor. "Şimdiye kadar gerçekleşmiş olacağını düşündüğüm şeyler. Bunlardan bazılarını gerçekleştirdim, bir kahve dükkanı açmak ve bir topluluk oluşturmak gibi. Bunlarla gerçekten gurur duyuyorum. Ama diğer kalemler. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, sonuç alamıyorum. Kendime engel olamıyorum ama sanki bende bir sorun varmış gibi hissediyorum. Sanki mükemmel geleceğimi yerine oturtacak çok önemli *bir şeyi* kaçıyormuşum gibi."

Ona bakıyorum. Bana her şeyi anlatmıyor - bu hikâyede anlattığından daha fazlası var. Ama onu zorlayacak değilim. Bana bu kadarını anlatarak genellikle bana karşı olmadığı bir şekilde savunmasız davranıyor.

Bana bu savunmasız tarafını göstermeye devam etmesini istiyorum. Otantik tarafını.

Hoşuma gitti. Çok fazla.

"Sana gerçekten hayranım Gracie. Ve bence sen tam da olduğun gibisin."

Sırıttıyor. Gözlerine dokunmuyor. "Çok tatlısın."

"Belki de sorunun siz değil de listeniz olduğunu hiç düşündünüz mü?" Dedim. "Belki de kafandaki liste sana göre değildir, Gracie. Belki de bu tür keyfi teslim tarihlerine ya da başka bir şeye uymak için kendine çok fazla baskı yapıyorsun."

Göz kırptıyor. Sanki bu açığı hiç düşünmemiş gibi.

"Belki," diyor.

"Dürüst olmak gerekirse, bunun yerine *gerçeğe* sahip olmak varken mükemmelin nesi bu kadar harika? Demek istediğim, listendeki şeylerin seni tatmin ettiğini düşünüyor musun?"

Doğrulup arkama uzanarak beyzbol şapkamın yakasını çekiştiriyorum. Birasını ağzına götürürken gözleri kaldırdığım kolumun üzerinde geziniyor.

"Profesyonel olarak mı? Evet. Listedeki bu maddeler çok tatmin edici oldu. Ama kişisel olarak? *Cinsel olarak?*" Birasını ağzına götürerek alay ediyor. "Hayır. Belki bana bu konuda da birkaç ipucu verebilirsin. Eğlenmeyi sevdiğini biliyorum."

Vücudum, kanım, her şeyim sıcıyor. Kaşlarını alaycı bir şekilde bana doğru salladığında tekrar sıcıyor.

Bebeğim, sana tavsiyeden fazlasını vermek istiyorum.

Yani. Çok. Daha fazla.

Birlikte olduğu adam ona istediğini vermiyor mu? İhtiyacı olanı? Bu düşünce beni azdırıyor ve *ateşlendiriyor*.

Kafa derim boyunca terler boşalıyor.

Ona istediğini ve daha fazlasını verebilirim.

Ben de ona sonsuza dek verebilirim. Eğer onun bekar olduğu alternatif bir gerçeklikte yaşasaydık, onu milyonlarca kez boşaltırdım ve sonra onu kendim yapardım.

İyilik için.

Beyzboldan sonraki hayatımı yeniden inşa etmek için son birkaç yıldır çok çalıştım. Eğlendim. Özgürlüğümün tadını çıkardım. Ama sonsuza dek biriyle birlikte olmak istiyorum. Aynı şeyi isteyen kadınları aramaya başladım.

Ama Gracie bekar *değil*. Doğru kişi olabileceğini söylediği bir adamla çıkıyor. Bu değerlendirmeye katılsam da katılmasam da.

Elijah'a onun kafasını karıştırmayacağıma söz verdim.

Bu adam onun listesindeki tatmin edici olmayan maddelerden biri olsun ya da olmasın, bunu onun için mahvetmeyeceğim. Bu *benim vereceğim bir karar değil*.

Ben de ona uyacağım. Benim olduğumu düşündüğü erkek fahişesini oynayacağım. Onunla istediği bu "mükemmel" hayat arasına girmeyeceğim.

Küstahça mı? Belki de. Ama almak istediğim bir risk değil.

En iyi arkadaşıma bir söz verdim. Sahip olduğum tek kardeşime. Bu sözü tutmaya niyetliyim. Gracie'nin ve kendimin iyiliği için.

"Beni bilirsin," diyorum gönülsüzce, bara bakarak. Keşke birkaç kadeh daha viski alsaydım. "Ciddi şeyler yapmam. Ama eğlenceyi gayet iyi yaparım. Ne bilmek istiyorsun?"

Gracie'ye dönüp baktığımda kara gözlerinin ateşle parladığını görüyorum. Tanrı *merhamet* etsin.

"Bu aşk romanını okuyorum -Olivia'nın yeni kitabı, *Dük ile Anlaşmam-* ve kadın kahraman cinselliğini keşfetmeye kararlı. Tabii ki kahramanımız da bu keşifte ona yardımcı olmaktan mutluluk duyuyor. Ama bu bana belki benim de biraz keşif yapmam gerektiğini düşündürdü, çünkü listemin geri kalanı belli ki gerçekleşmiyor."

Ter şakaklarımdan aşağı damlıyor. Gömleğimin altından yanlarıma doğru yuvarlanıyor, kıvranmak istiyorum.

Ve sikim-

Lanet olsun, Gracie'nin gözlerindeki çıplak merak karşısında sikim kalkıyor. Bu merakı başka biriyle gidereceği fikri kalbimi sıkıştırırsa bile.

Boğazımı temizliyorum. "Keşfetmeye varım."

"Kahraman ve kadın kahramanın seksi çok yoğun sanırım. Acılı ve varoluşsal. Kahretsin, onlarla ilgili her şey yoğun. Aralarındaki bağ. Birbirleri hakkında hissettikleri." Gracie birasını ellerinin arasında tutuyor. "Benim için uzun zamandır bu kadar yoğun olmamıştı Luke."

Kafa derim yanıyormuş gibi hissediyorum. Şapkamı tekrar düzeltiyorum. Aramıza biraz mesafe koy.

Gracie ile bu konuyu konuşmak yanlış geliyor. Doğru geliyor. Tahrik edici. Üçü de.

Neden bu adamla kaldığını merak edip duruyorum. Anlamıyorum. Ama sormak da istemiyorum. Bana düşmez.

Onun yerine erkek fahişesi rutinime devam edeceğim. Belki işimiz bittiğinde kamyonetimi Ravenel Köprüsü'nden aşağı sürerim çünkü çok istediğim ama sahip olamadığım bu kızla seks hakkında konuşmak çok acı verici.

"Yoğunluk iyi bir sikişin anahtarıdır." Gözleriyle tanıştım. Gözleri geniş. Vahşi. "Eğer içinde kendini kaybedemiyorsan ne anlamı var? Seni harap ve yeniden düzenlenmiş bırakmazsa? Yani evet. Senin o parçan -yoğun parçan- çok önemli Grace."

Dudakları yavaş ve uzun bir nefesle ayrılıyor. "Peki yoğunluğun anahtarı nedir?" Bir dakika bunun üzerinde düşündüm.

"Gerçek," diyorum. "Partnerinize kim olduğunuz ve ne istediğiniz hakkında gerçeği söyleyebilmek. Çekinmeden. Korkmadan."

Bakışları elektrikleniyor. Bir ampul yanıyor.

"Bu yüzden kendinizi güvende hissetmelisiniz" diyor. "Kendiniz olmak için. Boğulmak ya da saklanmak yok."

"Aynen öyle," diyorum.

Tanrım, sana nasıl yapıldığını

göstermek istiyorum. Sana göstermek

istiyorum, tatlı kız.

Sonra da seni mahvederdim. Tıpkı şu anda senin beni mahvettiğin gibi.

Ama yapamam.

Yapamıyorum. Ve bu beni öldürüyor.

Ona baktım. "Erkek arkadaşın şanslı bir adam, Gracie. Seninle bu keşfi yapabildiği için-"

"Duymadın mı?" Gracie geri çekilir, açıkça şaşırmıştır. "Neyi duymadım?"

Elindeki şişeyi masaya bırakıyor. "Nick birkaç ay önce benden ayrıldı."

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

GRACIE

O gece yatakta Luke'u düşünmeden edemiyorum.

Ellerinin üzerimdeki hissini. Söylediği şeyler. *Sana hayranım.*

Tam da olduğun gibisin.

Partnerinize gerçeğinizi söyleyebilmek, bir karşılaşmayı yoğun kılan şeydir.

Yoğunlukla ilgili bu kadar sevdiğim şey tam olarak nedir? "Yoğunluk" derken neyi kastediyorum ki?

Emin değilim. Ama Luke'un bunu fazlasıyla yapabileceğine dair bir his var içimde.

Kalbim çarpıyor. Farkındalık derimin içinde, bacaklarımın arasında toplanıyor. Dudaklarımda. Hayal görüyor olabilirim. Ama bu gece Luke'la aramızda bir şeyler mi değişmişti? Luke'la daha önce de birçok kez takılmıştım. Hep flört ettik.

Ama bir kez bile seks hakkında bu kadar açık konuşmamıştık.

Bir kez olsun bana o mavi gözlerinde böyle sivri, dokunaklı bir istekle bakmamıştı - özellikle de ona Nick'le ayrıldığımızı söylediğimde.

Her şeyi hayal ediyor olabileceğimi kendime sürekli hatırlatmak zorundayım. Bugünlerde kendimi özellikle kaybolmuş hissediyorum.

Ayrıca özellikle seksi kitaplar okuyorum. Belki de çaresiz bedenim, aynı derecede çaresiz zihnimi, ne kadar küçük olursa olsun herhangi bir ilgi pırıltısına tutunmaya ikna etti ve şimdi bunu tamamen orantısız hale getiriyorum.

Luke Rodgers istediği herkesi elde edebilecekken neden beni, arkadaşının aptal, hayalperest, azimli küçük kız kardeşini istesin ki? Çok seksi. Komik. Kendinden emin. Başarılı.

Ayrıca. Luke kelimenin tam anlamıyla bir oyuncu. En son ne zaman bir kız getirdiğini ya da bizi önemli biriyle tanıştırdığını hatırlamıyorum. Yine de bir sürü kadınla flört ettiğini gördüm. Birkaç taneden fazlasını eve götürdüğüne şüphe yok. Yani, adam açıkça "ciddi iş yapmadığını" söyledi. Benim istediğim türden bir aşk aramıyor.

Ama zihnim ve bedenim bunun peşini bırakmıyor.

Uyuyamıyorum. Kulaklıklarımı aldım ve *Dük'le Anlaşmam*'ı dinlemeye başladım.

Eğer gerçek hayatta iyi bir penisim yoksa, kurguda da olabilir.

Dinlerken, Luke ve Dük Max'in pek çok ortak noktası olduğunu düşünmeden edemiyorum. Onlar alfa. Ne istediklerini biliyorlar.

Gerçekten sıcak aksanları var.

En önemlisi, konu seks olduğunda süper açık fikirlidirler. Seksten zevk almaya açıklar.

Otuz bir yaşıdayım. Tecrübeliyim. Ama son zamanlarda seksten pek zevk almıyorum. Evet, partnerlerim...iyi. Pek iyi değiller.

Ama tango yapmak için iki kişi gerekir.

Luke'un yatakta gerçeğinizi göstermekten korkmama fikrine dönüp duruyorum.

Her zaman memnun etmek için o kadar hevesliyim ki - bir ilişkiyi sürdürmek için o kadar hevesliyim ki - yatakta yaptığım her hareketi ikinci kez değerlendiriyorum. Sanki kafamın içinde bir anlatı varmış gibi. Çok mu güçlü geliyorum? Boşalmam çok mu uzun sürüyor? Çok mu garip ya da çok mu sessizim? Çok fazla dış, yeterince dil yok mu?

Denemek istediğim bazı şeyler var. Anal. Altmış dokuz. Telefon seksi. Çok çılgınca şeyler değil, sadece hayalini kurduğum şeyler. Ama partnerlerime bu konuyu açmakta tereddüt ettim. Nick'i soğuttuğu gibi onları da soğutacağından korktum. Benim hakkımda daha az düşünmelerine neden olur.

Onun yerine onlarla çok iyi seks yaptım. Her zaman seks daha iyi hale getirmeye çalıştım. Kalmaları için dua ettim.

Olmadı.

Onlar
yapmadı.

Kafam çok karışık. Her şeyi fazla düşünürüm. Anlıyorum. Ama öyle bir noktaya geldim ki, kıyafetlerimi her çıkardığımda yumurta kabuklarının üzerinde yürüyorum. Ki bence bu tamamen ters tepiyor. Eğer zevk almıyorsan yatakta nasıl eğlenebilirsin ki? Eğer beynini kapatıp sadece *olamıyorsan*?

Onlara bir parça kırılmalık gösterdiğinizde sizi terk eden erkekler olduğunda, korkmamak zordur. Düşünmek için, hey, eğer bunu batırmazsam, ya da mükemmel bir partner olmak için biraz daha uğraşırsam, o beni seçecektir. Beni yıldız yapacaktır.

Sonunda hep istediğim ruh eşine sahip olacağım.

Gerici ve cinsiyetçi. Zararlı. Ters etki yaratır. Bunu biliyorum.

Ama ben, bir erkeğin memnuniyetini her şeyin üstünde tutan, son derece cinsiyetçi, son derece zehirli bir takılma kültüründe büyüdüm. Bu da seksi benim için zevkten çok performansa dönüştürdü.

Eski alışkanlıklar zor ölür.

Burnumdan uzun bir nefes vererek Max ve Jane'e odaklanmaya çalışıyorum. Belki onlar bu vasat seks ve süregelen kalp kırıklığı kısır döngüsünü kırmama yardımcı olabilirler.

Onunla göz göze geldi. Bakışları öylesine yakıcıydı ki -sanki ne kadar uzun süre bakarsa, o kadar çok içini açacak, soyacak, ortaya çıkaracakmış gibi- gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

"Yapma," diye hırladı. "Bana bakın, Bayan DuPont. Gözlerimin içine bakıp istemezseniz istediğinizi asla elde edemezsiniz."

"Korkuyorum."

"Neyden

korkuyorsun?"

Ona doğru bir bakış attı ama gözleriyle karşılaşmadı. Kalbi sıkışmıştı. Adam çok yakışıklıydı. Ve onun içini dışına çıkarmaya çok niyetliydi.

Neden? Neden onun arzularını önemsiyordu? O, ateşli bir deneyimi arzulayan ama bir bakışını bile paylaşmaktan korkan garip, kimsesiz bir kız kurusu.

Bir yanı odadan kaçmak istiyordu. Babasının küçük ama iyi stoklanmış kütüphanesinde teselli aramak. Öğrencileriyle rahatlamaya çalışıyordu. Dersler ve edebiyat arasında evinde gibiydi. Ama Max ile-

Max ona korkunç şeyler hissettirdi.

"Hoşuna gitmeyecek bir şey görmenden korkuyorum," diye cevap verdi sonunda.

Max o kara kaşlarını bir araya getirdi. Bir süre sessiz kaldı. Sonra bir tane daha.

"Düşüncelerim beni ilgilendirir," dedi sonunda. "Bu seninle ilgili. Ne düşündüğümüzü. Ne hissettiğini. Daha bencil olmalısın."

"Bencil bir aşığın iyi bir şey olduğunu sanmıyorum."

Dudakları büküldü. "Kesinlikle hayır. Sadece benim ne görebileceğimden çok senin ne istediğini düşünmeni önermek istemiştım. Eğer arzularımız uyuşmuyorsa, o zaman ne olacak? Uyumlu değiliz. Büyük bir trajedi değil. Zaten öyle olsaydı birbirimizi mutlu edemezdik. Ne olursa olsun, benden uzak durmanıza izin vermeyeceğim, Bayan DuPont. Kendinizi boğmanıza izin vermeyeceğim, çünkü bunu yeterince uzun süre yaptınız. Bana neye ihtiyacınız olduğunu söyleyin."

Isı vücudunda dolaştı ve seksinde toplandı. O hâlâ bir Dük'tü.

Hâlâ korkuyordu.

Ama içindeki bir şey 'boğulmak' kelimesine takılmıştı. Kendini çok uzun süre inkâr etmişti. Arzularını saklamak için zaten çok zaman kaybetmişti.

Bununla işi bitmişti. Burada, şimdi, iddiasını ortaya koyacaktı. İşler ters giderse, zamanı geldiğinde bunu ele alacaktı.

Sonunda onun gözlerine bakarak, "Bana Jane demeni istiyorum. Sonra da arka tarafının pantolonunun içinde görüldüğü kadar güzel olduğunu teyit etmeni istiyorum."

Ertesi sabah Holy City Roasters'ın iki yarısını ayıran plastik tabakanın altından geçerken -inşaata rağmen açık kaldık- ruh halim düzeliyor.

Yeni alan, devam eden tüm çalışmalar nedeniyle hala dağınık durumda. Müşterilerimizin bayıldığı aydınlık, parlak ve açık atmosferi yaratmak için mekânı elden geçirdik. Aylardır burası aletler, kuru duvarlar, yüksek sesler ve inşaat tozundan geçilmiyordu. Ama sonunda her şeyin nasıl bir araya geldiğini görebiliyorum.

Muhteşem bir şey.

Duvarlar, sabahın ilk ışıklarında davetkâr bir şekilde parlayan beyaz metro karolarıyla kaplıdır. Arka tarafa doğru, uzun bir tezgah ve pasta kasası kombinasyonu binanın uzunluğu boyunca uzanıyor. Üstü honlanmış siyah granitle kaplı olan bu tezgah, özellikle İngiltere'de özel olarak yaptırdığımız lake olmayan pirinç donanımıyla eşleştirildiğinde sofistike ve sade bir görünüme sahip. Tasarımcım Julia buna güneyle-güney-Kaliforniya'nın-biraz-şık-Londra-konak eviyle buluşması diyor.

Geçen yıl bizimkinin yanındaki alan boşaldığında, burayı kapma şansına atladım. En büyük hedefim her zaman dükkânda gerçek bir rahatlık ve topluluk duygusu yaratmak oldu. Bu amaçla, sadık bir müşteri kitlesi oluşturmak için yıllarımı harcadım. Bunun karşılığını da aldım. Çok sayıda müdavimimiz olduğunu söylemekten mutluluk duyuyorum, ancak bu aynı zamanda dikişlerde patlama yaşadığımız anlamına da geliyor.

Yeni ek bina bize fazladan iki bin metre kare daha kazandıracak. Yeni oturma alanları, devasa bir ortak masa ve işe aldığım pastacı ekibinin yeni pasta kasamızı doldurmak için her türlü güzelliği hazırlayacağı bir mutfak ekliyoruz.

Ayrıca ticari ürünler için bol miktarda açık raf içeren bir köşe de ekleyeceğiz. Yıldız logolu duvarımız Instagram'ın gözdesi haline geldi, biz de tişörtlere, seyahat kupalarına ve hatta bez çantalara yöneldik. Şimdiye kadar iyi sattılar. Kasamızın yanındaki sepetlerde dağınık yığınlar halinde sergilenmedikleri zaman daha iyi satacaklarını hayal ediyorum.

Bir an için testerelerin, banyolara girip çıkan tesisatçıların ve gürültünün ortasında öylece duruyorum. Elimde ikinci fincan kahve. On yıllık hayalimi - yurtdışında eğitim gördüğüm sırada Paris'teki kafelerde geçirdiğim küçük hayatlardan sonra kendi kafemi açmak istediğimi biliyordum - ve beş yıllık işimi hayata geçirirken kalbim kabarıyor.

Rüyalarım gerçekleşiyor. Gerçek oluyorlar. Her zaman kafamda canlandırdığım arkadaşarımdan, ailemden ve müdavimlerimden oluşan topluluk nihayet bir araya geliyor.

İçimi kaplayan tatmin duygusu, gurur, hayal ettiğimden bile daha tatlı.

Buna bayıldım. *Bayıldım*. Bunun benim işim olduğunu söylediğim için çok şanslıyım. Buraya evim diyebildiğim için.

Birkaç hafta içinde gerçekleşecek olan büyük açılışımızı düşündüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Şehir merkezindeki bir kadın sığınma evi yararına yapılacak etkinlikte büyük bir çekilişe ev sahipliği yapacağım için, bir yanı hizmet olan harika seksi bir etkinlik olacak.

Eli elbette yemek servisi yapacak ve Charleston standartlarına göre bile büyük olan bir barı yönetmeleri için bazı miksologlar getiriyoruz. İki yüz kişiyi davet ettim, yarısının katılacağını düşünüyordum.

Ama her nasılsa konuk listesi iki yüz yirmiye çıktı. Şükürler olsun ki yeni mekânımızın yan tarafında taşmaları karşılayacak bir veranda var.

"Muhteşem, değil mi?"

Sesi duyunca döndüm. Julia dirseğimin dibinde durmuş, gülümsüyordu. "Julia," diyorum kolumu onun kine dolayarak, "bu mükemmel. Ben çok Heyecanlıyım. Çok heyecanlıyım. Bu işi tamamen başardın. Hâlâ bu işi yarı zamanlı yapmana şaşıyorum."

Julia sadece tasarım projeleri yapıyor. Gündüzleri Charleston Koleji'nde yirminci yüzyıl kurguları üzerine profesörlük yapıyor. Geceleri ise antikalar ve kumaş örnekleriyle uğraşıyor. Holy City Roasters'ın bilinen sofistike, kozmopolit ama rahat havasının yaratılmasında etkili olmuştur.

Ayrıca tadilat süresince gerçekten iyi bir arkadaş oldu. Çok komik, aynı zamanda kardeşimin komşusu ve Olivia'nın okuldan arkadaşı. Dünya küçük.

"Virginia Woolf'u bırakamıyorum. Onu çok seviyorum. Ama teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük." Yüzüme baktı. Gülümsemesi biraz düştü. "Yorgun görünüyorsun. Açılış yüzünden stresli misin?"

Omuz silkiyorum. "Dürüst olmak gerekirse mi? Açılış konusunda kendimi harika hissediyorum. Her şeyi ayarladık ve gitmeye hazırız. Bir sürü personel var. Sen de dahil olmak üzere tüm doğru insanlar yardım ediyor. Burayı göstermenin heyecanıyla ölmeye hazırım."

"İnsanlar çılgına dönecek."

"Umut budur." Kahvemden bir yudum aldım. İçimi çektim. "Ama sanırım hâlâ düşündüğüm gibi gitmeyen bazı kişisel meseleler yüzünden canımı sıkıyorum. Olivia'nın yeni bir kitabı çıktığı için minnettarım. Bu haftayı atlatmamı sağlayan tek şey Dük Max."

"Ah, evet. İyi asılmış bir kahramanın harikaları." Julia gülümsüyor, küçük, hüznü bir şey. "O kitabı okurken vibratörümü kırmıştım. Kelimenin tam anlamıyla öldürdüm. Sonra edebiyat dersimde on sayfalık bir bölümünü okuttum - Jane ve Max'in seks pozitifliğini tartıştıkları bölüm var ya - çünkü çok düşündürücü ve iyi işlenmişti."

"Demek *Dük'le Anlaşmam*'a beş yıldız verdin," diyorum gülümseyerek.

"Oh evet. Beş kayan yıldız. Yoksa patlayan yıldızlar mı? Orgazmik olanlar, belki?"

Bir çift tesisatçı yanımızda durup bize bakıyor. Julia da hiç vakit kaybetmeden bize bakıyor.

"Romantizm," diyor. "Oku onu."

Sonra kolumdan tutup beni yan kapıdan verandaya götürüyor. Dün gelen birkaç düzine demir bistro sandalyesi dışında boştu. Julia'ya kahvemi uzatarak iki tanesini kapıyorum ve kapının yanındaki gölgeye sürüklüyorum. Saat sabahın sekizi olabilir ama hava şimdiden cehennem gibi sıcak ve nemli.

"Sapıklar. Onları sevmek lazım," diye mırıldandı Julia ve oturmadan önce bana kahvemi geri uzattı. "Bana Dük Max'in şu anda neden seninle konuştuğundan biraz daha bahset."

Onun yanındaki sandalyeye çöküp bacak bacak üstüne atıyorum.

"Benimle pek çok açıdan konuşuyor. Ama onda en çok sevdiğim şey Jane'i koşulsuz sevmesi. Jane'in onunla birlikte olmak için hiçbir şeyi feda etmek zorunda olmadığını hissediyorum. Aklından geçenleri söylemesi ve sadece kendisi olması için onu gerçekten cesaretlendiriyor. Onu istemesi için uğraşmasına gerek yok. O sadece istiyor. Ve ilişkilerinin yürümesi için kim olduğundan vazgeçmesi ya da saklaması gerekmiyor. Gerçek hayatta... belki de öyledir?"

Julia kaşlarını çatıyor. "Gerçekten biriyle birlikte olmak için kim olduğunu feda etmen gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Hayır." Bir elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. "Evet. Bilmiyorum. Beni ben olduğum için isteyen bir erkek bulamadım. İstedikleri kişi olmak için çok çabalamama rağmen."

"Kendini o adamlara beğendirmek için çok çabalıyorsun," diye cevap veriyor, gözlerinde gerçek bir endişe var. "Kes şunu. Hemen şimdi. Bu saçmalık için fazla zekisin."

Açık sözlü değerlendirmesi göğsüme bir ok gibi saplansa da alay ediyorum. "Biliyorum, biliyorum. Deneyeceğim."

"Ve *Dük ile Anlaşmam*'ın sonunu bozmak istemiyorum. Ama Jane, Max'le birlikte olmak için kimliğinden, gerçek benliğinden vazgeçmek zorunda değil. Sen de bundan vazgeçmemelisin. Kimse vazgeçmemeli. Bununla birlikte, ilişkilerinin yürümesi için fedakârlık yapması ve ödün vermesi gerekiyor. Max de öyle. Ne kadar farklı olduklarını, birbirlerinin dünyalarına ait hissetmek için nasıl mücadele ettiklerini hatırlayın."

Boğazımda açıklanamaz bir şekilde oluşan yumruyu yutmaya çalışıyorum. O haklı. Julia'nın haklı olduğunu biliyorum. Sadece yıllarca geriye dönük düşünmeyi çözmeye nereden başlayacağımı bilmiyorum.

Kaybetmekten korktuğum yıllar. Birbiri ardına gelen hayal kırıklıkları.

Luke beyzbol kariyerini kaybetmesinin yasını nasıl tuttuğundan bahsetti. Belki ben de bir kaybın yasını tutuyorumdur. Nick'in kaybı değil. Ama ne kaybı

Nick *temsil ediyordu*. Kendim için her zaman hayal ettiğim mükemmel, mükemmel zamanlanmış gelecek.

Belki de hayatın şimdiye kadar olması gerektiğini düşündüğüm şeyi kaybetmenin yasını tutuyorum.

Beni yanlış anlamayın, hayatımda gerçekten harika, gerçekten heyecan verici şeyler oluyor. Sevdiğim bir işim, hayran olduğum arkadaşlarım ve gelişen bir işim var. Bunların hepsi için çok minnettarım. İnanılmaz derecede ayrıcalıklı olduğumun ve hayatımın *iyi* olduğunun farkındayım.

Ama hayatımın nasıl olması gerektiğine dair düşüncelerimden nasıl vazgeçebilirim? Kendimi ve başarılarımı sürekli olarak başkalarınıninkiyile kıyaslamayı nasıl bırakabilirim? Instagram'da gördüğüm arkadaşlarımın mükemmel hayatlarıyla?

Açılmak gerçekten zor bir şey. Kendime savunmasız olmak için izin vermek - farklı bir yol izlemek - böylece olmam gerektiğini düşündüğüm kişi yerine olduğum kişi olabilirim.

Böylece herkesin zamanlaması yerine kendi zamanlamamı takip edebilirim. Bir nefes veriyorum. Tekrar yutkunuyorum.

"Max ve Jane'in uzlaşmaları ama kendilerini bir kalıba uydurmak için değiştirmemeleri fikrine bayılıyorum" diyorum. "Bu, birbirlerini oldukları gibi sevdikleri anlamına geliyor. Ve gerçekçi olalım, Max'in yatakta ne kadar harika olduğunu da seviyorum. Jane'le ne kadar uyumlular. Böyle ateşli ve *eğlenceli* bir seks için canımı verirdim."

Julia bana baktı. "Seks senin için eğlenceli değil mi?" Yutkunuyorum. Tekrar.

"Dürüst olmak gerekirse? Pek sayılmaz. Artık değil." Julia dehşete düşmüş görünüyor. "Neden?"

Nefes alıyorum. Düşüncelerimi sıralamaya çalışıyorum.

"Sanırım gerçekten birisinin birisi olmak istiyorum. Kişimi bulmak istiyorum. Ama sanırım o kişiyi bulmaya kendimi o kadar kaptırdım ki nasıl eğleneceğimi unuttum. Yataktayken kafamın içine çok fazla giriyorum. Sanki yanlış bir şey yaptığım için çok endişeleniyorum ve bundan gerçekten zevk alamıyorum. Bir erkekle birlikteyken riskler çok yüksekmiş gibi geliyor, anlıyor musun? Sanki sonsuza dek dengede duruyormuş gibi, bu yüzden her şeyi berbat edemem çünkü her şeyin yolunda gitmesini çok istiyorum. Mükemmel olmasını istiyorum."

Julia düşünceli bir şekilde başını sallıyor. Parmaklarını dikleştirir ve ağzına götürür.

"Ya seksi sonsuzluktan ayırırsanız?" diyor. "Ya tüm bu ciddi ilişki olayının biraz yumuşamasına izin verirseniz? Tamamen terk etmek zorunda değilsiniz. Ama ya iyi, eğlenceli, tatmin edici seksi

bir süreliğine odaklanmaya ne dersin? Bence bu, birilerinin mükemmel insanı olmak için bu kadar uğraşmayı bırakıp eğlenmeye başlamanıza çok yardımcı olacaktır."

Seksi sonsuzluktan ayıran sözcükler Julia'nın ağzından çıkar çıkmaz fikir oluşmaya başladı.

Ya bunu yapsaydım? Ya aşk arayışımı bir süreliğine bir kenara bırakıp onun yerine şehveti keşfetseydim? *Dük* ile yaptığım *anlaşma* beni büyük bir H ile azdırdı.

Ya sadece şehveti keşfedersem? Dışarıda bunu benim için yapmak isteyebilecek biri var mı? Benimle birlikte?

Aklıma bir isim geliyor. Yakışıklı, pasaklı bir yüzle birlikte.

Luke.

Tabii ki.

Tabii ki.

Bu fikir ortaya çıktıkça nabzım hızlanıyor. Ona karşı bir sürü şehvetli his besliyorum. Sanırım onda da bana karşı bir şeyler var. Ciddi şeyler yapmadığını söyledi.

Birdenbire ben de öyle oldum.

Onu tanıyorum. Onun yanında kendimi güvende hissediyorum.

Muhteşem biri.

Seks, yoğunluk ve hakikat hakkında büyük bir özgüven ve öz farkındalıkla konuştu.

Ya korkmayı bırakıp Luke'a bu gerçeği göstermeye başlasaydım? Ya ona denemek istediğim şeylerden bahsetseydim ve bunları özür dilemeden, korkmadan, ikinci bir tahminde bulunmadan birlikte deneseydik?

Ya Jane'in sürekli bahsettiği o lezzetli, her şeyi tüketen yoğunluğu deneyimleyebilseydim?

Bunu yapabilir miydim? Gerçekten *korkuyu* kapıda bırakıp *şehvetli* mi?

Bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

"Evet," diyorum sandalyemden fırlayarak. Kahve fincanımı biraz geç uzatıyorum, kahve fincanın kenarından taşıyor. "*Evet!*"

Julia güler ve elini kaldırır. "Çak bir beşlik Gracie. Ve nasıl gittiğinden beni haberdar et. Görünüşe bakılırsa aklında biri var."

"İstiyorum," diyorum ve ona çakıyorum. "Harekete geçmeden önce gidip kardeşimle konuşmam gerekiyor."

Julia'nın kaşları birbirine çarptı. "Kardeşinle konuşmak mı? Neden?" "Çünkü onun en iyi arkadaşıyla eğlenmek istiyorum." Göz kırpmıyor. Sonra sırtarak başını sallıyor. "Hepinize iyi eğlenceler."

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

GRACIE

Ertesi sabah Eli'nin kapısından içeri girer girmez kızarmış domuz pastırması ve taze demlenmiş kahve kokuları burnuma çarptı. O gün izin almıştı - Olivia ile birlikte yaşamaya başladıklarından beri bunu daha sık yapıyor - ve ben de kendimi kahvaltıya davet ettim. Çok fazla zamanım yok, çünkü bir saat içinde müteahhidimle buluşup son eksikler listesinin üzerinden geçmem gerekiyor. Ama beklemek istemedim. Eli'nin onayını ne kadar çabuk alırsam Luke'la o kadar çabuk konuşabilirim.

Küçük cinsel deneyime (umarım) o kadar çabuk başlayabilirim.

İtiraf etmeliyim ki, düşünecek zamanım olduğu için bu konuda bazı şüphelerim var. Luke'tan bana bu şekilde yardım etmesini istemek -niyetim bu değil- aptalca bir hareket mi? Onu nesneleştiriyor muyum? Onu kullanıyor muyum? Ona her zaman bir arkadaş olarak saygı duydum. Ve her konuda yüzde yüz dürüst olmaya niyetliyim. Bu yüzden önce Eli'a gideceğim.

Kimsenin canı yanmayacak. Benim gözetimimde olmaz.

Umarım Luke teklifimi bir iltifat olarak kabul eder. En azından benim için öyle. Ona sadece iyi bir adam olduğu, güvenilir, sevimli, komik, kendine güvenen ve gülünç derecede seksi olduğu için teklif ediyorum...

Ve o sonsuza kadar istemiyor. Yani ondan vermek istemeyeceği bir şey istemiyorum. Onun yanımda kalmasını sağlamakla meşgul olmazdım. Çünkü bir kez olsun amacım bu değil.

Luke ve benim kimyamız uyuşuyor. Neden ikimizin de kurtulacağı güvenli, eğlenceli, kayıtsız şartsız bir anlaşmayla bunu şımartmıyoruz? İkimiz de istediğimizi elde edelim?

Bir elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Şimdi burada Elijah'tan onayını istemek üzereyken, bunun gelmiş geçmiş en iyi ya da en kötü fikir olduğundan emin değilim.

Bunu düşündüğüm için bile devasa, bencil bir aptal mı oluyorum?

Yoksa sonunda gerçekten olduğum kişi olmak için cesaretimi topladım mı? Gerçekten ne istediğimi mi soracağım?

Kardeşimin köpeği Billy beni ilk karşılayan oldu. Olivia'nın ayaklarının dibindeki tüneğinden kalkıp yanıma geliyor ve ben kulaklarını çekiştirirken kuyruğunu sallıyor.

"Gracie! Gelebildiğine çok sevindim," diyor Olivia. Adadaki taburesinden kalktı, kahvesi hâlâ elindeydi ve beni kucaklamak için yanına çekti. "Holy City'deki tadilatın bitmek üzere olduğunu duydum. Büyük açılışı dört gözle bekliyoruz."

"Heyecanlıyım," diyorum. "Yazma işi nasıl gidiyor?"

"Eh. Gidiyor. Taslak hazırlama aşaması her zaman çok zordur. Bu kitap şu anda tam bir karmaşa. Umarım bir araya getirebilirim."

Onu çabucak sıkıyorum. "Serinin ilk iki kitabını çok güzel bir şekilde bir araya getirdin. Ve o kitapları hazırlarken senin de aynı şekilde hissettiğini hatırlıyorum - işe yaramayacaklarından çok endişeliydin. Sizi temin ederim ki o kadar iyi işlediler ki okumadan duramıyorum. Cate ve Gunnar'a bayıldım. Ama Max ve Jane, onlar her şey."

Olivia'nın gülümsemesi derinleşiyor. Kitaplarını yazarken hep böyle parlardı. Onlar hakkında konuşurken.

"Küvet sahnesine gelmedin mi daha?" diye soruyor. "Benim favorim."

"Aman Tanrım, Olivia, o sahne. Mumlar, ateş ve El bezi? Ya sabun?"

"Sabun." Olivia gülüyor. "Evet, eğlenceli bir eklentiydi."

"Eğlenceli. Ve çok ateşli." Saçlarımı yüzümden savuruyorum. "Vay be. Bunu herkesin içinde konuşabileceğimi sanmıyorum."

Eli kaşlarını sallayarak, "O sahnenin ilham kaynağının ben olduğumu biliyorsun," diyor. "Tam olarak doğru olması için bir sürü banyo yapmak zorunda kaldım."

Olivia sırtıyor. "Doğru yaptığında da *doğruydun*."

"O kadar tatlısınız ki iğrenç," diyorum gülerek. Ocağa doğru başımı sallıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Karides ve irmik üzerine bir riff. Bugün daha çok brunch temalı olacak." Midem gurulduyor. Açlıktan ölüyorum.

"Lezzetli kokuyor."

"Aynen öyle," diyor Eli. "Siz oturun kızlar. Hazır."

Ocağın yanındaki cezveden bir fincan kahve alıyorum. Elijah'ın yanağına hızlıca bir öpücük kondurduktan sonra Olivia'nın yanındaki tabureye oturuyorum.

Ada. Kahveden bir yudum al. Her zaman benim dükkânımın çekirdeklerini kullanır -dilimdeki tarçınlı baharat tadından bunu anlayabiliyorum.

Bu konuşmaya nasıl başlamam gerektiğini merak ediyorum.

Eli, Olivia ve benim önüme iki buharlı kase koyuyor, havlusunu kullanarak benim kasemin kenarındaki bir taze soğanı siliyor.

Karides ve irmik yemeği eski bir taşra spesiyalitesidir. Yapmanın milyonlarca yolu vardır. Bugün Eli işe sarı irmik yatağıyla başlamış gibi görünüyor. Bunun üzerine pastırma, arpacık soğanı, Andouille sosisi, et suyu ve baharatlarla hazırlanan ve bir miktar kremayla koyulaştırılan nefis bir sosla pişirilmiş karidesleri ve bir avuç taze doğranmış taze soğanı yerleştirmiş. Sosisin baharatı ve irmiğin tereyağlı nişastasız düpedüz cennet gibi kokuyor.

Bir şef kardeşe sahip olmak kesinlikle kötü değil

Bazen.

Eli, Olivia'ya bıçak ve çatal uzatırken onu öper. Olivia kızarır. Eli sırıtır, gözleri bir süre Olivia'nın yüzünde kalıyor, sonra bir kez daha.

Cesaretimi topladığımda hepimiz adada oturmuş, sessizce kaselerimize yumulmuştuk.

"Evet," diyorum, iki elimle ağzımı peçetemle silerken. İşaret parmaklarımla ikiye katlıyorum ve dikkatlice kucağıma yerleştiriyorum.

Eli ağzına bir kaşık dolusu irmik tıktırarak bana bakıyor. "Yani."

"İrmik iyidir," diyorum. "Gerçekten güzel."

"Bunlar Luke'un. Yeni çiftliğinde öğüttüğü ilk parti. Orada yetiştirdiği yadigâr mısırları kullandı. Çok saçma, değil mi?"

Luke'un adını duyunca kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Kaseme bakıyorum.

"Bunları Luke mu yaptı?"

"Uh-huh. Adama hakkını vermek lazım, hiçbir şeyi yarım yapmaz."

Tabii ki yapmaz.

Benim. *Tanrım*. Sanki bu adamı daha fazla isteyemezmişim gibi. "Ondan bahsetmen komik," diyorum.

Olivia'nın kaşları havaya kalktı. Dudakları küçük, bilmiş bir gülümsemeye dönüşür. "Öyle mi? Nedenmiş o?"

Kucağıma bakıp derin bir nefes alıyorum. Başımı kaldırıp kardeşime bakıyorum. "Sana Luke'la takılmak istediğimi söylesem ne kadar tuhaf olurdu?"

Elijah ısırığın ortasında hareketsiz kaldı. Göz kırpmayı bırakıyor. Çenesi hareket etmiyor. O bana bakarken aramızda korkunç derecede rahatsız edici bir sessizlik oluşuyor.

Sonunda yutkunur. Kahvesini alır ve yudumlar.

"En iyi arkadaşım la seks yapmak istiyorsun," diyor. Ölümcül bir sakinlik. Parmaklarımı tezgahın kenarına doluyorum. "Evet. İsterdim, evet."

Kardeşim hâlâ bana bakıyor.

"Kimin parlak fikri bu?"

"Benim." Olivia'ya bakıyorum. "*Dük ile Anlaşmam*'ı okuyordum. Leydi Jane'in Dük Max'e nasıl evlenme teklif ettiğini, ondan seksi keşfetmesine yardım etmesini istediğini biliyor musun? Ben de aynısını yapmayı düşünüyordum. Aynısını istemeyi. Luke'a sormak yani."

Eli'n gözleri kocaman oldu. Biz her zaman birbirimize yakın olduk, her zaman birbirimize karşı açık olduk. Ama bu bizim için bile *çok fazla* paylaşım demek.

Olivia'ya ters ters bakıyor. "Bu senin hatan, biliyorsun."

"Biliyorum," diye yanıtlıyor, hala gülümseyerek. Bana bakıyor. "Bunun harika bir fikir olduğunu düşünüyorum."

İnliyor. Elini yüzünde gezdiriyor. "Gerçekten mi? Küçük kız kardeşimin en iyi arkadaşım la soyunması harika bir fikir mi? Tanrım." Başını sallıyor.

"Ben bebek değilim," diyorum.

"Ama sen benim kız kardeşimsin," diye karşılık veriyor, gözlerini benimkilere dikerek. "Benim *tek* kız kardeşim. Her zaman sana göz kulak olacağım Gracie. Her zaman mutlu olmanı isteyeceğim. Ve Luke Rodgers'ın seni oraya götürebileceğine hiç inanmıyorum. İyi bir adam olmadığı için değil. Hatta en iyilerinden biri. Ama anladığım kadarıyla, hepiniz farklı şeyler istiyorsunuz. Luke her zaman onları sevip bırakan bir tip olmuştur. Ve sen... değilsin."

Çatalımı ve bıçağımı yere bıraktım. "Belki de fikrimi değiştirmişimdir." Eli kaşlarını kaldırdı.

"Kötü ayrılıklar," diye açıklıyorum. "Pislik eski sevgililer. Kederli bir kalp. İnsanın uzun vadeli bir bağlılıktan çekinmesine neden olan olağan şüpheliler."

Eli'n ifadesi yumuşar. "Son zamanlarda zor zamanlar geçirdiğini biliyorum Gracie. Ben sadece...senin incinmeni istemiyorum, hepsi bu."

"Bunu takdir ediyorum. Takdir ediyorum. Ama sonunun kötü olacağını düşünseydim senden bunu istemezdim. Luke ve ben ikimiz de yetişkiniz. Gerçek iletişim ve eleştirel düşünce yeteneğine sahibiz. Bence bu işi yürütebiliriz Eli. Dediğin gibi, Luke iyi bir adam. Bana saygı duyuyor. Ben de ona saygı duyuyorum. Onun yanında güvende olacağımı biliyorsun."

Eli kaşlarını çattı.

"Ona karşı bir şeyler hissedersen güvende olacağını mı düşünüyorsun? O zaman kalbinin onunla güvende olacağını mı düşünüyorsun Gracie?"

Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum. "Bunun olmayacağını garanti edemem. Ama gardımı aldım. Luke'u tanıyorum. Nasıl biri olduğunu bilirim. Ondan istediğimden başka bir şey beklemiyorum. Sadece eğlence arıyorum."

Eli sinirli bir nefes verir.

"Bu şehirde eğlenecek başka *birini* bulamıyor musun? Aileden olmayan birini?"

Olivia bir çatal dolusu karidesi ağzının önünde tutarak gülüyor. "Gözünü Luke'a dikmiş durumda. Başka kimse onunla kıyaslanamaz. Bu iş için değil."

"Aynen öyle. Teşekkür ederim," diyorum ona, destek oyu için minnettarım. "Bak, Eli. Sadece söyle, ben de bu fikirden vazgeçeyim ve bir daha asla bahsetmeyeyim. Eğer senin için sorun değilse, böyle bir şey olmayacak. Ama boktan birkaç ay geçirdim ve biraz cinsel iyileşme iyileşmeme yardımcı olmak için uzun bir yol kat edebilir."

Alay ediyor. "Baskı falan yok." "Özür dilerim," diyorum.

Davamda biraz utanmazca davrandığımın farkındayım. Ama çaresizim.

Eli yüzümü incelerken nefesimi tutmuş bekliyorum. Nabzım derimin içinde atıyor. Hayır derse bir sonraki adımımın ne olacağını bilmiyorum. Şimdi bu özel silahın namlusuna bakarken, Luke'u bu iş için ne kadar çok istediğimi fark ediyorum. Sadece Luke'u. Başka kimsenin beni bu kadar heyecanlandırabileceğini sanmıyorum.

Seks hayatımı boktan eski sevgililerimden geri almak için oldukça motive oldum. Instagram'dan etkilenen mükemmellik ve beklenti fikirlerinden.

Sonunda Eli bir iç çeker. Kaşığını kâsesine sokarak bir yığın irmiği ağzına götürür. Bir süre düşünceli düşünceli çiğniyor.

"Peki," diyor, kalbimi yerinden oynatarak. "Benim onayımı aldın. Bu fikre pek sıcak bakmıyorum. Ama akıllı olacağına ve ona iyi davranacağına söz verersen... kapalı kapılar ardında ne yaptığınız hepinizi ilgilendirir."

Yine o kocaman gülümsemeyi takınıyorum. Yüzüm ikiye bölünmüş gibi hissettiren o gülümseme.

Eğiliyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Teşekkür ederim. Cidden."

"Kalbini kırmak yok, duydun mu?"

Alay etme sırası bende. "Sanırım ikimiz de bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyoruz."

"Bence kendini küçümsemek gibi kötü bir alışkanlığın var," diye yanıtlıyor Eli. Geri çekildiğimde gözlerimle buluşuyor. "Ben ciddiyim. Hepinizi seviyorum. *Dikkatli ol* Gracie. Lütfen."

"Yapacağım."

"Korkusuz ol," diye ekliyor Olivia o bilmiş gülümsemesiyle.

"Olacağım," diyorum.

Birbirine zıt iki şey; dikkatli ve *korkusuz*. Ama akıllı olursam ve kartlarımı doğru oynarsam, her ikisi de olmanın bir yolu olduğunu düşünmek istiyorum.

Şimdi Luke'u benimle oynamaya ikna etmeliyim.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

LUKE

Eli'nin Longitude Lane'deki evine vardığımda ilk fark ettiğim şey Gracie'nin burada olmadığı. Kardeşi izinli olduğunda bazen uğradığını biliyorum.

Bir hayal kırıklığı hissediyorum. Görmezden gelmeye çalışıyorum. Eğer Eli'yi kendime ayırabilirsem, bu onun lütfunu isteyebileceğim anlamına gelir.

Çünkü buraya bunun için geldim.

Elijah'dan Gracie'yle çıkmak için izin isteyeceğim.

Belki de deliyimdir. Kıçıma tekmeyi yemek üzere olma ihtimalim yüksek. Ama bu fırsatın geçip gitmesine izin veremem. Gracie'nin bir daha ne zaman böyle bekar olacağı belli olmaz. Kız tam bir rock yıldızı. Başka birinin onu kapması an meselesi.

Geçen gece bana Nick'le ayrıldıklarını söylediğinde neredeyse kalp krizi geçiriyordum. Heyecan ve rahatlama birbirine karışarak göğsümün içinde güçlü, ısrarcı bir umut oluşturdu.

Gracie ile çıkmak daha önce hiç mümkün değildi. Farklı eyaletlerde yaşıyorduk. Farklı insanlarla çıkıyorduk.

Ama şimdi, aniden, bu bir olasılık. Bu yüzden (umarım) Elijah'ın onayını alacağım. Sonra Gracie'ye her şeyi açıklayacağım - ona ciddi bir şey aramadığımı çünkü kafasını karıştırmak istemediğimi söyledim - ve ona çıkma teklif edeceğim.

Kabul, her şeyin gerçekleşmesi için birçok şeyin doğru sıraya girmesi gerekiyor. Gracie'nin küçük çuklú Nick kalbini kırdıktan sonra tekrar biriyle çıkmaya hazır olması. Eli'nin bu fikri önerdiğim için sikimi kesmemesi. Sonra da küçük kız kardeşine yıllardır aşık olduğumu ona söylemediğim için taşaklarımı kesmemesi.

Her şeyden önce, Gracie ve benim mutlu bir sonumuz olmalı. Bu ister aşk ister dostluk gibi görünsün, birbirimizi yakıp kül edemeyiz. Çünkü birbirimize zarar vermek Elijah'a zarar vermek anlamına gelir. En iyi arkadaşıma.

Ayrıca Gracie'yi bir arkadaş olarak kaybetmek istemiyorum. Eğer işi batırırsam, onu artık hayatımda görmekten nefret ederim. Nazık, eğlenceli ve ilham verici biri ve onu deli gibi özlerim.

Ama ona iyi davranabileceğimi biliyorum. Birlikte olduğu tüm o pisliklerden daha iyi hissetmesini sağlayabileceğimi biliyorum.

Kabul ediyorum, bu düşük bir çıta. *Çok* daha iyisini yapmayı planlıyorum.

Gracie'ye iyi davranmazsam onunla asla çıkmam. Onun istediği ve hak ettiği gibi bir adam olmadığım sürece.

Hala. Elijah'ın mutfağına girdiğimde çok gergindim.

Arkadaşımın *havasında* olduğunu hemen fark ettim.

"Yemek yedik zaten," diye homurdanıyor, dolu lavaboda bir tanesini kuvvetli bir şekilde ovarken tencereler çınıyor. "Karides ve irmik istiyorsan dolapta kalanlar var. Kendin al."

Midem sıkışıyor. Yarım saniyeliğine, neden burada olduğumu bildiği gibi çılginca bir fikre kapılıyorum.

Bu düşüncüyü kafamdan atıyorum. Bilmesine imkan yok. Gracie'ye olan hislerimden daha önce hiç bahsetmemiştim.

Sonra tekrar, Eli beni ona bakarken yakaladı. Birden fazla kez.

"Yemek yemeye gelmedim," diye cevap veriyorum anahtarlarımı çevirerek.

"Konuşabilir miyiz?"

Bakışları anahtarlığıma yöneliyor. Hemen elimi onun etrafında kıvrıp yumruk yapıyorum. O yumruğu adanın kenarına vuruyorum.

Anahtarlarımı çevirmek benim gerginliğim. Eli bunu biliyor.

Musluğu kapattı. Bir havlu alıp ellerini siliyor, gözleri yüzüme geldiğinde karanlık bir şekilde parlıyor.

Eğer bakışlar öldürebilseydi, bu beni çok şiddetli, çok kanlı bir cinayetin kurbanı yapardı.

"Ne hakkında?" diye soruyor. Tüm ironik masumiyetiyle.

Dilimi alt dudağımda gezdiriyorum. "Gracie hakkında."

Ellerini havluya silmeye devam ediyor.

"Bana çoktan söyledi."

Nabzım atıyor. Kaşlarımı kırıştırıyorum "Sana ne demiştim?"

"Sakin bana aptalı oynamaya kalkma." Eli homurdanıyor. Başını arka bahçeye açılan kapıya doğru salladı. "Dışarı. Hemen."

Şaşkınlıkla göz kırpyorum - *Gracie ona ne söyledi? Dün gece uyurgezer gibi onun evine gidip, çaresiz, uyurgezer bir pislik gibi duygularımı mı itiraf ettim?*" Bana söylediği gibi yapıyorum ve anahtarlarımı ön cebime koyarak dışarı çıkıyorum.

Bitki bahçesinin yanındaki ahşap banka oturuyorum. Elimi aşağı daldırıp parmaklarımı yetiştirdiği tel tel kekikte gezdirmekten kendimi alamıyorum. Daha fazla güneşe ve daha az suya ihtiyacı var ama parmaklarımı burnuma götürdüğümde kokusu hâlâ keskin ve tatlı.

Başka bir keskin koku kafamı dolduruyor-tütün. Döndüğümde Elijah'ın çimlerin üzerinde durduğunu görüyorum, küçük bir duman bulutu salarken yanakları şişmiş. En sevdiği Küba purosunu olan Cohiba'yı dişlerinin arasına sıkıştırmış.

Bana bakıyor.

"Ciddiyim," diyorum. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Karşımdaki ahşap sandalyelerden birine oturuyor. Bir gözü bahçeye vuran sabah güneşine karşı kapalı.

Genelde yaptığı gibi bana puro ikram etmediğini fark ettim. F-u-u-u-c-k.

"Grace'in az önce bana ne sorduğu hakkında hiçbir fikrin yok mu?" diyor. Başımı sallıyorum. "Yemin ederim E, hiçbir fikrim yok."

Yine de çok merak ediyorum.

Elijah purosundan bir nefes çeker. Daha fazla duman çıkarır. Ağzından çeker.

"Önce bana ne söylemeye geldiğini anlatmaya ne dersin?" diye sorar ve kolunu yanındaki sandalyenin arkasına dolar. "Sonra Gracie'nin ne istediğini söyleyeceğim. Tabii canım isterse."

Gömlek giymiyor. Hiç giymez.

Elijah'dan daha iriyim. Çiftlikte çalışmak ve spor salonunda düzenli egzersizler yapmak beni iyi bir formda tuttu.

Hala. Adamda biraz kas var. İsterse gerçekten zarar verebilir.

Burnumdan bir nefes alıyorum. Bırakıyorum.

"Tamam. Tabii. Evet. Peki." Boğazımı yumruğuma doğru temizliyorum. Kendimi onun gözlerinin içine bakmaya zorladım. En iyi arkadaşına, kız kardeşine on yıldır aşık olduğunu ve artık harekete geçmeye hazır olduğunu söylemenin iyi bir yolu yok. En iyisi açıkça söylemek.

"Gracie'yi dışarı çıkarmak istiyorum. Onunla çıkmak. Her şeyi doğru şekilde yapmak. Ağırdan al. Çünkü, uh..." Allah *kahretsin*. "Çünkü ona karşı bir şeyler hissediyorum, büyük bir şeyler Elijah. Daha önce hiç harekete geçmediğim gerçek bir şey çünkü zamanlama hiç doğru olmadı. Kız kardeşin özel biri. Akıllı, güzel ve ayakları yere basan biri. Ona tapıyorum. Annenin Aiken'daki evinde tanıştığım günden beri. Onu dışarı çıkarıp, Tanrı'nın izniyle, onunla gerçek bir şeyler yapmak isterdim. Ama senin onayını almadan hiçbir şey yapmayacağım."

Kalbim kulaklarımdan fırlayacakmış gibi hissediyorum.

Anahtarlarım cebimden uyluğuma saplanıyor.

Eli hâlâ bana bakıyor. Kaşları çatık. Gözleri şaşkınlığa benzeyen bir şeyle parlıyor.

Bir dakikalık bitmek bilmeyen sessizlikten sonra elini saçlarının arasından geçirdi ve "Bugün neler oluyor böyle?" diye mırıldanarak başka tarafa baktı.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Kafam karışık demek." Başını bana doğru çeviriyor ve öne doğru eğilirken bana ters ters bakıyor. Puroyu ağzına sokuyor, içine çekiyor ve çıkarıyor. "Ona nasıl baktığınızı gördüm. Birkaç hafta önce Olivia'nın doğum günü partisinde birbirinizi hissettiğinizi söyleyebilirim. Cazibenin bu kısmını anlıyorum. Ama anlamadığım kısım şu: Bana onunla ciddi bir şeyler istediğini söylüyorsun. Seninle. Luke Rodgers. Etrafta dolaşan, eğlenmeyi seven ve sikine adanmış bir Facebook hayran sayfası olan adam."

"Belki de ben-"

"Fikrini değiştirmişsin." Geri çekiliyor.

"Onun gibi bir şey." Kaşlarımı çatıyorum. "Evet. İşler benim için iyi gidiyor, E. Artık bir çiftliğim var ve bir yuva kurmayı düşünüyorum. Sebzelerimi yetiştirmeyi ve belki de bir aile kurmayı."

"Yüce İsa. Ne lanet bir...İsa."

"Ne?" Paniklemeye başladığımı söyledim. "Sana hiç söylemediğim için özür dilerim. Ne düşündüğümü bilmiyorum ama pişmanım ve özür dilerim. Yemin ederim Gracie'ye elimi bile sürmedim. Kardeşine saygıdan başka bir şeyim yok. Ona karşı niyetim her zaman onurlu olmuştur."

Bu niyetlerle birlikte bazı düpedüz kirli fanteziler ortaya çıkmış olsa bile.

Hepiniz, ben sadece insanım.

"Keşke bana söyleseydin. Ama üzüldüğüm şey bu değil," diyor Eli.

"O zaman canını sıkan şeyin ne olduğunu söyle de düzelteyim."

Eli'nin ifadesi yumuşar. "Gracie de bu sabah benden hayır duası istedi. Ama farklı bir şey içindi. Seninle ilgili, sadece..."

Midem bulanıyor.

"Sadece ne?"

Purosunu üflüyor.

"Sanırım hepinizin konuşmaya ihtiyacı var," diye yanıtlıyor sonunda. "Bu sabah Holy City Roasters'da - git onu gör. Bu işi düzeltin."

Başım ağrımaya başladı. "Neyin düzeltilmesi gerekiyor? Kahretsin E, şimdi endişelendim."

"Sadece-" Düzleştirilmiş avucunu dışarı doğru itiyor. "Sadece git onu gör, tamam mı? Ben bu işe karışmayacağım."

Ne yaptığımı anlamadan ayağa kalkıyor ve anahtarlarımı almak için cebimi karıştırıyorum. Geçen geceki konuşmamızdan sonra Gracie üzgün mü? Nasıl hissettiğimi biliyor mu? Çok mu ileri gittim?

Kahretsin.

"Luke?"

Arkamı döndüm. Anahtarlarımı çeviriyorum. "Evet?"

Ağızından çıkarmadan önce purosunu çekiyor. Yanan ucundan yüzüne doğru yükselen bir tutam duman gözlerini kışmasına neden oluyor.

"Gracie'nin peşine düşmen için onayımı aldın. Doğru şeyi yapacağına güveniyorum. Ama ona söylediğimi sana da söyleyeyim, hepiniz dikkatli olmalısınız. Ve ona karşı iyi olmalısın, tamam mı?"

"Elbette" diyorum. *Bana Gracie'ye ne söylediğini anlatır mısın?* O da benimle çıkmak falan mı istedi? Bu düşünce kalbimi yerinden hoplattı. "Söz veriyorum."

"Güzel. Çünkü eğer onun kalbini kırarsan, ben de senin yüzünü kırmak zorunda kalırım. Anlaşıldı mı?" diyor ve ilk iki parmağının arasına sıkıştırdığı purosuyla beni işaret ediyor.

"Anlaşıldı," diyorum.

Eski pikabımın gidebildiği kadar hızlı Holy City Roasters'a gidiyorum. Tüm zaman boyunca kalbim çarpıyordu.

Gracie'ye neler olduğunu bilmem gerek. Ve sonra onu benim yapmalıyım.

Gracie'yi bulmak için Holy City Roasters'a bakıyorum.

Dükkân inşaat halinde; devasa bir plastik levha dükkânı ikiye bölüyor. Arkasında, Elijah'dan hakkında çok şey duyduğum bu genişlemenin iskeletini seçebiliyorum. Projektörler tavandan aşağıya ışık saçıyor, plastiğin üzerinde bulanık aylara benziyorlar. Bazı mobilyaları ve büyük bir tezgâhın başlangıcını seçebiliyorum.

Mevcut dükkân, beyaz karo duvarları ve yüksek tavanlarıyla aydınlık ve havadar. Uzun bir tezgah bir duvar boyunca uzanırken, sevimli küçük masalar ve bazı kabinler alanın geri kalanına dağılmış durumda.

Ortalık cıvıl cıvıl. Genç ve yakışıklı bir kalabalık, kase büyüklüğündeki devasa kahve fincanlarından yudumlarken bir yandan da dizüstü bilgisayarlarını karıştırıyor ya da birbirleriyle hararetli bir şekilde sohbet ediyor.

Herkes iyi giyinmiş. Modaya uygun, bir araya getirilmiş bir şekilde. Kendimi hipster *Gossip Girl* gibi bir dizinin setindeymişim gibi hissediyorum (annem ve eşi Gwen'in ergenlik dönemi dizilerine karşı bir ilgisi var, o yüzden bu konuda oldukça bilgiliyim).

Temiz ama solmuş Rodgers's Farms tişörtüme ve yıpranmış kotuma bakıyorum. Değiştirmeyi sürekli unuttuğum çimen lekeli Nike'larıma.

Tezgâhın arkasındaki pembe saçlı kadının beni bir kez daha süzdüğünü görmek için yukarı bakıyorum. Beni yargılıyor mu yoksa süzüyor mu anlayamıyorum.

Çenemin altındaki kılları kaşıdım. Burada olmaktan büyük bir gurur duyuyorum. Çünkü Gracie'yle ve başardığı her şeyle gurur duyuyorum.

Dürüst olmak gerekirse, ben de kendimi biraz... yersiz hissediyorum? Şehir merkezindeki bir restoranın ön kapısından içeri adımımı atmaya uzun zaman oldu. Genelde arka kapıdan girip teslimat yapıyorum.

Başka ayakkabı giymeliydim. Kahretsin.

Kahve kokusunu içime çekiyorum. Feci bir baş ağrısı çekmeden kafeine dokunamasam da kokusunu seviyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" diyor kadın kollarını

kavuşturarak. "Gracie Jackson'ı arıyorum," diyorum.

"Ve sen?"

Yüzüm birden ısındı. "Luke Rodgers. Bir... arkadaş."

Kadın bir süre daha bana **b a k m a y a** devam ediyor. Gözleri son bir kez takdirle vücudumda geziniyor. Sessiz bir rahatlama nefesi alıyorum

-Evet, kesinlikle beni kontrol ediyor ve tezgâhı itişini izleyin.

"Burada kal. Ben hemen döneceğim."

Plastik tabakanın altında kayboluyor. Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca ortaya çıkmasını bekledim.

"İçeri gel," diyor sonunda görüldüğünde, plastiği geri çekerek. "Gracie bir toplantıyı bitirmek üzere."

Göz kırptım. Sanırım bir yanım hâlâ, mallarıma olan bariz ilgisine rağmen, taşralı kıcıma tekmeyi basmasını bekliyordu.

Çarşafın altına giriyorum.

Ve işte orada. Gracie. Kalem kulağının arkasına sıkıştırmış. Bir elinde bir tomar kağıt. Uzun, çiçekli bir elbisenin içinde sevimli görünüyor. Kolunda REID CONTRACTING yazan kot pantolonlu ve golf tişörtlü bir adamla konuşurken son derece işinin ehli.

Çünkü konuşmayı yapan o. Gracie bir şeylere dikkat çekerken o kalın bir deftere not almakla meşgul. Gracie konuşuyor. Adam başını sallıyor. Başka bir adam onlara katılıyor, Gracie'nin tuttuğu bir sayfaya bakıyor, parmak ucunu birkaç satırlık metnin altında gezdiriyor.

"Evet hanımefendi," dediğini duydum. "Bunu hemen

halledeceğiz." Tanrım, Tanrım, Tanrım, bu kızı istiyorum.

Ben de ona bütün gün ve bütün gece hanımefendi diyeceğim.

Ellerimi ceplerime sokuyorum ve rahatsız etmek istemediğim için dükkânın uzak tarafında bekliyorum. Ama Gracie yine de kafasını kaldırıp beni buldu. Her zamanki gibi kusursuz bir farkındalıkla. Gözlerinde ne olduğunu anlayamadığım bir şey parlıyor. Bana bir gülümseme sunarak ve bir parmağını kaldırarak gizlemeyi başardığı bir bakış.

Elimi kaldırıyorum, parmaklarımı açıyorum ve gülümsüyorum. Sessiz bir *merhaba* jesti ve *acele etme ve sen tam bir patronsun ve sana çok hayranım ve şu anda burada şehvet dolu susuzluktan ölebilirim*.

"Hey!" diyor, birkaç dakika sonra görüşmesini tamamladığında biraz nefes nefese. "Bir hafta içinde iki beklenmedik ziyaret. Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

Gracie'den alıntı yaparsak, orada bir yerde şansın yaver gitmesiyle ilgili bir fıkra var. Ben başaramadım. Çok erken. Ya da belki çok geç.

Söylemesi zor.

"Hey, Gracie kızım."

Beni geleneksel kucaklaşmamız için kendine çektiğinde vücudum canlanıyor. Onu yakınımda tutuyorum ve saçlarının kokusunu içime çekiyorum.

Hangi şampuanı kullanırsa *kullansın*, *hoşuma* gidiyor.

Kibar olmak istiyorum. Zeki, sevimli ve flörtöz olmak istiyorum. Ama şu anda bunun için çok meraklıyım. Çok sabırsızım.

Gitmeme izin verdiğinde, "Eli'nin yanındaydım," diyorum. "Konuşmamız gerektiğini söyledi."

Dilinin ucu dudaklarının arasından dışarı fırlıyor. Bana baktığında gözleri kararsızdı.

O da gergin.

"Var," diye yanıtlıyor. "Öğle yemeğine g i t m e d e n önce bir saatim var. Biraz yürümek ister misin? Hava henüz çok kötü değil, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Her zaman kötüdür. Bataryaya doğru gidelim. Belki sudan bir esinti yakalarız."

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

LUKE

East Bay Caddesi'nden sağa dönüyoruz. Caddenin bir tarafını kaplayan parlak renkli evlerden oluşan ünlü Rainbow Row, suya doğru ilerlerken çok ihtiyaç duyduğumuz gölgeyi sağlıyor.

Öğleye yakın. Güneş tepede ve sıcak. Havaya tuz karışmış, okyanus kokusu.

Yanımdaki Gracie'ye bakıyorum. Elbisesi kolsuz ama uzun. Alnı ve şakakları terden parlıyor. Çok sıcak. Tıpkı benim kot pantolonumun içinde olduğum gibi.

Kocaman güneş gözlüklerinin koyu camlarından gözlerini görememek beni deli ediyor.

Şimdiye kadar sessizdik. Onu kaldırımın iç tarafında tutuyorum, trafikten uzakta. Yakın. Yürürken kollarımız sürtünecek kadar yakın. Aramızdaki nemden zaten yoğun olan hava, aşinalık, elektrik ve istekle bulutlanıyor.

Kendini geri çekmiyor. Aksine, bana doğru hareket ediyor. Bacakları birbirine değiyor. Dizi kaval kemiğimin üstüne değiyor.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Bildiğim tek şey nefes almanın gittikçe zorlaştığı.

Her şey çok yakın, çok boğucu geliyor. Sanki bir şeyin eşiğindeymişiz gibi.

Daha fazla ısınması mümkün değil.

Beklemeye devam edemem.

Bu balon patlamak zorunda. Yoksa öleceğim.

Caddenin karşısına geçiyoruz. O konuştuğunda limanın yeşil-kahverengi suyu yeni yeni görünmeye başlıyor.

Sesi titriyor. Onun da gergin olduğunu fark ettim.

"Sana bir şey sormak istiyorum." Başını kaldırıyor, saçlarının bir kısmı sıcak ve pek de tatmin edici olmayan bir esintiyle uçuşuyor. "İltifat olarak kabul edeceğini umduğum bir şey. Ama eğer seni kırarsam, yemin ederim niyetim bu değil, tamam mı?"

Bir parmağımı gömleğimin yakasına sokup çekiştiriyorum. Tanrım, bayılacak mıyım?

"Ben iyi falan değilim," diye cevap veriyorum. "Gracie, kafam çok karışık." Ve tahrik oldum.

Ve sıcak.

Duruyor, kaldırımı kumdan ve gelgitten ayıran korkuluklara sırtını dönüyor ve bana bakıyor. Dudaklarındaki kelimeleri görebiliyorum. Kaşlarının çatıklığında. *Özür dilerim.*

"Yapma," diyorum. "Özür dilemek yok. Sadece bana sor. Seni yargılamayacağımı biliyorsun. Traktörümü ödünç isteyebilirsin, böylece zonklamayı ilk elden deneyimleyebilirsin ve ben de senin hakkında daha azını düşünmem. *İste.*"

Gracie gülüyor. Bu tanıdık, mutlu ses aramızdaki gerilimi biraz olsun azaltıyor. Onun sadece Gracie, benim de sadece ben olduğumu ve bu oyunu yıllardır oynadığımızı hatırlatıyor.

"Pekâlâ," diyor. "Peki. Soracağım. Sana soracağım, Luke Rodgers, benimle takılma ihtimalin var mı, potansiyel olarak, *belki*. Ciddi şeyler yapmadığını söylemiştin ve ben de bir süreliğine ciddi şeyler yapmak istemiyorum."

Kalbim kaçmaya çalışıyor ve boğazımın arkasında bir yerde son buluyor.

Şakaklarımdan ter damlıyor.

Şapkamın içinde kafam patlamak üzere.

Kahretsin, kahretsin, sıçtım batırdım. Geçen gece ona rol yaptığımı hemen söylemeliydim. Kafasını karıştırmamaya çalışıyordum.

Ama önce Elijah ile konuşmak istedim.

Görünüşe göre her şeyi yüzüme gözüme bulaştırmışım.

Yani, tabii ki onu boşaltmakla ilgileniyorum. *Tabii ki* Haki Pantolonlu Sikkafa'nın yatak odasındaki kötü performansını telafi edeceğim.

Ama gerçekten benden tek istediği bu mu?

Beni yanlış anlamayın, ben de bu elbiseyi kalçalarına kadar çekip bacaklarını ayırmak ve kendimi onun içine gömmek istiyorum. Hemen şimdi. Bu gece. Yarın bütün gün.

Ben de bundan daha fazlasını istiyorum.
Seksten daha fazlasını. Ama belli ki o
istemiyor.

Parçalar kafamda teker teker, tutarlı bir bütün oluşturunca kadar daha hızlı ve daha hızlı bir şekilde bir araya geliyor. Belki de Eli bu yüzden böyle tepki verdi. Gracie'nin biraz penis -ve sadece penis- istemesi mantıklı. Kız belli ki başka bir bok çuvalı tarafından çiğnenmiş ve tükürülmüş. İşlerin planlandığı gibi gitmediğinden bahsederken kastettiği buydu. Aşkını aradı ve yandı.

Belki de bir kez çok fazla yanımdır. Belki şimdi sadece iyi vakit geçirmek ve iyi bir sevişme istiyordur. Tekrar incinme ya da hayal kırıklığına uğrama şansı yok.

Ve bu iş için doğru adamı tanıyor. Beni.

Azgın
hissediyoru
m. İncinmiş
hissediyoru
m.

Hangisinin kazandığını söyleyemem.

"Demek beni becermek istiyorsun," diyorum. Etrafta insanlar var -burası şehrin turistik bir yeri, insanlar her zaman etrafta- ama umurumda değil.

Gracie'nin gülüşünden arta kalan gülümsemesi kayboluyor.

Sanırım kazanan acı oldu. Bunu saklamak yok.

"Oh," diyor elini yüzüne götürerek. "Aman Tanrım, seni gücendirdim. Kahretsin. Luke, gerçekten çok üzgünüm. Çok utandım. Sen benim için *bundan çok* daha fazlasısın."

"Biliyorum." Gracie için bir şeyler ifade ettiğimi biliyorum. Uzun zamandır arkadaşız.

Ama belki de o benim için, benim onun için ifade ettiğimden daha fazla şey ifade ediyordur. Bu düşünce göğsümü ağırlaştırıyor.

"Sadece geçen gece yoğunluktan bahsetme şeklini düşündüm - yani, uzun zamandır bir kız getirmedi - kasabadaki insanların konuşma şekli - ve açıkça ciddi bir şey yapmadığını söyledin -" Bir nefes alıyor. Elini bırakırken nefesini bırakıyor. "Belli ki seksten başka bir şey aramıyorsun."

Ona bakıyorum. Hala gözlerini
göremiyorum. Sikeyim bu
gözlükleri.

Her iki elimi de kullanarak aşağı uzanıyorum ve yavaşça başının üzerine doğru yönlendiriyorum. Gözlerinin yanında küçük, morumsu kırmızı girintiler bırakmışlar. Tam burnuyla birleştikleri yerde.

Nefesi kesiliyor.

Güneş gözbebeklerine vuruyor, onları viskiye çeviriyor. Kanıma çarpıyor ve aletimi kükretiyor.

Ve göğsümdeki ağırlık, bakışlarındaki acıdan dolayı sızlıyor. Beni yaraladı. Ama o da yaralandı.

Onu asla bu şekilde incitmeyeceğimi görmesini nasıl sağlayabilirim?

Cesareti bu kadar kırılmışken onu bir adım daha atmaya nasıl ikna edebilirim?

Elimi yüzüne sürerek bir şekilde gülümsemeyi başarıyorum. Çünkü gülümsemezsem aptalca bir şey yapabilirim. Eğilip onu öpmek gibi.

Bunu

yapamam.

Henüz değil.

"Tam bir pislik gibi davranıyorum," diye yanıtlıyor gözlerini kırıştırarak.

"Luke, özür dilerim."

Başımı salladım. "Sen bir pislik değilsin. Haklısın. Ciddi bir şey aramadığımı söylemiştim. Uzun zamandır aramıyordum. Gerçekten. Hayatım çok çılgındı. Geleceğim çok belirsizdi. Ama artık işlerimi yoluna koyduğuma göre, daha kalıcı bir şey düşünebilirim." Gözlerine bakıyorum. Kalbim küt küt atıyor. "Bunu seninle düşünebilirim, Gracie kızım."

Kahverengi gözleri kocaman açılıyor. Yutkunurken boğazındaki kaslar yüzük ve serçe parmaklarımin pedlerine doğru hareket ediyor.

"Daha fazlasını ister miydin? Benimle mi? Ama böyle şeyler yapmadığını söylemiştin. *Daha fazlasını*. Eğer gerçekten yapıyorsan neden böyle söyledin?"

Bir nefes verdim. "Çünkü. Geçen gece sadece seni korumaya çalışıyordum. Konuşmamızın sonunda bana söyleyene kadar eski sevgilinden ayrıldığını fark etmemiştim. Eli ona Nick'in sonsuza dek senin erkeğin olabileceğini söylediğini anlattı ve ben de kafanı karıştırmak istemedim. Bu yüzden bir tür oyuncu olarak şöhretime yaslandım, böylece sen... bilirsin, bana iki kez bakmazsın ya da her neyse."

Kaşları bir araya gelerek yukarı doğru kıvrılıyor. "Gerçekten çok tatlısın Luke. Yine de iki kez baktım." Gözleri vücudumda geziniyor. Sonra tekrar yukarı. "Bundan daha fazla. Çok, çok daha fazla."

Alay ettim. "Fark etmemeye çalışıyordum."

"Hâlâ *ciddi* olmak istediğine inanamıyorum. Hem de benimle."

"Neden bu kadar şaşırdın?"

"Çünkü ben benim! Ve sen de... sensin." Gözleri tekrar vücudumda geziniyor.

Kendimi beğenmiş bir şekilde gülümsüyorum. "Hadi ama Grace, kendini küçümseme. Sen çok zekisin. Muhteşemsin. O kadar hızlısın ki beni sürekli diken üstünde tutuyorsun. Bir asırdır sana vurgunum."

Bana inanamayarak bakıyor.

"Ama *sana* aşık olan *benim*," diyor. "Sıradan bir aşk değil. Öfkeli bir aşk."

"Öfkeyi bilirim."

Ellerimi boynuna doğru kaydırıp bir adım öne çıkıyorum ve kasıklarımı onun kasıklarında eritiyorum. Onun yumuşaklığı karşısında kekeleyorum.

Bunu hissettiğinde, yani utanmaz bir yeti gibi çarşamba günü öğlen vakti *herkesin* içinde karnını müstehcen bir şekilde sertçe dürttüğümü hissettiğinde, keskin bir nefes alıyor.

Gözlerindeki acı tutuşuyor. Arzuyla yanıyor.

Ah evet.

"Bana bir şans verin," diyorum. Güneş omuzlarıma vuruyor, tişörtümün içinde gövdemden aşağı ter akıyor ama umurumda değil. "Nasıl istersen öyle sevişebiliriz. Ne kadar sık istersen. Ve sonra flört etmeyi de deneyebiliriz. Keşfedelim. Neyin işe yarayıp neyin yaramadığını görelim."

"Luke-"

"İncindiğini biliyorum. İşlerin düşündüğün gibi gitmediğini biliyorum. Ama benden önce gelenlerden daha iyisini nasıl yapabileceğimi sana göstermeme izin ver. Sana karşı hissettiklerimde ılık bir şey yok Grace. İlişkimizin uzun süreceğini garanti edemem ama seni asla ama *asla* hayal kırıklığına uğratmayacağıma ya da incitmeyeceğime söz verebilirim. Kasıtlı olarak değil."

Grace'in gözleri benimkilerin arasında geziniyor. Geniş. Belirsiz. Bir vuruş ve sonra bir tane daha ve bir tane daha. Sonunda arzusu soğuyor. Sevmediğim bir şeye dönüşüyor. Hem de hiç.

Çünkü ıstıraba çok benziyor.

"Luke." Bu sefer adımı söyleme şekli bir yalvarış.

Geri çekiliyorum, bedenim çılgık atıyor ve o dudağını ısıyor. O da hissediyor, hayal kırıklığını.

Hayal kırıklığı.

"Çok tatlısın," diye nefes alıyor. Gücünü topluyormuş gibi gözlerini kapatıyor ve avucunun içini göğsüme yerleştiriyor. "Çok tatlısın. Duymak istediğim her şeyi söylüyorsun. Biriyle çıkmaya açık olmak istiyorum Luke. Ama şu anda... Son birkaç yıldır ilişkilerimi yürütmeye çalışırken kendimden çok şey kaybettim." Gözlerini açtı. Gözlerimin içine bakıyor.

anlamamı sağladı. "Kahretsin, eğlenme ve seksten zevk alma yeteneğimi bile kaybettim. Ve şimdi bunu geri almaya kararlıyım. Kulağa bencilce gelse de, bir kez olsun arzularıma odaklanabilmeliyim. Fantezilerime. Kendimi başkasının fantezilerinde kaybetmeden."

"Bencilce değil," diyorum başımı sallayarak. "Akıllıca. Sen bunu hak ediyorsun.

Herkesin hak ettiği şey."

Gözleri benimkilerle buluştuğunda parlıyor. Ah, işte orada. Ne istediğini bilen ve onu alan kadın.

Sikim seğiriyor.

"Biliyorum," diye yanıtlıyor. "Ama başka bir ilişkiye atlarsam kendimi kaybetmeye devam edeceğimden endişeleniyorum. Her zaman mükemmel eş olmaya kendimi fazla kaptırıyorum. Peri masalını -tek büyük, mükemmel aşkı- o kadar çok istiyorum ki, onu elde etmek için her şeyi yaparım. Kendime yalan söyledim. Arzularımı bastırdım. Bedenimin ihtiyaçlarını görmezden geldim. Ama şimdi açlıktan ölüyorum. O kadar açım ki-" Sesi kesiliyor. Kalbim sıkışıyor. "Luke, kendimi mahrum ettiğim her şeye, yoğunluğa, duygusallığa ve *iyi bir sekse* o kadar açım ki çılgılık atmak istiyorum. Artık dayanamıyorum."

Ona bakıyorum. Daha çok ona bakıyorum. Bu ani gerçek patlamasıyla büyülenmişim. Tutku. İhtiyaç.

Ondan yayılan ihtiyaç.

Gracie muhtaçtır. Savunmasız.

Ve bana geliyor. Elinde anahtar, içinde yaşadığı bu kafesin kilidini açmamı istiyor.

Bunca zamandır nasıl kapana kısılmış hissettiğini hayal bile edemiyorum. Ama bunu hissedebiliyorum. Kaybettiklerinden dolayı duyduğu ıstırabı.

Bu kızı asla geri çeviremem. Asla.

Ona aşık olduğumdan değil. Evet, sadece bir takılmadan daha fazlası olmak istiyorum. Ama her şeyden önce, onunla doğru şeyler yapmak istiyorum. Ve bu, onun bir ilişki fikrine gelmesini beklerken beynini sikkemek anlamına geliyorsa, o zaman yapacağım.

Elimden gelenin en iyisini yapacağım.

Yeteneğimin hesaba katılması gereken bir güç olduğunu söylemekten korkmuyorum.

"Vay canına," diyorum. "Vay canına, Gracie. Gerçekten cehennemi yaşamışsın. Özür dilerim." Elinin tersiyle gözünü sildi. "Teşekkürler."

"Anlıyorum," diye devam ediyorum. "Bu ipsiz sapsız ilişkiyi neden istediğini anlıyorum. Bir ilişki istememenin benimle hiçbir ilgisi yok-"

"Ve benimle ilgili her şey." Burnunu çekerek küçük bir gülümsemeyi başarıyor. "Evet. Bir kez olsun, 'sorun sende değil, bende' lafı gerçekten doğru."

Onunla göz göze geldim. Saçları gözlüklerinin arkasından havalanıyor. Vahşi ve dağınık.

"Dürüst olduğun için teşekkür ederim." Ellerimi iki yanındaki parmaklıklara koyup ona doğru eğildim. Onunla gözlerimi kilitlediğimde şampuanının kokusu burnumu gıdıklıyor. "Ben de aynısını yapacağım. Kötü erkek arkadaşlardan ve kötü seksten kurtuluşunun bir parçası olmak istiyorum. Seni o kadar sert ve o kadar sık becermek istiyorum ki, sonrasında günlerce komik bir şekilde yürüyeceksin." Bunun üzerine dudakları aralandı. "Senden hoşlanıyorum Gracie kızım. Hem de çok. Seni her şekilde elde edeceğimi herhalde artık biliyorsundur."

Başını hafifçe sallıyor. "Ama bu senin için adil değil."

"Biliyorum. Bu yüzden bir şey isteme sırası bende."

Yutkunuyor, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Tamam."

"Nereden geldiğini anlıyorum. Ama kendini bu kadar kapana kısılmış hissetmenin suçlusunun sonsuza dek mutlu olmak istemen olduğuna tam olarak ikna olmuş değilim."

Kaşlarını birbirine yaklaştırıyor. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Belki de yanlış adamlarla birlikte olmuşsundur. Hiç düşündün mü, bu kadar çok çabalamanın nedeni yuvarlak bir deliğe kare bir çivi sokmaya çalışmandı? O adamlar senin için doğru kişiler değildi. Nedeni ne olursa olsun, belli ki onların yanında kendinizi rahat hissetmiyordunuz. Ama eğer doğru erkeği bulsaydınız - eğer size koşulsuz hayranlık duyan birini bulsaydınız - belki de sadece kendiniz olacak kadar rahat hissederdiniz. Saklanmak zorunda kalmazdın. Sadece kendiniz olabilir, harika seks yapabilir ve kendinizi bu kadar boğulmuş hissetmezsiniz. Sonsuzluk söz konusu olsa da olmasa da."

Kaşları artık neredeyse tek bir çizgi gibi. Düşünüyor.

Bir süre sonra alay ediyor. "Biliyor musun, bunu hiç böyle düşünmemiştim. Gerçekten Luke, bu inanılmaz derecede anlayışlı bir fikir."

"Bazen hepimiz kendi kafamızın içinde kayboluyoruz," diyorum omuz silkerek. "Senden tek istediğim bu - takılırken, bir noktada daha fazlası olabileceğimizi düşünmeni istiyorum."

Gözlerini kırıştırıyor, ağzı şaşkınlıkla açılıyor. "Yani evet mi diyorsun?"

"Seninle soyunmaya mı?" Sırıttıyorum. "Kolumu бүk. Tabii ki evet diyorum. Ama bir şartla. Bir ilişki konusunda açık fikirli ol. İşler ilerledikçe bu fikri tekrar gözden geçirelim."

"Eğer ilerlerlerse."

"*Ne zaman.*" Biraz daha yaklaşıyorum. Gözlerindeki sıcak kehribar lekelerini görebileceğim kadar yakın. "İlerlediklerinde. Bana söz ver Grace."

Bir nefes veriyor. Alt dudağını dişlerinin arasında gergin bir şekilde çekiştirirken alnı kırıştı.

"Bilmiyorum Luke. İkimizin de zarar görmesini istemiyorum. Burada farklı şeyler istiyoruz. Eğer sonsuza dek yaşamak istiyorsan... Sana bunun sözünü veremem."

Gözlerini arıyorum. Şerefine, başka tarafa bakmıyor.

"Neye imza attığımı biliyorum. Fikrini bir deneyelim derim. Eğer bundan daha fazlası çıkarsa harika olur. Çıkmazsa, o köprüyü oraya vardığımızda geçebiliriz." Başımı eğip ağzına bakıyorum. "Bunu seninle yapmak istiyorum Gracie. Senin için iyi olacağına söz veriyorum. Karşılığında senden tek istediğim beni dışlamaman. Bunu yapmayacağına söz ver ve anlaşalım."

Dudağını sıkmaya devam ederken gözleri düşünceli bir şekilde kısılıyor. Omzumun üzerinden uzaklara bakıyor. Başını biraz çevirip göz ucuyla bana bakıyor.

"Söz veriyorum," diyor sonunda ve heyecandan baş döndürücü bir sıçrama hissediyorum. "Açık fikirli olmaya çalışacağım. Ve genel olarak ne hissettiğim ve kafamın içinde neler olup bittiği konusunda sana karşı açık olmaya çalışacağım."

"Güzel. Çünkü bunun tek seferlik bir anlaşma olacağını düşünüyorsan başka bir şey daha geliyor."

Gözleri hâlâ belirsiz. Ama dudakları seksi bir sırıtişla titriyor. "Bunun sadece bir kez olacağını kim söyledi? *Fanteziler* dedim, değil mi? Bu çoğul. Listemde denemek istediğim pek çok şey var."

Sikim kuduruyor.

Zihin boşalıyor. *Kelimenin* tam anlamıyla.

Düz çizgi. Yemin ederim bir saniyeliğine görüşümü bile kaybediyorum.

Kıyamet mi koptu? Bir şekilde *Bird Box temalı* alternatif bir gerçekliğe mi düştüm, gözlerim mi bağlandı ve hemen öleceğim için o lanet şeyi çıkaramıyorum muyum?

Sikim *gerçekten* beni bayıltacak kadar sert mi?

Böyle bir şey mümkün mü? Bu sorunun cevabını bilecek biri varsa o da benim.

Parmaklıktaki tutuşumu sıkılaştırıyorum. Bu his beni dünyaya geri getiriyor.

İsa'ya şükür, görüşüm geri geldi.

"Sanırım bu liste geçen gece bahsettiğinden farklı?" Alçak sesle söylüyorum.

Gracie başını sallar. "Ah, evet. Bu bir cinsel liste sanırım." Bir ses çıkarıyorum. Homurtu ile inleme arasında bir ses.

Yüzümü arıyor.

"Hey. Hey, Luke, iyi misin?"

"Dikkatimi dağıtmayı bırak," diye homurdanıyorum. "Cinsel liste. Açıkla. Şimdi."

"Nöbet mi geçiriyorsun? Tam cümlelerle konuşamamanın bir-"

"Kahretsin Gracie, eğer bana şu... senin şu cinsel yapılacaklar listenden hemen şimdi bahsetmezsen, kendimi bu korkuluktan aşağı atacağım."

Gözleri kasıklarına kayıyor. "Ben burada dururken bunu yapmanın *zor* olacağını tahmin ediyorum."

"Benimle taşak geçme," diyorum. "Konuş."

"Bunun cinsel bir ölmeden önce yapılacaklar listesi olduğunu hiç düşünmemiştim. Ama sanırım bir bakıma öyle." Sağdan yanımdan geçen, çift kişilik bebek arabasının yanında neşeyle koşturan Goldendoodle cinsi köpeği olan sevimli çifte bakıyor. "Bunu muhtemelen başka bir yerde konuşmalıyız."

"Benim evim," diyorum düşünmeden. "Bu gece. Yarın. Hemen şimdi."

Gracie bir nefes aldı. Soluğunu bıraktı.

"Yarın gece benim için uygun."

"Ben birayla getireceğim. Sen de listeni getir."

Gracie'yi Holy City Roasters'a kadar dengesiz bacaklarla yürütüyorum.

O sessiz. Düşünceli. Buraya gelirken olduğu gibi.

Ne düşündüğünü bilmek için ölüyorum. Oldukça iyi bir fikrim var. Yani, bu ilişki fikriyle onu tamamen şaşırttım. Bundan rahatsız oldu. Ki anlıyorum. Şaşırdı. Bunu da anlıyorum.

Sabit bir Betty olarak pek ünüm yok. Ama bu iyi bir bahis olmadığım anlamına gelmez. Bir şeye söz verdiğimde, yüzde yüz söz veririm. Onu hayal kırıklığına uğratan o sik kafalıların aksine.

Eğer beni kabul ederse Gracie'ye bağlanmak istiyorum.

Holy City Roasters'ın kapısını onun için açıyorum ve içeri adım atarken bana kahverengi gözlerini gösteriyor. Ellerimi ceplerime sokarak onu takip ediyorum.

"Yarın," diyorum. "Teslimatları öğleden sonra aldım, ama sonra-"

"Pardon! Çok özür dilerim Madam, ama size kısa bir sorum var.

Fırın. Fırın hakkında. Fırın hakkında mı? Pardon!"

Gracie dirseğinin dibinde beliren beyaz şef ceketli kadına gülümsüyor. Geniş gözleri ve çok kalın bir aksanı var. Fransız olabilir mi?

"Pas de problème. Donnez-moi quelques minutes et je viendrai vous aider," diye cevap veriyor Gracie, kulağa akıcı ve hızlı bir Fransızca gibi gelen bir sesle. Tek bir ritmi bile kaçırmıyor. Düşünmesine bile gerek yok.

Göz kırptım. Gracie Fransızca mı konuşuyor? Akıcı bir şekilde mi?

Kadın da gülümsüyor. Gracie'ye aynı yumuşaklıkla karşılık veriyor. Gracie de buna karşılık veriyor ve bir tür şaka yapıyor çünkü ikisi birden kahkahayı basıyor.

Ne dedikleri hakkında hiçbir fikrim yok. Ama bu dil her neyse, Gracie'nin onu iyi kavradığı açık.

Konuşurken sesi çok zarif çıkıyor. Kendinden emin.

Ve işte buradayım, sürekli "ain't" dememek için mücadele ediyorum. Bir dili bile zar zor konuşuyorum.

Gracie çok konuşuyor. Açıkça. Ve onları çok iyi konuşuyor.

Bana birçok şey hissettiriyor. Tahrik ediyor, çünkü onun zekasını seviyorum. Ayrıca biraz dışlanmış hissettiriyor. Hatta utandırıyor. Bu -bu dükkândaki hipster insanlar, Fransızlar- her zamanki tarzım değil. Holy City Roasters'ın ön kapısından geçip farklı bir dünyaya adım atıyorum. Ait olduğumdan tam olarak emin olmadığım bir dünyaya.

"Luke, bu Marie, Holy City'deki yeni pastacılarımızdan biri." "Luke!

Seninle tanışmak ne kadar güzel," diyor Marie, hevesle elimi tutarak.

el.

"Ben de memnun oldum. Bir patiss-yay, ha?" Dedim. Bir kaya kadar aptal hissediyorum.

Ama Gracie sadece gülümsüyor, gözlerinin etrafındaki deri kırışıyor. "Pasta şefi için süslü bir kelime. Yeni mutfağımızda her türlü lezzeti yaratmak için sihrini konuşturacak."

Marie sırtıyor. "Lezzetli, oui! Ama gitmeliyim, pasta beklemez."

Gracie, plastik örtünün altına girerken Marie'ye Fransızca sesleniyor.
"Fransızca biliyor musun?" Ben soruyorum. "Akıcı bir şekilde mi?"
"Evet," diyor Gracie. "Bu alanda uzmanlaştım."
Alnımı kırıştırdım. "Ama ben senin ekonomi okuduğunu sanıyordum." "Ben de o bölümde okudum."
Ona baktım, göğsümde bir gerilme hissettim. Gracie'nin başarılı olduğunu biliyordum. Ama ne kadar başarılı olduğunu fark etmemiştim.
Ne kadar kültürlü. Sofistike.
Hiçbir dalda uzmanlaşmadım. Beyzbol kariyerimi sürdürmek için ikinci yılımda üniversiteyi bıraktım. Asla arkama bakmadım.
Şu ana kadar değil. Çünkü birden kafamda bir düşünce belirdi. Gracie ve ben düşündüğümüzden daha farklıymışız. Onun dünyası benimkine hiç benzemiyor.
Gracie dirseğiyle beni dürtüyor. Bana sırtıyor. "Hey. Düşüncelerin için bir penny. Ya da traktöründe bir gezinti."
Tedirginliğime rağmen sırtımdan kendimi alamıyorum.
Gracie eğitilmiş ve sofistike olabilir. Ama yine de sapıkça bir mizah anlayışını ve elleriyle çalışan bir erkeği takdir ediyor.
"Sadece dünyanın ne kadar sofistike olduğuna hayranım, şehirli kız."
"Farklı dünyalardan olabiliriz," diyor, gözleri tam da sevdiğim şekilde parlıyor, "ama umarım önemli olan yerde aynıyızdır."
"Kalplerimizde mi?"
Gülüyor. "Orada. Ve yatak odasında." "Yarın," diye geveledim. "Beşten sonra boşum."
"Yediye kadar buradan çıkabilirim." "Bana uyar."
Dudağını ısıyor. Gözlerinde bir sıcaklık titreşimi belirirken sırtışı soluyor. Ah, evet.
Başladı.

Yedinci Bölüm

GRACIE

Jane dersini bitirmek üzereydi ki, yaşları yedi ile on altı arasında değişen on kız titremeye başladı.

Kitabından başını kaldıran Jane, kapının girişinde duran Dük Hazretleri'nden başkası olmadığını görünce irkildi. Kollarını kavuşturmuş, bacaklarını açmıştı. Dudaklarında şımarık bir gülümseme.

Lanet olsun ona, neden bu kadar yakışıklı olmak zorundaydı ki? Jane'in aklının ucundan bile geçmiyordu.

Bir şekilde dersi bitirmeyi başardı. Sadece kızlar odadan çıkarken Max'e seslendi ve onun yanından geçerken utangaç kıkırdamalara başladı.

Bakışlarını tekrar Jane'e çevirmeden önce onları sıcak bir eğlenceyle inceledi.

Vücudu alevler içinde kaldı. Adamın ona bakışı sanki fiziksel bir okşamaydı. Keşifleri bütün akşam süren seanslara dönüşmüştü. Daha dün gece onunla birlikte olduktan sonra bile Jane onu tekrar arzuluyordu. Onun vücudunun ağırlığını üzerinde hissetmek istiyordu.

Keşfettikçe onu daha çok istiyordu. "Özel öğretmen olduğunu bilmiyordum," dedi.

"İnsan okumayı bildiğinde hayatın çok daha zengin olduğuna inanıyorum," diye cevap verdi bir elini yanağına bastırarak. Sıcaktı. "Ben öğretmezsem o kızlar başka türlü öğrenemezler. Bu yüzden öğretiyorum. Herkes bunu karşılıksız yaptığım için deli olduğumu düşünüyor. Ama kızların da herkes gibi öğrenmeye hakkı var."

"Senin deli olduğunu düşünmüyorum," dedi Max. "Sana katılıyorum. Bu kızlar kesinlikle bir eğitimi hak ediyor."

Jane şaşkınlıkla başladı. "Gerçekten mi? Siz -Dük- yoksulların da en az sizin kadar eğitim hakkı olduğunu kabul ediyor musunuz?"

Ellerini arkasında kavuşturan Max odaya adım attı. Gözleri Jane'inkilere kilitlendi.

"Bir Dük ve bir insan olarak, evet. Cehaletin bir suç olduğuna inanıyorum. Ve dediğiniz gibi, okuryazarlığın bize kazandırdığı içsel yaşamın varlığımızı sonsuz derecede zenginleştirdiğine inanıyorum."

Jane'in kalbi şaşkınlıkla kükredi. Tanıdığı unvanlı adamlar sadece şatolara, arabalara ve fahişelere önem verirlerdi. Yoksulların varlığından bile haberleri yoktu. İç hayatlarının ne durumda olduğunu hiç düşünmezlerdi.

"Asi değil misin sen?" dedi nefes nefese. Bacaklarının arasında bir ağırlık toplanıyordu.

"Pek sayılmaz," diye cevap verdi. "Rahmetli babamın Parlamento'daki koltuğuna ilk kez Ekim ayında yeni dönem açıldığında oturacağım. Oradaki nüfuzumu İngiltere'deki eğitim durumunu daha iyi hale getirmek için kullanmayı umuyorum. Tıpkı sizin bilginizi ve kitaplarınızı o kızların hayatlarını değiştirmek için kullandığınız gibi. Bravo, Jane. Bu hiç de azımsanacak bir başarı değil."

Jane ona sadece bakabildi. Göğsünde bir duygu çiçek açıyordu. O anlamıştı.

O da onun yaptığı gibi, kendi köyleri gibi köylerdeki ihtiyacı gördü.

Onu gördü. Kimsenin anlamadığı o garip kadını.

Görüldüğünü hissetti, hem de yakışıklı, çılgınca varlıklı, iyi donanımlı bir Dük tarafından.

Bu ironiye gülmek istedi.

Onu mükemmel şekilde kolalanmış kravatından yakaladı ve öptü.

Wadmalaw'a giderken arabamı sessizliğin doldurmasına izin vererek sesli kitabı duraklattım. Kırk beş dakikalık sağlam bir yolculuk ve yaklaşık yarım saatim var. Jane ve Max'ten ne kadar keyif alsam da düşünmek için zamana ihtiyacım var. Luke dün öğleden sonra o bombayı patlattığından beri hissettiklerimi sıralamak için.

Öfkeyi bilirim.

Ellerini boynuma koyup ereksiyonunu içime doğru bastırdığında gözlerindeki o aceleci bakışı hatırlayınca karnım gurulduyor.

O çok zordu. Benim için.

Neden bunu

atlatamıyorum?

Luke'ta bir aciliyet var. Ya da belki de dün olanlarla ilgili hislerim bu kadar ısrarcı. Görmezden gelinmeyi, bir kenara itilmeyi ya da bastırılmayı reddediyor.

Yoğunluk istedim. Ve Tanrım, bunu alıyorum.

Bana bir şans ver.

*Seninle daha fazlasını
istiyorum, Gracie. Nasıl
istersen öyle sevişebiliriz.*

Şimdi bu gerçekleşirken, ne kadar hazırlıksız olduğumu fark ediyorum. Bunun için. Onun için.

Örnek olarak, bu akşam Luke'u göreceğim için o kadar gerginim, heyecanlıyım ve endişeliyim ki yemek yiyemedim.

Ve yemek yemeyi çok severim. Hiçbir şey beni bir öğünü kaçırmaya itemez. Görünüşe göre Luke Rodgers'ın siki hariç.

Bu bir hata mı? Bir felaket mi?

Karşılıklı destekleyici, karşılıklı orgazmik bir düzenleme içinde gelmiş geçmiş en iyi seksi mi yapacağız? Yoksa gerçekten harika bir arkadaşlığın içine mi edeceğiz?

Bir yanım hâlâ dün Luke romantik bir ilişki fikrini ortaya attığında çekip gitmem gerektiğini düşünüyor. Daha fazlasını denememiz yönündeki önerisi beni tamamen hazırlıksız yakaladı.

Benimle daha fazlasını istediğini. Burada Luke Rodgers'tan bahsediyoruz. Birinci dereceden bir oyuncu. Benim olabileceğimden çok daha seksi bir adam.

Beni böyle istemesi fikri heyecan verici. Ama genel ilişki fikri kulağa pek hoş gelmiyor. Kelimenin tam anlamıyla seks hayatıma odaklanmaya karar verdim, ne, iki gün önce mi? Kendime *ön sevişme ve bir gecede dört orgazm karşılığında sonsuza dek* arka plana atacağıma söz vermemiş miydim?

Ve unutmayalım ki, etrafta takılıp kalmayan erkekleri seçme konusunda gerçek bir yeteneğim var. Luke'la olan şeyler şu anda seksi ve heyecan verici geliyor. Ama Nick'le çıkmaya başladığımızda ben de aynı şekilde hissetmiştim.

Sonuç olarak: Kendime güvenemiyorum, Luke'a da güvenemiyorum.

Sadece gözlerimi ödülünden ayırmamalıyım. Bulmacanın kendini gerçekleştirme kısmına odaklanmalıyım. O dört orgazmı yaşayabilirim, kendim olabilirim ve bunu Luke ile yapabilirim. Bu zorlayıcı duyguları kendi avantajıma kullanabilirim - onları göğüs duyguları yerine pantolon duygularına kanalize edebilirim.

Yine de. Heyecanımı kontrol altına almak biraz çaba gerektiriyor. Sanki Luke dün içimde bir deprem yarattı. Ve artçı sarsıntılar gelmeye devam ediyor. Duygular, çatışmalar ve ihtiyaçlar kabarıyor. Her birinden sonra içimdeki manzara tamamen değişiyor ve beni enkazın içinden çıkmaya zorluyor. Hissettiğim her neyse onu anlamlandırmak için. İstiyorum. Eski alışkanlıklara veya kalıplara düşmemek için ne yapmam gerekiyorsa.

Luke beni kelimenin tam anlamıyla sarstı.

Gerçekten fantezilerimi onunla paylaşabilir miyim? *Hepsini?* Bunların seks ve eğlenceli olduğunu mu düşünecek, yoksa Nick'in yaptığı gibi beni yargılayacak mı?

Şehir yerini banliyölere bırakıyor, banliyöler de yerini bozulmamış taşraya bırakıyor. Bir tarafı sık orman, diğer tarafı bataklıkla çevrili virajlı köy yolunda tek kişi ben olana kadar trafik azalıyor.

Pencerelerimi açıyorum. Esinti ılık ama sıcak değil. Hava deniz ve toprak kokuyor.

GPS'im Luke'un çiftliğine yaklaştığımı söylediğinde yavaşlıyorum. İki yıpranmış tuğla sütun arasında asılı duran muhteşem bir ferforje kapıya geliyorum. Kapı açık.

Ötesinde orman ve bataklıktan başka bir şey görmüyorum.

Bunun doğru olduğundan emin olmak için telefonuma bakıyorum - öyle görünüyor - yola dönüyorum.

Yavaşça araziye doğru ilerlerken Jetta'm engebeli çakılların üzerinde sekiyor. İlk başta sadece bataklık, araba yolunun her iki tarafında uzanıyor.

Yol beni doğrudan uzun çam ve meşe ağaçlarının arasına götürüyor. Cırcır böceklerinin, akan suyun ve esintide hareket eden yaprakların sesi havayı dolduruyor.

Ağaçlar seyreliyor ve aniden bir tarlanın ortasındayım. Düzgünce ekilmiş yapraklı bir şey sıraları-pırasa? mısır? lahana? Keşke bilseydim, göz alabildiğine uzanıyor.

Neredeyse duracak kadar yavaşlıyorum, lastikler çakılların üzerinde çıtırdıyor.

Büyüyen yeşil şeylerin düzenli sıralarına bakarken göğsüm ağrı noktasına kadar doluyor. Her birine sevgiyle ve özenle bakılıyordu.

Bunu Luke yaptı.

Bir şeyler yetiştiriyor. Onları besliyor. Bu muhteşem bir şey.

Görkemli ve bir şekilde korkutucu. Luke neden *daha az* olamıyor? Tüm bu fazlalıklar yüzünden neredeyse aşılanmış hissediyorum.

Beni istediği ekstra yol.

Aletin ekstra etkileyiciliği.

Buraya ekstra özen gösterdiği çok açık.

Eğer *daha az* olsaydı her şey çok daha kolay olurdu -bunu sıradan tutmak, hiçbir şarta bağlı olmamak-.

Sonunda bir virajı dönüyorum ve görebileceğiniz en şirin küçük çiftlik evi karşıma çıkıyor. Büyük değil ve kesinlikle süslü de değil.

Mükemmel.

Güzelce restore edilmiş. Beyaz dış cephe kaplaması, siyah panjurlar, teneke bir çatı ve iki baca. Sallanan sandalyelerle tamamlanmış geniş, davetkâr bir ön sundurma.

Önünde düz, yeşil bir çimenlik. İki yanında, budaklı dalları yosun tutmuş devasa meşeler.

Her şey gün batımıyla arkadan aydınlatılmış. Işık yosunlara ve çatıdaki çatı pencerelerine vuruyor. Lekesiz camı yaşlılıktan dalgalanan bir pencere parlıyor.

Göğsümdeki dolgunluk kabarıyor. Kocaman ve sert gülümsememi sağlıyor.

Belki de bu yüzden ön merdivenlerdeki iki kadını bana doğru koşup el sallayana kadar görmüyorum.

"Grace!" diye sesleniyor sarışın olan ilk kadın. "Gracie Jackson, sen olduğunu biliyordum! Burada olduğun için çok mutluyuz."

"Çok mutluyum," diyor sarışın olan diğer kadın, evin yanındaki çakıllık alanda Luke'un iri kamyonetinin yanında durduğumda.

Luke'un annesi Georgia daha arabayı park etmeden kapımı açtığında gülümsemekten kendimi alamıyorum. Georgia beni arabadan çıkarıp kucaklarken karısı Gwen de kapıyı açık tutuyor.

Bu hanımlara bayılıyorum. Eli'ye göre, Georgia ve Luke'un babası doksanlarda boşanmışlar. Sekiz yıl kadar önce Georgia, Gwen'le çıkmaya başlamış. O zamandan beri birlikteler - ikisi de peyzaj mimarı - ve birkaç yıl önce eşcinsel evlilik yasallaştığında evlendiler. Kendilerine "G noktası" diyorlar, ancak bu Luke için biraz fazla. Onlara sadece annem diyor.

Böyle dik duran bir adam yetiştirdikleri için onlara kahraman diyorum.

Luke'un babası hâlâ buralarda ama Luke annesine çok daha yakın.

"Merhaba Georgia," diyorum. "Nasılsınız hanımlar?"

Geri adım atıyor, hala omuzlarımdan tutuyor.

"Burada olmamız gerekiyordu," diye fısıldıyor komplocu bir tavırla.

"Ama Luke uğrayacağınızı söyleyince biraz oyalanmadan duramadık."

Gwen kollarını havaya kaldırarak, "Luke'un karpuzlarını toplamasına yardım ediyoruz," diye açıklıyor. Kolları kir içinde. "Büyük karpuzları var."

Oh, yukarıdaki cennet. Annelerinin ne kadar komik, ne kadar uygunsuz olduğunu unutmuşum.

vardır.

"Ziyaret edeceğiniz için kaçmamız gerektiğini söylediler." Georgia'nın gözleri parlıyor. "Buraya davet ettiği ilk kız sensin."

Vücudum kesinlikle ama kesinlikle hissetmek istemediğim bir zevkle kızarıyor.

"Gerçekten mi?" İdare ediyorum. "Bu-"

"Harika, biliyorum," diyor Gwen. "Peki ne içeceksiniz?" "Birkaç bira?" Georgia ekliyor. "Birbirinize mi?"

Gwen bana bakıp gülümsüyordu. "Aranızda küçük bir şey olduğunu hep biliyordum."

"Sabah görüşecek miyiz o zaman?" Georgia soruyor. "Bilirsiniz, eğer hepiniz çok içerseniz. Ve geceyi burada geçirmek zorunda kalırsanız."

"Geceyi kesinlikle burada geçirmelisin."

"Kesinlikle. Ve ondan sonraki geceyi de."

Gözlerim ikisi arasında gidip geliyor. "Um," diyorum.

"Luke senden övgüyle bahsediyordu - işlerinin hızla büyüdüğünü ve hamur işleri yaptığın yepyeni bir mutfağın olduğunu duyduk. Luke'un ürünlerinden biraz kullanmalısın," diyor Georgia.

"Kabakları," diyor Gwen başını sallayarak. "Onlar da oldukça büyük."

"Onları keklerinin içine koyabilirsin!" Georgia nefesini tutup alkışlıyor.

"Bu tatlı-tuzlu kombinasyonunun ne kadar lezzetli olacağını hayal edin."

Gwen başını sallar. "Nemli."

"Tatmin edici," diyor Georgia. "İyi bir çöreğe bayılırım." Onlara bakıyorum. Gülsem mi yoksa-

Ya da ne, dürüst olmak gerekirse.

Ben de gülüyorum. Sonra sohbeti daha sağlıklı bir yöne çekmeye çalışıyorum.

"Hepiniz aklımı okudunuz," diyerek arabama geri dönüyorum. Bir elimle kapıyı kapatırken diğer elimle dikkatlice dengelediğim beyaz bir kutu çıkarıyorum. "Luke'un sebzelerinin bir kısmını Elijah'dan çaldım ve pastacılarımdan birine bu öğleden sonra ravent krem peynirli krema ile bir grup tatlı patatesli kek hazırlattım."

Kutuyu açıyorum ki içine bakabilsinler. Georgia yine nefes nefese kaldı. Gwen sırtıyor.

"Muhteşemler!" diyor. "Biliyor musun, Luke'un raventi özellikle zor-"

"Hey!"

Luke'un sesini duyunca kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Tenim uğulduyor. Zihnim yarışıyor. Ona bakmak için dönüyorum.

Elleri kalçalarında verandada duruyor. Kot pantolon ve temiz beyaz bir tişört giymiş, o kadar çok erkek kası ve kesinliği ile dolduruyor ki bu bir suç olmalı.

Yalınayak ve saçları ıslak. Sakalına uysun diye biraz daha koyu görünüyor.

Yirmi adım ötede duruyor ama yeni duş almış tenindeki sabun kokusunu alabildiğime yemin edebilirim.

Göğsümdeki dolgunluk göç ederek bacaklarımın arasında toplanıyor. Bu sabah daha yeni tıraş olmuştum, diğer her şey gitmişti, bu yüzden bu his özellikle dokunaklı hissettiriyor.

Annesine bir bakış atarak, "Size daha kaç kez yemekle ilgili kelime oyunlarının uygun olmadığını söylemem gerekiyor?" diyor.

Gülümsüyor. "Ama çok zekiler."

O da gülümsüyor. Ağızlarının etrafındaki çizgilerin kırışmasına kadar annesininkinin bir yankısı.

"Değiller. Ama bu seferlik görmezden geleceğim, çünkü Gracie'yi güldürdünüz."

Bakışları bana doğru kayıyor. Keskin kenarlı mavi ve açık bir şehvet. Bir an için kalp krizi geçireceğimi sanıyorum. "Gracie kızım," diyor. Sesi kalın aksanlı bir gümbürtü.

Bana öyle diyen tek kişi o.

İçimdeki doluluk neredeyse dayanılamayacak kadar fazla.

"Merhaba." Tek yapabildiğim bu. Çünkü nefes alamıyorum ve koca bir aptal gibi gülümsüyorum.

Dikkatli ol.

"Her şey yolunda mı? Çiftliği mi?"

"Evet. Evet, yaptım. GPS beni doğrudan garaj yolunuza götürdü. Burası-" Etrafıma bakıyorum. Sadece bir saniyeliğine, çünkü ondan başka bir şeye odaklanmakta zorlanıyorum. "Burası çok güzel Luke."

Yarım yumruğunun topuğunu verandanın korkuluğuna dayıyor. Ona doğru eğiliyor, pornografik mükemmelliğe sahip ön kollarındaki ip gibi kaslar sertleşiyor.

Lanet

olsun.

Ooooh

kahretsin.

"Teşekkür ederim," diyor, bakışları vücudumda geziniyor. "İçeri gel. Birkaç bira alıp seni gezdireyim."

"Biz de gelebilir miyiz?" Georgia umutla soruyor. "Hayır," diyor Luke, gözlerini benden ayırmadan.

"Anladım," diyor Gwen. "O zaman sizi yalnız bırakalım." "Ona patlıcanları göster," diyor Gwen.

"Şeftaliler de öyle," diye ekliyor Georgia. "Luke sana şeftalileri ne kadar çok sevdiğini söyledi mi?"

"*Anne.*"

"Tamam o zaman. Gidiyoruz," diyor Gwen.

Georgia beni hızla kucaklıyor. "Kabağı unutma," di ye kulağıma fısıldıyor.

"Olur," diyorum, ikisinin kamyonlarına doğru koşuşturmalarını izlerken gülerek.

Luke'a döndüğümde onun elini ittiğini görüyorum. Basamakları ağır adımlarının altında gıcırdayarak in i y o r .

Kocaman elleri yanlarında durgun bir şekilde sallanıyor. Sanki koca çiftliklere bakacak ya da koca insanları parçalayacak güçleri yokmuş gibi.

Yaklaşırken gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor.

Başka bir depremin yaklaştığını hissediyorum.

Kaçmalıyım. *Daha az* sikecek birini bul.

Kafamın içindeki bir ses *bunun sonunun iyi olmayacağını* söylüyor.

Ama bunun yerine, kalbim yüksek sesle ve güçlü bir şekilde attığı ve görünüşe göre kendimi kontrol edemediğim için, yüzümü ona doğru kaldırıyorum. Beni öpmesi, öldürmesi ya da istediği kadar esir tutması için açık bir davet.

Yüzünde bir ifade var - dudaklarından çok gözlerinde belirginleşen, neredeyse kısılmış, sırtkan, puslu bir gülümseme.

Bir elini boynuma koyuyor ve yanağımla öpmek için eğiliyor. Tüyleri tenime değiyor. Vücudu beni çevreliyor.

Cırcır böceklerinin nabzı etrafımızda yoğunlaşıyor. Belki de bu sesi çıkaran kalbidir.

"Hazır korkunç yemek sözcük oyunlarından bahsetmişken - tatlım, yenecek kadar iyi görünüyorsun."

Bum.

Sarsıntılar başladı.

Luke kaşlarını çatıyor. "İyi misin? Titriyorsun."

Bu tam olarak istemediğim şeydi. Tüm bu duygusal şeyler fiziksel olana karışıyor. Bunun sadece seksle ilgili olması gerekiyordu. Basit bir seks arkadaşlığı durumu.

Ama Luke'a baktığımda, kafamın içindeki aynı ses bana bunun asla *sadece seks* olamayacağını söylüyor. Onunla olmaz. O yüklerle birlikte geliyor.

İyi bir bagaj. Ama yine de hazır olmadığım bir yük. Tanrım, ne yapıyorum ben?

Neden ona bakmayı bırakamıyorum? Aynı şeyi istemediğimiz halde onu istemeyi?

Neden titrememi durduramıyorum, heyecan ve endişe eşit ölçüde vücudumda dolaşıyor?

Çelişkili duygulardan oluşan lanet bir karmaşayım. *Ve buna engel olamıyorum.* Buraya kadar geldim. Şimdi geri dönersem korkak olurum.

"Bira," dedim. "Bir tane istiyorum.

Lütfen." Eli ensemin etrafında kıvrılıyor.

"Şimdiden ne istediğini soruyorsun," diye mırıldanıyor. "Aferin kızıma. Peki ya Gracie?"

"Öyle mi?"

Gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Kiminle birlikte olduğunu unutma." "Sen," diyorum.

Başını sallıyor. Başını bir kez eğdi.

"Sadece ben." Ensemi sıkıyor. "Onunla tanıştığında kefali olan ya da olmayan adam. Sapık traktör şakalarını ve Trisha Yearwood kasetlerini seven."

Gülümsüyorum.

"Kefal," diyorum. "Kentucky şelalesinin o güzel örneğini nasıl unutabilirim?"

Luke başının arkasında katırtırnağı şeklinde bir hareket yapıyor. "Bir dağ deresi gibi pürüzsüz."

Gülüyorum.

Ve titreme durur.

Sekizinci Bölüm

GRACIE

Luke içeri girerken bana evini hızlıca gezdiriyor. Evin içi de en az dışı kadar güzel ve özenle restore edilmiş. Orijinal ahşap zeminler, sade bir düzen, temiz, canlı bir renk paleti. Çok da güzel döşenmiş. Her zamanki erkek-çocuk zımbalarından hiçbiri yok: görünürde yerde bir yatak yok. Huysuz, iğrenç, bilim-deneyi banyoları yok.

Burada gerçek bir erkek yaşıyor. Neyi sevdiğini bilen ve eşyalarına iyi bakan biri.

Kendimizi beyaz dolaplar ve koyu renkli sabuntaşı tezgahlarla kaplı güzel mutfakta buluyoruz. Adanın üzerindeki devasa vintage lavabo ve üfleme cam kolyelere kadar gerçek bir çiftlik evi tarzı ve işe yarıyor.

"Bu da ne?" Luke tezgâhın üzerine bıraktığım kutuyu başıyla işaret ediyor.

Buzdolabından iki şişe alıp hızlı ve sabit hareketlerle kapaklarını açmasını izliyorum.

"Teşekkürler," diyorum bana uzattığı birayı alarak. Kendimi daha iyi hissediyorum. Daha az dengesiz. Bira beni orada tutmaya yardımcı olacak. "Bunlar da Marie'nin senin tatlı patateslerin ve raventinle yaptığı kekler. Dün The Pearl'e yaptığın teslimatı yağmalamış olabilirim."

Gülümsüyor, kaşları birbirine çarpıyor. "Gerçekten mi? Teşekkür ederim, Gracie.

Çok düşüncelisin. Bunu yapmana gerek yoktu."

"Teknik olarak ben yapmadım," diyorum. "Yapmak *istedim*. Ama sonra geçimini sağlamak için lezzetli şeyler yapan bir pasta şefim olduğunu hatırladım ve ondan benim adıma bir şeyler hazırlamasını istedim. Ama niyetim iyiydi. Elim boş gitmek istemedim; bir şeyler getirmeliydim."

Şişesinden bir yudum alıp birayı ağzına götürüyor. Yutkunuyor. "Ölmeden önce yapılacaklar listeni getirdiğini sanıyordum."

Ona bakıyorum. Şimdi sekse odaklanma ve onu orada tutma zamanı. Belki bir kez fizikselleşmeye başladığımızda, diğer şeyler -hissetmeye devam ettiğim bu çekim- ortadan kalkacak. Ya da en azından biraz azalır.

Bugün üç toplantıya liderlik ettim. Bunu yapabilirim.

Bunu anladım. Bunu anlamlandıracağım ve beni öldürse bile basit tutacağım.

"Liste bende," diyorum. "Sana söylememi ister misin?"

Başını sallar. "Bana göstermeni istiyorum. Çantanda mı?" Göz kırpyorum. Luke gerçek, *fiziksel* bir listem olduğunu düşünüyor.

"Bekle. Bekle-Luke, bunu hiç yazmadım." Kaşları tekrar bir araya geldi. Bu sefer şaşkınlıkla.

"Yapılacaklar listeniz yok o zaman."

"Sen öyle diyene kadar bu bir ölmeden önce yapılacaklar listesi değildi."

"Bu saçmalığı yazmalısın. Neden yazmadın?" Bunu bir dakika düşündüm. Biramı yudumladım.

Kalbim yeniden çarpmaya başladı. Neden her şeyi bu kadar karmaşık hale getirmek zorunda? Beni becermesini istiyorum ve o *daha fazlasını* istiyor. Ona fantezilerimi anlatıyorum ve hemen onları gerçeğe dönüştürmek istiyor.

Çünkü listemi yazmak her şeyi -arzularımı, isteklerimi, seks hayatımı geri alma hedefimi- gerçek kılacaktı. Geri dönüş olmayacaktı. Saklamak, geçiştirmek ya da inkar etmek için fırsat olmayacaktı.

Nick'le gerçek bir ilişki kurmaktan korkuyordum.

Luke'tan korkmayacağıma dair kendime söz verdim.

Kafamda nedenlerimi gözden geçiriyorum. Kaybedecek bir şeyim yok. Eğer onu korkutursam, önemli değil. Denizde başka balıklar da var. Şehir merkezinde sahip olunacak başka sıklar. Kendimi böyle boğmaya devam edemem. Yuvarlak bir deliğe kare bir çivi sığdırmaya çalışmaya devam edemem.

Asla sığmayacak.

Dük ile Anlaşmam'daki o cümleyi hatırlıyorum; Max, Jane'e aklından geçenleri onunla konuşmaktan korkmamasını söylemişti. Eğer arzularımız uyuşmuyorsa, ne olmuş yani? Nasıl olsa birbirimizi mutlu edemeyiz.

Eğer Luke'u yapılacaklar listemden vazgeçirirsem, zaten birlikte olmamamız gerekiyordu.

Ve ben birlikte olmak bile istemiyorum. Gelmek istiyorum. Yoğun istiyorum.

Luke'un da dediği gibi, bunu elde edebilmemin tek yolu doğruyu söylemek.

Ve bir kereliğine bunu yapacağım.

"Gidip arabamdaki çantamı alayım," diyorum. "Bir not defterim var-"

Luke dönüp tezgâhındaki telefonun yanından bir kâğıt ve bir kalem alıyor. Sonra mutfâğa geçiyor ve onları köşedeki küçük yuvarlak masanın üzerine koyuyor.

"Buraya gel." Bir sandalye çekti. "Biraz yalnız kalmak istersen söylemen yeterli. Ama eğer senin için de uygunsa bu yapılacaklar listesi seansına katılmayı çok isterim."

Bana bakıyor. Saçları vahşi dalgalar halinde kuruyor ve onu lezzetli bir şekilde buruşuk, oduncu-Jude-Law'a benzetiyor.

Üstüne bir de Chris Evans. *Yapamam.*

"Duruma göre değişir," diyorum otururken. "Bana gülecek misin?"

"Listedeki ilk şey ne?"

"Gülecek misin?"

Avucunu önümdeki masanın üzerine koyuyor ve eğiliyor. Eğiliyor. Beni Fildişi sabunu ve teninin kokusuyla çevreliyor.

Aramızdaki gerilim o kadar yoğun ki ağzımda tadını alabiliyorum.

"Bana ikinci kez sordurtma, Gracie."

"Lütfen bana yatakta da bu kadar otoriter olduğunu söyle." "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

Gözleriyle tanıştım. Nabız atışları.

"Tamam." Kalbimin ağzımdan çıkmasına beş saniye kalmış gibi hissediyorum. "Muhtemelen listeme koyacağım ilk şey anal. Daha önce hiç yapmadım ve her zaman denemek istediğim bir şeydi."

Burun delikleri parlıyor. Sadece bir kez. Yabani bir titreşim ortaya çıkarıyor.

Sonra doğruldu. Elime uzandı ve hiç konuşmadan kasıklarına götürdü. Avucumu etkileyici bir ereksiyona bastırıyor. Parmaklarımı onun etrafında kıvrıyor.

Bacaklarımın arasına tek bir ısı darbesi saplanıyor. Tam da onu istediğim yere.

"Bu sana kahkaha gibi mi geliyor?"

Yutkunuyorum. Kukum sıcaktan taşarken kıvrınma dürtüsüne direniyorum.

Beni tahrik eden sadece penisi değil. Yani, gerçekçi olalım, şu anda dokunduğum bu inanılmaz, endişe verici derecede büyük penis acıtmıyor. Ama onun bariz uyarılmışlığı fantezilerimi kabul ettiğine ve hatta heyecanlandığına işaret ediyor.

Şey. En azından benim fantezilerimden biri. Evet, başlangıçta o kadar da heyecan verici, tuhaf ya da ilginç bir fantezi değil.

Hala. Bu daha önce kimseyle paylaşmadığım bir şey. Bir adım attım. Luke da hemen yanıma atlamaya oldukça istekli görünüyor.

"Sanırım listem seni henüz korkutmuyor," diyorum.

"Popo konusunda korkutucu bir şey yok. Açıkçası," diye yanıtlıyor, elimi biraz daha sert bastırarak. "Oturabilir miyim?"

Yanımdaki sandalyeye bakıyorum. Masanın üzerinde beni bekleyen küçük, düzgün kâğıda ve sivriltilmiş kaleme.

"Evet."

Elimi bırakıyor. Kalem elime aldığımda titriyor.

Sandalyesine ağır bir şekilde oturur. Bir eli birasının üzerinde. Diğer elini saçlarının arasından geçirerek, defterdeki sayfaları hışırdatan uzun ve kısık bir nefes verdi.

Bedenim onun yakınlığıyla bir farkındalık dalgasıyla yükseliyor.

"Neden listeni yazmadın?" diye tekrarlıyor, birasından bir yudum alırken.

Cevap vermeden önce kendiminkinden bir yudum alıyorum. Küçük bir vızıltı yakalıyorum. Güzel bir his. "Çok korkmuştum. Kendimi düşünemeyecek kadar başkalarıyla meşguldüm."

Gözleri benimkilerle buluştuğunda ateş saçıyor. Kâğıda bir kez başını sallıyor. "Şimdi seni düşünelim. Anal denemek istiyorsun. Bunu da yaz."

Ben onun dediklerini yaparken o bekler. El yazım berbat ve düzensiz. Ama kelimeleri yazıyorum.

Listemi yazıyorum.

İçimde bir heyecan dolaşıyor. Bu çok garip. Ve müthiş. Ve müstehcen. Ve *müthiş*.

"Başka ne var?" diye soruyor.

Derin bir nefes alıyorum. Bu dalgayı sürmeye kararlıyım. "Telefon seksi," diyorum.

Luke'un dudakları seğiriyor. "Aslında bunu hiç yapmadım." "Gerçekten mi?"

"Hayır." Gözleri yine gülümsüyor. "Birbirimizle telefon seksi bekaretimizi kaybedeceğiz."

Nefes alıyorum. Bu fikirle ilgili bir şey - onun da bu işte yeni olması, denemeye istekli olması - kendime olan güvenimi artırıyor.

Beni deli gibi azdırıyor.

"Ne kadar tatlı," diye takılıyorum.

"Yalan söyleme. Benim senin ilkin olma fikrini sevdiğim kadar sen de benim ilkin olma fikrini seviyorsun."

Bunu sevdim. Hem de çok. Ve bu bana bir şeyler hissettiriyor. Birçok kafa karıştırıcı, bunaltıcı şey. *Analın altına telefon seksi* yazıyorum.

Bu sefer Luke'un devam etmemi istemesine gerek yok.

"Toplum içinde seks yapmak istiyorum," diye devam ediyorum, yazarken gözlerim kâğıtta. "Ve altmış dokuzluk her zaman denemek istediğim bir şey."

Luke tek kelime etmiyor. Sadece birasını içerken yutkunduğunu duyuyorum. *Hakimiyet* yazıyorum, *her iki şekilde de mi?* Çünkü neden olmasın.

"Bunu hiç yaptın mı?" Ben sordum. Yukarı bakıyorum.

Nefesim kesiliyor. Karşımda dönüşmüş bir adam buluyorum. Masanın karşısından bana dik dik bakıyor; o mavi gözlerinde kötülük ve savaş var.

-Kısa ve düzensiz nefesler alırken burun delikleri açılıyor.

İki elini de masaya yapıştırmış. Sanki bir şeye uzanmamak için kendini zor tutuyor.

Birisi.

Ben.

Sanki listem en büyük tahrir edici şeymiş gibi, garip, ezik bir hatunun denemek istediği garip, ezik bir şey değil.

O aslında bu işin içinde. *Bana* karşı.

Daha bunaltıcı duygulara işaret. Bu listeye sahip olduğum için erkeklerin hakkımda kötü düşüneceklerinden hep çok korkmuşumdur. Onları bir şekilde hayal kırıklığına uğratacağımdan. Listedekiler hakkında ne düşüneceklerini boş verin. Bu maddeler biraz tabu, evet, ama özellikle açık saçık, orijinal ya da benzersiz değiller. Daha açık sözlü birini rahatsız eder diye düşündüm. Nick gibi birini. Kahretsin, Nick'i sıktı. Tıpkı daha deneyimli birini sıkacağı gibi. Luke gibi.

Ama Luke'un sıkılmadığı açık.

"Evet," diyor. Bu kelime bir yumruk gibi iniyor ve içimdeki rüzgârı dışarı atıyor. "Bu benim favorilerimden biri."

"Hangi yol? Hükmedilmekten mi yoksa hükmetmekten mi hoşlanırsın?"

Gözlerini bana dikti. "Bunu öğrenmek için de beklemen gerekecek."

Ona bakıyorum.

"Beni öldürüyorsun," diyorum.

Luke alay ediyor. "Şu anda bana nasıl bir cinayet yüklediğin *hakkında hiçbir fikrin yok.*"

Göz kırıyorum. Nefes alıyorum. Önümdeki kâğıda bakıyorum. "Sonuncusu," diyorum, kalemin hareket etmesini isteyerek. "Rol yapma oyunu."

Yine alay ediyor. Başımı kaldırıp baktığımda göğsü inip kalkarken saçlarını avuçlarının arasına aldığı görüyorum.

"Tanrım," diye
homurdanıyor. "Ne?"

Gözlerindeki bakış, şimdi vahşi ve yumuşak. Ciddi bir sıkıntı içindeymiş gibi. Kabullenışı ve coşkusu bana da aynı acıyı hissettiriyor.

"Elinde müthiş bir liste var tatlım." Kanımdaki sıcaklık bu sevecenlik karşısında yükseliyor. "Çok mu fazla?" Nefes alıyorum. "Yetmez mi?"

Bakışları benimkinde sabit. "Doğru."

İçimde bir şeyler değişirken kalemi bırakıyorum. Tektonik plakalar çarpışıyor. Duygular patlıyor. Kan, sıkı derinin içinde sıcak ve kırmızı pompalanıyor.

Bu işte çok iyi. İstediğimi, seksi olduğumu ve güvende olduğumu hissettiriyor. Bu da beni çok ama çok korkutuyor.

"Luke," dedim. Bir uyarı. Yukarı bakmaya cesaret edemedim.

Göz ucuyla elini masadan kaldırdığını görüyorum. Hareketsiz kalmadan önce bir saniyeliğine benimkine doğru yaklaşıyor. Elini bırakıyor, parmakları yumruk şeklinde kıvrılıyor.

Saçımı o yumruğun içinde hayal ediyorum. Luke onu hızlı ve sert bir şekilde çekti. Diğer elinin parmakları bacaklarımdan arasından geçerken ses çıkarmamamı söyledi.

"Seni istediğim gibi istediğim için özür dilemiyorum," diyor.

Bu beni yukarı baktırdı. "Özür dilemeni istemiyorum. Sadece bunun beni biraz korkuttuğunu bilmeni istiyorum."

"Olmamalı." Gözlerimin içine bakıyor. "Ama anlıyorum. Nerede olduğunu biliyorum. Sadece benimle konuşmaya devam et, tamam mı?"

Başımı salladım. "Tamam."

"Burada iletişim çok önemli. Listenizi denemeden önce küçük bir soru turu yapalım."

Yeni bir heyecan ve gerginlik hissediyorum. Buradayız. Bunu yapacağız.

Luke Rodgers'ı çıplak göreceğim. *Sonunda.*

Yatakta olduğum kişi olacağım. *Sonunda.*

Sandalyemde arkama yaslanıp ellerimi çapraz bacaklarımın arasına sokuyorum. Eğer yapmazsam, masanın öbür ucuna uzanıp bu Jude Law oduncusunu yakasından tutacağım.

"Neye ihtiyaın olursa," diyorum.

"Söyle bana." "pşmek iyi mi?"

Bakışlarım dudaklarına kayıyor. Tom Hardy dolgunluğundalar. Sakal onları daha da dolgun ve pembe gösteriyor. Onun dudaklarını öpme fikri kendi dudaklarımı da kızartıyor. Dudakları beni bacaklarımın arasından öpüyor, sakalları uyluklarımın i kısımlarını çiğ çiğ kazıyor.

"pşmeyi severim," diyorum.

"Güzel. Peki ya korunma? Prezervatifim var ve kullanmaktan çekinmiyorum. Ama bil diye söylüyorum, düzenli olarak test yaptırıyorum. Sonuncusu bir ay önceydi. Sağlık raporu temiz ıktı. O zamandan beri kimseyle birlikte olmadım."

Amım şu anda *şarkı söylüyor*. şehvet düşüncelerimi bulandırıyor, bedenim kontrolü ele alıyor. Bu adamı hırpalamadan daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum.

"Ben de yakın zamanda test yaptırdım. Temizim. Ve doğum kontrol hapı kullanıyorum."

Luke başını sallar. "Güvenli bir kelimeye ihtiyaımız var. Bunların çoğu ikimiz için de yeni şeyler. Ve şu tahakküm meselesi var ya, gerekirse ipleri koparabilmemiz çok önemli. Fikri olan var mı?"

Gözlerimi kırpıştırıyorum, sertçe. Daha önce hiç güvenli bir kelime söylemek zorunda kalmamıştım. Bu fikir şaşırtıcı. Ve sıcak.

"Peki ya karpuz?" Sırılarak soruyorum. "Gwen senin karpuzlarının gerçekten büyük olduğunu söylüyordu."

Luke gülüyor, başını sallarken kocaman omuzları titriyor. "Mkemmел. O ikisi için de özür dilerim. İyi niyetliler, sadece... tamamen uygunsuzlar."

"Umarım bu hiç değişmez. Annelerinize bayıldığımı biliyorsunuz," diyorum. Sonra *ben de sana tapıyorum* demekten kendimi alıkoyuyorum.

Burada sınırları çizmek bana bağlı. Luke'un neyin iyi neyin kötü olduğunu bilmesini sağlamak. Seksi ciddiyetten ayırmak. Bu çizgileri bulanıklaştırmak ikimize de iyilik getirmez.

Ama Luke'a tapıyorum. Bir arkadaş olarak. Ve şimdi de bir çeşit seks arkadaşı olarak. *Bu izgi nerede?* Bilmeden çoktan bulanıklaştırdım mı?

Bunu tamamen yabancı biriyle yapamayacağım düşüncesi beni çok etkiledi. Gerektirdiği güven seviyesi, kendimi rahat hissetmemin hiçbir yolu yok.

Bu parçalarımı tanımadığım biriyle paylaşmak.

Sanırım Luke'la bu konuyu açmadan önce bir bakıma sınırlar bulanıklaşmıştı.

Bu, diğer çizgileri düz ve net tutamayacağım anlamına gelmiyor. Tutmak zorundayım. Tutmak istiyorum. Çünkü her ne kadar tüm bunlar orgazm, anal ve meyve aromalı güvenli kelimelerle ilgili olsa da, günün sonunda bu benim doğrularımı söyleyebilmemle ilgili.

Bu, kendimi kendi hikâyemin yıldızı yapmakla ilgili. Kahraman. Başkasının yıldızı olsam da olmasam da.

Gerçek, yoğunluk, özgünlük: peşinde olduğum şeyler bunlar. Bu yüzden *sonsuz* kadar ya da *sonsuz* kadar ya da *hararetle mükemmel bir partner* yerine bunlara odaklanacağım. Kendime bencil olmanın sorun olmadığını hatırlatmaya devam edeceğim. Çünkü öyle. Işık dolu cunnilingus arayışında kimseye zarar vermediğim sürece *sorun* yok.

Ben iyi olacağım.

Luke birasını geri deviriyor. Son köpüklerin şişenin boynundan ağzına doğru kayışını izliyorum. Yutkunurken adem elması sallanıyor. Bu kendinden emin, şehvetli dalışı midemde hissediyorum. Orada otururken çok iyi görünüyor, rahat beyaz tişörtü ve kot pantolonuyla sandalyeye beş beden büyük geliyor. Bronzlaşmış ve yeni duş almış.

Oooof, ona bakmak bana bir şeyler hissettiriyor. Benim hayatım itiş kakış. Hep ileri itmek. Zorlamak. Birisi ya da bir şey olmak için kendimi zorlamak.

Ama bu? Burada oturup Luke'u istemek? Bu bir çekim gibi hissettiriyor. Hiç çaba göstermemem gereken bir şey. Sadece *çekilmeme* izin vermemeliyim. Akıntıya karşı yüzmeyi bırakıp, onun beyaz ve ateşli ihtiyacının beni çekmesine izin vermemeliyim.

Boğazımı temizleyerek doğruldum. Tangamın seksim boyunca kaymasını sağladım. Islanmıştım.

Kalçalarımı eğiyorum, kotumun dikişi klitorisime takılıyor. Meme uçlarım hemen sertleşiyor.

Keskin bir nefes

alıyorum. Luke ters

ters bakıyor.

"İyi misin, Gracie?" Başımı

sallıyorum. "Hayır."

Yine sırtıyor. "Yardım edebilir

miyim?" *İhtiyacım var*. Şu anda.

"Konusmak istediğın başka bir şey var mı?" İdare ediyorum.
Ağzının bir tarafı yukarı doğru kıvrılır. "Hayır. Hayır, konuşmam bitti.
Sen mi?"

"Benden bu kadar," diye ısııyorum.

Luke ayağa kalkar. Yavaşça. Kendi şişesine ve benimkine de uzanıyor.
Yavaşça.

Lavaboya doğru ilerler ve şişeleri lavabonun içine bırakır. Yavaşça.

Sanki bu onun mutfağındaki sıradan bir Perşembe gecesiymiş gibi. Sanki havadaki cinsel gerilim oksijenimizi kesecek kadar yoğun değilmiş gibi.

Arkasını döndü. *Yavaşça* bana doğru yürüyor, kalçaları ve omuzları inip kalkıyor. Bakışlarını gözlerime, ağzıma, göğüslerime dikmiş bir yırtıcı.

Meme uçlarım sutyenimin sınırlarına karşı çığlık atıyor.

Gözlerim ereksiyonuna kayıyor. Zavallı adamın kotunda bir santimetre bile yok.

Kendimi sabitlemek için avucumu masanın üzerine koydum ve sonra ayağa kalktım.

Bakışlarıyla yüz yüze geldim. Korkudan altıma sıçtım ve bir okyanusu dolduracak kadar ıslandım.

Ama yine de gözlerinin içine bakıyorum. Çünkü bunu yaparak kendimin de gözlerinin içine bakıyorum.

Hayır. Daha fazla. Saklanıyorum.

Önümde duruyor. Uzun ve geniş. Benim iki katım. Elimi uzatıp avucumu kaburgalarından göğüs kaslarına doğru gezdiriyorum ve gömleğinin kumaşını avucumun içinde topluyorum. Onun katı hissi içimde bir ürperti yaratıyor; pürüzsüz, sert kaslarının sıcaklığı avuçlarımın altında sıkılaşıyor.

Lanet olsun, ona böyle dokunabiliyorum.

Luke uzanıyor ve ellerini kıçıma koyuyor. Beni *yavaşça* ona, vücuduna, aletine ve sıcaklığına doğru bastırıyor. Göğüslerim göğsünde eriyor.

Zaten yanmakta olan bir ateşin üzerine çakmak gazı dökmek gibi. Vücudum alevler içinde kalıyor.

Ağzım açık kaldı. Göz kapaklarımın ağırlaştığını hissederek ona bakıyorum.

Beni tuzağa düşürdü. Koca elleri üzerimde, gözleri yüzümde. Vücudu olası bir çıkışı engelliyor.

Ve bu kapana kısılmışlık, kuşatılmışlık hissinin içinde bir de enerji sarmalı var. Kıçımı nazıkçe ve sahiplenerek sıkıttığında, kalçalarını en ufak bir şekilde döndürdüğünde daha sıkı sarılıyor. Vücutlarımız arasında lezzetli, sinir bozucu bir sürtünme yaratıyor.

Geri dönüyorum. Arıyorum.

Başını eğiyor. Kulağıma mırıldanırken yanağıma gıdıklıyor. "Söyle bana," diyor, dudaklarını kulağımın alt tarafındaki çukura bastırarak. Çenemi. "Bana her şeyi anlat bebeğim."

Anlattım.

Geri çekiliyorum, başımı çeviriyorum, böylece ağızlarımız buluşmaya bir santimin onda biri kadar yakın oluyor. Gözlerim onunkilere kayıyor.

Beni öpmeni istiyorum.

Hararetli bir sessizlik. Sonra bir tane daha.

Gözleri benimkileri arıyor. Çok mavi ve çok sıcak.

Kalbimin vücudumun dışına doğru attığını hissediyorum. Gürültülü, iğrenç ve çok canlı.

Sonra küçük bir nefes vererek Luke öne doğru itiyor. Başını eğip dudakları dudaklarımı yakalamadan hemen önce burunlarımız birbirine değiyor.

Çünkü onun öpücüğü böyle bir şey. Bir yakalama, bir sahiplenme, tüm bedenimi onunla buluşmak için ayağa kaldıran bir çekim. Dudakları yumuşak. Ağız sıcak.

Tükürüğünü ilk kez hissediyorum. Tadı temiz ve erkeksi. Diş macunu ve bira.

Ve bu tadın *hissi* - sigara, kahverengi likör ve gece yarısı gey pornosunun baş döndürücü vızıltısı gibi, hepsi bir arada.

Kapalı göz kapaklarımın ardındaki karanlığın içinde dönüp duruyorum. Nabzım atıyor, yalvarıyorum ve yavaş, sıcak diliyle ağızımı açmasına izin veriyorum.

Bir ses çıkarıyorum. İnlemeyle inilti arası bir şey.

Luke'un elleri yavaşça yanlarımdan yukarı kayıyor, başparmakları tembelce *meme* uçlarımı sıyrıyor - yüzümü ellerinin arasına almadan önce.

Öpüşmeyi derinleştiriyor, başımı eğerek ağızını benimkinin üzerinde gezdiriyor.

Dili ağızımda ve dudaklarımda kadife gibi. Şimdi alttakini ısıyor, bu yavaş, yumuşak ısırık bacaklarımda arasındaki ağırlığın daha parlak atmasına neden oluyor.

Aaaa ve şimdi kalçalarını tekrar döndürüyor, beni anlamsızca öperken ereksiyonu amıma uzunlamasına yukarı ve aşağı sürtünecek şekilde eğiyor.

Gömleğini daha sıkı yumrukladım.

Lanet olsun sana. Bu ne cüret.

Biraz daha. Lütfen. Şimdi.

Ben vahşiyim. Ama o hala yavaş hareket ediyor. Acele etmiyor.

Bana karşı yavaş davranıyor ve bunun için onu öldürmek istiyorum. Sarıl ona da.

Çünkü bana kendimi değerli hissettiriyor. Bu aptalca kelime kulağa ne kadar aptalca gelse de. Bana yanlış yapamayacağımı hissettiriyor. Ne istersem, ne yaparsam ya da ne söylersem doğru olduğunu.

Beni özgür hissettiriyor.

İlk başta farkına bile varamadığım bu hissin verdiği heyecan Luke'un ağzına karşı gülümsememe neden oluyor.

"Anlatmaya devam etmeni istiyorum," diye mırıldanıyor ve geri çekilmeden önce son bir kez dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Gözleri benimkilerde. "Ama bunu benim yatağında yapmanı istiyorum. Hadi bebeğim. Yukarı çıkıyoruz."

Hem sesinin hem de aksanının kalınlaştığını fark ediyorum. "Luke," diye nefes alıyorum. "İyi misin?"

Gözlerindeki bakış, aniden alevlenmenin eşiğindeki korlar gibi kararıyor.

"Seni soyduğumda daha iyi olacağım. O uzun bacaklarını benim için açacak mısın, tatlım? Amını görmeme izin verecek misin? Dilimle sikmeden önce ne kadar güzel olduğunu göreyim mi?"

Jesusssssssss.

Diğer erkekler benimle açık saçık konuştu. Hoşuma gitmedi. Sevimsiz ve zorlama geldi.

Ama bu beni o kadar tahrik ediyor ki paniğe kapılıyorum.

"Ölüyorum," diyorum.

"Ben buradayım," diyor.

Sonra parmaklarını benimkilere geçirdi ve beni yatak odasına götürdü.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

LUKE

Tapınmak. İbadet et. Fethet.

Gracie'ye ve onun yapılacaklar listesine yaklaşımımı hemen hemen özetliyor. Ona tapın ki benimleyken kendini yeterince rahat hissetsin.

Ona tapın ki vücudu tatmin olsun ve şüpheleri yatışsın.

Listesini her seferinde bir madde fethedin ki ben de onun yatakta tatmin olmanın ve ilişkide tatmin olmanın birbirini dışlayan kavramlar olduğuna dair yanlış inancını fethedebileyim.

Her şeyden önce, kendisini paylaşması için onu cesaretlendirmek istiyorum. Gerçek taraflarını.

Yaralı olanlar.

Bütün parçalarını istiyorum.

Eğer bunu yapabilirsem - eğer bunu gerçekleştirebilecek kadar güvende hissetmesini ve sevilmesini sağlayabilirsem - sanırım gerisi yerine oturacaktır. Gracie akıllı, ayakları yere basan bir kız. O da benim gibi özgünlüğe değer veriyor. Birlikte otantik benliklerimiz olabilirsek, kim bilir bu işi ne kadar ileri götürebiliriz?

Çünkü bu kızı çok istiyorum. Çok uzun zamandır kimseyi istemediğim bir şekilde.

Ve onun da beni bu şekilde istemesi için elimden geleni yapacağım. Başka bir erkeği istemesi düşüncesi - üstlenmek üzere olduğum tüm dikkatli çalışmayı şüphesiz geri alacak başka bir pislikle birlikte *olması* -

"Luke. Luke, hey-"

Göz kırpıyorum. Düşüncelerim dağılıyor. Yatak odamdayız. Gracie yanımda duruyor. Yanaklarının elmaları parlak pembe. Gözleri keskin, göz kapakları ağır.

Kalbim göğsümün içinde güm güm atıyor. Yabancı dil bilmiyorum olabilir. Diplomam olmayabilir.

Ama bunu *ben* yaptım. Onu o kadar heyecanlandıran benim ki, bu durum onu şaşkına çevirdi.

"Öyle mi?"

"Elim. Sıkıyorsun."

Hemen elimi gevşetip onun elini bırakıyorum. "Özür dilerim. Özür dilerim, Gracie. Seni incittim mi?"

Sıkı bir sırtısla idare ediyor. "Ben iyiyim. Cehennem gibi azgıyım. Ama onun dışında iyiyim." "Buyur. Kendini evinde hisset." Yatağı işaret ediyorum. "Ben gidiyorum

banyodan birkaç şey al."

Gracie başını çevirip odaya bakıyor. Onun burada olması gerçeküstü. Yatağında yalnızken kaç kez onu düşünmüştüm? Kaç kez onun da benimle birlikte olduğunu, elime boşaldığımda kalçalarımın titrediğini hayal ettim?

Gözleri benimkilerle buluşuyor. Gülümsüyor, beyaz dişleri ve güzel dudaklarıyla parlak, kadınsı bir parıltı ve ben bunu göğsüme saplanan bir kurşun gibi hissediyorum.

"Burası çok rahat," diyor. "Bayıldım."

"Teşekkür ederim. Evdeki en sevdiğim oda. Alt katta bir yatak odası daha var -daha büyük- ama burayı daha çok sevdim. Doğuya bakan pencerelerden sabahın ilk ışıkları çok güzel geliyor. Ve bence saçaklar da buraya bir karakter katıyor."

Yatağın üstündeki çatı hattının keskin açılara bakıyor. Buranın tavanı alçak -neredeyse iki metre- ama benim için cazibesinin bir parçası da bu. Burası sizi kıyafetlerinizi çıkarıp bir süre kalmaya davet eden rahat bir yer. Yığma duvarlar koyu, karamsar bir yeşile boyanmış. Buraya büyük, eski bir sayvanlı yatak koymak istedim ama dar merdivene sığdıramadık. Bu yüzden onun yerine kral boy demir bir çerçeve ile yetindim. Çarşafı annemin bana öğrettiği gibi bembeyaz ve tertemiz, yatağın altında da kalın bir yorgan var. Uyurken evi olabildiğince soğuk tutuyorum.

Bana kalırsa her şey çok davetkâr görünüyor.

"Katılıyorum. Bence bu odaya bir yer duygusu veriyor. Tarih duygusu." Gracie'nin gözleri kasıklarına kayıyor. Gülümsemesi derinleşiyor, gamzeleri ortaya çıkıyor. "Git ihtiyacın olanı al."

Banyoya giriyorum, biraz kayganlaştırıcı ve birkaç bez alıyorum - prezervatif yok, çünkü bu gece öyle sikişmeyeceğiz - ve yaklaşık sekiz saniye içinde yatak odasına geri dönüyorum. Altı-üç, iki-beş yaşında olabilirim ama motive olduğumda hızlı hareket edebilirim.

Gracie yatağımın kenarında oturuyor, sırtı bana dönük, sandaletlerini çıkarıyor. Ayak parmaklarının kırmızidan çok siyaha çalan koyu, yakut kırmızısı bir renge boyandığını fark ediyorum. Abartısız, seksi ve sofistike, tıpkı onun gibi.

Yatağın benim tarafımdaki komodinin üzerindeki şarj aletlerini ve uzaktan kumandaları görmüş olmalı, çünkü diğer tarafta oturuyor. Kapiya en uzak olan tarafta.

Önce bir ayakkabısını, sonra diğerini yatağın yanına, yere koymak için eğilmesini izliyorum. Ellerini sinirli bir şekilde saçlarında gezdirerek doğrulmasını izliyorum. Gömleğinin etekleri kalkıyor ve sırtındaki bir çift zar zor görünen girintiyi ortaya çıkarıyor.

Orada çok yumuşak ve tatlı görünüyor. Çok savunmasız. Göğsümde bir sızı hissediyorum.

Oh, bebeğim, ona söylemek istiyorum. *Oh, bebeğim*, çok iyisin.

Ve seninle ilgilenmek istiyorum.

Seni bu şekilde istememe

izin ver. Ama o

istemeyecek.

Henüz değil.

Ben sabırlı bir adamım. Birinci ligde beyzbol oynamadan önce neredeyse on yılımı ikinci ligde suda yüzerek geçirdim. Uzun bir oyun oynamaktan mutluyum.

Grace'e kavuşmak anlamına gelecekse, buna değer.

Odayı geçip yatağın benim tarafıma geçiyorum -evet, üç dakikadır burada olmasına rağmen diğer taraf zaten *onun* tarafı- ve kayganlaştırıcıyı ve bezleri komodinin üzerine koyuyorum.

Gracie omzunun üzerinden bana baktı. Kayganlaştırıcıya baktı, sonra tekrar bana baktı. Alt dudağı dişlerinin arasına sıkıştı.

Korkuyor. Ve meraklı. Ve çok tahrik olmuş.

Adore adore adore.

Bakışlarım onunkilerden hiç ayrılmadan arkama uzanıyorum ve gömleğimi ensemden tutuyorum. Başımın üzerinden çekip yere bırakıyorum.

Gracie'nin ağzı açık kaldı. Gerçekten. *Patlama* sesini neredeyse kafamda duyabiliyorum. Bir şişe şampanyanın tıpası açılıyor.

Gülümsüyorum.

"Ohhhhh," diyor, yarı kelime, yarı inilti, gözleri çıplak göğsümde ve karnımda geziniyor. Meme uçlarım onun açık hayranlığı karşısında sertleşip sivriliyor.

Aletim kotumun fermuarına acı verici bir şekilde çarptığında irkiliyorum.

"Güvenli kelimeyi aldın," diyorum.

Başını sallıyor. "Karpuz. Anladım. Şimdi buraya gel."

Bu kadını hiçbir şeyden mahrum edemem.

Ben de yatağa tırmandım. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde ona doğru sürünürken şilte ağırlığının altında eğiliyor.

Yüzü hâlâ bana dönük. Ben de eğildim ve dudaklarımı boynunun omzuna doğru eğildiği noktaya bastırdım.

Sıcak ve yumuşak teni, onu oradan öptüğümde tüylerimi diken diken ediyor, dişlerimle siniri çentikliyorum.

Nefesini içine çekiyor, parmaklarını saçlarıma geçirmek için geriye uzanıyor. "Luke," diye nefes alıyor.

"Adımı söylemene bayılıyorum," diye mırıldanıyorum tenine karşı, boynuna doğru yavaşça ilerlerken.

Gracie bana doğru eğiliyor, tırnakları kafa derime sürtünüyor.

"Luke," diyor tekrar.

"Öyle mi?"

"Neden" -tüm ağırlığımı sağlam koluma vererek uzanıp Gracie'nin göğsünü avuçladığımda sesi kesiliyor- "edepsiz konuşuyorsun ama yavaş gidiyorsun. Neden?"

"Çünkü." Gömleğinin kumaşı arasından göğüs ucunu baş ve işaret parmakları arasına alıp çıkarıyorum. "Seninle acele etmeyeceğim. Sana dokunmak için on yıldır bekliyorum ve her dakikanın tadını çıkarmayı planlıyorum. Ama ben Tanrı'nın beni yarattığı gibiyim bebeğim ve O tüm bilgeliğiyle bana gerçek bir kirli ağız verdi."

Sertleşmiş meme ucuyla oynayıp memesini sıktığımda inliyor.

"Edepsiz konuşmayı seveceğimi hiç düşünmezdim," diyor. "Ama seninle-Luke, bayıldım."

Dudaklarımı çenesinin üzerinde gezdirirken sırtıyorum.

"Fark ettim." Burnumla onu dürtüyorum ve gözlerimiz buluşuyor. "Edepsiz konuşmalar bir yana. Bunu güzel ve düzgün bir şekilde yapacağım Grace. Yani acele etmeyeceğim, vücudunu öğreneceğim ve seni tam istediğin gibi çekip çıkaracağım. Bu odadan hiçbir şey çıkmayacak. Hiçbir şeyin masada kalmayacağı gibi. Sana her şeyimi vereceğim, sen de aynısını yapsan iyi edersin. Konuştuğumuz yoğunluğu istiyor musun? Bana her şeyini vermelisin bebeğim. Bana her şeyini göstermelisin."

Bir süre gözlerimi ararken alnı kırışıyor. Sonra bir tane daha.

Kalbim göğsümün içinde güm güm atıyor.

"Deneyeceğim," diyor sonunda. Başını biraz daha çevirip beni öptüğünde beni şaşırtıyor. Hızlı bir öpücük, ama sıcak bir öpücük. Dürüst bir öpücük. "Teşekkür ederim. Anladığın için. Bunu benimle yaptığın için. Bunun anlamı çok büyük ve bunu tahmin ettiğinden çok daha fazla takdir ediyorum."

Ona bakıyorum. Çük çalıyor.

"İşim bittiğinde bana teşekkür et."

Sonra dizlerimin üzerine çöküp gömleğinin eteğine uzanıyorum. Ellerini havaya kaldırıyor, başının üzerinden çektiğimde dişlerinin arasından bir nefes çekiyor.

Ve sonra arkasını dönüyor. Yatağa tırmanıyor ve dizlerinin üzerine çöküyor.

Sütyeni süslü. Siyah dantelli, narin askılı. Arsızca seksi. Kız oynamaya gelmiş. Pekala.

Bakışları sol omzuma kayıyor. Sonra sağ omzuma. Oradaki deri boyunca uzunlamasına, biraz da açılı bir şekilde uzanan buruşuk yara izini yakalıyor.

Kaşları bir araya geliyor. Kalbim küt küt atıyor.

"Artık bu konudan pek bahsetmiyorsun," diyor. "Omzun. Hâlâ acıyor mu?"

Elini tutuyorum. Parmak uçlarını yaranın üzerine koyuyorum. Parmaklarını derinin üzerinde gezdiriyor. Nazikçe.

Merak ettim.

"Hiç acımıyor. Arada sırada hâlâ biraz sertlik hissediyorum. Ama artık acı yok. Pek sayılmaz. Sadece farkında olmalıyım. O lanet şeyi tekrar yırtmak istemiyorum."

Sıvı ve sıcak gözleri benimkilerle buluşuyor. "Dikkatli olacağım."

Başımı salladım. "Bana bir şey olmaz. Beni incitmek için çok şey yapman gerekirdi." "Başına gelenler için üzgünüm. Yaralanma."

Ona baktım. "Berbattı, evet. Ama beyzbolun sonsuza kadar sürmeyeceğini hep biliyordum. İşlerin bu şekilde sonuçlanmasından memnunum."

Dudakları en güzel küçük gülümsemeyle kıvrılıyor. "Ben de mutluyum. Çünkü sen mutlusun. Ama aynı zamanda seni bize geri getirdiği için."

Şimdi kalbim garip bir şekilde hıçkırıyor. "Sonumun buraya geleceğini hep biliyordum."

Belki ben de sonunda onunla birlikte olacağımı biliyordum.

"Karpuz," diyor, parmakları göğsümün üzerinde geziniyor. "Acıyorsa söyle."

Sonra ellerini boynuma doluyor. Beni kendine çekiyor, ten tene, göbekler aynı hizada, sütyeninin danteli çıplak göğsümü gıdıklarken ağzı benimkine yaklaşıyor. Açgözlü ve sıcak.

Ellerimi yanlarından yukarı çekip teninin pürüzsüz hissinin tadını çıkarıyorum. Başparmaklarımı sütyeninin narin kuplarının içine sokuyorum.

Başparmaklarımın uçlarını meme uçlarına sürüyorum ve öpücüğü şiddetleniyor.

Ben de onu sertçe öperim. Nefesini çalıyorum. Yine de veriyorum, veriyorum ve veriyorum.

Onun açlığını tadıyorum. Gevşemek ve kendini bırakmak için duyduğu muazzam, bastırılmış ihtiyacı.

Al, ona dilimle söylüyorum.

İhtiyacın olan her şeyi al. Çünkü verecek çok şeyim var.

Ve her şeyimi ona vereceğim. Tıpkı çiftliğe her şeyimi verdiğim gibi. Yetiştirdiğim ve hasat ettiğim ürünlere. Bir şeyler yetiştirmekte iyiyimdir. İhtiyaçları olduğunda onlara ihtiyaçlarını vermekte.

Benim gözetimimde hiçbir şey ölmez. Gelişirler.

Gracie'nin arkasına uzanıyorum ve sütyenini çıkarıyorum. Birlikte çıkarmak için yarım kalp atışı kadar ayrılıyoruz.

Bilinen evren tarihindeki en mükemmel göğüs çiftini ortaya çıkarıyor.

Dolgunlar, her yerimi acıtacak şekilde alt kısımları biraz daha dolgun, açık pembe meme uçları dikkat çekiyor.

Yumuşaktırlar.

Çok yumuşak görünüyor. Şehvetten aklım başımda değilken bir göğsüne uzanıyorum ve elimde ağırlığını ölçüyorum.

Ona baktığımda Gracie'nin göz kapakları ağırlaşıyor.

Gracie Jackson'ın göğsünü tutuyorum. Onun da ilgisini.

Bu çok fazla iyilik.

Ağzımı onun üzerinde istiyorum. Her yerde. Adımı tekrar inlediğini duymak istiyorum.

Ellerimi kalçalarına koyup eğildim ve önce bir meme ucunu, sonra diğerini ağzıma aldım. Dilimin düz kısmını sivri uçlarına bastırdım.

Çok güzel kokuyor. Parfüm ve güç.

"Luke," diyor, parmakları omuzlarıma batıyor. "Ah, Luke." Kahretsin, adımlı söyleme şekli. Sanki bir yalvarış gibi. Bir sır gibi.

Ona bakıyorum. Güneye git.

Dilimi karnının yumuşak düzleminde gezdirirken bakmaya devam ediyorum. Kotunun fermuarına uzandığımda başını sallıyor.

Yutuyor. Bir an için döllerimi yuttuğunu hayal ediyorum. Sikim ağzında, gözleri sulanıyor, vücudu titriyor.

Hırlıyorum. Gerçekten hırlıyorum.

Gracie'nin gözleri yeniden uyarılmış gibi parlıyor. Anladığımı söylüyor. O da anlıyor.

Beni çözdüğünün farkında. Ki bu iyi bir şey. Beni zırhımdan sıyrılmış görmesini istiyorum. Beni savunmasız görmesini istiyorum. Dizlerimin üzerinde.

Çünkü belki o zaman benim de onu bu şekilde görmeme izin verecek kadar güvende hissedecektir.

Kotunun düğmesini deliğinden geçiriyorum. Fermuarı yırtıyorum. Kotu yırtıyorum. Sütyeniyle uyumlu siyah dantel tangası ortaya çıktı. Kanım kükrüyor.

Bu boku onun üzerinden söküp atmak istiyorum. Onu bu yatağa atıp üstüne çıkmak ve onu sert, çiğ ve *hızlı* bir şekilde becermek.

Tanrım, bunu istiyorum. Kendimi kontrol edemiyorum.

Kendimi bırakabileceğim bir noktaya geleceğimizden hiç şüphem yok. Ama bu gece tamamen onu rahat hissettirmekle ilgili. Vücudunu ve ihtiyaçlarını tanımak.

Tapınmak. İbadet et. Fethet.

Bu gece tamamen Gracie'ye tapmakla ilgili. Bu da *yavaş* gitmek demek.

Ben de doğruldum, dizlerimin üzerinde ona doğru yükseldim. Ona bakıyorum. Dudağımın içini ısırdım.

Bunu aldım.

Yine de parmaklarımı tangasının narin askısının altından geçirip kalça kemiğinin dış hatlarında gezdirirken biraz titriyorum.

"Göster bana," diye mırıldandım. "Bana bu güzel amcığı göster."

Bana kim olduğunu göster. Böylece sana ne kadar taptığımı gösterebilirim. Gerçek seni.

Onuncu Bölüm

GRACIE

Bunaldım.

Bu şeye başlayalı on dakika oldu ve şimdiden olabilecek en iyi şekilde bunalmış durumdayım.

On dakika oldu ve şimdiden kendimi uzun zamandır olmadığım *kadar* istekli hissediyorum.

Luke'un bakışları benimkilerde sabit ama parmakları tenimde titriyor.

Kalbim sıkışıyor.

En son ne zaman birinin bana bu şekilde ihtiyacı oldu?

Hatırlayamıyorum. Nick'in bana olan arzusunun ılık olduğunu hatırlıyorum. En azından Luke'unkine kıyasla. Çünkü Luke'un ihtiyacı-

Tanrım, bütün kıtaları yok edebilecek güce sahip nükleer bir cehennem.

Kendime olan güvenim kalp atışlarımla artıyor. Göğsümün içinde bir balon gibi genişliyor - çocukların üflediği türden - asasıından ayrılmayı reddediyor. Gittikçe büyüyor, kırılmıyor, sadece büyüyor ve patladığında beni mahvedecek güce sahip değilmiş gibi göğüs kafesimin içinde zararsızca süzülüyor.

Çünkü her zaman, her zaman patlar.

Dikkatli ol, dikkatli ol, dikkatli ol.

Oh, ama Luke beni yatağına yatırıp şehvet dolu bir sesle kalçalarımı kaldırmamı söylerken ve kot pantolonumu çıkarıp aç bakışlarını vücudumda gezdirirken nasıl dikkatli olabilirim ki?

Bana kendimi bu kadar rahat ve hoş hissettirirken nasıl dikkatli olabilirim ki?

Kalbim göğüs kemiğime çarparken kendime *bunu yapabilirsin* diyorum.
Gitmesine izin vermek, onu içeri almak anlamına gelmez.

Yatak sırtıma yumuşak geliyor. Yastıkların üzerine uzandığımda deterjan kokusu yayılıyor.

Çok *temiz* ve çok *titiz*. Kim bilebilirdi ki?

Bu da onun kirli ağzının kontrastını daha da çekici kılıyor. Adamın katmanları var. Bunu sevdim.

Dikkatli ol.

"Çok düşünüyorsun, değil mi?" Luke diyor ki.

Göz kırıyorum. Ona bakıyorum. "Seviyorum. Muhtemelen çok fazla."

"Çarkların döndüğünü görebiliyorum," diye yanıtlıyor başını sallayarak.
"Bırakman sorun değil. Belki burada biraz daha az düşünmeyi ve analiz etmeyi deneyebilirsin - dizginleri bana devredebilirsin."

Dudağımı ısıyorum, tekrar göz kırıyorum, sertçe. Tanrım, bu ses hoşuma gitti. Şu anda biraz rehberliğe ihtiyacım olduğunu fark etmesi de hoşuma gidiyor.

Büyük bir adım atıyor. Kendimi savunmasız bırakmakta hâlâ zorlanıyor olsam da -hâlâ emin olmasam da- onun özgüveni sinirlerimi yatıştırıyor.

"Pekâlâ," dedim. "Hadi deneyelim."

Şimdi yorganın üstüne uzanmış, tangamdan başka bir şey giymeden sıcak ve nefes nefese yatıyorum, Luke ise hala yanımda dizlerinin üzerinde.

Tanrım, tam bir manzara. Kalın, *kalın*, güçlü kaslarla sarılmış bir gövde ve düz, geniş bir göbek. Damarlar devasa kollarından aşağıya doğru kıvrılıyor, pazuları şişkin ve sert.

Ayrıca biraz kıllı.

Göğsünden başlayıp karnına doğru inen bir tutam tel tel, kırmızımsı koyu sarı saç. Pantolonunun üstündeki karın bölgesinde koyulaşıyor, kalınlaşıyor.

Hoşuma gitmesi yanlış mı?

Çünkü ben seviyorum. Aslında *seviyorum*. Harika bir şekilde kusurlu bir yanı var.

Kimin umurunda.

Bana Luke'un yatağındaki MO'nun *gerçek* olduğunu hissettiriyor. Hiçbir şey mükemmel değil.

Zorlama yok. Sadece gerçek bağlantı ve gerçek orgazm.

Bana bakıyor. Gözlerindeki mavi, orta yerimi kesiyor.

Mavi, ihtiyacı ve kıllı göğsü... Çok harika.

Elini sağ dizimin arkasına doladı ve yatağa doğru yönlendirdi. Beni açıyor.

"Göster bana," diye ısırdı. "O külotu yana çek ki amını görebileyim."

Dudağımı ısııyorum. Meme uçlarım sertleşti ve ıslandım, çok ıslandım ve tenim yanıyor.

Tereddüt ediyorum. Bu genellikle ilişkide gerçekten dalgınlaşmaya başladığım noktadır. Ya kokarsam? Ya onun yerine ona uzanırsam? Penisler vajinalardan çok daha kolay ve anlaşılır olduğu için odağı ona versem?

Ya gördüklerini beğenmezse?

Ama Luke'un bana bakışı -gözleri kısılmış, derisi mutlu bir şekilde kırışıyor- bu soruları bastırıyor.

Onun yerine kafamı bir sesle dolduruyor.

Siktir et şu sesi.

Onun sesi mi?

Benim mi?

Her iki durumda da, kendimi aşağı uzanırken ve bana söylediği gibi yaparken buluyorum. Parmaklarım klitorisime sürtündüğünde vücudum zıplıyor.

İnliyorum. Bu boğuk, küçük ses.

Luke kesinlikle *katil* gibi görünüyor.

Parmağımı iç çamaşırimın kasıklarında dolaştırıyorum. Parmağımın arkası şişmiş ve yumuşamış.

Sonra danteli kenara çekiyorum. Serin hava sıcak tenimle buluşunca tıslıyorum. Luke bana bakıyor.

Burun delikleri açıldı.

Dizimdeki kavrama sıkılaşıyor.

"Çok güzel," diye mırıldanarak diğer elini ereksiyonunun üzerine koydu.

"Gracie, bebeğim, hayatımda gördüğüm en güzel küçük amcığa sahipsin. Bana ne kadar ıslak olduğunu göster."

Yutkunuyorum.

"Bunu nasıl yapacağım?"

Luke'un eli -dizimdeki- ayak bileğime doğru kayıyor. Hâlâ dizlerinin üzerinde, bacaklarımın arasına tırmanırken beni daha geniş açıyor.

Sonra.

Sonra eğilip ön kollarının üzerine yerleşiyor, omuzlarındaki kaslar şişkinleşiyor. Kafası en iyi kedi yeme pozisyonunda.

Nabzım hızla atıyor.

Eğiliyor ve dudaklarını dizimin iç kısmında gezdiriyor. Ortama doğru ilerlemeye başlıyor, bacağıma büküyor - beni daha geniş açıyor - uyluğumu ısırıp yalarken. Sakalları tenimi çiziyor.

"Kendini parmaklamayı istiyorum. Sadece bir parmağını. Ortadaki."

Bu sefer, bunu düşünmüyorum bile. Verdiği komutlar beni kafamın içinden çıkarıp bedenimin içine sokuyor.

Bundan *daha fazlasını* isteyen bir vücut. O kadar ıslağım ki parmağım içimde kolayca batıyor. Klitorisim zonkluyor. Dokunulmak için yalvarıyor.

Aramızda uyarılmamın kokusu yayılıyor.

Burun delikleri tekrar alevleniyor. Kaynağa yaklaşırken gözlerinde ateş var.

"Şimdi başka bir parmak. İlk parmak. İşte bu kadar. Şimdi onları it. Güzelce ıslat. Aferin kızıma." Gözleri yine benimkilerin üzerinde. "Şimdi parmaklarını ağızıma sokmanı istiyorum."

Parmaklarım

kıpırdamıyor. Bu

çok iffetsizce.

Bu, Nick'le milyon yıl geçse de asla denemeyeceğim bir şey.

Ama Luke'la?

Doğal görünüyor. Bedenlerimiz arasındaki enerjide dünyevilik var. Bu rahatlık.

Luke bacağımla kasıklarımı birbirine bağlayan tendonu ısırıyor. Doğruluyor ve eğilerek dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor.

"Bebeğim, bana istediğimi versen iyi edersin. Hemen şimdi." Vay *anasını*, bu çok ateşli.

Çok ateşli. Ve kirli. Ve lezzetli.

Bakışlarım onunkilere kilitlenince parmaklarımı bacaklarımın arasından çekiyorum.

Uzan ve dudaklarına bastır. "Bunun gibi mi?" Fısıldıyorum.

Cevap olarak ağızını açtı. Parmaklarımı içine çekiyor, diliyle beni yalıyor. Ağızının içi sıcak ve kaygan.

O zaman berbat.

Önce nazikçe. Sonra biraz daha sert. Sonra daha da sert. Tadını sevdiğini söylemene gerek yok.

Çünkü bana bundan çok hoşlandığını gösteriyor.

Kalçalarımı oynatmaya başladım. Belki de emdiği şeyin klitorisim olduğunu hayal ettiğim içindir.

Luke sırtıyor. Elini yan tarafıma koyuyor, başparmağı çıplak göbeğimde sahiplenici bir şekilde geziniyor.

Bir iniltiyle parmaklarımı bırakıyor ve sonra aşağı uzanıp tangamı çekiştiriyor, ben de çıkarmasına yardım etmek için kalçalarımı kaldırıyorum.

Ve böylece, tamamen, tamamen, tamamen çıplak kaldım.

Luke bedenimi gördüğünde donup kalıyor.

İfadesindeki sert arzu yumuşar. Kaşları çatılır, mavi yoğunlaşır.

Yutkunuyor. Elini yan tarafımda gezdiriyor. Dokunuşu nazik ve yavaş ve neredeyse-

Saygıdeğer.

Parmaklarını kasık kıllarımın dar şeridinde, şişmiş dudaklarımın üzerinde gezdirirken yüzündeki ifade neredeyse-

Boyalı.

Kalbim aniden çok dolu hissediyor.

Her kırmızı kanlı kadın gibi, iyi dokunulmayı hayal ettim. İyice becerilmeyi hayal ettim. Bilgili bir şekilde.

Bu o tür bir dokunuş.

Luke'un bu işte iyi olacağını biliyordum. Ama onun bu işte

Ustaca.

Lanet olası bir maestronun huzurundayım.

Bu işte ustalaşmak için içimde puslu bir arzu dolaşıyor. Bu lezzetli karanlık sanatları öğrenmek için bir zaman ve yer varsa, o da burasıdır. Şimdi. Bu adamla.

Şu anda bacaklarımın arasında kambur duran bir adam. Ona uzanıyorum, tam başparmağıyla kıvrımlarımı ayırırken bileğini yakalıyorum.

Yukarı bakıyor. "Hep böyle mi tıraş olursun?"

Sesi sert.

O ölüyor, ben ölüyorum.

Bu işte birlikte olduğumuzu bilmenin rahatlığı var.

"Beğenmedin mi?"

"Bu senin amın, Gracie kızım. Sen nasıl seviyorsan ben de öyle seviyorum. O zaman sorunuzu tekrar soralım. Hoşuna gitmiyor mu?"

Göz kırpıyorum.

O zaman cevap veriyorum. Çabuk.

"Hoşuma gidiyor," diyorum. "En azından bazen. Her zaman yapmaktan hoşlanmadığım bir iş. Ama her şeyi biraz daha hassas hale getiriyor. Beni de seksi hissettiriyor."

Neden bilmiyorum ama bunu söylemek beni gülümsetiyor.

Luke da gülümsüyor ve kalbimdeki doluluk taşıyor.

Dur, ona söylemek istiyorum. Ya da *sonsuz* kadar devam et lütfen, *teşekkürler. İyi geceler.*

"Tek istediğim bu, seni seksi hissettiren şeyi yapman. Benim yüzümden tıraş olmanı beklemiyorum ya da buna ihtiyacım yok." Bir elini göğsünde gezdiriyor. "Açıkçası biraz kıl beni rahatsız etmiyor."

Aynı anda hem gülümseyerek hem de boğazımdaki hafif sıkışıklığı yutarak başımı sallıyorum. *Bu* da nereden çıktı şimdi?

"Şimdi seni tanıyacağım," diyor, geri çekilerek bir kez daha am yeme pozisyonuna geçiyor. Kanım sıcıyor. "Gözlerini benden ayırma. Bana nelerden hoşlandığını göster."

Beni açmak için başparmaklarını kullanıyor. Nefesini içine çekiyor. Eğiliyor ve tekrar içine çekiyor.

"Ah, bebeğim, çok güzel kokuyorsun."

Dur. Devam et.

Ve sonra beni öptü. O yarım yamalak şeylerin hiçbirisi yok.

Tam bir öpücük, dil, dudaklar ve vahşet. Klitorisime odaklanıyor, ağzına çekmeden önce dilinin düz kısmını klitorisime bastırıyor.

Yavaş, yavaş, yavaş.

İyi, iyi, iyi.

Elimi saçlarının arasına sokarak inliyorum. Kalçalarım titriyor. Sabit duramıyorum.

Kavrayamıyorum.

Gözleri benimkilerle buluşmak için titreşiyor. Kalbim küt küt atıyor. Aramızda sessiz bir iletişim geçerken, farkına vardığım şey yüzlerce kasırganın gücüyle içimi parçalıyor.

"Bunu bilerek yapıyorum," diyor gözleriyle. "Sana gösteriyorum *bana kendini göstereceksin.*"

Tanrım, beni köşeye sıkıştırıyor. Diliyle, hayranlığıyla ve kıllı, pis konuşan benliğiyle beni köşeye sıkıştırıyor, korkuya ya da kurnazlığa yer bırakmıyor. Bana hissettirdiği her şey acil. İkinci bir tahminde bulunacak zamanım yok.

Düşünecek zamanım yok. Sadece cevap veriyorum. Yüksel.

Yuvarlan. Ben sadece varım.

Bu noktaya gelmem için beni bir şekilde manipüle ettiğini düşündüm.

Ama sonra düşündüm ki, *mümkün değil*. Hayatta olmaz. Bu karşılaşmanın her milisaniyesinde gönüllü bir katılımcıydım. Bunu başlatan bendim. Yoğunluk isteyen bendim.

Bana veriyor. Özgürce. Karşılığında açık fikirli olmak dışında bir şey istemiyor.

Tatlılık bacaklarımın arasında toplanıyor. Dilini yarığımdan geçiriyor, sonra tekrar yukarı çıkarıyor ve klitorisime geri döndüğünde haykırıyorum. Öpüyor ve emiyor.

Geri çekiliyor. Dudaklarını yalarken gözleri yaramazca parlıyor.

"Baş belası," diyorum yumruğumu saçlarında sıkarak.

Sırıttırıyor. "Seni tekrar tekrar uçurumun kenarına getirmek, sonunda seni oradan ittiğimde daha iyi hissetmeni sağlayacak."

"İt beni," diyorum, kendi sesimi tanıyamadan. "Sertçe."

Dilinin ucuyla üst dudağına dokunuyor.

"Şimdi kim patronluk taslıyor?"

Bir elimi göğsümden aşağı kaydırıyorum ve meme uçlarımdan biriyle oynamaya başlıyorum. "Ben. *İkin*."

İt. Çek. Bu gece hepsini hissediyorum. Ve bundan nefret etmiyorum.

Gözlerindeki bakış kararıyor. Gözlerini kısıyor, tüm odağı yüzümde ve gövdemde iç kısımları aniden gerilmiş gibi hissediyor.

"Evet hanımefendi," diyor ve eğilip beni tekrar dillemeye başlıyor. Beni yerken başını eğmesi çok müstehcen.

O. Öyle. Her şeydir.

Şimdi işin içinde parmaklar da var. Orta parmağını içime sokarken klitorisimi okşuyor. Yavaşça itiyor. Yavaşça. Dilinin hareketlerine göre.

Rüzgarlı bir günde bir uçurtma gibi orgazmıma doğru yükseliyorum. Mide bulandırıcı artışlarla, düzensiz, ani düşüşler ve yükselişler.

Gözlerim kapanıyor.

"Hayır, hayır, hayır bebeğim. Gözlerini benden ayırma," diye mırıldanıyor etime karşı. Dediğini yapıyorum, bakışlarımız kilitleniyor. Parmağı içimden kayıyor. Haykırıyorum. "Kıçına dokunmak istiyorum."

Bacaklarımın arasındaki ağırlık artıyor.

"Hiç anal seks yapmadığını biliyorum. Ama sana hiç dokunan oldu mu?"

Başımı sallıyorum, saçlarım yastık kılıfının üzerinde hareket ederken boğuk bir ses çıkarıyor.

Alnı kırılıyor. Sanki yine acı çekiyormuş gibi. "Devam et," diyorum, kalbim küt küt atıyor.

Yutkunuyor. Parmağı aşağı kayıyor.

Daha aşağı.

Yavaşça parmağının ucunu göt deliğime dokunduruyor.

Geriliyorum. Aynı zamanda, içimde zevk sarmalları oluşuyor. Bu baskı... garip. Ve müstehcen. Ve hoşuma gidiyor.

Biraz daha sert bastırıyor, tepkimi izliyor. Kalçalarımı ona doğru yuvarlıyorum, parmağına bastırıyorum. Meraklı. Daha fazlasını istiyorum.

"Dikkatli ol," diyor. "Bebek adımları, Gracie. Bu işi yavaştan alacağız. Seni incitmek istemiyorum. Sen incinmek istemiyorsan tabii."

Bacaklarımda bir titreme dolaşiyor. Sadece incinme *fikri bile* -daha önce hiç yapmadığım pis şeyleri yapmak- neredeyse boşalmam için yeterli.

Bu konuda çok endişeliydim. Ortaklarım ne düşünür diye. Luke ile endişelenmeme gerek kalmadı.

Bunun bana verdiği özgürlük hissi başımı döndürüyor. "D e v a m et," diyorum diğer elimi onun omzuna dolayarak.

Tırnaklarımı derisine geçiriyorum. "Çok yaklaştım."

Yine sırtıyor. Ve sonra ağzı yine üzerimde. Parmağını büzüğüme daha sıkı bastırırken dili klitorisimin etrafında dönüyor.

Orgazmım yükseliyor. Çok yakın, çok yakın.

Parmağının ucu kıçıma girdi. Sadece birazcık.

Beni o uçurumdan aşağıya, aşağıdaki karanlık, zonklayan uçuruma itmeye yetecek kadar.

Kalçalarım titriyor. Amım onun ağzına, parmağına karşı kasılıyor, orgazmım içimden geçerken bacaklarım kapanıyor.

Geliyorum. Sert. Ellerimi başına koydum. "Luke." Boğuk bir çığlık.

"Oh."

Şimdi beni kalçalarımın tutuyor. Dili hala hareket ediyor. Boşalıyorum ve boşalıyorum ve boşalıyorum. Nabızlar sıkı ve tatlı, tüm varlığıma yayılıyor.

Tam şok dalgaları azalmaya başladığında Luke uzanıp meme uçlarımdan birini çimdikliyor. Dalgalar içime yeni bir güçle çarpıyor.

Uçuyorum amına koyayım. Duyguların ve tatlılığın içinde kayboldum.

Titreyen, inleyen bir karmaşayım, Luke'a tutunuyorum çünkü-

Çünkü bu tek başıma deneyimleyemeyeceğim kadar iyi ve büyük bir his. Dünyaya geri döndüğümde bacaklarım birbirinden ayrılıyor.

Zor nefes alıyorum, nabzım kulaklarımda çınlıyor. Bir ara gözlerimi kapatmış olmalıyım çünkü açtığımda Luke'u bana bakarken buluyorum. Dudakları benim uyarılmamla parlıyor, boynundaki ve omuzlarındaki kaslar gerilmiş.

"Vay canına," diyorum. "Vay canına."

"Bu benim traktörüm değil. Ama bacaklarının arasında hala o zonklama var.

Sana hayatı yaşamaya değer kıldığını söylemiştim." Adam haklı.

Lanet olsun bu adama, *haklı*.

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

LUKE

Gracie gülüyor.

Kahkahalar atıyor, sesi dizginlenemez bir neşeyle yayılıyor.

Beni düzgünce ikiye bölen bir neşe.

"Beni boşaltma konusunda traktöründen daha iyi olduğunu mu söylüyorsun?" Klitorisine son bir öpücük konduruyorum. Nazikçe, ama hala tıslıyor.

"Evet."

"Bu traktörle tanışmam gerekecek. Yeteneklerinizi karşılaştırın."

Üzerine tırmanıp dudaklarından öpüyorum. Çünkü o traktör şakaları yaparken onu öpmeden edemiyorum.

Elini göğsüme koyuyor, tam kalbimin üstüne. Çılgına dönüyor. Tadı her yerimde. Şimdi onun da her yerinde.

Geri çekildiğimde onu gülümserken buluyorum. Kahverengi gözleri memnuniyetle ıslak ve yumuşak.

Oh, Tanrım.

Kimyamızın uyuştüğunu biliyordum. Bu işte iyi olacağımızı biliyordum. Soyunmak ve boşalmakta.

Ama bu kadar çabuk, bu kadar iyi olacağını tahmin etmemiştim. Ateşli küçük vücudu kesinlikle acıtmıyor. Ama asıl tahrik edici olan kendine olan güveni. Buraya ilk geldiğinde korkmuştu.

Ama şimdi? Şimdi patronluk taşıyor, kıcını parmaklamam için yalvarıyor, gülüyor.

O rahat. Görev
tamamlandı.

"Traktörüm büyüktür." Kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim. Kasıklarımı onunkilere eritip sikimi kükrettim. "Ama ben daha büyüğüm."

Bu noktayı iyice vurgulamak için kalçalarımı döndürerek kendimi ona karşı çok da nazik olmayan bir şekilde bastırıyorum.

Başı geriye düşerken gözleri bulanıklaşır, ağzı açık kalır.

Ve sonra gözleri parlıyor.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, göğsümdeki elini beni itmek için kullandı.

Sertçe.

Ne olduğunu anlayamadan sırtüstü yatıyorum ve o da üstümde, dizlerini kalçalarımdayıyor.

Aminin çıplak dudakları aralanmıştı. Klitorisini görebiliyorum. İç kıvrımları. Parlak pembe ve sikilmek için yalvarıyor.

Taşaklarım gerildi.

"Bana ne kadar büyük olduğunu göstermeye ne dersin?" diyor parmaklarını karnımda gezdirerek. Karnım çöküyor, ateş tenime yayılırken kaslarım kasılıyor.

Evet.

Bu işin gidişatını sevdim.

Ellerimi yanlarından yukarı çekiyorum, başparmaklarım göbeğinden göğüslerine doğru bir çizgi çiziyor.

Dizlerinin üzerine kalkıyor, böylece diz çökmüş oluyor. Ellerim kalçalarına doğru kayıyor.

Kotumun düğmelerini açmasını izliyorum. Fermuarını açıyor.

Eli boxerımın içinde hareket ediyor. Parmakları sikimin etrafını sarıp dışarı çektiğinde inliyorum.

Lanet şey neredeyse serbestçe zıplıyor, o kadar sert ki. Kalçalarımın yukarı doğru çıkıyor.

"Aman *Tanrım*," diye geveliyor Gracie, gözleri

fal taşı gibi açılıyor. Gülüyorum. "Yalan

söylemiyordum bebeğim."

Şaşkınlıkla ona bakıyor. "Hayır. Değildin. Kocaman olmuşsun." Bedenim serbest kalmak için çılglık atıyor.

Elini önce yukarı, sonra aşağı kaydırduğunda dişlerimi sıkıyorum, tek bir sert, yavaş vuruş.

Kaşları çatılıyor. "Kesilmemiş misin?"

"Mm-hm." Başımı iki yana eğip selam veriyorum, kelimeleri tam olarak kullanacak gücü toplamak için çok uğraşıyorum.

Yapamam.

"Daha önce hiç sünnetsiz bir penis görmemiştim." Şimdi daha iyi görebilmek için aşağı doğru kayıyor. "Bilmiyorum, yapabileceğim farklı bir şey var mı? Sana iyi hissettirmek için yani?"

Çünkü zeki, kendine güvenen ve çok seksi olmak yeterli değil.
Şimdi Gracie'nin de bir verici olması gerekiyor.
Ellerim bacaklarının etrafında sıklaşıyor.
Ona aşık olmadan onu becermemin mümkün olmadığını düşünmeye başladım.

Kahretsin, ben zaten yolu yarılardım.
Ki bu bir sorun. Çünkü Gracie şu anda birine aşık olmak istemiyor.
Sonunda bana *daha fazlasını* düşünecek kadar güvenip güvenmeyeceğini bilemem. Bu onun vereceği bir karar. Ama ona birlikte olduğu diğer erkeklerden farklı olduğumu göstermeye çalışabilirim. Ona gerçek aşkın gerçek bir erkekten nasıl görüldüğünü gösterebilirim.

Ona bana, bize bir şans vermenin riske değer olduğunu gösterebilirim.
Çünkü öyle. Bu tür bir bağlantı çok sık rastlanan bir şey değil. Böyle birini istemenin ve böyle biriyle gülmenin nadir olduğunu bilecek kadar etrafta bulundum.

Umarım her şey bittiğinde kalbim kırılmaz.
Eğer yaparsam bu benim hatam olur. Gracie ciddi bir şey istemediğini açıkça söyledi. Ve açık fikirli olduğu sürece takılmayı kabul eden bendim.

Yine de açık fikirli olmak hiçbir şeyi garanti etmez.
Bu aptalca mı?

Şu anda bunu yaparak aptallık mı ediyorum?
Yine de bunun için biraz geç. Gracie'yi az önce boşalttım. Şimdi sikimi eline almış, sanki onu ağzına almayı çok istiyormuş gibi bakıyor.

Aptalca ya da değil, bu oluyor. Ve ben buna kızgın değilim. Belki de kızmalıyım.

"Ben genelde daha hassasım," diyorum. "Sünnet derisinin orada olması başın bir şeye sürtünmesini engelliyor. Bilirsiniz, metal sinekler, kot pantolonlar, bu tür şeyler. Böylece oynamak için dışarı çıktığında hazır oluyor."

Gracie başımın altını okşuyor ve ben lanet olası yıldızları görüyorum.
Karın kaslarım dalgalanıyor.

Şimdi eğiliyor. Ağzını karnımda gezdirirken gözleri benimkilerde.
Yüce Tanrım, Gracie Jackson sikimi yalayacak.
Kendine hakim ol, dostum.

Şimdi beni okşuyor, o küçük, hızlı ağzı tehlikeli bir şekilde yakınımnda. Eğiliyor. Başımı öpüyor, üst dudağına küçük bir kayganlık bırakıyor.

Kıvılcımlar omurgamın dibinde tutuşuyor.

Yüzünü avucumun içine aldım. Dölümü alt dudağına da yaydım.

"Bunu konuşmamıştık," diyorum başparmağımı ağzına sokarak. "Nereye gelmemi istiyorsun?"

Gözleri parlıyor. Başparmağımı bırakmadan önce ısıyor. "Nereye gitmek istersin?"

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdım. Sonra uzanıp göğsünü avuçluyorum. Dolu. Ağır. O kadar kadınsı ve mükemmel ki çığlık atmak istiyorum.

"İşte," diyorum başparmağımı göğüs ucunun sertleşmiş noktasından geçirerek.

"Ama bu çok pis olacak." Şimdi başparmağını aletimin başında gezdiriyor. Bana tekrar bakarken şakacı bir şekilde dudağını ısıyor. "Yapışkan."

"Çok dağınık." Elimi saçlarına doğru kaydurdım. Yumrukladım. Çekiştiriyorum. Nefes nefese kaldı.

Sonra sırtıyor. "Seni mahvetmek istiyorum bebeğim."

Tıpkı senin beni mahvettiğin gibi.

"O zaman ortalığı dağıtalım," diyor. Sonra eğiliyor ve sikimin başını ağzına alıyor.

Kalçalarım ani, yakıcı temasla sarsılıyor. Dudaklarını dişlerinin etrafına doladı ve beni santim santim yutuyor. Ağzı sıcak -çok sıcak- ve kaygan.

Saçındaki tutuşumu gevşetiyorum. O emmeye başladığında parmak uçlarımı kafa derisinde hafifçe gezdiriyorum. Üzerimdeki baskısı -beni kavrayışı- tek yapabildiğim saçlarını yüzünden uzak tutarak kekelemek. Ağzı sıcak, ıslak ve sıkı. Tıpkı amının da öyle olacağını hayal ettiğim gibi.

"Siktir," diyorum dudağımı ısırarak. "Gracie, çok iyi hissediyorsun."

Yıllardır hayalini kurduğum bu kızın inleyişini izliyorum. Başını eğerek beni daha derine götürmesini izliyorum. Gözleri viski renginde, benimkilerle buluşmak için fiske atıyor.

Bu işte iyidir.

Ve görünüşe göre, bundan zevk alıyor.

Kendini kaybediyor.

Boğazını sıkmamak için dişlerimi sıkıyorum. Onun coşkusuna bayılıyorum. Bununla eğlenme isteğine.

Serbest bırakılma ihtiyacım şiddetleniyor. Bunun bitmesini istemiyorum. Ama orgazmımı daha fazla tutamıyorum.

Özellikle de elleri kıcımın kenarlarını bulup sıkıldığında ve beni biraz daha ağzına doğru ittiğinde.

Dili başımın etrafında dolaşıyor.

"İşte bu," diye nefes nefese kalçalarımı salladım. Sikimi onun ağzından çekiyorum. "Boşalacağım."

Hiç düşünmeden ellerimi beline doluyor ve onu sırt üstü yatırıyorum. Yatak alçalıyor; nefesini içine çekiyor.

Sonra onun üstüne tırmanıyorum, sikim elimde. Vücudumla onu çevreliyorum. Bir, iki vahşi vuruş ve boşalıyorum.

İkimiz de onun göğsüne boşalmamı izliyoruz. Göğüslerine. Karnına. *Tanrım*, boşalmaya devam ediyorum. Şimdi her yerine boşalıyorum.

Nabzım atıyor. Uğursuz bir davul sesi.

Gracie gözlerini kapatıyor, başını benden başka yöne çeviriyor.

Midem bulanıyor. Bu çok mu fazlaydı? Çizgiyi aştım mı?

"Gracie kızım," diyorum hoyratça. "Bebeğim, bana bak. Hemen şimdi. İyi olduğunu bileyim."

Gözlerini açtı. Aramızda bir ritim geçiyor. Göğsü yükselip alçalıyor. Yükseliyor ve düşüyor. Sanki nefesini tam olarak alamıyormuş gibi.

Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor, avucunu göğsünde gezdiriyor. İlk parmağının ucuyla meme ucunun sertleşmiş noktasına dölümü bulaştırıyor.

"Bu kadarı yeterliydi Luke."

Ona bakıyorum.

"Aman Tanrım," diye başımı sallayarak idare ediyorum. "Çok seksisin Grace."

Tekrar yukarı baktım. Parmağıyla dudaklarını silerek beni ağzına bulaştırıyor. Dudakları şimdiye kadarki en doygun, en baştan çıkarıcı gülümsemeyle kıvrılmış.

"Tadın güzel," diyor.

"Tadın daha güzel." Ona baktım. Kalbim küt küt atıyor. "Hâlâ aç mısın?"

Bunun üzerine hareketsiz kaldı. Bakışları neredeyse hüzünlü bir hal alırken tembelce bana göz kırpmıyor.

"Seks için mi? Hayır," diyor. "Ama yemek için? Evet." Neden bilmiyorum ama bu beni sırttırdı.

Bir kolumu beline dolayarak yan dönüyorum ve onu da yanıma alarak yüz yüze geliyoruz. Eğilip ağzını öperken burun buruna. I

orada kendimi tattım.

Haklıymışım. Tadı daha güzel.

"Getirdiğin kekleri denemeye ne dersin?"

O da beni öpüyor. "Raventinizin özellikle güçlü olduğunu duydum."

"Ben sadece en iyisini yetiştiririm," diyorum. "Hadi, seni temizleyelim."

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

LUKE

"Kahvem yok," diyorum mutfağın ışıklarını açarak. Aşağıya indiğimizden beri hava kararmıştı. "Ama istersen daha çok biram var. Su?"

Gracie kollarını kavuşturarak kalçasını tezgâha yaslıyor. Kahretsin, buruşuk ve bok gibi görünüyor. Berbat saçlar, şişmiş, pembe dudaklar. Pembe yanaklar.

Gözlerinde kaybolan o ışık geri geldi. Hepiniz. Bunu ben yaptım.

Göğsüm gururla kabarıyor.

Bunu yaptım ve şimdi boku yedim. Çünkü o ışığı orada tutmak istiyorum. İyilik için.

"Su harika olur, teşekkürler," diyor ve ocağın üstündeki saate bakıyor.

"Kasabaya geri dönmem gerekiyor, o yüzden..."

Doğru.

Geri dönmek zorunda çünkü gece kalmayacak. Çünkü bu sadece bir takılma. Yatağıma sadece ve sadece tek bir şey için geldi. Bir saatliğine. Belki iki saat.

Ama ben bundan fazlasını istiyorum. Gracie'nin tüm gecesini istiyorum. Sabahını da. Tanrım, onunla sabah seksi ne kadar harika olurdu? Onu yan yatırıp arkadan içine girerken çıkardığı o sessiz sesler, uykunun verdiği o yumuşaklık ve sıcaklık. Sonra o kahve yapacak, ben kahvaltı hazırlayacağım, güne başlamadan önce bir kez daha sevişeceğiz.

Göğsümdeki şişlik kasılıyor.

Sadece yaptığım şeyi yapmaya devam etmeliyim. Ona istediğini vermeye, onu çekmeye devam etmeliyim. Eğer birlikte olmamız gerekiyorsa, oluruz.

Gerçekten ama gerçekten birlikte olmamızı istiyorum. "Elbette," diyorum.

İki buzlu su hazırlayıp tezgâha koyuyorum. Ben pasta kutusunu açarken Gracie susamış bir şekilde onunkini çekiyor. Beyaz, üzerinde Holy City Roasters'ın adı ve yıldız logosu var. Bu bana Gracie'nin irmiklerim hakkındaki fikrini almam gerektiğini hatırlattı. Şu anda sadece elimdekileri Eli'ye satıyorum. Ancak üretimi artırdıkça, sonunda bunları perakende için paketlemek istiyorum - özel gıda marketlerinde, bakkallarda, bu tür şeylerde satmak istiyorum.

Kutuyu açtığımda beni şeker ve tereyağının tatlı kokuları karşılıyor. İçine dört adet büyük boy cupcake yerleştirilmiş ve üzerlerine pembeye çalan, çökmekte olan görünümlü krema sürülmüş - ravent olmalı.

Yetiştirdiğim ravent.

Göğsümdeki ağrıya rağmen kendimi sırttırken buluyorum. Ürünlerimle gurur duyuyorum. Ve Gracie'nin bu şekilde göstermek için bu kadar çaba sarf etmesine dokundum.

"Gracie, bunlar çok güzel," diyorum ona bakarak. Tüm bu bakışlar. "Cidden. Pembeyi sevdim. Bana seni hatırlatıyor."

Yanakları daha koyu bir tonda yanıyor. "Özellikle bir yerim mi?"

"Bir tanesini biliyorsun."

Uzanıp lavabonun yanındaki kâğıt havlu rulosundan bir yaprak koparıyorum. Sonra bir kek alıp kâğıt havlunun üzerine koyuyorum ve Gracie'ye uzatıyorum.

"Teşekkürler," diyor.

Kekimi elimde tutarak, ambalajını açmasını ve büyük, dağınık bir ısırik almasını izliyorum.

Beni izlerken yakalıyor ve bir kez kıkırdıyor, başını eğiyor. Yüzüne krema bulaşıyor, tatlı patatesli kek parçaları yapışıyor.

"Burada bir şey var," diyorum parmağımı ağzımın kenarına dokundurarak.

"Kapa çeneni. Biliyorum," diyor bir ağız dolusu kekin etrafında. Kağıt havlunun kenarıyla yüzünü silmeye çalışıyor ama bu sadece durumu daha da kötüleştiriyor. "Anladım mı?"

"Hayır. Şimdi burada da biraz var," diyorum ağzımın diğer tarafını göstererek.

Tekrar deniyor. Ve yine her yere krema ve kek döküyor.

O kadar sevimli görünüyor ki yüzünü ısırip bir hafta boyunca sikmek istiyorum.

Onun yerine kekten düzgün bir ısırık alıyorum. "Hala orada."

"Lanet olsun!" Öfkeyle yüzünü siliyor. "Şimdi anladım mı?"

Kek güzel. Gerçekten güzel. Tatlı patates gerçekten ortaya çıkıyor - neredeyse havuçlu kek gibi bir lezzet veriyor. Krem peynirli kreması da eklenince - ravenin o beklenmedik ama nefis tadı da cabası - çok lezzetli oluyor.

Başımı sallayarak kekten bir ısırık daha alıyorum. Gracie'nin kıvranmasını izlemek eğlenceli.

"Ugh! Umutsuzum. Bu noktada bir duşa ihtiyacım olacak."

"Seni hortumla yıkamaktan mutluluk duyarım." Başımı kayıtsızca pencereye doğru eğiyorum. "Arkada bir musluk var. Ama kıyafetlerini çıkarman gerekecek."

Gracie bana bakıyor. Gözlerinde ateş. Dudaklarında bir kahkaha. "Hayatta olmaz," diyor. "Soyunacak biri varsa, o da sensin."

Sonra kekenden kalanları suratıma fırlattı. Parçaları gömleğime düştü.

Karnımdan irkilmiş bir kahkaha yükseliyor. Bu da ne böyle? İkinci sınıf mı?

Ben de varım.

Şimdi gülüyor, o kadar çok gülüyor ki beli bükülmüş.

Bir elimle yüzümdeki kekten alabildiğim kadarını topluyorum. Diğer elimle Gracie'yi tutuyorum, kaçamasın diye kolumu ortasına doluyorum.

Sonra yanaklarına, dudaklarına krema sürüyorum. Çenesine. Bana karşı kıvranıyor, kıpırdanmaya çalışırken göğüsleri göğsüme bastırıyor.

Yüzü bana dönük olacak şekilde dönmesine izin veriyorum. Hareketlerinin momentumunu onu yerden kaldırmak için kullanıyorum ve gövdesini sıkıca kavriyorum.

"Sakın buna cüret etme!" diye hırıldıyor. Omuzları kulaklarına doğru kıvrılıyor ve başını çeviriyor. Bakışlarımızın yakalayabileceği kadar.

"Ne?" Ağzının kenarındaki kremanın bir kısmını yalamak için eğildim.

"Ne yapmayayım Gracie?"

"Seni ısıracağım!"

"Kulağa hoş geliyor," diyorum. Onu geri döndürüyorum ve başımı eğerek ona boynumu uzatıyorum.

Kolları aramızda sıkışıp kaldı. Ama bu onun parmak uçlarında yükselmesini engellemiyor, dudaklarında sinsi bir gülümseme var.

Önce boğazımı yalıyor. *Sonra* ısırtıyor, bu sert, keskin küçük şeyi. Sikim dikkatimi çekti.

Gracie sikimin farkına varıyor.

"Bu gece gerçekten traktörünü yenmek için dışarıdasın," diyor arkasına yaslandığında. Gözleri parlıyor. Gamzeleri o kadar derin ki içinde yüzebilirim.

Kollarımda, sımsıkı sarılmış. Şampuanının kokusu kafamı dolduruyor.

"Bir şeyi yenmek için dışarıdayım." Uzanıyorum ve parmağımla burnunun ucundan biraz şekerleme alıyorum. Parmağımı ağızma sokuyorum. "Ve bu kesinlikle benim traktörüm değil."

Bakışları hareketlerimi takip ederek dudaklarıma iniyor.

"Sik şakalarında iyisin. Neredeyse annen kadar iyisin."

Sırıtiyorum. "Annemin dediği gibi, ondan sadece iyi yönlerini miras aldım." "Karakterin mi? Karizma mı?"

"Görünüşüm ve sapık mizah anlayışım, açıkçası."

"Açıkçası," diyor, bakışları yumuşarken gamzeleri derinleşiyor.

Benim de kalbim yumuşuyor. Sikim kalkarken bile.

Uzanıp saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Bu gece çok eğlendim. Umarım sen de eğlenmişsindir Gracie kızım."

Göz kırptıyor. Tekrar göz kırptıyor, birkaç kez. Sanki bu gece yaptığımız her şeyin ağırlığı, kapladığımız tüm alan ona çarpıyor.

Biraz ezilmiş görünüyor.

Anlasam bile kalbim sıkışıyor. Bunun şaşırtıcı olduğunu anlıyorum. Mutfağımda ona bu şekilde sarılmam, ikimizin de krem peynirli kremaya bulanmış olması ve ağız sonrası tatmin.

Burada en iyi arkadaşımın kız kardeşinden bahsediyoruz. Asla dokunmama izin verilmeyen kız.

Her yerine dokunduğum kız.

Bir yetişkin olarak durup düşündüğünüz anlardan biri, *bekle* bir saniye, bunu gerçekten yapabilecek miyim? On beş yaşında değilim ve arkadaşımın kız kardeşiyle seviştiğim için kıcıma tekme yi yemeyecek miyim?

Onu biraz sıktım. "Anlat bana." *Ne düşünüyorsun? Seni tekrar ne zaman görebileceğimi. Çünkü sanırım sana bağımlıyım.*

"Mükemmeldi." Gözlerimin içine bakıyor. "Bu gece benim için yaptığın şey

-Bana yaptığın şey o kadar iyiydi ki, çimdiklememek için kendimi zor tutuyorum.

Bunun okuduğum aşk romanının neden olduğu bir tür süper tahrik edici rüya olmadığından emin olmak için kendim."

"Romantizmi gerçekten seviyorsun, değil mi?"

Gracie başını sallar. "Bayıldım. Romantizm en feminist, en ilginç ve evet, en uyarıcı türlerden biri. Bunu kelimenin tam anlamıyla söylüyorum. Aslına bakarsanız, cinsel özgürleşme arayışım için romantizme teşekkür etmelisiniz."

Nabzım atıyor.

"Bu doğru. Bana *Dük ile Anlaşmam*'ın sana bu fikri nasıl verdiğini anlatıyordun. Eğer romantizm size böyle ilham veriyorsa, ben de yeni bir romantizm hayranı oldum."

Gracie dudağını ısırtıyor, gözleri zevkten kısılıyor. "Kitabın kahramanı Leydi Jane, hayatı tarafından kapana kısılmış hissediyor. Herkes onun çok tuhaf olduğunu düşünüyor. Çok sessiz. Ama onun pantolonunda bir delik açan tüm bu gizli arzuları var-"

"Lütfen bana o zamanlar tanga dedikleri şeyin bu olduğunu söyleyin."

Gracie gülerken başını geriye yatırıyor ve yumruğunun dışıyla göğsüne vuruyor. "Basitlik adına, elbette. Her neyse. Tüm bu arzuları var ama bunları keşfetmesine yardımcı olacak kimse yok. Ta ki en iyi arkadaşının ağabeyi Max yandaki malikâneye gelene kadar."

"Ah evet," diyorum başımı sallayarak. "Bunun nereye gittiğini anlıyorum. Bu senaryoda o benim, değil mi?"

"Northumberland'ın yarısına sahip olan ve bir çift pantolonu oldukça güzel dolduran iyi asılmış bir Dük iseniz, evet, o sizsiniz."

Bir an için bunu düşündüm. "Kuyu asma kısmını hallettim. Wadmalaw'da otuz dönümlük bir arazim var. Pantolon nedir tam olarak bilmiyorum ama sandığımda onları çalıştıracak kadar ıvır zıvır olduğunu düşünmek istiyorum."

Gracie kollarını aramızdan çözüp etrafa uzanıyor, ellerini kıcımın üzerinde gezdirirken yukarı bakıyor. Gözleri tavanda, sanki yoğururken, sıkarken ve genel olarak beni lanet olası bir duvara sürüklerken çok sıkı konsantre oluyor.

"Evet," diyor kahkahasını bastırarak. "Burada gerçekten güzel bir popon var. Bunun için beyzbola mı teşekkür etmeliyim?"

"Kesinlikle öyle. Beyzbol poposu gerçek bir şeydir."

"Evet, beyzbol poponuzun pantolonun hakkını vereceğini söyleyebilirim."

O anda ağzı çok öpülesi görünüyor. Işıldıyor ve gülüyor ve şu anda tamamen benim.

"Senin hakkını vermek istiyorum," diyorum yüzünü ellerimin arasına alarak. "Eğer bu beni yapmak anlamına geliyorsa, o zaman ben de varım" diye cevap veriyor. "Bak şimdi kim sapıkça şakalar yapıyor."

"En iyisinden öğrendim."

Onu sıkıca kavriyorum ve başını hafifçe ileri geri sallamasını sağlıyorum. Gözlerimiz buluşuyor. Ona, vahşi saçlarına, umuduna ve açlığına bakarken nefes alamıyorum.

"Çok güzelsin," diyorum.

Gülümsemesi yumuşuyor ve kalbim de yumuşuyor. "Harikasin," diyor.

Sıcak bir sessizlik geçiyor. Vücudumda ve göğsümün içinde de sıcaklık hissediyorum.

Aramızda beklenti çiçekleri açıyor. Sıcaklık var, ama bu -bu sessiz, dürüst iletişim hattı- cinselliğin ötesine geçiyor.

Sadece orada durarak, vücudu benimkine yaslanmış, dudakları ayrılmış, bana gerçek bir şey gösteriyor.

Kıpırdamadan duruyorum. Yanlış bir hareket yaparsam kaçacak diye korkuyorum.

Yavaşça -geçen her acı verici kalp atışının farkında olduğum kadar yavaş- Gracie ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor ve beni öpüyor. Kollarını boynuma doluyor ve beni *öpüyor*. Ağzı benimkinin üzerinde niyetle ve özenle eğiliyor. Bu daha önce paylaştığımız çılgın öpücük değil.

Bu bir *öpücük*. Romantik bir öpücük.

İçine dalıp gidiyorum, her seferinde boyumdan büyük işlere kalkıştığımı düşünüyorum. Kolay kolay korkmam. Ama bu öpücüğün bana hissettirdikleri?

Bu beni çok korkutuyor. Aşık olmaktan korktuğum için değil. Ama sonsuzluktan korkan bir kıza hızla aşık olduğumu bildiğim için. Böyle bir şey olursa kendini kaybetmekten korkan birine.

Belki de bu yüzden vücudum kontrolü ele alıyor. Beynim kısa devre yapıyor ve kalbim panikliyor ama içimde bir şey durmayı reddediyor. Sahip olduğumu bile bilmediğim mazoşist tarafımı ortaya çıkarmayı Gracie Jackson'a bırakın.

Gracie'nin kıcını tutup kaldırıyorum ve bacaklarını belime doluyor, ellerim kalçalarının arkasında. İnliyor.

Öpücüğe sahip çıkıyorum, kendimi onun ağzına bırakırken dünya durma noktasına geliyor. Ona aslında yüksek sesle söyleyemediğim her şeyi söylerken.

Bu öpücüğün içinde bir evren var. İçinde kaybolmak istediğim bir evren.

Tutuşumu kaybediyorum ve öpüşme kızışıyor. Gracie kalçalarını benimkilere doğru kıvrıyor, bana sürtünüyor. İnliyorum, aletim zonkluyor.

Nasıl bu hale geldim

On dakika önce mi geldin?

Sırtımdan aşağı uzanıyor ve gömleğimi ellerinin arasına alıp yukarı çekiyor. Dudağımın kenarını ısıyor. Adımı soluyor.

Luke, lütfen.

Bu eski şarkıyı ve dansı biliyorum. Beni becermek istiyor.

Tanrım, ben de onu becermek istiyorum. Ama bu şekilde değil.

Bana doğru yuvarlanıyor, yumuşak ve hazır, ateşli, benim için çok ateşli. Aletim sertleşti ve kalbim bu kadına olan hayranlığımla dolup taşıyor. Durmak istemiyorum.

Ama ilk seferimiz mutfağımda duvara karşı hızlı ve kirli bir sikiş olmayacak. Ben içine girdikten beş dakika sonra evimden çıkıp gitmeyecek. Ona bir daha böyle sahip olup olamayacağımı bilmeden.

Bunun böyle olmasını istemiyorum.

Geri çekilmek tam bir saçmalık. Ama yapıyorum. Dişlerimi sıkıyorum ve öpücüğü kesiyorum. Gracie bir ses çıkarıyor, bu bir soru ve şikayet.

"Hayır," diye homurdanıyorum, gözlerimi sıkarak kapatıyorum çünkü ona bakmak için kendime güvenmiyorum. Bunun yerine alnımı onunkine değdiriyorum. Zor nefes alıyorum.

"Çok mu uzak?" diyor.

"*Hayır.* Bu-Gracie, sadece böyle olmasını istemiyorum, hepsi bu. İlk seferimiz."

Nefesi kesiliyor.

"Oh. Oh, tamam." Bundan ne anlam çıkaracağını tam olarak bilmediğini söyleyebilirim. Başımı kaldırıp gözlerinin içine bakıyorum ve dudaklarına bir öpücük konduruyorum.

"Dünya kadar vaktimiz var. Sana acele etmeyeceğimi söyledim."

Gracie gözlerimi arıyor. Kaşları çatık.

"Eminim Dük, Leydi Jane'i bekletmiştir," diye devam ediyorum. "Bekletti, değil mi? Çünkü bazen bekleyişin, eylemin kendisi kadar tatlı olduğunu biliyor. Ve onun için tatlı olmasını istiyor. Yaşayabileceği en tatlı ve en yoğun şey."

Gracie göz kırptıyor. Alnındaki oluklar derinleşir. "Öyle. Evet. Nereden biliyorsun?"

"Sana romantizm hayranı olduğumu söylemiştim," diye cevap veriyorum kayıtsızca. Hiç de öyle hissetmediğim halde. "İzin ver senin için tatlı yapayım bebeğim. Şu an çok tatlı,

değil mi? Gerilim. Heyecan. Birbirimize çok uygun olduğumuzu ve keşfedecek çok şeyimiz olduğunu bilmek."

Cevap vermesi için sonsuza kadar bekledim. İfadesini okuyamıyorum. Ne düşündüğünü anlayamıyorum.

Sonunda kaşları düzeliyor.

"Doğru. Yine de gitmeliyim."

Onu yere bıraktım. Vücudu hâlâ çığlık atıyordu. "Seni bir daha ne zaman görebilirim?"

Sesli bir şekilde yutkunuyor. "Şey. Yoğun bir haftam var. Kulaktan kulağa oynasak olur mu?"

Ben ona bakıyorum. O da bana bakıyor. Korkmuş ve aç. Onu zorlamaya devam etmek istiyorum. Bir randevu ayarlamasını sağlamak.

Sadece onu tekrar görmek istiyorum, hepsi bu. Er ya da geç.

Ama onu çok zorlamak istemiyorum. Bu gece zaten çok y o l kat ettik. Daha fazlası için geri geleceğine şüphe yok.

"Tamam," diyorum.

Grace'i arabasına bindirdim. Kapıyı arkasından kapattım ve ellerimi ceplerime sokup uzaklaşmadan önce kaputa bir kez vurdum.

Camı indiriyor.

"Eve gidince bana mesaj atar mısın?" Ben de öyle dedim.

"Tamam." Gözleri karanlıkta parlıyor. Kahretsin, keşke kalsaydı. "İyi geceler, Luke."

"İyi geceler, tatlı kız."

Onun uzaklaşmasını izledim. Stop lambaları kaybolduktan sonra uzun süre orada duruyorum, etrafımdaki sessizlik onun yokluğuyla çınlıyor.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

GRACIE

Ertesi sabah, sabah beşte uyanmama rağmen uçurtma gibi uçarak Holy City Roasters'a gidiyorum.

Göğüs kemiğimin hemen altında inatçı küçük bir ağrı beni dürtüyor. İyi bir ağrı mı yoksa kötü bir ağrı mı olduğunu anlayamıyorum. İyi çünkü az önce ateşli, edepsiz konuşan bir çiftçiyle hayatımın en iyi ilişkisini yaşadım.

Kötü çünkü şu anda söz konusu çiftçiyi düşünmeden edemiyorum, her düşündüğümde kendimi yapış yapış hissediyorum ve düşüncelerimin girdabında bir yerlerde bunun ne kadar tehlikeli olduğunu fark ediyorum. Bunun kendimi tekrar kaybetmeme, umutlarımın yıkılmasına nasıl yol açabileceğini anlıyorum.

Tanrı aşkına, o bir oyuncu. Gerçekten de meşhur kramponlarını sonsuza dek asmaya hazır olduğuna inanıyor muyum?

Gerçekten onunla *daha fazlasını* yaşayabileceğimi ve yatakta hâlâ kendim olabileceğimi düşünüyor muyum?

Hala fantezilerimi pişmanlık ya da çekince duymadan keşfediyor muyum?

Onu düşünmeyi bırakmalıyım, biliyorum. Ama yapamam. Tanrım, adamın öpüş şekli-

Binanın arka tarafındaki derme çatma ofisimde çantamı masanın üzerine bırakırken dudaklarım anılarla zonkluyor. Bugün tezgahın arkasında bir vardiya daha çalışıyorum. İlk açıldığımızda kasada çalışıyor ve haftanın yedi günü baristalarımın yanında espresso shot'ları çekiyordum. Ancak Holy City Roasters büyüdükçe daha yönetici bir rol üstlendim. Artık zamanımın büyük bir kısmı işlerin iş tarafında geçiyor - evrak işleri, finans, bolca toplantı. Bu işlerin çoğunu seviyorum. Beynimin farklı bir bölümünü kullanıyor. Ama aynı zamanda düzenli müşterilerimizle ve çalışanlarımla iletişim halinde olmayı da seviyorum. Bu yüzden haftada en az bir ya da iki kez tezgahın arkasında olmaya özen gösteriyorum.

Bu, o günlerde diğer işleri ihmal edebileceğim anlamına gelmiyor. Bu yüzden bazı e-postaları hızla gözden geçiriyorum ve gece bırakılan sesli mesajlara bakıyorum. Müteahhidim saat on birde bıraktığı sesli mesajda tesisatçıların banyoda kurşun borular bulduğunu -yaşasın eski binalar- ve bunların ekstra maliyetle değiştirilmesi gerektiğini söylediğinde inliyorum. Çekirdeklerimizi satın aldığımız yerel kavurma şirketinden gelen ve en sevdiğim Arabica karışımının fiyat artışını detaylandıran bir e-posta okuduğumda tekrar inliyorum. Bütçemizi yeniden düzenlemem gerekecek. Bu da mağaza müdürüm ve muhasebecimle toplantılar ayarlamam anlamına geliyor.

Bir iş sahibi olmak kolay değildir. Bunu dünyaya değişmem.

Önlüğümü kapıp tezgâhın arkasına geçtiğimde saat altıya çeyrek vardı. Baristalarımın biri olan Dylan çoktan gelmiş, açılışa hazırlanırken dükkânın içinde dolaşıyor.

"Günaydın," diyorum tezgâhın arkasındaki devasa espresso makinesinin yanına yanaşarak. "Her zamankinden mi?"

Dylan esnerken, "Sanırım bugün üç atış yapmam gerekiyor," diyor. "HGTV'deki o programı izliyordum, hani şu ikiz kardeşlerin olduğu programı? Her neyse, onlarla üçlü yapmanın nasıl bir şey olacağını merak ederek çok geç saatlere kadar uyanık kaldım. Garip mi? Harika mı? Et çekiçlerini gerçek çekiçleri savurdıkları kadar iyi savurabilirler mi?"

Gülüyorum, onun üç shot Americano'su ve benim buzlu yulaf sütlü lattem (yulaf sütü şu sıralar iyi bir nedenden dolayı çok moda) üzerinde çalışmaya başlıyorum. Normalde bir çalışanla bu kadar açık sözlü bir tartışmaya tahammül edemezdim. Ama Dylan işe aldığım ilk insanlardan biriydi.

Geçtiğimiz beş yıl boyunca kahve zanaatı ve ev tadilatı programlarına olan ortak takıntılarımız nedeniyle yakınlaştık. En iyi baristalarımın ve en yakın arkadaşlarımdan biri oldu. "Eminim hayal kırıklığına uğramazsınız," diyorum.

"Oldukça güzel görünüyorlar

yaptıkları her şeye tutkuyla bağlılar."

Dylan çekirdekleri kahve makinesine atıyor, hava kadifemsi kokularıyla çiçek açıyor. "Ben de aynı şeyi düşündüm. Ben de bir an önce birileriyle yatmam gerektiğini düşündüm çünkü o kardeşlere olan takıntım tuhaflaşmaya başladı."

Bir sırtışıma geri alıyorum. "Garip takıntıların nesi yanlış? Bir süre Dük Max'e fazla takmıştım. Ama bana çok şey öğretti. Gerçek hayatım için bana iyi fikirler verdi."

"Bekle," diyor Dylan kaşlarını çatarak. "Hâlâ ondan hoşlandığını sanıyordum."

Americano'sunu hazırlamayı bitirirken yüzümdeki kızarıklığı saklayarak arkamı dönüyorum. "Öyleyim.

Hâlâ Max'le ilgileniyorum yani. Belki o kadar değil ama?"

"Gracie," diyor. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum.

Ona kahveyi uzatarak, "Al bakalım. Dikkatli ol, bu roket yakıtı."

"Gracie," diye tekrarlıyor, kupayı alarak. "Max'ten hoşlanmıyorsan, kimden hoşlanıyorsun?"

Yukarı bakıyorum. Gözleriyle tanıştım.

Yüzünde bir sırıtış belirir.

"Ne?" Yüzümün sıcaktan kavrulduğunu hissederek söylüyorum. Dönüp latteme biraz buz atıyorum.

"Dönmüşsün," diye yanıtlıyor.

Bardağı biraz döndürüyorum ve espresso dallarının yulaf sütüne doğru kıvrılmasını izliyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

"Son zamanlarda her zamanki gibi harika biri olmadığın anlamına geliyor. Bunu gözlerinde görebiliyordum. Ama bugün..." Bana baktı. "Kahretsin, Gracie, parlıyorsun. Tanıdığım ve sevdiğim patron *geri döndü*."

Bir elimi yüzüme götürdüm, midem bulandı. Gerçekten bu kadar belli mi?

Luke'la yaşadığım (kuşkusuz inanılmaz) bir cinsel ilişki beni gerçekten bu kadar değiştirdi mi? Sabahın bu erken saatinde kendimi harika hissettiğimi biliyordum. Ama aradan kaç saat geçmesine rağmen hâlâ cinsel birleşme sonrası parıltısı hissediyorsam...

Bu ne anlama geliyor?

Dikkatli ol Tanrım, dikkatli ol.

"Gerçekten mi?" Dylan'a olduğu kadar kendime de söylüyorum. "I-"

Kapı çalınca ikimiz de kafamızı kaldırdık. Julia oradaydı, bize el sallıyordu. Saat altıda kapıyı açtığımızda genellikle ilk gelen o olur, ilk kafeinini almak için can atar. Benim gibi o da tam bir kahve düşkünü.

Dylan kapının kilidini açtığında her zamanki gibi buzlu soğuk birasını dolduruyordum bile.

Julia'nın gözleri üzerimde olduğu anda sırıtmaya başladı.

"Lanet olsun, başardın! Ve görünüşe bakılırsa, *iyiydi*."

Dylan'ın gözleri benden Julia'ya ve tekrar Julia'ya dönerken kocaman oluyor. "Whoa whoa whoa. Gracie, biriyle yattın mı?"

Julia ona uzattığım buzlu kahveyi alarak, "Evet, öyle," diyor. "Sanırım ağabeyin bunu onayladı, ha?"

Gözlerimi kırıştıyorum, yüzüm kızarıyor ve aynı anda gülümsüyorum. Dylan yanıma geliyor, üçümüz kasanın etrafında küçük bir daire oluşturuyoruz.

"Neyi onayladı?" Dylan sorar.

Ona bakıyorum. "Eli'nin yakın arkadaşıyla takılıyor olabilirim de olmayabilirim de.

Aslına bakarsanız en iyi arkadaşı. Luke."

"Luke Rodgers?" Dylan'ın gözleri o kadar büyümüş ki sanki kafasından fırlayacakmış gibi görünüyor. "Luke Lady Dagger' şöhretinden mi? Geçen gün buradakinin o olduğunu sanmıştım."

Bu kasabadaki insanlar konuşmayı sever. Görünüşe göre hiçbir şey sınır dışı değil, penis boyu bile. Luke Wadmalaw'daki çiftliğini satın almadan önce şehir merkezindeki barlarda çok zaman geçiriyordu. Ve yavaş yavaş ama emin adımlarla, birçok insan onun ne kadar iyi donanımlı olduğu hakkında konuşmaya başladı. Kim ona Leydi Hançer dedi bilmiyorum ama bu isim yapıştı kaldı. Hatta birisi Facebook'ta ona adanmış bir sayfa bile oluşturdu.

Şimdi söz konusu Lady Dagger'ı canlı olarak görme zevkine eriştiğime göre, ismin uygun olduğunu doğrulayabilirim.

"İşte bu," diyorum.

"Aman Tanrım," diye kekeliyor Dylan. "Kıskançlığımın sınırı yok." "Düşündüğüm kadar iyi miydi?" Julia soruyor.

"Kızarmasına bakılırsa, *ötesinde* olduğunu söyleyebilirim," diye yanıtlıyor Dylan.

Alt dudağımı çiğniyorum. "Şimdiye kadar yediklerimin en iyisi."

Julia'nın nefesi kesilir. "Gerçekten mi? Yaşasın! Senin adına çok sevindim. Seksi sonsuzluktan ayırma fikrim işe yaradı demek."

"Şimdiye kadar evet," diyorum başımı sallayarak. "Luke ve ben birbirimizi yıllardır tanıyoruz, bu yüzden zaten bir aşinalık hissi var. Ama o da beni rahat hissettirmek için elinden geleni yaptı. Sanırım bu da neye ihtiyacım olduğu konusunda gerçekten açık olmamı sağladı. Neyin peşinde olduğum konusunda. Daha önce bir erkeğe karşı hiç bu kadar dürüst olmamıştım."

Dylan başını sallıyor. "Seni güvende hissettirdi."

"Aynen öyle. Onun yanımdayken sadece kendim olabileceğimi hissettim. *Doğru* olmak umurumda değildi, *sadece* öyleydim. Harikaydı."

O kadar fantastik ki ödüm bokuma karışıyor.

"Yakınlık güzel bir şeydir," diyor Julia. "Gerçekleriniz ve pelvisleriniz aynı anda çarpıştığında."

"Muhteşem," diye ekliyor Dylan.

"Ama bunu sıradan, bağısız bir şekilde yapmaya devam edebilir miyiz?" Lattemi yudumlarken soruyorum. Düşünceler birbirine karışıyor. "Cinsel olarak gerçekten bir yerlere geldiğimi hissediyorum - şu anda kesinlikle zevk alıyorum. İşin içine duyguların girmesini istemiyorum çünkü geçmişte duygular seks hayatımı sabote etmişti. Ve bu seks-

"Olağanüstü," diyor Julia.

Başımı sallıyorum, nabzım hızlanıyor. "Ama sonra merak ediyorum, biriyle gerçekten yakınlaştığınızda duygular nasıl işin içine girmez? Seni olduğun gibi kabul eden -hatta neredeyse sana tapan- birinden nasıl hoşlanmazsın? Bağlılık olmadan yakınlık olabilir mi? Yoksa ikisi el ele mi gider?"

Julia fincanının kenarından sırtıyor. "Hepsi de güzel sorular. Ama sanırım bunlara cevap verebilecek tek kişinin sen olduğunu biliyorsun."

"Bence bu kiminle birlikte olduğunuza bağlı," diyor Dylan. "Biriyle samimi olduğunuzda, onunla bir düzeyde bağlantı kurarsınız, değil mi? Bazen bu bağlantı tamamen fizikseldir. Bu dürüst ya da gerçek olmadığınız anlamına gelmez. Bu sadece yatak odasıyla sınırlı olan çılgın bir cinsel kimyaya sahip olduğunuz anlamına gelir. Ama bunun dışında... her ne sebeple olursa olsun aranızda bir bağ yok. Belki olgunlaşmamıştır, belki de ilgi alanlarınız uyuşmuyordur. Yani aranızda fiziksel yakınlık olsa da duygusal yakınlık yok."

"Tamam," diyorum, nabzım hâlâ gümbür gümbür atıyor. "Bunu anlıyorum. Ama ya olgunlaşmamışsa? Ya ikinizin de benzer bir mizah anlayışı varsa ve penis şakaları ve soğuk bira gibi hayatın basit zevklerine karşı ortak bir takdiriniz varsa?"

Dylan ve Julia bakıştılar. Acı dolu

bir iç geçirdim. "Oh, Tanrım."

Dylan bir kolunu ortama doluyor ve beni yandan kucaklamak için kendine çekiyor. "Panik yapmana gerek yok. Bu sahip olmak için iyi bir sorun. Ya bu şekilde düşünseydin? Yaşadıklarından sonra gardını almakta sonuna kadar haklısın. Ama farkında olsan da olmasan da, Nick'e asla güvenemeyeceğin bir şekilde Luke'a güveniyorsun. Nick'e gerçekten ne istediğini söylediğinde o ne yaptı?"

"Kaçtı," diyorum.

"Peki Luke'a ne zaman söyledin?"

Luke'un ne yaptığını hatırladığımda vücuduma bir sıcaklık yayılıyor.

"Kaçmadı," diye cevap verdim.

Onun yerine beni güldürdü. Beni boşalttı. "Peki

bu sana nasıl hissettirdi?" Julia söyledi.

Alay ediyorum, yutkunuyorum. "Harika." Sanki gökyüzündeki en parlak yıldız benmişim gibi.

"Bu duyguya güvenmenin nesi yanlış? *Kendine* güvenmenin? Yani kışına tekmeyi yedin. Bazı zor dersler aldınız. Ama artık daha iyi biliyorsun. Bence çoktan çok daha iyi bir adam seçtin."

"Ama bu... Julia, bu gerçekten korkutucu," diyorum. "Kendim de dahil olmak üzere kimseye güvenmeye korkuyorum. Nick'in o kişi olmasını o kadar çok istedim ki. Beni pek mutlu etmemiş olsa da. Demek istediğim. Hadi ama, belli ki duygusal radarım falan bozuk."

"Ya da belki de bu mükemmel, her şeyi tüketen aşka sahip olma arzunuz gözünüzü kör etmişti," diyor Julia. "Şimdi bu arzuyu denklemden çıkardığına göre-"

"Her şeyi daha net görebiliyorsun," diye bitiriyor Dylan. "İçgüdülerine güven, Gracie. İçten içe ne yaptığını ve ne istediğini biliyorsun. Belki de istediğin şey 'mükemmel' değil, daha tatmin edici bir şeydir. Yani, dürüst olmak gerekirse, mükemmel aşkı siktir et. Bana her gün dağınık, karmaşık, her şeyi tüketen bir aşk ver."

O sırada bir müşteri geldi ve konuşma sona erdi. Ama günün geri kalanında bunu düşündüm.

Profesyonel hayatımda Dylan'ın söyledikleri doğrudu. İçgüdülerime her zaman güvenmedim - açıkçası kendimi ikinci kez tahmin etmek gibi kötü bir alışkanlığım var - ama hayallerimdeki kariyeri inşa edebilmemin tek yolunun kendime güvenmek olduğunu çok çabuk öğrendim. Bir girişimci olmanın iniş ve çıkışlarında hayatta kalabilmemin tek yolu buydu.

Kendime güvenmek hayatımın bu alanında karşılığını verdi. Aynı mantığı romantik hayatıma neden hiç uygulamadığımı bilmiyorum. Belki de otuzlu yaşlarında bekar bir kadın olarak sürekli olarak ne istemeniz *gerektiğine* dair mesaj bombardımanına maruz kaldığınızda ne istediğinizi -gerçekten ne istediğinizi- bulmak gerçekten zor olduğu içindir. Hayatınızın neye benzemesi *gerektiği*.

Düğünler, balayları ve mutlu köpeklerin Noel kartlarına layık resimleri ve

Gülümseyen, şahane bebekler Instagram akışınızı dolduruyor.

Bunların hepsine evet, sanırım. Her zaman oraya varmak için büyük bir baskı hissetmişimdir. Dikkatlice belirlenmiş bir zaman çizelgesine göre nihai, güzel fotojenik hedefime varmak için.

Şimdi düşünüyorum da, belki de bu yüzden Nick'le işlerin yolunda gitmesini bu kadar çok istiyordum. Aklımda o, Instagram'a layık bir yüzükle Instagram'a layık bir şekilde evlenme teklif edecek mükemmel, Instagram'a layık bir adamdı. İyi giyiniyor, iyi görünüyor ve güzel şeylerden hoşlanıyordu. Güzel düğünümüzü ve birlikte yapacağımız tüm o güzel bebekleri hayal edebiliyordum.

Nick her zaman harika bir hedef gibi görünmüştü.

Ama şimdi farklı bir şeyin tadına baktığım için -şimdi gerçek olanı denedim- artık varmak istediğim yerin orası olduğundan pek emin değilim. Aslında kulağa biraz sığ geliyor.

Gelecekteki mutluluğumu bu terimlerle çerçevelediğim için sığımdım.

Evlenmek ve bir aile kurmakla ilgili yanlış bir şey yok. Kesinlikle hala bunları istiyorum. Ama şimdi fark ediyorum ki belki de peşinde olduğum şey sonsuza dek mutlu olmanın farklı bir versiyonudur. Özgünlük ve gerçek tatminle ilgili bir şey.

Yoğunluk ve gerçeklik. Luke'un bahsettiği o keyfi teslim tarihlerine yetişmek için acele etmek yerine kim olduğumu ve ne istediğimi keşfetmek için zaman ayırmak.

Tanrım, böyle bir geleceğe hazır olmak istiyorum. Sonsuzluğun bu versiyonuna. Bunu Luke'la birlikte düşünebilmek istiyorum.

Sadece nasıl yapacağımı bilmiyorum. Kendime tekrar güvenmeyi nasıl öğreneceğim? Ona güvenmeyi?

Bilmiyorum.

İçgüdülerimin bana hareketsiz kalmanın -ilerlememenin- yanlış bir hareket olduğunu söylediğini biliyorum. Bir topun içine kıvrılmak ve kendimi ortaya koymayı reddetmek yanlış bir hareket.

Dün gece kendimi ortaya koydum. Bu bir kumardı, ama kesinlikle işe yaradı.

Yapılacaklar listemi yazarak - fantezilerime sahip çıkarak - belki de bir listeyi başka bir listeye takas ettiğimi fark ettim. Gerçekleştirmem *gerektiğini* düşündüğüm şeylerin listesini, gerçekten yapmak istediğim şeylerin listesiyle değiştiriyorum.

Her zaman olduğumu sandığım kişiyle gerçekte olduğum kişiyi takas etmek. Hâlâ korkuyorum.

Hala belirsiz.

Ama dinliyorum. İçgüdülerimi. Arkadaşlarımı. Luke'u.

Üçü de bana onun iyi bir adam olduğunu söylüyor. İyi bir bahis.

Ama bu yolda kendimi tekrar kaybetme riskini göze alırsam bu bahse girmeye değer mi? Bu küçük deneye daha yeni başladım ama şimdiden dönüştüğüm kişiyi seviyorum. Kendi tenimin içinde nasıl hissettiğimi seviyorum. Bunu kaybetmek istemiyorum.

Bir adım ileri atıp iki adım geri gitmek istemiyorum.

İstenmek için kim olduğumu değiştirmek zorunda olmadığımı gerçekten inanıyor muyum? Sevilmek için bile mi?

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

GRACIE

Leydi Jane kalabalık balo salonunda etrafına bakındı, göğsünde bir panik kıvılcımı alevlendi. Ekselansları York Dükü müydü? Ve-ve Tanrım -Wellington ve karısı, onlardı, değil mi?

Kıyafetleri çok güzel süslüydü. Mükemmel bir şekilde takılmış ve mücevherlerle kaplanmıştı. Boyalı yelpazelerin ardında, İngiliz sosyetesinin bu soylularının evlilikleri, savaşları ve önümüzdeki yüz yıl boyunca tarihin gidişatını planladıklarına şüphe yoktu.

Jane soluk muslin elbisesine baktı. Bu onun en iyi elbisesiydi, kıvrımlarını ve tenini güzelleştirdiğini düşündüğü elbiseydi. Ama şimdi, bu ısıltılı odanın ortasında dururken, onu görmek içini ürpertiyordu.

Sade bir yerdi. Dikkat çekici değildi. Tıpkı onun gibi.

Yine de, o yavaşça izdihamın içinden geçerken insanlar utanmadan ona bakıyordu. Hiç şüphesiz çirkin bir ördek yavrusunun bu kadar kuğunun arasında ne işi olduğunu merak ediyorlardı.

Kafa derisinden ve kollarının altından ter boşandı. O buraya ait değildi.

Max'in ailesinin balosuna davetini kabul ederken aklından ne geçiyordu? Evet, o ve Max komşuydular. Ve evet, zaman zaman aynı yatağı paylaşıyorlardı. Kitaplar, eğitim ve cinsiyetleri ya da sosyal konumları ne olursa olsun tüm insanların güçlendirilmesi hakkında ortak fikirleri vardı.

Ama bu onun dünyasına ait olduğu anlamına gelmiyordu.

O anda onu gördü. Max'in kadife ceketi ve saten pantolonu içinde ne kadar yakışıklı görüldüğünü görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Dudaklarında rahat bir gülümseme.

Saçlar öne doğru taranmış. Solgun gözleri parlıyordu. Etrafında bir çember oluşmuş, kadın erkek herkes onun her sözüne kilitlenmişti.

Tam bir düktü. Parlak bir geleceği olan, güç, parlamento ve mükemmel asilzade kadınlarla dolu bir adam.

Oysa onun kitapları ve öğrencileri vardı. Fikirleri. Ve başka pek bir şeyi yoktu.

Jane göğsünde bir sızı hissetti. Max, sanki onun baktığını biliyormuş gibi bakışlarını ona doğru çevirdiğinde bu acı daha da arttı. Gözleri buluştu.

O anda iki şey biliyordu. Bunlardan ilki, ona umutsuzca, tamamen aşık olduğuydu.

İkincisi ise sonsuza dek böyle acı çekecek olmasıydı. Çünkü Max'e asla sahip olamayacaktı.

Onun gibi erkekler, onun gibi kadınlar için yaratılmamıştı.

Ayağımı kullanarak suyu kapatıyorum. Ellerimi bir havluya siliyorum ve lavabonun yanındaki telefonuma uzanıyorum. Sesli kitabı duraklatıyorum.

Bugün her şey bana Luke'u düşündürüyor ve bu beni bunaltıyor. Bu öğleden sonra dört soğuk bira sipariş eden mavi gözlü adamdan, Holy City Roasters'da açtığım 90'ların Country Klasikleri çalma listesinde çalan (iki kez!) Kenny Chesney şarkısına, *Dük ile Anlaşmam*'ın bu bölümüne kadar.

Evet. Aslında bana Luke'u düşündüren ondan önceki bölümdü - Max ve Jane'in onun koca yemek masasında oynadıkları bölüm. Malikânesinde otuza yakın kişinin yaşadığı düşünülürse, kolayca yakalanabilirlerdi. Bu yüzden kızın içine girerken eliyle ağzını kapatmış, zevk çılgınlıklarını bastırmıştı. Pantolonunu ayak bileklerine dolamıştı. Bacağını omzuna dayamıştı.

Küvetin musluğuna bakıyorum. Bacaklarımın arasındaki zonklama hiçbir yere gitmiyor gibi görünüyor. O musluk beni her seferinde boşaltıyor.

Luke da öyle.

Alt dudağımı dişlerimin arasında çekiştirerek telefonuma bakıyorum. Hâlâ her şeyden emin değilim. Duygularım tam olarak anlamlandıramadığım bir karmaşa içinde.

Ki sorun değil.

Ama takıldıktan hemen sonra Luke'a ulaşmamın bir sakıncası var mı? Onun evine gittiğimden beri sadece yirmi dört saat geçti. Ona yanlış bir izlenim vermek istemiyorum. Onu kararsızlığımınla uğraştırmak istemiyorum.

Sonra tekrar, onunla seks yapmak için arardım, yani...

Eğer bu konuda açık olursam, yanlış mı yapmış olurum? Telefon seksi fikri ilgisini çekmişe benziyordu. Neden şimdi denemiyoruz?

Kendimle bir anlaşma yaptım. Eğer cevap verirse, konuyu açacağım. Açmazsa, musluğun başına geçip bu şekilde halledeceğim. Bu hafta sonu, sakinleşip biraz daha düşünecek zamanım olduğunda Luke'a ulaşacağım.

Numarasını tuşlayıp telefonu kulağıma götürdüğümde kalbim göğsümün içinde fır fır dönüyor. Zil sesi bir, iki kez çalarken nefes almaya cesaret edemiyorum.

Luke, "Birisi pantolonunu sırlıklam etmiş ve daha fazlası için geri dönmüş," diyor.

Gülümsüyorum. Bu adamın *taşakları*.

Akut ihtiyaç karnımda bükülüyor. Ağırlık toplanıyor, serbest bırakılmak için yalvarıyor.

"Eğer giyseydin sırlıklam olurdum." Bir duraklama.

"Çıplaksın," diyor.

"Evet. Küvetimdeyim. *Dük ile Anlaşmam'ı* dinliyorum. Ve acıktım."

"Romantizm seni acıktırıyor, ha? Biraz daha anlat."

"Vücudu olduğu kadar zihni de harekete geçiren bir tür," diye takılıyorum.

"Ölümcül bir kombinasyon. Gerçekten banyoya mı girdin?"

"Öyleyim." Bacağıma kaldırıyorum, suyun sıçramasını sağlıyorum ki duyabilsin. İnliyor. "Tanrım, Grace."

"Ne?" Masumca sordum.

"Beni sertleştirmeden önce en azından bir merhaba deme şansı verebilir misin?"

Görüntü zihnimde yanıp sönüyor: Luke yatağında uzanıyor. Bir kolunu başının altına sokmuş. Diğer o lanet *kotun* içine uzanıyor ve sikini tutuyor.

Tadını hatırlayınca ağzım sulanıyor. Tuz. Teni. Onu. "Şimdi iyi bir zaman mı?" Ben soruyorum. "Seni rahatsız etmek istemem-"

"Bebeğim, telefon seksi için araman hiç sorun değil. Bunun için her zaman vaktim var."

Göğsüm biraz şişiyor. "Emin misin? Aradığım şeyin bu olduğunu nereden biliyorsun?"

"Şanslı tahmin. İkimizin de seyahat etmesi için çok geç. Ve sesinden anladım. Farklı bir ses. Normalden biraz daha boğuk."

Tüm vücudum nabız gibi atıyor. Su aniden biraz fazla sıcak geliyor.

"Çok özlemiyorsun, değil mi?"

"Söz konusu sen olduğunda değil."

Derin bir nefes alıyorum. Meme uçlarım suyun yüzeyini kırıyor. "Merhaba Luke," diyorum.

"Hey, Gracie," diye cevap veriyor. Tekrar inliyor, bu sefer biraz daha yumuşak. "O da neydi?"

"Yatağında yatan bendim. Bu tür şeyler için rahat olmak en iyisidir."

Oh Goooodddddd.

"Gömlek mi giyiyorsun?"

Kıkırdıyor. Bu erkeksi ses meme uçlarımı sertleştiriyor.

"Aslına bakarsanız, değilim. Çiftlikte uzun bir gün geçirdim, o yüzden yeni duş aldım. Bir çift eşofman giyiyorum."

"Bu kadar mı?"

"İşte bu kadar."

"Gri degiller, değil mi?"

Bir kıkırdama daha. "Evet, griler. Ve evet, hayal gücüne çok az şey bırakıyorlar."

Luke'u büyük rahat yatağında, gömleksiz, duş gibi kokarken, kesilmemiş siki eşofmanının ince kumaşında kabırırken hayal etmek-

Bir fembot anı yaşamadığıma şaşırdım, kafam çok fazla kıllı seksilikten patlıyor.

"Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?" diye sordum.

"Gracie. Söz veriyorum, benim için sorun yok ve sen de beni rahatsız etmiyorsun. Aksi takdirde sana haber verirdim."

"Tamam." Bir nefes verdim. "Tamam."

Rahatsız edici bir sessizlik. Bunu yapmayı kabul ettiğimize göre, kendimi biraz garip hissediyorum. Başlatan ben olduğuma göre, burada liderliği benim üstlenmem gerekiyor. Ama bunu nasıl yapacağımdan pek emin değilim.

İçimde hareket eden hislere odaklanmaya çalışıyorum. Luke'un dün söylediklerine odaklan.

Bana her şeyi anlat.

Gördüğüm en güzel küçük amcığa sahipsin.

Evet, işte bu.

"Eğer burada olsaydın, sen..." Telefonumu sağ elimden sol elime geçirerek söylüyorum. Bu küvet seksi olayı Max ve Jane arasında nasıl olmuştu? "Banyoma gelir ve küvetin yanında diz çökerdin."

"Banyoda kabarcıklar var mı? Yoksa su berrak mı da her şeyi görebiliyorum?"

Elimi göğsümden aşağı kaydırıyorum ve göğsümü avuçluyorum. "Baloncuk yok. Epsom tuzu kullanıyorum."

Bir inilti daha. "Göğüslerin neye benziyor?"

"Onlara bakıyorsun ve meme uçlarım sertleşiyor. Kolunu kısıırıyorsun ve uzanıp birini avuçluyorsun." Nabzım hızla atıyor. Ama duramayacak kadar tahrik oldum. "Meme ucumla oynuyorsun."

Ben de aynısını yapmaya başlıyorum, başparmağımı üzerinde gezdiriyorum. Yavaş, sabırlı bir daire. Luke da böyle yapardı. İçimden bir ısı dalgası geçiyor ve klitorisime iniyor.

"Aw. Aw, evet. Tamam." Nefesini içine çekiyor. "Sonra ne olacak?"

"Sonra diğeriyle oynardın. Gözlerin hep yüzümde olurdu. Beni ıslatırdın. Gerçekten, gerçekten ıslatırsın."

"Meme uçlarınla oynamamı seviyorsun," diyor. "Şu anda onlarla oynuyorum."

"*Siktir*. Gracie-honey, kendime dokunmalıyım. Nasıl yapacağımı söyle."

Dudağımı ısırdım. Luke dün gece kontrolü ele aldı. Ama *benden* liderliği almamı istiyor.

Kararları ben veririm. Bu

düşünce beni heyecanlandırıyor.

Buna neden şaşırdığımı bilmiyorum. Sanırım hükmetmeyi seveceğimi düşünmemiştim. Christian Grey'e falan çok fazla maruz kaldım.

Ama beni tahrik ediyor. Bu dev insan parçası üzerinde tam kontrole sahip olduğum fikri. Bunu inkar edemem.

Hemen içimde bir direnç yükseliyor. *Çok garip, çok kirli, çok utanç verici*. Tereddüt ediyorum.

Ama sonra gözlerimi kapatıyorum. Derin bir nefes alıyorum. Sonra bir tane daha. O olumsuz düşünceleri geri yürürken bedenim farkındalıkla göz kırparak uyanıyor.

Luke bana fantezilerimden birini gümüş tepside sunuyor. Böyle bir fırsat bir daha ne zaman elime geçer bilmiyorum.

Almak zorundayım. Denemeyi kendime borçluyum.

Kalbim küt küt atıyor. *Dene. Dene. Dene. Dene.*

Dene bakalım.

Meme ucumu çimdikliyorum.

"Tam olarak dediğimi yapacak mısınız?" Ben sorarım.

"Vuruşa kadar. Evet. Ama Tanrı aşkına, geç olsun da güç olmasın. Canım yanıyor, bebeğim."

Başka bir ısı yüklemesi. Vücudum sarılıyor. Serbest bırakılma beklentisiyle sıkıca kıvrılıyor.

"Elinizi alın ve göğsünüzden aşağı doğru hareket ettirin. Yavaşça."

Luke küçük bir nefes veriyor. Onu kafamın içinde görüyorum. Telefonu kulağıyla omzunun arasına sıkıştırmış, iri, geniş eli iri, geniş göğsünde geziniyor. Parmakları tel tel, sarı-kırmızı göğüs kıllarına takılıyor.

"Şimdi meme uçlarına dokun," diyorum, kelimeler ağzımdan çıkarken içimde şehvet ateşi yanıyor. "Onları çimdikle."

Bekliyorum. Ve sonra-

Sonra *tısladı*. "Bunu sevdim."

"Onları ısırdığımı hayal edin. Onları yaladığımı. Sen de ister miydin?"

"Ah. Ah, Gracie I-uh huh."

Kendini kaybediyor.

Benim hükmetmeyi sevdiğim kadar o da hükmedilmeyi seviyor. İki ayağımla birden atlama zamanı.

Elim suyun yüzeyinin altına dalıyor. "Beni yıkamak istiyorsun. Bir bez al. Güzelce sabunla."

"Peki sonra," dedi pantolonundan, "ne yapacağım?"

"Beni bacaklarımın arasından yıkıyorsun. Bacaklarım açılıyor ve kalçalarım eline doğru yuvarlanmaya başlıyor. Başparmağın bezin üzerinden klitorisime vuruyor."

"Siktir, siktir, *siktir*. Bebeğim, kendime dokunmama izin ver. Kendime dokunmamı söyle yoksa öleceğim."

Orta parmağım kıvrımlarıma kayıyor. "Eşofmanlarını aşağı çek. Sonuna kadar değil. Sadece kalçalarının üzerinden."

Zor nefes aldığını duyuyorum. "Tamam. Düştüler."

"Bana aletin nasıl görüldüğünü söyle. Ama dokunmak yok. Henüz değil."

Kekeliyor. "Çok zor, bebeğim. Senin için çok sert. Ucunda biraz döl var. Ve iki tane damar var, onları görebilirsin. Bebeğim, *lütfe*n. Dokunmama izin ver."

Dudaklarımdaki döl hissini hatırlıyorum. Kaygan, biraz yapışkan. O an çok savunmasızdım. Çok savunmasız. Ama aynı zamanda güçlü hissettim. Luke'un

bariz hayranlığı -zorlukla dizginlenen şehveti- beni lanet bir rock yıldızı gibi hissettirdi.

Parmak ucumu klitorisimin etrafında dolaştırıyorum.

Kalçalarım titriyor. "Dölünü başının üzerine sür."

"Tamam."

"Şimdi kendine bir vuruş yap. Sadece bir tane."

O beklemez. Keskin nefes alışını duyuyorum. "Ah, tatlım," diye yalvarıyor.

Kendimi tekrar okşadım. "Bir tane

daha." "Oradayım."

"Beni bezle ovmaya devam ediyorsun. Diğer elini sabunla köpürterek memelerimin üzerinde gezdirirken sabunu elinde tutuyorsun. Sabunlu ve kaygan olduklarında nasıl göründüklerini seviyorsun. Diğer elinle klitorisime bastırmaya devam ediyorsun, bezin sert pamuğu etime takılıyor. Beni çılgına çeviriyorsun. Adını inletiyorum."

"Gracie."

"Yumuşadım ve senin için açıldım. Sana beni becermeni istediğimi söylüyorum. Ama sen hayır diyorsun, hayır bebeğim, önce seni boşaltacağım." Parmağım şimdi gerçekten klitorisimi çalıştırıyor. "Kendini okşamaya başla."

"İstedğim kadar mı?"

"Ne kadar istersen."

Nefes alış veriş zorlaşıyor. Elini yumuşak, sert vuruşlarla çalıştırırken boynundaki kasların gerildiğini ve ağzının açık kaldığını hayal ediyorum.

"Seni tutuyorum. Orgazmım yaklaştı. Elindeki bezi bırakıp bana dokunuyorsun. Yumuşadım. Senin için hazırım."

Boğuk bir hırıltı çıkarıyor.

"Beni boşaltmak için başparmağını kullanırken ilk iki parmağın içime batıyor."

"Geliyor musun?" dedi, sesi çatlayarak.

Şimdi meme uçlarımı çekiyorum, diğer elimle klitorisimi sertçe çalıştırıyorum. "Boşaldım. Gerçekten sert."

"Sonra," diye nefes alıyor. "Sonra ne olacak?"

"Ve sonra beni küvetten çıkardın. Beni tutup döndürdün ve lavabonun üzerine yatırdın. Her yer su içindeydi. Giydiğin pantolon sıırılsıklam. Ama senin umurunda değil. Tek umursadığın şey

Sikini çıkar. Sabunlu ellerinle kendini köpürtürken aynada seni izliyorum. Sonra...sonra senuuu-" Orgazm tehdidiyle bir an için kendimi kaybediyorum. "Onu kıcıma sokacağını söylüyorsun."

"Oh, *bebeğim*," diye inliyor.

"Parmaklarınla göt deliğimi açmaya çalışıyorsun. Kıpırdamaya başladığımda bana kıpırdamadan *durmamı* söylüyorsun. Bacaklarımı açmak için dizini kullanıyorsun. Ve sonra kendini girişime koyuyorsun. *Hazırsın*, diyorsun aynada gözlerimle buluşurken. Başka tarafa bakıyorum, ama sonra diyorsun ki "*Seni becerirken bana bak.*"

Luke'un zor nefes alışını duyuyorum. Onun bariz sıkıntısı beni daha da heyecanlandırıyor.

"Sana bakıyorum. Ve sen beni beceriyorsun. İlk başta yavaşça. Her seferinde bir santim içeri giriyorsun. Basınç gerçek dışı. İlk başta acıtıyor. Ama sonra, seni hissetmeye alıştığında, hareket etmeye başlıyorsun." Orgazmım *yaklaştı*. "Saçlarımı tutuyorsun ve tekrar tekrar itiyorsun, o beyzbol poposunu iyi kullanıyorsun."

Alay ediyor. Sesi yarı eğlenmiş, yarı acılı. "Gracie. Geleceğim. Bana sorun olmadığını söyle."

"Bunu birlikte yapmayı deneyebilir miyiz? Ben de yakınım." "Sorumlu olan sensin. Sen söyle."

Parmaklarımın klitorisimin üzerindeki hareketine odaklanıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve Luke'un yatağında nasıl görüldüğünü hayal ediyorum, hayal gücümün parçalarından ve parçalarından bir araya getirdiğim bu küçük spontane fanteziye bağlıyım. Aldığı her nefeste göğsü dışarı fırlıyor. Kaşları çatık, aleti sert ama gözleri yumuşak.

O *savunmasız*. Aslında orada olmasam da, telefonda onun açıklığını, ihtiyacını gösterme isteğini hissediyorum. Sesinde ve duraklamalarında. İç çekişlerinde ve yalvarışlarında.

Hepsi fantezimin hizmetinde. İhtiyaçlarımın.

Düşüncesi bile göğsümü daraltıyor. Bu sabah hissettiğim o ağrı, intikam duygusuyla geri döndü.

Nefes alamıyorum.

"Luke," diyorum, vücudum sudan dışarı doğru kamburlaşarak. "Ben hazırım ve seni yanımda istiyorum."

"Buradayım, Gracie kızım. Ben hazırım."

Parmaklarımı daha hızlı çeviriyorum. Hareketleri duyularımı, görüşümü, çizdiğim her çizgiyi bulanıklaştırıyor.

"Luke-ben-"

"Oradayım," diye homurdanıyor. "Seninleyim."

Patlama beni sarstı. Bağırıyorum -ne, sana söyleyemem- tamamlanma hissim içimden geçerken. Bacaklarım titriyor, küvetin kenarından su akıyor. Açıldığımı, açıldığımı, *bıraktığımı* hissediyorum. Bırakıyorum ve boğulmamak için dua ederek dalgaya biniyorum. Zihnimin arkasında bir yerlerde Luke'un da bağırdığını duyuyorum. Benim adım. Tanrı'nın. Yine benim.

Yirmi mil uzakta ama onu burada *hissediyorum*. Sıcaklığını, güvenini hissediyorum. Bunun doğru ve iyi olduğuna ve bu şekilde olmasını istediği tek kişinin ben olduğuma dair kesinliğini.

Ben tekim.

Düşüncesi bile kalbimi bir hız trenine bindiriyor.

Tanrım, diye düşünüyorum dalgınca, orgazm içime işliyor, *bunca zamandır kaçırdığım şey buymuş*.

Bu.

Bu.

Olduğum kişi için tapınma hissi.

Orgazmım kayboluyor. Küvete yaslanıp birkaç dakika boyunca nefesimi tutmaya çalışıyorum. Luke'un da aynı şeyi yaptığını duyuyorum.

Ne diyeceğimi bilemiyorum.

Hey dostum, bu ne kadar harikaydı?

Lütfen beni götten sikmeni hayal ettiğim için beni yargılama.

Luke, seni istememem gereken şekillerde istemeye başlıyorum ve bu içimin karışmasına neden oluyor.

"Gracie," diyor Luke ve beni dünyaya geri getiriyor. "Gracie, eğer bu telefonda sana beşlik çakabilseydim, çakardım. Bu... şimdiye kadar yaptığım en iyi telefon seksiydi."

Sırıyorum, göğsümdeki ağırlık biraz olsun azalıyor. "Bu şimdiye kadar yaptığın tek telefon seksi."

"Bu harika olmadığı anlamına gelmez. Çünkü öyleydi. Bebeğim, bu işte doğuştan yeteneklisin. Sende böyle bir şey olduğunu hiç bilmiyordum. Hayal gücü sanırım."

İçimde güzel bir şey çiçek açarken sırtışımla bir gülümsemeye dönüşüyor. "Zihninin seni tahrik ettiğini mi söylüyorsun?"

"Bir elimde telefonum, diğer elimde döllerimle yatağında tek başıma uzanıyorum. Zihninin büyük bir tahrik edici olduğunu söyleyebilirim, evet."

Dikkatli ol.

Başka kaç erkek bana iltifat etti, ancak istediklerini elde ettikten sonra ortadan kayboldular?

Bir sessizlik ritmi geçer.

"Günün nasıl geçti?" diye soruyor. Çünkü artık adam bedenimi okumanın yanı sıra zihnimi de okuyabiliyor.

Yani, Luke istediğini alamadı mı? Dün gece göğüslerime boşalmadı mı?

Ama o hâlâ burada. İyi geceler diyebilir. Kapatabilir.

Ama hala dinliyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diyorum.

"Ne yapacağım? Sabunla kaplı aletimi içine soktuktan sonra seninle konuşmak mı?" Bu beni daha çok gülümsetiyor. "Bu arada, sabun hiçbir zaman gerçek kayganlaştırıcının yerini tutmaz. Ama mecbur olsam da olmasam da Gracie, her zaman nasıl olduğunu duymak isterim."

Tavana bakarken göz kapaklarım, kalbim, kararlılığım, hepsi çırpınıyor.

"Günüm delicesine yoğundu. Holy City'nin büyük açılışına yaklaştığımıza göre..." Bir nefes verdim. "Herkes heyecanlı olduğumu söylüyorum. Ve heyecanlıyım da. Ama dürüst olmak gerekirse, ben de gerilmeye başladım. Teslim tarihini kıl payı kaçıracağız - inşaat, bir şekilde yeni bulduğumuz bazı kurşun borular sayesinde programın gerisinde kaldı. Ve daha büyük bir mağaza işletmenin getirdiği ek sorumluluğun tezgahın arkasında daha da az zaman geçireceğim anlamına geleceğinden endişeleniyorum. Ki bunu seviyorum."

Bunu kimseye söylemedim. Ne iş ortaklarıma, ne de mağaza müdürüme. Kardeşim.

Luke'a neden söylediğimi düşünmek istemiyorum.

"Bu senin için büyük bir geçiş, Grace. Büyük bir risk alıyorsun ve bunun işe yarayacağının garantisi yok." Telefonda bir kapının açıldığını duyuyorum. Bir musluğun açıldığını.

"Ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

"Kendimi temizliyorum. Geldiğimizde bazılarımız banyo yapmamıştı." Gülüyorum. "Doğru ya. Unutmuşum. Devam et."

"Her neyse." Su kesiliyor. Ellerini kurutucudan yeni çıkmış bembeyaz bir havluya silerken hayal ediyorum, hareket ettikçe o porntastik kollarındaki kaslar dalgalanıyor. "Çiftliği satın almak için beyzboldan emekli olmayı düşündüğüm zamanları hatırlıyorum. Sakatlanmışım ve günlerimin sayılı olduğunu biliyordum. Ama iyi bir şey yaşıyordum. Beyzbolu seviyordum.

Spor. Kulübüm beni sevdi. Birkaç yıl daha kalabilirdim, belki antrenörlük pozisyonuna geçebilirdim."

Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum. "Neden yapmadın?"

"Çünkü içgüdülerim bana başka bir şey yapmam gerektiğini söylüyordu. Sana ne dediğimi hatırlıyor musun? Annenin bahçesinde tanıştığımız gündü."

Bu anıya gülümsüyorum. "Bir şeyler yetiştirmeyi sevdiğini söylemiştin."

"Evet. Annemler yeşil parmaklarını bana geçirdiler. Bunu açıklayamam. Bu araziyi satın alıp olması gerektiği gibi bir çiftliğe dönüştürmenin yapmak istediğim şey olduğunu biliyordum."

"Aynen öyle," diyorum heyecandan doğrulup otururken. Su yine küvetin kenarlarına vuruyor. "Ben de işimi büyütme konusunda aynen böyle hissediyorum. İçten içe bunun doğru hareket olduğunu biliyorum. Yapmam gerekenin bu olduğunu biliyorum. Ama lanet olsun çok stresli. Çünkü dediğiniz gibi, ekleme yapmadan önce gerçekten iyi giden bir şeyim vardı. Bir yanım daha fazlası için her şeyi riske atarak açgözlü mü yoksa umursamaz mı davrandığımı merak ediyor."

"Sen bunların hiçbiri değilsin. Ama nasıl hissettiğini anlıyorum. Zor günlerde ben de hâlâ öyle hissediyorum. Ama sana şunu söyleyeyim, iyi günler... Gracie, o günler gerçekten çok güzel."

Şimdi küvetin kenarına tutunuyorum. Hayatımı kurtarmak için tutunuyorum.

Şu anda şiddetli bir şey hissediyorum. Şiddetli ve yumuşak bir şey.

Aptal olma, diyor bir ses bana.

Bir başkası, *bunun içgüdülerinizin konuşması olduğunu ve cesur olmanız gerektiğini* söylüyor.

Çünkü bu iyi bir şey. Korksam da kendimi tekrar ortaya koymam gerektiğini biliyorum.

Duygularımla başa çıkmaya çalışıyorum.

Korkularımla. Deniyorum. Belki şu an bu kadar yeterlidir.

Boğazımı temizliyorum. Daha iyi düşünmeden kelimeler ağzımdan çıkıveriyor.

"Bu hafta sonu için planlarınız neler?"

"Planlarım mı?" Sesi şaşırmış gibi geliyor. "Şey. Biraz karpuz toplayacaktım. Ve. Uh. Annemler için biraz yemek hazırlayacaktım. Onun dışında... Oldukça açığım. Eğer buralardaysan yarın şehir merkezinde olacağım. The Pearl'e teslimatım var. Sonra da kütüphaneye gidip tohumlar hakkında biraz araştırma yapacağım. Ama sonrasında boşum."

Oh, benim inek, kitap seven kalbim rahat olsun.

Hangisi daha aptalca bilmiyorum - sormak üzere olduğum şeyi sormak mı, yoksa hiç sormamak mı?

Sormaya karar verdim.

"Yarın gece bir işim var." "Bir şey mi?"

"Evet. Kokteyl gibi bir şey. Sadece bir ya da iki saat sürer. Ama içkiler her zaman harikadır ve insanlar da öyle." Nefes alıyorum. *Tanrım, lütfen burada bir hata yapmama izin verme.* "Benimle gel. Daha sonra takılabiliriz. Bir kokteyl alırsınız. Popo şeyleri yaparsınız."

Luke duraklıyor ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. "Gracie. Ne yapıyorsun?" diye soruyor. Sesi kısık. "Açık fikirli davranıyorum," diyorum. "Tıpkı söz verdiğim gibi." Cevabını beklerken kalbim güm güm atıyor.

Ve bekle.

"Çok isterim," diyor sonunda. "Seni ne zaman alabilirim? Kayganlaştırıcıyı sen mi getireceksin yoksa ben mi?"

Gülüyorum. "Anladım."

Sonraki bir saati yağ ve baklagiller hakkında konuşarak geçiriyoruz (çiftlikte çok fazla fasulye yetiştiriyor). Olivia'nın yazarlığı ve yeni Jack Ryan serisi hakkında

-John Krasinski ile olan (Luke ve ben ikimizin de büyük hayranlarıyız). John Mayer, Instagram bağımlılığımıza çare bulma çabalarım ve Luke'un tıraş rutini hakkında (boynunu tıraş ediyor ve sakalını iki günde bir kesiyor, aksi takdirde kaşınıyor).

Su soğuyor. Luke'un uykusu geliyor, sesi çakıl gibi. Sonunda telefonu kapattığımızda gülümsüyorum.

Ertesi sabah ilk iş olarak sokağın aşağısındaki Rite Aid'e gittiğimde yüzümde bir gülümseme beliriyor.

OceanofPDF.com

On Beşinci Bölüm

LUKE

Gracie dükkâna geç kalıyordu, bu yüzden bana onunla kokteyl partisinde buluşmamı söyledi. Google'da yol tarifi aradığımda bana mesaj attığı adresi pek düşünmedim.

Ama şimdi şehir merkezindeyim, GPS'im bana varış noktamdan üç yüz otuz bir metre uzakta olduğumu söylüyor, bunu düşünüyorum.

Bunu düşünüyorum çünkü şehrin bu kısmı *güzel*. South of Broad mahallesi - Charleston'la ilgili tüm seyahat broşürlerinde ve reklamlarda gördüğünüz yapraklı, malikânelerle kaplı sokaklar. Bill Murray buralarda bir yerde yaşıyor. Charleston'ın yarımadanın ucuna sıkıştırabileceği tüm eski parayla birlikte.

Yıllardır bu sokaklarda bulunma fırsatım olmamıştı.

Köşede sonsuza dek sürecekmış gibi görünen devasa bir evin yanından geçiyorum. Dürüst olmak gerekirse, bu şey on, on iki bin metre kare olmalı, kolay. Üç katlı ve en üst iki katında geniş verandaları olan bu ev, -anladığım kadarıyla- efsanevi şimşir ağaçları, yüksek meşeler ve geniş, bakımlı çimenlerle dolu muhteşem bir bahçeye bakıyor. Ayrıca bir havuz, bir fiskiye ve yosun kaplı çıplak bebek heykelleri.

Zengin insanların çıplak bebek heykelleri de neyin nesi? Annemler ve ben bunu hiç anlamadık.

Tüm mülk aydınlatılmış. Verandanın tavanlarından sarkan devasa gaz fenerleri, aşağıdaki insanları yumuşak, yazlık bir ışıkla yıkıyor.

Bir partiye benziyor. Çok süslü bir pa-

GPS'im bana "Varış noktanıza ulaştınız" diye bilgi veriyor.

Midem sıkışıyor ve hiçbir sebep yokken frene basıyorum. Kamyonum tam bir askerdir. Ama kısa durmak, yapmadığı (birçok) şeyden biri

iyi idare eder. İnliyor. Ve sonra o korkunç, paslı çınlama sesini çıkarmadan önce titriyor.

O kadar gürültülü ki verandadaki partidekiler kafalarını kaldırıp bakıyorlar. Ah, kahretsın.

Hemen Reba'yı kapattım. Pencerelerim açık - saat sekiz, nihayet klima olmadan ölmeyecek kadar serin - ve bu da herkesin ve annelerinin ne çaldığını duyabileceği anlamına geliyor.

Bir elimi saçlarımın arasından geçirdim.

Oldukça iyi bir ilk izlenim bırakıyorum.

Tanrım. Gracie bu randevuyu daha başlamadan karpuzla çevirecek.

Yolculuk sırasında Reba'nın beni sakinleştirmesi gerekiyordu. İnsanın ruhunu yatıştırmak için "Fancy" şarkısının sözlerini söylemek gibisi yoktur. Tanrım, benim de biraz sakinleşmeye ihtiyacım var. Gracie dün gece telefonda beni dışarı davet ettiğinden beri çok heyecanlıyım, biraz da gerginim. Çok fazla anlam çıkarmamaya çalışıyorum. Kendime fazla umutlanmamamı söyledim. Kendime sadece bir arkadaş ve kış arkadaşısı olarak gelmemi istediğini, başka bir şey istemediğini söyledim.

Ama belki de, sadece belki de, benden bundan daha fazlasını istedi. Dün *beni* arayan oydu. Kabul ediyorum, telefon seksi içindi. En azından ilk başta. Sonra gününden, risk almanın değerinden konuşmaya başladık ve sonra birdenbire bana çıkma teklif etti.

İlişkimizin iki tarafı da - arkadaş kısmı ve seks arkadaşısı kısmı

-O telefon görüşmesinde çarpıştılar.

Bitmesini istemedim.

Gracie'nin kayganlaştırıcıyı getirmeye karar verdikten sonra bir saat daha hatta kalmasına, ikimizin her şeyden ve hiçbir şeyden konuşmamıza bakılırsa, o da bitmesini istemiyordu.

Sabırlı olmam gerektiğini biliyorum. Bana karşı dürüst olmaktan başka bir şey yapmadı ve işleri neden ağırdan almak istediğini anlıyorum. Ama şu anda yapılacaklar listesinde iki madde var ve ben şimdiden kendimi tutmakta zorlanıyorum.

Cuma gecesinden daha fazlasını istiyorum. Cumartesi sabahını ve Pazar öğleden sonrasını da istiyorum. Belki bu beni açgözlü bir orospu çocuğu yapar ama umurumda değil.

İlk randevumuzu berbat edersem, onun zamanını alamayacağım. Kendimi toparlamam lazım. Önünden geçtiğim malikaneler arttıkça bunu yapmak daha da zorlaşıyor.

Gracie genelde kokteyl partilerine buraya mı gelir?

Cuma gecelerini genelde burada mı geçiriyor?

Sullivan's Island'daki yerel mekanda her zamanki bira ve barbekü sandviçimden çok farklı.

Park yeri bulmak için sokakta dolaşırken içim daralıyor ve garipleşiyorum. Gerçekten de adrese daha fazla dikkat etmeliydim, çünkü buradaki tüm park yerleri sadece konut izinli park yeri - yani sadece mahallede yaşıyorsanız ve bunu kanıtlayacak izniniz varsa buraya park edebilirsiniz.

Meeting Street'e biraz geri döndüm ve bir garajda yer bulmayı başardım. Partiye geri dönmek için iyi bir yürüyüş. Neyse ki güzel bir gece, nem çok kötü değil. Blazer ceketimi parmaklarıma geçirip omzuma atıyorum ve King Caddesi'nden güneye doğru ilerliyorum.

Ev yakından daha da büyük ve heybetli. Çok güzel. Parlak kapı, iki yanındaki gaz lambalarının ışıltısını yansıtıyor. Çite çivilenmiş küçük beyaz plakete bakıyorum - koruma derneğinin şehrin her yerinde bunlardan var - ve bu evin 1823 civarında inşa edildiğini keşfediyorum.

Yukarıdan bakınca, o zamanlar nasılsa şimdi de öyle görüldüğünü hayal ediyorum.

Seslerin yükselip alçalması havayı dolduruyor. İçim sıkılıyor. Umarım bu insanların önünde kendimi aptal durumuna düşürmem. Ne tür bir kokteyl partisi bu böyle? Gracie böyle bir yerin sahibi olan kimi tanıyor?

Sırtımı evin ön merdivenlerinin dibindeki alçı sütuna yaslıyorum. Sokağın her iki tarafına da bakıyorum. Gracie'yi göremedim.

Cebimden telefonumu çıkardım ve ona bir mesaj attım.

Buradayım diyorum. *Acelem yok.*

Hemen cevap veriyor. *Şimdi oraya gidiyorum. 5 dakika içinde orada olurum. Geç kaldığım için çok üzgünüm. Baktan bir gündü.*

Özür dilerim. Daha iyi yapacağım, diye cevap veriyorum.

Nasıl? Belki de sabunlu sikini kullanarak?

Onun müstehcen cevabına yüksek sesle güldüm. Endişem biraz olsun azalıyor. Süslü püslü bir partiye gidiyor olabiliriz. Ama Gracie hala Gracie. Sapık, gösterişsiz, hızlı.

Normalde emoji karşıtıyım. Ama ona sabun Emoji'si ve tamam eli ile birlikte bir patlıcan göndermeden duramıyorum.

Sonra telefonumu cebime sokuyorum. Ceketimin içine giriyorum. Sahip olduğum en güzel ceket. Chicago'da profesyonel olarak top oynarken özel olarak yaptırmıştım. Eskiden üzerime eldiven gibi otururdu. Şimdi omuzları biraz daha gevşek ve

Göğüs. Evden çıkmadan önce banyo aynasında son bir kez kontrol ettiğimde bana hala iyi görünüyordu.

Giyinmekten nefret etmiyorum. Ama sevmiyorum da. Bir zamanlar, bu tasarımcı kot pantolonlarını, özel gömlek ve blazer ceketini daha sık giyerdim. Seyahat, basın, şehir dışında geceler, bu tür şeyler. Bugünlerde ise mutlu olduğum yer, yırtık Levis'im ve Rodgers' Farms tişörtüm.

Artık kanıtlayacak pek bir şeyim yok. Bu güzel bir duygu.

Ellerimi kotumun aptalca küçük ön ceplerine sokmuş, Gracie'nin ne tür bir kayganlaştırıcı aldığını merak ederken yaklaşan ayak seslerini duyuyorum.

Midem bulanıyor. Başımı sesin geldiği yöne çeviriyorum.

Gracie köşeyi dönüyor. Kafasını kaldırıyor, gözlerimiz buluşuyor ve gülümsüyor. İçimde bir his var, kalbimin göğsümden düzgünce çıkarılıp vücudumun dışına bırakıldığını hissediyorum.

Ona bakarken, kalbim kaldırımda arkamda bir yerde atarken, sadece hareketsiz durabiliyorum. Onu yutmak daha doğru. Üzerinde şık ve sofistike, her yeri dar, muhteşem siyah bir kokteyl elbisesi var. Bacaklarını bir mil uzunluğunda gösteren topuklu ayakkabılar. Büyük küpeler, gözlükler ve parlak kırmızı bir ruj.

Hoo oğlum, *işim bitti*.

"Hey, yakışıklı," diyor. Gözlerindeki, gamzelerindeki, sesindeki bariz heyecanı hayal etmiyorum.

Bu gerçek. Onun için hissettiklerim kadar gerçek.

Kollarını uzatıyor ve ben de sözsüzce onu kendime çekip sarılıyorum. İçimde eriyor. Bu seviyede bir dokunuş ve güven yeni bir şey.

Vücudum canlanıyor. Sıcaklık tenime yayılıyor. Bacaklarımın arasında birikiyor.

Hayır. *Hayır*.

Bu gece parfüm sıkmış. Seksi bir şey.

Yanağına bir öpücük konduruyorum. "Hey, Gracie kızım," diyorum huysuzca. Gracie geri çekildi, kaşları çatılmıştı. "İyi misin?"

Hayır, söylemek istiyorum. Eminim kalbimi sormadan aldın ve şimdi onunla ne istersen yapmakta özgürsün. Onunla oyna. Ez. Ye.

Başımı sallıyorum, bir süre cevap veremiyorum.

"Çok güzel görünüyorsun," diyebildim sonunda.

Gözleriyle gülümsüyor. "Sen de öyle. Geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Beni davet ettiğin için teşekkürler." Gözlerim arkasındaki kapıya kayıyor. "Bu nasıl bir parti böyle?"

Gracie küçük çantasını kolunun altına sıkıştırıyor. "İşletme okulum için bir mezunlar etkinliği. Her üç ayda bir etkinlik düzenliyoruz; gerçekten çok eğlenceli ve şehirde her türlü harika şeyi yapan insanlarla bağlantı kurmanın harika bir yolu."

Nabzım küt küt atıyor. Bir yanım beni Ivy Leaguers ile dolu bir etkinliğe davet etmesinden gurur duyuyor. Eğer bunlar onun adamlarıysa, onlarla tanışmak istiyorum.

Ama başka bir yanım tereddüt ediyor. Diğer insanların hakkımda ne düşündüğü gerçekten umurumda değil. Kolay kolay gözüm korkmaz. Dürüst olmak gerekirse, yine de tüm bu olanlar beni biraz korkutuyor. Belki de Gracie'yi memnun etmeyi çok istediğim içindir. Arkadaşları ve meslektaşları üzerinde iyi bir izlenim bırakmak istiyorum. Ama ya onlara kıyasla beceriksiz bir köylü gibi görünürsem?

Beni yanlış anlamayın - birinci ligde top oynamak, geçmişte oldukça nadide çevrelerde dolaştığım anlamına geliyordu. Milyarder kulüp sahipleriyle dirsek dirseğe geldim. Ünlülerle. Diğer sporcularla. Ama bu insanlar benimle aynı dili konuşuyordu: spor. O çevrelerde kendimi rahat hissediyordum çünkü oralar benim insanlarımla doluydu.

Bir Ivy League mezunları etkinliğine bu kadar iyi uyum sağlayamayacağımı hissediyorum. Liseyi tüm derslerden C alarak bitirdim. Üniversiteyi bıraktım. Tek bir diplomam bile yok.

Bu insanların birden fazla diploması var. Birden fazla derece ve açıkça, birden fazla milyon dolar.

Eskiden ben de çok kazanırdım. Ama artık o adam değilim. Bu da benim için sorun değil. Hayatım artık daha basit ve bunun için çok daha iyiyim.

Yine de. Bu insanlarla ne hakkında konuşacağımı merak etmekten kendimi alamıyorum.

"Hazır mısın?" Gracie

soruyor. Göz

kırpıyorum. "Hadi

yapalım."

Elimi sırtının küçük kısmına koyarak Gracie'yi merdivenlerden yukarı kadar takip ediyorum.

On Altıncı Bölüm

LUKE

İnciler ve topuklu ayakkabılar giymiş orta yaşlı bir kadın bizi kapıda karşılıyor.

"Gracie!" diyor ve onu kucaklıyor. "Gelebildiğine çok sevindim! Herkes bu gece seni görmeyi umuyordu. Çok ince bir nokta koymak istemem ama insanlar hala senin dernek başkanlığına aday olacağından bahsediyor. Eğer istersen bu pozisyon senin olabilir..."

Nabzım küt küt atıyor. Görünüşe göre Gracie'nin özel biri olduğunu fark eden tek kişi ben değilim.

Geri adım atan Gracie gülümsüyor. "Hadi ama Lilly, hepimiz bu iş için tek kişinin sen olduğunu biliyoruz. Senin başardıklarına nasıl yetişebilirim ki? Ama beni düşündüğünüz için hepimize teşekkür ederim. Gururum okşandı. Ama şu anda gerçekten Holy City Roasters'a odaklanıyorum. Sonunda hayallerimdeki topluluğu, müşteri kitlesini ve *mekânı* oluşturduk. İleriye dönük ödeme yapma zamanı, anlıyor musunuz?"

"Dükkânınızda yaptıklarınızla gurur duyuyoruz. Sözlerime kulak verin, bir gün bu kasabayı siz yöneteceksiniz." Lilly gülümseyerek bana döndü. "Peki bu yakışıklı genç adam kim?"

Gracie bir kolunu benimkine doluyor ve kendimi çok yersiz hissetmeme rağmen göğsümde bir gurur patlaması yaşıyorum.

"Bu benim arkadaşım, Luke Rodgers. Luke, bu Lilly Lawrence. Aslında her şeyin başkanı. Bir nakliye şirketinin ve Güney Carolina'daki mezunlar derneğimizin. Nasıl yapıyor bilmiyorum ama büyüyünce onun gibi olmak istiyorum."

"Oh, sus, kendi başarı hikayen olma yolunda ilerliyorsun." Lilly elimi tutuyor ve sıkıca sıkıyor. "Sizinle tanışmak çok güzel,

Luke. Hoş geldin."

"Ben de memnun oldum," diyorum. "Eviniz çok güzel."

"Teşekkür ederim. Tam istediğimiz gibi olması uzun zaman aldı. Bunun son evimiz olacağını söylemiştik. Ama tabii ki huzursuzlanmaya başladık ve şimdi bir sonraki projemizi arıyoruz."

"Kulağa heyecan verici geliyor," diyor Gracie. "Nereye bakmıştınız?"

Lilly bana "George benim kocam," diye açıklıyor, "uzun süredir emekli yıl. Ancak kısa süre önce Kaliforniya'daki bir otomotiv şirketinden yönetim kurulu üyeliği teklifi aldı. Santa Barbara'da ya da Montecito'da bir yer satın alabileceğimizi düşündük. Bir süreliğine iki kıyıda yaşamayı deneriz."

"Oprah Montecito'da yaşamıyor mu?" Gracie

sorar. Lilly başını sallar. "Yaşıyor. Ne kadar muhteşem bir yer."

Muhteşem ve Oprah'ın orada bir yeri varsa gerçekten çok pahalı.

Bildiğimden değil. Kaliforniya'ya sadece beyzbol için gitmiştim. Her zamanki oteller ve soyunma odaları dışında pek bir şey görecektim zamanım olmadı.

"Hepiniz için iyi. Batı yakasını seviyorum. Yeni alanımız için biraz araştırma ve alışveriş yapmak üzere Los Angeles'taydım" diyor Gracie. "Bu sade, maskülen Güney Kaliforniya tasarım estetiği, ekleme için vizyonuma gerçekten ilham verdi."

Gözlerimi kırptırıyorum, gözlerim ikisi arasında gidip geliyor. Tasarım estetiği.

Bicoastal yaşam tarzları.

On bin metrekarelik tarihi evlerin yenilenmesi. Lilly sevimli, zarif bir insan. Gracie gibi.

Ama şu anda ikisinin de söylediği hiçbir şeyle bağlantı kuramıyorum.

Gerçekten ekleyecek bir şeyim yok. Kaba olmak istemem. Sadece... söyleyecek bir şeyim yok. Yani, otomotiv start-up'ı da neyin nesi? Montecito haritanın neresinde ve Oprah neden orada yaşamayı seçti?

Sana söyleyemem.

Yakamın altının nemli olduğunu hissetmeye başladım.

Gracie ve Lilly bir süre daha sohbet ettikten sonra Lilly izin istiyor. Gracie kolumu sıktı.

"Bir içki alalım mı?"

"Lütfen," diyorum. Belki sistemimde biraz alkol olması, bu kadar yabancı olduğum bir ortamda hissettiğim endişeyi hafifletmeye yardımcı olur.

Ama Gracie beni evin içine götürüp saray gibi bir odadan diğerine geçirdikçe endişem daha da artıyor. Buradaki insanların çoğu takım elbiseli. Dünyayı avuçlarının içine aldıklarını bilen kadın ve erkeklerin rahatlığıyla giydikleri takım elbiseler.

Kimse kot pantolon giymiyor.

Ama herkes dost canlısı -Gracie neredeyse her insanla selamlaşıyor ve sürekli gülümsüyor. Elimi sıkıyorlar ve çiftliğim hakkında sorular soruyorlar. Ama sohbet kaçınılmaz olarak ya hakkında hiçbir şey bilmediğim bir konuya ya da Gracie'ye dönüyor. Onu böyle iş başında görmek çok seksi. Bir odayı idare etmekte tamamen doğal, zarif, gerçekçi enerjisi insanları bala giden arılar gibi kendine çekiyor.

Ama onun ete kemiğe bürünmesini, şu hedge fon yöneticisi ve şu ticari gayrimenkul geliştiricisiyle kibarca sohbet etmesini izlerken, kendimi dışarıda hissetmekten alamıyorum. Sanki bu ışıltılı dünyada sadece bir ziyaretçiymişim gibi. Ait olduğum yere, vapur dümenine geri gönderilmeden önce bir geceliğine birinci sınıfa çıkarıldım. Jack Dawson tarzı.

Leo ne yapardı?

Çünkü buradaki hareket tarzımın ne olması gerektiğinden emin değilim. Kendimi yeniden on üç yaşındaymışım gibi hissediyorum, garip, sivilceli ve popüler çocuklarla konuşacak kadar havalı değilim.

Panik yapmamaya çalışıyorum. Ama konuştuğunuz insanlarla hiçbir ortak noktanız olmadığında utanmamak elde değil. Çoğu zaman orada aptal gibi duruyorum, aptalca gelmeyecek şeyler düşünmeye çalışırken sikim elimde.

Bir çift, Queen Caddesi'ndeki bir halk tiyatrosuna para toplamak için yaptıkları çalışmalarından bahsederken gururla gülümsüyor. *Phantom of the Opera'nın* "şık" bir prodüksiyonunu finanse ediyorlar.

Daha önce tiyatroya gittiğimi bile sanmıyorum. Bu hayaletin kim olduğunu ve neden operada olduğunu kesinlikle bilmiyorum.

Başka bir adam Londra'daki bir yatırımcı toplantısına özel bir jetle gittiğinden bahsediyor.

Uçağa *binmeyeli* yıllar oldu. Ve dürüst olmak gerekirse, özlemiyorum. Yadigâr sebzeler bugünlerde beni seyahatten çok daha fazla heyecanlandırıyor.

Bir kadın irmiği ne kadar çok sevdiğinden bahsettiğinde nihayet söyleyecek bir şeyim olduğunu düşünüyorum. Ama tam çiftlikte kendim öğüttüğümü söyleyecekken, konuşmayı değiştiriyor ve yüksek getirili tahvil piyasasındaki dalgalanmadan ve bunun spreadleri nasıl genişlettiğinden bahsetmeye başlıyor.

Söylemeye gerek yok, bunların ne olduğunu bilmiyorum.

Kaygıyla mücadele etmek her geçen konuşmada daha da zorlaşıyor. Bu insanların konuştuğu dil -finans, sanat, şirket dünyası hakkında konuştukları kolay yol- kesinlikle benim dilim değil. Aslında, bana tamamen yabancı. O kadar yabancı ki, kendimi odadaki aptal sporcu gibi hissetmekten kendimi alamıyorum, ne katkıda bulunabiliyorum ne de ayak uydurabiliyorum.

Gracie'nin dünyasına bu giriş bana sandığımdan daha farklı olabileceğimizi düşündürüyor.

Evet, birbirimizi ezelden beri tanıyoruz. Ama şimdi birbirimizi *tanımadığımızı* görüyorum. Kelimenin gerçek anlamıyla değil. Ben onun arkadaşlarını tanımıyorum, o da benimkileri tanımıyor. Nelere ilgi duyduğunu, ne tür şeylerle uğraştığını bilmiyordum. Edepsiz şakalar ve iyi yemek dışında onu neyin aydınlattığını.

İkimiz de Elijah'a kardeşim diyebiliriz. Ama bunun dışında ilgi alanlarımız ve sosyal çevremiz hiçbir zaman örtüşmedi.

Çünkü tamamen farklılar. Kafamda bir Venn şeması görüyorum: iki daire, Gracie'nin ilgi alanları ve arkadaşları solda, benimkiler sağda. Daireler örtüşüyor. Ama sadece bir şey için.

Seks.

Vücutlarımız, biyolojik ihtiyaçlarımız gerçekten Gracie ile paylaştığımız tek ortak payda mı? Çünkü bu şimdiye kadarki en boktan ortak payda. *Herkesin* bir vücudu var. *Herkes* sevişmek ister.

Bu konuda özel bir şey yok. Bu

Gracie'yi daha az istediğim anlamına gelmez.

Beni aynı şekilde isteyip istemeyeceğini merak ediyorum.

Öyle olsa bile, belki de bir ilişkiyi yürütmek için yeterince ortak noktamız olmadığını düşündürüyor.

İçten içe, Gracie'yle aramızda fiziksel bir bağdan daha fazlası olduğunu biliyorum. Dün gece seks bittikten sonra telefonda sonsuza kadar konuşmadık mı? Gerçekler, itiraflar ve dürüst konuşmalarla birbirimize güvenmedik mi?

Hala. Bu gecenin beni güvende hissettirmediğini itiraf etmekten utanıyorum. Tıpkı o gün Gracie'nin pasta şefiyle kusursuz Fransızca konuşmasını izlerken hissettiğim gibi. Yirmi dört saat önce her şeyden çok emindim. Gracie ve benim doğru yolda ilerlediğimizden emindim. Aramızda özel ve gerçek bir şeyler olduğundan emindim. Üçlü saldırı planım olan tapınma, tapınma, fethetme ile doğru kararı verdiğimden emindim.

Ama şimdi kendimi dengesiz hissediyorum. Ayaklarımın altındaki zemin sürekli kayıyor.

Gracie *kendi* söyledi, *biz farklı dünyaların insanlarıyız.*

Belki de çok farklı.

Bara vardığımızda on beş shot ve yirmi beş bira içmeye hazırım. Ama nedense Lilly'nin partilerinde Jameson ya da Bud Light servis ettiğinden şüpheliyim.

Bu arada Gracie dirseğimin dibinde enerji dolu bir şekilde barmenle sohbet ediyor.

"Beyaz şarap alayım lütfen," diye soruyor.

"Bir Sancerre, bir beyaz Burgundy ve bir Napa Vadisi chardonnay'ımız var."

"Ooooh," diyor Gracie gülümseyerek, "Burgundy ile gideceğim."

Adam sırtıyor. "İyi seçim. Bunda çok temiz bir mineralite var."

"Evet, özellikle yaz aylarında genellikle mayalanmamış chardonnay'leri tercih ederim. Güzel ve gevrek oluyorlar. Yakın zamanda Arneis'i de keşfettim, çok ferahlatıcı - biraz farklı bir şey."

Gracie'ye bakıyorum. Benim bira ve jambon içen kızım şarap biliyor mu? Tabii ki biliyor.

Tabii ki. Çünkü bir gece içkiyi yudumlarken ertesi gece gözünü kırpmadan kaliteli şarapları yudumlayabilir.

Kısaca Gracie Jackson.

Bardağı barın üzerine koyar. "Bunu seveceksin o zaman."

Gracie kadehi sapından tutup kaldırıyor ve şarabı koklayarak karıştırıyor. Şu şarap uzmanlarına ne deniyorsa artık, lanet olası bir som-somel gibi görünüyor.

Bir yudum alır ve sırtır. "Mükemmel. Teşekkür ederim." "Peki ya siz, efendim? Siz ne alacaksınız?"

Şarabın yanına dizilmiş Heineken ve yerel bir IPA şişelerine bir göz atıyorum. Bir an için Gracie'nin yaptığını sipariş etmeyi düşündüm. Beğenmiş gibi yapmayı. Ama hiçbir zaman bir şarap adamı olmadım. Birçok kez denedim. Sadece bana göre değil.

Ben de onun yerine IPA sipariş ettim ve uzun bir yudum aldım. Çok lezzetliydi. Buz gibi ve hoppy, tam sevdiğim gibi.

Gracie'nin bana sırttığını görmek için aşağı bakıyorum. Elini uzatıp pazumu sıktı.

"Tam bir asker gibi davranıyorsun. Kimseyi tanımadan böyle bir yere gelmenin kolay olmadığını biliyorum. Ama harika gidiyorsun. İyi hissediyor musun?"

Dirseğimi bara dayayarak biramı yudumluyorum. "Gerçekten harika olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Var, evet." Kaşları bir araya geliyor. "Sadece seni bazı arkadaşlarımla tanıştırmak istedim. En çok etkileşimde bulunduğum kişilerle. Şimdiye kadar senden gerçekten hoşlandılar."

Gülümsemeyi başarıyorum. "Beni davet ettiğine sevindim ve arkadaşlarımla tanışacağıma da sevindim. Sadece... Dürüst olmak gerekirse, bu sohbe ne kadar katkıda bulunabileceğimi bilmiyorum."

"Sorun değil," diyor şarabını yudumlar. Sesini alçaltıyor. "Bazı insanların ne kadar gergin olabileceğini anlıyorum. A tipi aşırı başarılı insanlarla dolu bir evdeyiz. Burada çok şey oluyor."

Bakışlarımı onunkilerle aynı hizaya getiriyorum. Sırıtiyorum. "Tüm üstün başarılıların senin kadar havalı olmadığını mı söylüyorsun?"

"Herkes benden daha havalı," diyor gülerek.

Gördün mü? İşte bu yüzden bu kıza bu kadar bayılıyorum. Hırslı ama sıfır egosu var. Kendini ciddiye alıyor ama kendisiyle dalga da geçebiliyor.

Biraz daha az dengesiz hissediyorum. Burası tanıdık bir bölge. Tam da ihtiyacım olduğu anda Gracie ve benim aslında o kadar da farklı olmadığımızı hatırlatan güzel bir hatırlatma.

Onu yalnız yakalamak için sabırsızlanıyorum. Bunun bir bakıma kaçış olduğunu biliyorum. Az önce Gracie'yle tek ortak noktamızın seks olduğu konusunda stres yapmıyor muydum?

Her neyse. Bu partide yolumu bilmiyor olabilirim. Ama yatak odası? O evrenin efendisi benim, hiç şüphe yok. Ve şu anda, bir şeyde iyi olduğumu hissetmeye ihtiyacım var. Gracie'nin bana kendi gerçeğini göstermesine ihtiyacım var.

Bu gösterişli hedge fon yöneticilerinin hiçbirine göstermediği özel bir gerçek.

Kolumu bir kez daha sıkıyor. "Dinle, buradan çıkacağız. Ben endişeliyim... bilirsin. Eve gitmek için. Bırak da gidip birkaç kişiye daha merhaba diyeyim."

Nihayet gecenin iyi kısmına geçme fikri nabzımı hızlandırıyor.

Hala. Onu acele ettirmek istemiyorum.

"İstediğin kadar kalabiliriz," diyorum. "Keyif aldığınızı söyleyebilirim."

Gracie el sallayarak beni uzaklaştırdı. "Bak, beş dakikalığına gizlice oraya gidip akıl hocalarımdan birine merhaba diyeceğim. Sonra gidebiliriz. Anlaştık mı?"

"Anlaştık," diyorum.

Kalabalığın arasından geçip başka bir kadına yaklaşmasını izliyorum. İkisi kucaklaşıyor, Gracie bir şey söyleyince kadın gülüyor. Edepsiz bir şaka belki. Boktan günüyle ilgili bir yorum.

Buradan ne konuştuklarını duyamıyorum. Ama hararetli bir şekilde konuşuyorlar. Eski dostlar hasret gideriyor. Burada durduğum için kendimi kötü hissediyorum. Belki de gidip kendimi tanıtmalıyım.

Yine de, bu gece yaptığım diğer konuşmalar bir gösterge ise, muhtemelen orada büyük, dili tutulmuş bir aptal gibi duracağım.

Bu yüzden yakındaki açık büfe masadan biraz karides alıyorum ve Gracie'ye odanın diğer ucundan bir sürünge gibi bakıyorum.

Büyük, eski bir avizenin altında duruyor, ışık küpelerine ve dişlerinin beyazına vuruyor. O elbisenin içinde çok iyi görünüyor. Kesimi, kumaşı, bu şık ve başarılı kadının onu giyiyor olması - tüm bunlar bana muhtemelen kamyonetimin değerinden daha pahalıya mal olduğunu söylüyor.

Geri çekilmeden önceki anların sabitliği.

Gracie gerçekten çok iyi, çok mutlu ve bu süslü pantolonlu kalabalığın içinde evinde gibi görünüyor. Bana bir beden büyük ve birkaç yıl eski gelen aptal özel gömleğim ve blazer ceketimle bu kalabalıktan dünyalar kadar uzağım. Yüzümü kimsenin dokunmadığı karides kokteyliyle dolduruyorum.

Bu çemberde koşmuyorum. İstemiyorum da. Güvensiz bir pislik olduğum ve onlar tarafından tehdit edildiğim için değil. Ama onlar benim insanlarım değil.

Ancak onlar Gracie'nin. Oldukça açık.

Göğsümün ortasında bir ağrı toplanıyor. Kalbimi, ciğerlerimi yutana kadar dışarıya doğru yayılıyor. Midemi.

Gracie ve benim farklı olduğumuz yönleri kafamda tekrar gözden geçirmemem gerektiğini biliyorum.

Ama yine de yapıyorum.

Gracie eğitilmiş. Kültürlü. Başarılı. Hırslı. Şehri, olayların içinde olmayı, hayranlık duyduğu insanlarla dirsek temasını seviyor.

Günlerimi tohumlarla geçirmeyi seviyorum. Ellerimi toprağa sokmayı. Çiftlikteki sessizlikte tek başıma olmayı, ağaçların sesinin üstündeki suyun uzaktan gelen akışını dinlemeyi.

Çok ileri gittiğimin farkındayım. Ama Gracie ve ben istediğim şekilde birlikte olacaksak - sonsuza dek birlikte olacaksak - çemberlerimizin daha fazla örtüşmesi için çalışmamız gerekecek.

Ama gerçekten gelip Wadmalaw'da yaşamak ister miydi? Muhtemelen bu gibi şeyleri atlamak anlamına gelecekti. Bu onun için sorun olur muydu?

Ondan bunu istemek bile doğru mu? Çünkü belli ki bu etkinlikleri seviyor. Ve benimle dışarıda olmayı seveceğinden o kadar da emin değilim.

Tıpkı onunla şehir merkezinde olmayı seveceğimden emin olmadığım gibi.

Önce pasta şefiyle Fransızca konuşma olayı. Şimdi de bu durum.

Onu istiyorum. Kötü. Bu değişmedi.

Ama mutlu sona ulaşma şansımız? Bence bu değişti.

Ya da daha karmaşık hale geldi.

Gracie'nin gerçekliğini, dürüstlüğünü ortaya çıkarabilirsem altın değerinde olacağımızı düşündüm. Bunu yapıyor olsam da, onun cesaretinin çok güzel bir şey olduğunu düşünüyor olsam da, bu aramızdaki engellerin hiçbirini ortadan kaldırmıyor.

Tanrım, bu engelleri aşmak için ikimizin de çok ciddi ve özverili bir şekilde çalışması gerekebilir.

Gracie'nin iyi bağlantıları olmasını seviyorum. Onu gerçekten seven ve saygı duyan insanlardan oluşan inanılmaz bir ağa sahip olmasını seviyorum.

Bu şeyleri onun için istiyorum. Vicdanen onu bunlardan asla mahrum edemem. Ama bu eninde sonunda gitmesine izin vermek anlamına geliyorsa.

O zaman gitmesine izin vermek zorunda kalacağım. O da kalbimi yanında götürecek.

Çünkü farklı olmamıza rağmen -aynı gezegende bile yaşamıyor olmamıza rağmen- hâlâ ona aşık oluyorum. Hızlı ve pervasızca.

Gördüğüm en felaket reçetesi.

On Yedinci Bölüm

GRACIE

Partiden çıkarken Luke sessizdi. Ondan yayılan duyguları hissedebiliyorum. Göğsüm dalga dalga öfkeyi emiyor, kalbim sıkışıyor.

Onu getirmek bir hata mıydı? Niyetim iyiydi. Ama kendini yerinde hissetmediğini söyleyebilirim. Ki bu tamamen anlaşılabilir bir şey. Orası oldukça nadir bulunan bir kalabalıktı.

Yine de. Kimse kaba değildi, bunu söyleyebilirim. Ve bu benim kalabalığım. En azından bir tanesi. Kasabada pek çok işte parmağım var.

O insanlar benim için bir şey ifade ediyor. Luke'la bir ilişkiye şans verme konusunda samimi olsaydım, onu bir noktada herkesle tanıştırmam gerekirdi. Arkadaşlarımın sevgilimi tanıması önemli. Onlar ondan, o da onlardan hoşlanıyor.

Ama Luke'un partideki pek çok kişiden hoşlandığından emin değilim. Bu da kötü oldu.

Ayrıca kendimi aptal gibi hissetmeme neden oluyor. Çünkü o iyi bir adam. İyi bir adam. Herkesle iyi geçinir.

Belki istemeden ya da başka bir şekilde gösterişçi olan insanlar hariç.

Burada kimse hatalı değil. Belki ben hariç. Ona tam olarak ne tür bir kokteyl partisi olduğunu söylemeliydim. Ama çok heyecanlıyım sanırım. Dün gece ona sorduğumda bu konudan bahsetmeyi tamamen atlamışım.

Başımı biraz çeviriyorum. Luke'un yakışıklılığı karşısında kalbim tekrar sıkışıyor. Saçları düzgünce taranmış ve ayrılmış, belli ki bir tür ürünle terbiye edilmiş. Saçları, yakındaki bir lambanın ışığı vurduğunda çene kemiğinin parıltısını görebileceğim kadar kısa kesilmiş. Ve dudakları, düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarken bile dolgun.

Onu daha önce hiç bu kadar şık gördüğümü sanmıyorum. Maç sonrası basın konferansında rahat ama şık bir görünüm sergileyen atlet görünümüne bürünmeye çalışıyor ve bu onun için işe yarıyor.

Tanrım, işe yarıyor mu?

İnce desenli blazer ceketini kollarını top gibi gösteriyor. Mükemmel bir şekilde ütülenmiş açık pembe gömleğinin en üstteki birkaç düğmesini açarak o gülünç göğüs kıllarının ortaya çıkmasına izin vermiş. Ben onun Bruce Springsteen kotlarını tercih ediyorum - Pearl'un dışında karşılaştığımız gün giydiklerini - ama şu anda giydikleri de oldukça iyi görünüyor. Uyluklarının ağaç gövdelerine kalıp gibi oturmasını seviyorum.

Ve o kış-

Tanrım, o kış. O şeyden bir yemek yapabilirim.

Luke onu süzerken beni y a k a l a d ı . Bir şaka yapmasını bekliyorum.

Kışla ilgili bir şey, belki, ya da pantaletler.

Onun yerine, ellerini ceplerine soktu. Bana sıkı bir gülümseme sunuyor. Bu beni cesaretlendiriyor.

"Hey." Parmaklarımı koluna dolayarak onu yavaşlatıyorum. "Hey, Luke. Konuş benimle. Üzgün olduğunu söyleyebilirim."

Başka tarafa bakıyor. Hâlâ yürüyor ama artık daha yavaş. Elimi koluna doluyorum, o da kolunu kendine doğru çekiyor. Beni yakınında tutuyor.

Gece etrafımızda ılık ve yumuşak. Luke daha sıcak. Daha sert.

Onun her şeyini istiyorum. Beni boğulacak kadar dolduran sessiz, vahşi bir istek.

"Beni davet ettiğin için memnun olduğumu söylerken ciddiydim." Gözleri benimkilerle buluşmak için kayıyor. "Orada senin kolundaki adam olmak hoşuma gitti. Sanırım arkadaşlarının ne kadar başarılı olduğunu görünce hazırlıksız yakalandım. Bu tamamen farklı bir dünya Gracie. Benim kesinlikle ait olmadığım bir dünya."

Gözlerimi kırptırdım, ırkildim. "Yani üç sezon büyükler liginde beyzbol oynamış ve şimdi tamamen yeniden inşa ettiği bir çiftlikte kendi öğütme işini yapan adam diğer başarılı insanlara ait değil mi? Tanrım, Luke, oradaki en başarılı adam sendin. Açık ara."

Bu onu gülümsetiyor. Gerçek bir gülümseme. Gözlerine dokunan ve midemi bulandıran türden.

Dikkatli ol.

Oh, Tanrım, ama şimdi onu geçmedik mi? Bu nasıl oldu?

Peki neden bu durum beni daha fazla endişelendirmiyor?

"Şey, böyle söyleyince..." diye dalga geçiyor. "Ama gerçekten. Arkadaşlarının etrafında olmak ne kadar farklı olduğumuzu fark etmemi sağladı. Farklı dünyalardan geldiğimizi kendin söyledin."

"Bu özümüzde farklı olduğumuz anlamına gelmiyor," diyorum. "Derinlerde yani. Nasıl farklı olduğumuzu düşünüyorsun?"

Kocaman bir omzunu kaldırdı. "Columbia İşletme Okulu mezunlar derneği başkanlığına aday olman isteniyor. Ben mısır ekiyorum. Bunun aşırı basitleştirme olduğunu biliyorum ama ne demek istediğimi anlıyorsunuz."

Elimi saçlarımda gezdiriyorum. İşlerin tersine dönmesi ne tuhaf. Luke'a benimle takılmasını ilk teklif ettiğimde, beni iyimserlikle kazanmaya çalışan oydu. Şimdi iyi tarafından bakmasını isteyen benim.

Dylan'ın geçen sabah söylediklerini düşündürdü bana. *Dönmüştün.*

Onun taktiğini denemeye karar verdim. Luke'un varsayımını tersine çevirmek. Farklı bir açıdan bak.

Ağzımdan ne çıkarsa çıksın, bunu kendim için olduğu kadar Luke için de söylediğimi biliyorum.

"Anlıyorum," diyorum. "Özgeçmişlerimizin farklı görüldüğünü kabul ediyorum. Farklı yollar izledik ve... şey, biraz rastgele şeyler hakkında tutkuluyuz."

"Evet," diye yanıtlıyor. "Aşağı yukarı benim düşündüğüm şey."

Cesur ol.

"Ama ikimiz de -bir düşün Luke. Tutkularımız farklı olsa da, yaptığımız işe anormal, gülünç derecede düşkünüz. İkimizin de büyük hayalleri var ve sahip olduğumuz her şeyle onların peşinden gidiyoruz. Kendimize güvenmeyi ve risk almayı öğrendik. Sanırım demek istediğim

-Özgeçmişlerimizde yazan şeyler birbiriyle uyumlu görünmeyebilir. Ama yaptığımız şeyler? Değer verdiğimiz şeyler? Bence bunlar aynı. Ve bunlar gerçekten önemli olan şeyler değil mi?"

Duruyor, ayakkabıları kaldırıma takılırken sert bir ses çıkarıyor.

Bana döndü. İki santimlik topuklularla bile ondan neredeyse bir baş kısayım.

Yüzündeki ifadeyi okuyamıyorum. Acı çekmiş ve tahrik olmuş gibi görünüyor. Gözleri fırtınalı.

Gövdemin içinde her yerde kelekler var, kanatları yanlarıma sürtünüyor.

"Çok güzelsin," diyor. Sesi hırıltının biraz üstünde. "Ama seninle ilgili en güzel şey, Gracie, o aklın."

Dişlerimi alt dudağıma geçiriyorum. Başka ne diyeceğimi bilemiyorum. Bu yüzden basit bir şey söylüyorum: "Teşekkür ederim."

"Bu fikri hiç düşünmemiştim. Ve evet, önemli olan şeylerin bunlar olduğuna katılıyorum. Hakikat hakkında çok konuştuk ve bence hakikatlerimiz ve zihinlerimiz çok iyi anlaşıyor. Birbirimizin yanında kendimiz olabiliyoruz, bu önemli. Ve özel. Ama yine de uzun vadede-" Kaşlarını çatıyor.

"Ne?"

Luke bir nefes veriyor, bakışları yüzümde geziniyor. Gözlerindeki o *acı*. Bu beni öldürüyor.

"Hiçbir şey," diyor başını iki yana sallayarak. "Haklısın. Kafamı çok fazla meşgul ediyorum. Birbirimize farklı olduğumuzdan daha çok benziyoruz."

Başımı çevirip göz ucuyla ona bakıyorum. "Emin misin? Sesiniz tam olarak ikna olmuş gibi gelmiyor."

Bir süre bana baktı. Sonra bir kez daha. Gözlerindeki fırtına şiddetleniyor. Dalgaların şiddetini hissedebiliyorum. Kızgın kükremelerini duyabiliyorum.

Luke gözlerini kırıştırır ve birkaç kalp atışı içinde fırtına diner. Ardında sakın, ısıltılı bir mavi bırakarak.

Geçiş ani gibi görünüyor. Neredeyse biraz zorlama.

Ama sonra uzanıyor, yüzümdeki saçları tarıyor ve yanağımı avuçluyor. Parmak uçlarının boynumdaki hissi tenimi canlandırıyor.

Tüm tereddütlerim, tüm sorularım yok oluyor.

Maestroyu siktir et. Bu adam bir sihirbaz.

"Bebeğim," diyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Neden benimleyken bana böyle hissettirmek zorundasın?"

Dilimi dudaklarımın arasında yuvarlıyorum. "Nasıl hissediyorsun?" "Sanki her şey yoluna girecekmiş gibi."

Kalbim iki kat çalışıyor. Bağırsaklarım bana bağılıyor. *Ne hissettiğini söyle.*

Söyle ona, sana ihtiyacı olduğunu söyle, bekleme.

Ve ona söylemek hiçbir şey taahhüt etmek değildir. Herhangi bir söz değil. Bu sadece gerçek.

Gözlerine bakarak, "Ya öyleyse?" diye sordum.

Bu fikir aramızda asılı kaldı. Onun için olduğu kadar benim için de yeni. Ben hazır mıyım? O hazır mı?

Hiç hazır oldun mu?

Bu, her zaman istediğim şeye, tek büyük aşka doğru ilerliyor. Ama bunu ararken, kalbinizi ruh eşinize teslim etmenin harika olduğu kadar korkunç da olacağını hiç düşünmemiştim. O kişi artık sizi ezme gücüne sahip. Sizi mahvedecek.

Seni aptal yerine koymak.

Ama Luke'un gözlerine baktığımda yumuşaklık görüyorum.

Nezaket. Kesinlik. Ne istediğini biliyor. Sevdiği şeyle ilgileniyor.

Bana iyi bakacağını düşünmek istiyorum. Kalbime de.

"Ya işe yararsa Luke? Senin çiftliğin. Benim yeni yerim." Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum. "Biz."

Yukarı uzandığında nefesim kesiliyor. Yüzümü ellerinin arasına alıyor. Parmak uçlarını boynumda hissetmek tenimi canlandırıyor.

"Ya olursa," diye mırıldanıyor. Başparmağını dudaklarımda gezdiriyor. "Sen," diyorum.

"Ne?"

"Bana hep ne istediğimi soruyorsun. Ben seni istiyorum," diyorum usulca. "Benimle eve gel."

Luke'un kaşları birbirine çatılır.

Bir duraklama daha. Bunu gerçekten düşünmek zorunda mı? Daha önce hiç tereddüt etmemişti.

"Seni takip ediyorum," diyor sonunda.

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

GRACIE

Kapımı kapatıp kilitledikten sonra Luke bana doğru uzanıyor.

Dairem karanlık. Ama bir şekilde elimi buluyor, beni kendine çekerken avucunu elime doluyor.

Bir dakika daha olmaz, diyor hareket. Bir dakika daha bekleyemem.

Daha önceki tereddütlerinin anısı buharlaşır.

Sadece başının şeklini seçebiliyorum. Başını eğiyor, dudakları benimkilere değmeden önce aralanmış dudaklarının arasından bir nefes alıyor. Açık ağzı ve sıcak diliyle beni kendine çekiyor. Burnu benimkine takılıyor. Vücudunun büyük kısmıyla beni çevreliyor, bedenim öpücüğünü karşılamak için yükselirken kolları belimin etrafında sıkıca kıvrılıyor.

Ağzı benimkinin üzerinde geziniyor. Aç ve ateşli. Sert ve tatlı. Orada öylece duruyorum, sersemlemiş, ihtiyaçtan yumuşamış, başım saldırıya karşı geriye düşmüş, o çektikçe, çektikçe ve çektikçe. Tırnakları derimi sıyrıyor. Dili ağzımda. Çalışıyor. Fethediyor. Nefesimi, ruhumu *ve dikkatli dikkatli dikkatimi*.

Beni yakaladı. Çok sıkı ve çok yakın. İhtiyacının büyüklüğüne dayanabilir miyim bilmiyorum.

Kahretsin, bacaklarım titriyor. Kalbim çırpınıyor, ona sarılıyorum. Yüzünü kavradım, parmaklarım ensesine saplandı. İnliyor. Boğazında ve göğsünde yankılandığını hissedebildiğim bir ses.

Luke çok iyi öpüşür. Başından beri öyleydi. Ama bu öpücük farklı. Daha derin. Hatta biraz çaresiz. Sanki beni bir şeye ikna etmesi gerekiyormuş gibi.

Soruların, endişelerin gelmesini bekliyorum.

Kuşkular hala var. Belki de hep olacaklar.

Ama yine de öpücüğe teslim oluyorum. Çünkü mükemmel zaman, kişi, yer olmadığını öğreniyorum. Sadece gerçek, içgüdülerim.

Gerçek şu ki, ben de böyle öpülmek istiyorum.

Luke tarafından böyle öpülmeyi uzun zamandır hiçbir şey istemediğim kadar çok istiyorum.

Ağzı boynuma doğru hareket ediyor. Merkezime doğru bir elektrik dalgası gönderiyor. İnliyorum. Dişlerini tenime batırıyor ve şimdi başım tamamen geriye düşüyor.

Kayboldum.

Ve onu hissediyorum. Tamamen mevcut olma şeklini. Tamamen varlığımın her köşesini yağmalamaya odaklanmış.

Tekrar inliyorum, şimdi göğsünü tutuyorum. Ona tutunuyorum.

"Nefesi boğazımda yanarken, "Seni mahvedeceğim," diyor.

Luke daha önce de evime gelmişti. Ama beni kapıdan birkaç adım ötedeki yatak odama götürmeyi başardığında yine de şaşıyorum - evimin ön tarafında, mutfak ve oturma alanı arka tarafta.

Bacaklarımın arkası yatağımla buluşuyor. Gözlüklerimi çıkarıp komodinin üzerine koyuyorum.

Yine ağzımı öpüyor. Vuruş üstüne vuruş, derin ve içten. Elleri yanlarıma doğru hareket ediyor. Fermuarımı arıyor. Tam nerede olduğunu söyleyecekken parmakları sırtımın ortasında fermuara takılıyor. Boynuma kadar takip ediyorlar, elleri omurgamda bir ateş hattı izliyor.

Ve sonra fermuarımı indiriyor. Yavaşça, her zamanki gibi. Fermuardan kurtulan dişlerin sesi amımın karıncalanmasına neden oluyor. Neredeyse fermuarımı açıyor gibiydi. İstedğini alabilsin diye beni açıyor.

Fermuar kırımın hemen üstünde son buluyor. Luke geri çekiliyor. Burunlarımız hâlâ birbirine değiyor, gözlerimle buluşuyor ve elbisemin askılarını omuzlarımdan indiriyor.

Bana böyle bakıyor -kontrolünden, beni arzuladığından o kadar emin ki, hak iddia etme konusunda o kadar kibirli ki- çaresizim.

Luke elbiseyi kalçalarımın üzerinden geçiriyor. Yere düşüyor. İç çamaşırı giymediğimi görünce bir ses çıkarıyor -acı dolu bir hırıltı-.

"Seni yatıracağım." Straplez sütyenimden göğsümü çıkardı. Elinde tutuyor. Dokunuşunun yumuşaklığı, sert dokunuşuyla tam bir tezat oluşturuyordu.

Gözlerinde keskin bir ihtiyaç vardı. "Aminla oynayacağım. Kıçını okşayacağım. Ve sonra-" Dudakları benimkilere çarpıyor. "Sonra bana istediğimi vereceksin."

Bu senin, sanırım çılgınca.

Gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Uzan."

Elbisemden çıkarken bacaklarım hâlâ titriyor. Yatağın kenarına oturup sandaletlerimin bağlarını çözüyorum. Sütyenimi çıkarıp komodinin üzerine koyuyorum.

Meme uçlarım klimayla buluştuğunda çakıllaşiyor. Dişlerimin arasından bir nefes çekerek yorganı geri çekiyorum ve uzanıyorum.

Bir sokak lambasının ışığı panjurların çıtaları arasından süzülüyor.

Odayı mavi ve daha koyu mavi şeritlerle boyamak.

Luke'un soyunmasını izliyorum. Ceketini çıkarmak için kollarını arkasına doğru uzatıyor, her seferinde bir kolunu çıkarıyor. İkiye katlayıp dolabımın yanındaki koltuğun arkasına örtüyor.

Dairem küçük. Yatak odası en küçük oda. Luke içinde devasa görünüyor. Dönüyor, gömleğinin düğmelerini açarken omuzları ve gövdesi pencereden gelen ışığı engelliyor. *Tanrım*, kocaman.

İstese bana gerçekten zarar verebilirdi.

Luke donuna kadar soyunduktan sonra bana dönüyor. Gözleri parlıyordu.

Boxerını çıkardı. Aletin sertleştiğini ve dimdik durduğunu görünce bir nefes verdim. Kasık kılları loş ışıktaki koyu bir kütleye dönüşmüştü.

Kukum titriyor. Bir kere, iki kere.

"Aldığın kayganlaştırıcı nerede?" diye

soruyor. Nabzım atıyor.

Yutkunuyorum. Körü körüne yanımdaki komodine uzandım. "İşte. Aldım."

Çekmecedен çıkardım.

Luke yarım adımda odayı geçip yatağımın yanına geliyor. Kutuyu benden alıp açıyor, kutuyu komodinin üzerine koyarken içindeki şişeyi de elinde tutuyor.

Kalçaları gerçekten de bilmem ne kadar büyük. Ama büyükler. Ve kıllı. Geri kalanına kıyasla solgun.

Uzanıp bana en yakın olana dokunuyorum. Elimi kasıklarına doğru götürüyorum.

Kıçındaki kas -yan tarafta, kalçasının hemen altındaki kas- esneyerek bu muhteşem küçük oyunu yaratıyor.

Yüzümü içine sokmak istiyorum.

Ama ben bunu yapamadan Luke elimi tuttu ve sikine doğru götürdü. Parmaklarımı etrafına doladı.

"Bunu hissediyor musun?" diyor.

Dokunulamayacak kadar sıcak ve çok ama çok sert. Kadifemsi sünnet derisi başını ortaya çıkarmak için geri çekildi.

"Bana dokunmaya devam edersen, bunu kışına sokmak isteyeceğim."

Yutkunuyorum. "Neden yapmıyorsun?"

"Neden seni sikimle götünden sikmiyorum?" Burun delikleri alevlenir.

"Oh, bebeğim, buna hazır değilsin. Sana nedenini göstereceğim."

Luke yatağa tırmanıyor. Üstüme tırmanıyor, gerçekten. Diz çöktüm, bacaklarım onun kalçalarının arasında sıkışmıştı.

Mememi ağzına almak için eğildi. Vahşi bir şekilde emiyor.

-"Oh. Oh."-düzelden önce.

Kayganlaştırıcı şişesini açıyor.

Dizini bacaklarımın arasına koyup onları birbirinden ayırırken gözleri benimkilerde. Önsöz yok. Sormak yok. Aralarında diz çöküyor ve sağ elinin uzun, küt parmaklarına bir damla kayganlaştırıcı sıkıyor.

Kayganlaştırıcıyı ilk iki parmağına sürüyor. Eli hareket ettikçe ön kol dalgalanıyor.

O biliyor.

O *biliyor*.

Orospu çocuğu ne yaptığını biliyor.

Nabzım derimi zorluyor. *Vuruş* vuruş, amımda hissedebildiğim bir *vuruş*.

Sanki bedenimi okuyabiliyormuş gibi -belki de okuyabiliyor- Luke uzanıyor ve başparmağını klitorisimin üzerinde hafifçe gezdiriyor.

Tıslıyor. Omzunda bir sinirin patlaması.

"Bebeğim, sırlıslıkla olmuştun," diyor sesinde çakıl taşlarıyla. "Seni böyle ıslatan tek kişinin ben olduğumu söyle bana."

Şimdi başparmağını yarığımdan aşağı çekip tekrar yukarı kaldırıyor.

Yumuşaklığıma batıyor.

"Bir tek sen varsın," diye nefes alıyorum. "Ciddiyim. Bu

doğru." "Biliyorum." Klitorisime tekrar vuruyor.

Kalçalarım titriyor. Diğer eli karnıma iniyor. O uzun parmaklar kalçalarımın arasında yayılıyor, beni yatağa sabitliyor.

Nedenini anlamıyorum. Ama bu beni güvende hissettiriyor. Neredeyse güvende.

"Benimle kal," diye ısırdı.

Eli biraz daha aşağı iniyor. Nefesimi tutup bekliyorum. Beklenti içinde kıvranmaya çalışırken avucuna doğru bastırıyorum.

Sonra parmak ucu -yağlanmış ortadaki parmak- göt deliğimde.

Görmek için aşağı baktım. O da *oradaydı*.

Yeni bir uyarılma dalgası içimden geçip tenimin hemen içine yerleşirken nefesimi içime çekiyorum.

Yanlış bir şey yapıyormuşuz gibi hissediyorum. Müstehcen ve tam anlamıyla kirli bir şey.

Beni çok tahrik ediyor.

Luke parmağını içimde dolaştırırken basınç artıyor. Okşuyor. Sonra bastırıyor.

Luke'a bakıyorum. Gözleri yüzümü arıyor. Şu anda nasıl bu kadar sakın kalabiliyor? Nasıl oluyor da beni burada sikmiyor?

"Ne hissediyorsun?" diye sorar.

Bir nefes verdim. "Baskı. Hoşuma gitti. Devam et."

Luke parmağının ucunu içime bastırıyor. Kayganlaştırıcı onun kolayca girmesini sağlıyor. Ama basınç-

Nefesimi kesiyor. Keskin. *Yoğun*. Rahatsız edici bir şekilde. Hoşuma gitti. Hem de çok.

Gözleri parlıyor. "Şimdi mi?"

Aşağıya bakıyorum. İzlemeyi seviyorum. "Biraz acı. Devam et."

Parmağını biraz daha içime sokuyor. Vücudumun bu girişe direndiğini hissediyorum.

Gittikçe ıslandığımı hissediyorum.

Bacaklarımın arasındaki ritim kulaklarımda çınlıyor. *Daha fazla. Acı. Lütfen.*

Parmağı daha derine batıyor. Bileğini kavriyorum -karnımdaki elini- ve hareket etmeyi kesiyor.

"Devam et. *Devam et*," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

Başparmağını klitorisime bastırırken aynı zamanda geniş parmağını içime soktuğunda kalçalarım kalkıyor.

İçime yakıcı bir acı saplanıyor. *Çırpınıyorum*. Vücudumun onun etrafında kenetlendiğini hissediyorum.

Bir kalp atışı, sonra bir kalp atışı daha, ben gevşediğimi hissedene kadar orada kalıyor.

Ve sonra parmağını hareket ettirmeye başladı. Küçük küçük itişler. Gevşemeye devam ediyorum. Girişini kabul ediyorum. Her seferinde parmağı biraz daha kolay giriyor. Biraz daha yumuşak.

Yeni sinirlerime dokunuyor. Var olduğunu bile bilmediğim.

Parmağı girip çıkarken iğrenç, ıslak bir ses çıkarıyor.

Bacaklarımın arasında bir titreme oluyor.

Sanırım- Hayır, sadece bu yüzden boşalacağım.

İlk parmağı orta parmağıyla birleştğinde yıldızları görüyorum. Daha fazlasını istiyorum. Beni incitmesini istiyorum. Bu hoşuma gidiyor, bunu istiyorum ve asla durmasını istemiyorum.

Ona bakıyorum.

Aynı anda ikinci parmağını içime bastırıyor. Daha fazla acı.

Çok daha fazlası. Bıçak gibi hissettiren bir baskı.

Vücudum geri çekiliyor, kalçalarım yukarı ve geri çekiliyor ama Luke beni tuttuğu için çok uzağa gidemiyorum.

"Karpuz," diye nefes alıyorum.

Hemen iki parmağını da içimden çıkardı.

"Hey," diye yatıştırıyor. Parmaklarını karnımın üzerinde kıvrıp açıyor, yumuşak bir şekilde tenime sürüyor. "Hey, bebeğim, iyi misin?"

"Vay be," diyorum. "Bu... çok fazlaydı."

Luke başını sallar. "Doğrudan kendimi oraya koymamın iyi bir fikir olmadığını anlıyor musun? Seni buna alıştırmalıyız. Yavaş ol."

Bu adam nasıl da u m u r s u y o r , nasıl da dikkatli, nasıl da titiz, bana nasıl da zaman ayırıyor, çok tatlı.

Popo eşyalarına "şirin" diyebilir misin?

Bilmiyorum. Ama şu anda Luke o kadar sevimli davranıyor ki boğazım düğümleniyor.

Aynı anda göğsümde bir şey sıkışıyor. Oh, Tanrım.

Tanrım, bu adam, kesinlikle ona aşık oluyorum. Parmaklarını içime soktu. Savunmamı da aştı ve şimdi-

Pekala. Artık geri dönmek için çok geç.

Şimdi Luke'un haklı olduğunu görmeye başlıyorum. Daha önce birlikte olduğum tüm erkeklerle birlikte olduğumda yuvarlak bir çiviye kare bir deliğe sokmaya çalışıyormuşum. Onlar benim için doğru kişiler *değildi*. Onların yanında kendimi rahat hissetmiyordum. Bu yüzden saklandım.

Ama Luke'tan saklanma ihtiyacı hissetmiyorum. Hem de hiç. Onunlayken kendimi boğulmuş hissetmiyorum. Bir ilişki potansiyeli hakkında konuştuktan sonra bile daha fazla çaba gösterme ya da kim olduğumu değiştirme ihtiyacı hissetmiyorum. Ne istediğimi.

Bunun yerine, kendimi özgür hissediyorum. Yaptığımız her konuşma, birbirimize verdiğimiz her orgazm - hepsi beni gerçekten çok iyi hissettiren bir şeye daha da yaklaştırmaya devam ediyor.

Gerçek gibi hissettiren bir şey.

Bunun güzelliği nefesimi kesiyor.

Bu. Belki de Luke'un bacaklarımın arasındaki eli beni nefessiz bırakıyor, başparmağını yine klitorisimin üzerinde gezdiriyor. Onun dokunuşuna doğru yuvarlanıyorum, hisler toplanıyor, sarılıyor ve patlıyor. Bedenim geriliyor, serbest kalmak için yalvarıyor.

Ama birden onsuz gelmek bencilce gelmeye başladı. Benim listem üzerinde çalıştık. Şimdi sıra onda.

Vermek istiyorum. Onun bana verdiği kadarını.

"Ne istiyorsun?" Elimi kolunda gezdirerek fısıldıyorum. Gözleri benimkilere kilitlendiğinde yumuşacıktı.

"Seninle sevişmek istiyorum," diyor.

Midem bulanıyor.

Bu çok büyük bir gerçek.

Pazusunu sıkıyorum. "Kulağa ciddi geliyor."

Bu cümleyi tanıyor - Pearl'de karşılaştığımız gün benim için kullanmıştı.

Ağzının bir tarafı yukarı kalkıyor. Gözleri yumuşar.

Gözlerinin böyle yumuşak ve ciddi olmasına bayılıyorum.

"Öyle," diye yanıtıyor, karnımdaki elini göğüslerime kadar takip ederek.

Birini avuçlayıp yoğuruyor. Meme ucumdan klitorisime doğru bir his yayılıyor.

Dudaklarım kelimenin

üzerinde ayrılıyor. "Evet."

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

LUKE

Gracie'nin amı önümde açılmış, tatlı ve küçük. Göğüsleri dik, elimde yumuşacık.

Ona bakarken, bunun doğru bir karar olup olmadığına dair hiçbir fikrim yok. Bu gece onunla seviştiğim için utanmaz bir pislik miyim?

Bu aramayı korktuğum ve çaresiz olduğum için mi yapıyorum?

Yoksa bunu ona deli gibi aşık olduğum ve her şeyimi ona vermek istediğim için mi yapıyorum? Ona kendi gerçeğimi anlatıp, onun da bunu görmesini ve benim onu sevdiğim gibi sevmesini, sonra da benimle birlikte traktörüne binip gün batımına doğru gitmesini istediğim için mi?

Ben sadece-

Bilmiyorum.

Tek bildiğim bu hissin beni yakalamaya devam ettiği. Gracie'nin parmaklarımın arasından kayıp gitmesi. Her seferinde bir nefes, bir dakika, bir gece.

Mantıklı olan ve olmayan.

Bu gece, dünyalarımızın ne kadar farklı olduğunu ilk elden gördüm.

Ama sonra Gracie bir *biz* olma ihtimalinden bahsetti. Sadece o da değil.

İşe yarayan bir *biz*.

Bu onun için büyük bir adım.

Ve sonra *evet* dedi. Onunla sevişmeme izin verecek. Bir büyük adım daha.

Belki şu anda birkaç adım yeterlidir. *Deniyor*.

Bu da bana -eğer zamanı gelirse- zihnimdeki Venn şemasındaki daireleri biraz daha örtüştürmeme yardımcı olacağını düşündürüyor.

"Konuş benimle Luke," diyor tırnaklarını kolumun arkasında gezdirerek. Bu gerçekten çok hoş bir his. "Bu gece dalgınsın. Benim için sorun değil. I

sadece kafanın içinde neler olup bittiğini bilmek istiyorum."

Gördün mü? Ne kadar harika olduğunu görüyor musun? Nefes alıyorum. Bırak.

"Hem de çok," diyorum. "Açık fikirli olmak konusunda gerçekten iyi bir iş çıkarıyorsun Gracie kızım. Beni umutlandırman çok iyi. Biraz korkma sırası bende olabilir."

Başını sallıyor. "Korkmanı istemiyorum. Ama neden korktuğunu anlıyorum. Yani, ben de korkuyorum. Sanırım bu iş ikimizin de beklediğinden çok daha hızlı ilerliyor. Biraz sarsılmak tamamen normal."

Whiplash.

Keşke hepsi bu kadar olsaydı. Çok fazla anal oyundan kaynaklanan basit bir zihin-beden karışıklığı. Çok fazla gülümseme.

"Leydi Jane ne yaptı?" Alay ediyorum. Başka ne diyeceğimi bilemiyorum.

Gözlerinin kenarları kırışıyor. "Cesaretini bir kenara bırakır ve onu becermene izin verirdi."

"Onunla seviş," diye düzeltiyorum. "Önemli bir fark."

Gracie gülüyor. Gözleri bu gece farklı. Onlarda yeni bir yumuşaklık var. Bu güven.

Boşa harcamayacağım.

Eğildim, başını kollarımın arasına aldım. Hâlâ dizlerimin üzerinde.

"Hikâyeleri nasıl bitiyor?" Dudaklarının köşesine bir öpücük kondurarak soruyorum.

Eğilip ağzımı kendi ağzıyla kavırıyor. "Bilmiyorum. Henüz bitirmedim."

"Ama mutlu sonla bitiyor, değil mi?"

Gracie gözlerimin içine baktı. "Her zaman."

Alnımı onunkine yaslıyorum. *Bizimki gibi olacak.*

Karın kaslarımı sıkarak bacaklarımı yavaşça düzeltiyorum ve dizlerimin üzerinde geriye kayıyorum. Hâlâ Gracie'nin bacaklarının arasındayım, bu yüzden aşağı inerken kasıklarımı onunkilerin içinde eritiyorum.

Onu vücudumla sarıyorum. Çok fazla ten, sıcaklık ve yakınlık. Çok tatlı. Bu gece her şey daha tatlı geliyor.

Dudaklarını yalıyorum. Açıyorum. İçini yalıyorum.

İnliyor, elleri yanlarımda kayıyor. Sonra yapışıyor. Tırnakları tenimi ısıyor.

Vücudumu döndürmeye başlıyorum. Omuzlarımla önden gidiyorum. Sikim aramızda sıkışmış, başı göbek deliğine dayanmıştı. Kalçalarımı kaldırıyorum, sonra dönüyorum

Onları. Kendimi aşağı çekiyorum. Ağzımın içinde inliyor, dizleri kalçalarımın etrafında kıvrılıyor. Onu daha geniş açıyorum.

"Prezervatif kullanıyor muyuz?" Ağzını öpüyorum, sıcak ve hızlı.
"Yoksa bunu çıplak yapmama izin mi vereceksin?"

Her zaman prezervatif kullanırım. Şüphesiz. Aletimin düşmesini istemiyorum.

Kapalı.

Ama Gracie'yle bizi ayıracak herhangi bir şey fikrinden nefret ediyorum.
Burada bir

raw'da taahhüt. Bir söz. Birbirinize güvenebileceğinize dair.

Başka kimse yok.

Bunun son ilk seferim olmasını istiyorum. Bundan sonraki her seferim.

Bunun ilk seferimizin anısı olmasını istiyorum. İşler zorlaştığında geri dönebileceğimiz güzel bir anı. Çünkü zorlaşacak.

Bu gece bana yapacaklarını gösterdi.

Gözleri benimkilerin arasında geziniyor. Kahverengi sıvı, sıcaklık ve istekle doluydu. "Ben güvendeyim. Bir tane olmadan. İstemediğin sürece-"

"Bilmiyorum."

Başımı eğdim. Burnumu çenesi boyunca takip ederek dudaklarımı alt tarafına koyuyorum. Teni pürüzsüz ve yumuşak. Parfümünün tadını burada alabiliyorum.

Kalçalarımı sallayarak, sikim bacaklarının arasından kayıyor. Şaftım önce onun kaygan sıcaklığıyla temas ediyor. Omuriliğimin tabanında kıvılcımlar pathiyor.

"Oh," diyor, gözleri titreyerek kapanıyor. Leğen kemiğini eğiyor ve şimdi başım onun amına bastırılmış durumda. Aramızda hiçbir şey yok. Çiğ gibi.
"Luke. Tatlım."

Bana ilk defa böyle bir şey dedi. Göğsümü acıtıyor.

"Öyle mi?" Nefes alıyorum.

Nasıl, neden ya da ne zaman olduğunu bilmiyorum. Ama eli sırtımın alt kısmındaydı. Kürek kemiğime doğru tatlı ve yavaş bir şekilde kayıyor, tırnakları tenimde his şeritleri çiziyor.

"Seni hissetmeyi seviyorum,"

diyor. Aw, kahretsin.

Zihnim dört adım ileri atlıyor. Kendimi onun içine gömülürken görüyorum, aşağı uzanıp klitorisile oynarken görüyorum, itiyorum ve itiyorum, derin, tam ihtiyacı olduğu gibi. Geliyor, bana kenetleniyor. Adımı inliyor.

Kendimi ona onu sevdiğimi söylerken görüyorum.

Yapmayacağım. Bu gece olmaz. Gurur duymadığım bir yerden gelme ihtimali varken olmaz.

Ama fikir orada.

Ona söyleme arzusu var.

Bunun yerine ona sevdiği şeyden daha fazlasını veriyorum. Ağır lığımı sağlam koluma vererek aşağı uzanıyorum ve sikimi elime alıyorum.

"Benimle kal," dedim.

Grace gözlerini açtı. Gözleri açık. Ve nazik.

Kırılacağım.

Beni kıracak.

Burnumu yanağına dayayarak kendimi yarığına doğru çekiyorum.

Nefesi kesiliyor. Başımı klitorisine dokundurduğumda başı geriye düşüyor.

Bacaklarında bir titreme hissediyor. Bakışları ise hiç değişmiyor. Kaşları sanki acı çekiyormuş gibi bir araya geliyor. Kendini tutuyor.

Korkuyor ama yine de gösteriyor.

Sikimi biraz aşağı çekiyorum. Girişine çentik atıyorum. Bir ses çıkarıyor - bir yalvarış, bir inleme- diğer dirseğimi indirdiğimde, istemeden biraz içine bastırıyorum.

"Tamam mı?"

"Ben-ben..."

Ağzını öpüyorum. Şimdiden etrafımda sıkı, *sıkı* ve çok yumuşak hissediyor. Burada kalıp boşalabilirim, hiç sorun değil.

"Ne?"

Gözlerini kapattı. Ağzı hâlâ benimkinde ama beni öpmüyor. "Bebeğim."

Alnından öpüyorum. Kıpırdamamak için elim ayağım titriyor. Onun için olduğum yerde kalmak ve ona batmamak. "Daha ileri gitmeden önce bana iyi olduğunu söylemelisin."

Gözleri açıldığında ıslaktı.

Gerçekten ıslak.

"Bu tam da olmasını istediğim gibi," diye fısıldıyor. "Bu bir rüya."

Nabzımın atışını hissediyorum. Sikimin ısrarcı, muhtaç zonklamasını. Onun neşesini.

Geri kalan her şey yok olup gidiyor. Endişelendiğim şeylere bile tutunamıyorum - o kadar çabuk geri çekiliyorlar.

Bu.

Hepsi bu kadar.

"Gracie, sen her zaman benim hayalim oldun," diyorum gözlerine bakarak. İhtiyacım olan her şeyi orada görüyorum.

İleri doğru bastırıyorum. O kadar dar ki içine girebilmek için kıç kaslarımı esnetmem gerekiyor.

Gözlerini kaçırmak istercesine kapatıyor ama sonra tekrar açıyor. Birbirimizi izlerken nefes alıyoruz.

Güzel

Evet.

Sikişmek. Güzel.

Kasıklarımnda tanıdık bir sıkışma. Göğsümde tanıdık olmayan bir sıkışma.

Parçalanmak istiyorum. Geldiğini hissediyorum. Ama bir arada tutmak için bana ihtiyacı var.

O çoktan kayboldu. Onu çoktan oraya götürdük.

Ben de burnunun ucunu öptüm. Çenesini. Kulağının altındaki çukuru. Onu elimden geldiğince sarıyorum, kalçalarımı öne doğru kıvrıyorum, ta ki kabzasına kadar batana kadar.

Bir saniye orada öylece kaldım. Dişlerimi sıkıyorum. Vücudu çok sıcak, kaygan ve yumuşak. Güven veriyordu. Gözleri hala benimkilerde.

Ben hiç- ben

hiç-

Kahretsin, yapamam, o yüzden sadece hareket ediyorum. Kalçalarımı geri çekiyorum, yavaşça. Öne doğru itiyorum.

Yavaşça. Tüm vücudumu kullanarak.

Gracie hareketlerime göre sallanıyor, ağzı açık. Her vuruşta kalçalarını benimle buluşmak için kıvrıyor. Vücutlarımız yükseliyor ve alçalıyor. Yükseliyor ve alçalıyor. Mükemmel, zahmetsizce senkronize. Hevesli ama aceleci değil.

Klitorisine vurmak için döndüğümde inliyor. Kaşları tekrar bir araya geliyor, gözleri karanlık ve cam gibi. Elleri göğsümde, parmakları derimi kazıyor. Sanki düşüyor ve umutsuzca bir şeye tutunmaya çalışıyor, herhangi bir şeye.

Sanki bunalmış gibi. Çaresiz.

Bir duygu seline kapıldım. Yaşadığı onca şeyden sonra -hayal kırıklığı, kalp kırıklığı- hâlâ bana karşı savunmasız olmasına izin veriyor.

Beni içeri alıyor. Gözleri benimkilerde. Korkmuş ama yine de benimle yüz yüze geliyor.

Elini tutuyorum. Birleştirdiğimiz ellerimizi başının üzerine getirirken parmaklarımı onunkilerin arasına kaydırdım.

Ve sonra hareket ediyorum. Şimdi daha sert. Vücudumun derin, atletik dalışları ona sürtünürken.

Sana tapıyorum, diyorum dudaklarımı onun boğazında gezdirerek.

Seni istiyorum, diyorum bacaklarımla, onları kullanarak içine giriyorum, tekrar ve t e k r a r ve tekrar.

Seni seviyorum, diyorum parmaklarımı onunkilere daha sıkı dolayarak.

"Luke," diye yalvarıyor, en derine indiğimde başı geriye düşüyor.

Onun tatlı ağzını içime alıyorum. Sonunda gözlerimi kapatıyorum çünkü kapatmazsam *aşırı dozdan* öleceğim. Kirpiklerimiz birbirine dolanıyor.

Kalbim ağzımda. Acaba tadına bakabilir mi?

Şimdi kolunu boynuma doluyor. Parmaklarını ensemdaki saçlara geçiriyor. Ulumamı istiyor.

Aşağı uzanıp dizini tutuyorum. Belime doğru yönlendirip açımızı yeterince derinleştiriyorum.

Sonra kalçalarımı döndürdüm. Klitorisine vurmaya çalışıyorum.

Sanırım biliyorum, çünkü amcığı etrafımda kenetleniyor. Sadece bir kez.

Yavaşça. Neredeyse orada.

Ben de oradayım. Bir ipliğe tutunuyorum.

Gözlerinin içine bakıyorum. Sonra eğilip onu öpüyorum. Derinden. Güzel. Onu yukarı çeken türden bir öpücük -dilimi, dişlerimi kullandığımda hoşuna gittiğini biliyorum. Başımı biraz eğip üst dudağını kopardığımda.

Benimkini.

Hepsi bu kadar. Bu gece bu kadar dalgın olduktan sonra, birbiriyle yarışan pek çok fikri düşündükten sonra-

Benimkini.

Kalçalarımı tekrar döndürüyorum. Ağzımın içine doğru haykırıyor, dişleri benimkilere çarpıyor. Gözleri kapalı.

Tekrar yapıyorum. Omuriliğimin dibindeki kıvılcımlar tam bir patlamaya dönüşüyor.

O. Geliyor.

Aletimi bir mengene gibi sıkıyordu. Tüm vücudu kasılıyor. Bana tutunuyor, sanki tutunacak bir şeye ihtiyacı varmış gibi. Onu tutacak birine.

Kasılmaları arasında tekrar

itiyorum. Görüşüm karardı.

Ve sonra ben de kendime ait olduğunu bilmediğim bir kükremeye geliyorum.

Yüzümü boynuna gömüp, kendimi ona bırakıyorum. Taşaklarım sıkılaşıyor, sikim zonkluyor. Her yere boşalıyorum.

Ne kadar dağınık olduğunu unutmuşum-

"Kahretsin," diyorum, yüzüne bakmak için geri çekilerek. "İçine girebilir miyim diye sormadım. Özür dilerim."

"Sorun yok," diye nefes alıyor. Elleri sırtımda, beni ona doğru tutuyor. Beni içinde tutuyor. "İyi olacağız Luke."

Gözleri hâlâ kapalı. Alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmış. Sanki beni hissetmekten zevk alıyor.

Sanki beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi.

Bana hissettirdiği her şeyin yoğunluğuna karşı yüzümü buruşturuyorum.

Döllerim çoktan içinden sızıyor, çarşafları ıslatıyor. Seks ve ter kokusu kafamı dolduruyor.

Kalbim küt küt atıyor.

"Hâlâ çok farklı olduğumuzu mu düşünüyorsun?" diye soruyor alayla.

Ben de alay ediyorum. "Burada farklı olmadığımızı biliyorum. Yatakta. Ama bunun dışında..."

Nefesi kesiliyor. Bir duraklama. Sonra gözlerini açıyor ve şöyle diyor: "Senin hakkında en çok sevdiğim şeylerden birinin bu olduğunu hiç düşündün mü? Birlikte olduğum herkesten ne kadar farklı olduğunu?"

"Bunu mu demek istiyorsun?"

"Seviyorum." Uzanıp elini saçlarımin arasında gezdiriyor. "Senin dünyanı seviyorum. O kadar çok seviyorum ki bana daha fazlasını göstermeni istiyorum."

Tanrım, tırnakları kafa derime çok iyi geliyor.

En son ne zaman biri bana bu şekilde aşık oldu? Eğlence bir şeydir. Ama bu...

Doğru insanla, burası cennettir.

"Gerçekten daha fazlasını görmek istiyor musun?" diye sordum.

Gözlerinin etrafındaki deri tekrar kırışıyor.

"Seviyorum." Evet. Burada işim *bitti*.

Kırbaçlanma hakkında konuş. Bir saat önce, bu işin asla yürümeyeceğine dair çok gerçek bir korku besliyordum.

Ve şimdi buradayım, kesinlikle *olacaktı* gibi boynumu uzatıyorum.

Tanrı merhamet etsin.

Umut tohumları mı ekiyorum yoksa sadece yanlış kafanın onu yönlendirmesine izin veren aptal bir ahmak mı oluyorum bilmiyorum.

Her iki durumda da Gracie Jackson'a hayır demem.

"Pekâlâ," dedim. "O zaman seni bir randevuya çıkarayım. Sana en sevdiğim yerleri göstereyim. Çiftliği gezdireyim. Ama bir şartla."

Gülümsüyor ve yemin ederim kalbim bir dakikalığına duracak gibi oluyor. "O da ne?"
"Bu sefer geceyi sen geçir."
Gülümsemesi genişler. "Anlaştık. Ama sadece geceyi burada geçirirsen." "Hemen şimdi mi?" Şaşkınlıkla geri çekilerek söylüyorum.
Başını sallıyor. "Hemen şimdi."
"Vay canına. Bu gece bir sürü ilk var."
"Hey." Omuz silkiyor. Çok sevimli. "Belki de bu sevişme olayını tekrar denemek istiyorum."
"O kadar iyiydim, ha?"
"O kadar iyiydim."
Onu öperim.
Belki de umursamaz bir öpücüktür. Belki de değildir.
Ama bunu tekrar yapacağımdan eminim. Ve tekrar ve tekrar. Ta ki o beni terk edene, birbirimizi yakıp kül edene ya da küresel ısınma bu dünyadaki yaşamı sona erdirene kadar.
"Evet, iyiydin. Ondan daha iyiydin. En iyisi," diyorum.
Hiç yalancı olmadım. Bu gece de bir istisna değil.

OceanofPDF.com

Yirminci Bölüm

LUKE

"Lanet olsun Luke, ıslık mı çalıyorsun?"

The Pearl'ün mutfağında az önce tezgâhın üzerine bıraktığım karpuz kasasından başımı kaldırıp bakıyorum. Eli bana alnımda büyüyen bir penis varmış gibi bakıyor - derin bir şaşkınlık ve katıksız bir tiksintiyle.

Başparmaklarımı kemer halkalarımın üzerinden geçiriyorum ve gururla gülümsüyorum. Böyle yaparak tam bir göt gibi davranıyorum ama elimde değil.

"Elbette. Bu Shania Twain. Şarkıyı tanıdın mı?"

"Defol git," diyor, kavunları incelemek için yanıma yanaşarak. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorum bu arada."

"Şarkı 'You're Still the One'. Tam bir Shania uykusu ama muhtemelen benim favorim," diyorum. "Her neyse. Söylesene, bir Cumartesi öğleden sonrası ıslık çalarak gelmem ne anlama geliyor?"

Bana karanlık bir bakış fırlattı. "Lütfen. Ayrıntı yok. Kız kardeşimle her ne yapıyorsan detaylarını duymak istemiyorum."

Gracie'den bahsedilince nabzım atıyor. Göğsümde yükselen parlaklığın üzerinde yarım saniyeliğine bir gölge dolaşıyor. Hâlâ çözmemiz gereken çok şey var.

Ama dün gece harikaydı. Ve bu sabah-

Tanrım, daha da iyiydi. Evine vardığımız andan birkaç saat önce ayrıldığım ana kadar birkaç kez seviştik. Ayrıca yapılacaklar listesindeki altmış dokuz maddeyi de işaretledi. Küçük eğlenceli bir oyun oynadık.

Aletim acıyor ve çok yoruldum. Buna değer.

Bu akşam saat altıda çiftlikte olması gerekiyor. Karşı duvarda sıralanan alçak boyların üzerindeki saate bakıyorum. Sadece üç saat, yirmi dört dakika ve sekiz saniye kalmış.

"Biliyorsun, ben hiçbir zaman öpüşen ve anlatan biri olmadım," diyorum, ellerimi ceplerime sokmak için başparmaklarımı çözüyorum. Eli'nin kasadan bir karpuz çıkarıp kesme tahtasının üzerine koymasını izlerken kapı pervazına yaslanıp bir bileğimi diğerinin üzerine geçiriyorum. "Ama bilmeni isterim ki Gracie ve ben birlikte gerçekten iyi vakit geçiriyoruz. O benim her şeyim."

Eli devasa bir bıçak aldı ve yavaşça havluya sildi. Gözleri hep üzerimdeydi.

Hiçbir zaman kurnazlığıyla tanınmadı.

"Gracie özel biri. Bunu sadece onun kardeşi olduğum ve onunla gurur duyduğum için söylemiyorum. Doğru olduğu için söylüyorum. Evet, o başarılı. Ama aynı zamanda iyi bir insan. Bir bok vermiyor. Ve kendisi gibi iyi ve büyük yürekli birini hak ediyor."

Göz kırpıyorum. O nasıl-

Kahretsin, bana ihtiyacım olan ama nasıl isteyeceğimi bilmediğim tavsiyeleri veriyor.

Gracie'nin içeride sahip olduğu her şeye dikkat çekiyor. Yine de dışarıda olduğu tüm harika şeyleri de kabul ediyor.

Sadece derin şeylere odaklanıyorum. Onun da dediği gibi, gerçekten önemli olan şeylere.

"O adam olmaya çalışıyorum," diyorum.

Homurdanarak karpuzu ortadan ikiye ayırıyor. İçi parlak pembe ve mükemmel sulu. Tıpkı Gracie gibi.

Gözlerimi kırıştırıyorum, bu sabah elleri ve dizleri üzerinde, parmaklarımı arkadan içine sokarken önümde genişçe açılmış amının görüntüsünü silmeye çalışıyorum.

Elijah'ın mutfağındayken bu saçmalığı düşünemem. Bu saygısızlık olur.

Hala. Bu görüntü bir kalp atışı için daha kalıyor. Bırakılamayacak kadar tatlı.

"Ona iyi davranıyor musun?" diye soruyor, kavundan başını kaldırarak. "Birbirinizin kalbini kırmıyor musunuz? Çünkü aranızdaki bu küçük anlaşmadan farklı şeyler istediğinizi biliyorum."

Başımı salladım. "Üzerinde çalışıyoruz, evet. Niyetim konusunda ona karşı açık davrandım. Ona bir ilişki istediğimi söyledim ve o da bu konuda açık fikirli olacağını söyledi."

Kavunu dörde böler. Sonra sekize. "Öyle mi? Çünkü o da sana iyi davranmak zorunda. Ona da söyledim."

"Bana karşı çok iyiydi." Bana karanlık bir bakış fırlattı.

"Bir arkadaş olarak yani. Duygusal olarak. Onun isteklerine saygı duyarken aynı zamanda onu kazanmak için elimden geleni yapıyorum. Aslına bakarsanız, onu bu gece bir randevuya çıkaracağım."

"Oh?" E kaşlarını kaldırıyor. "Bunu kabul etti mi?"

"Elbette. Ona biraz çiftliği gezdireceğim. Sonra da onu Sullivan'da en sevdiğim yerlere götüreceğim."

Sullivan's Island benim eski uğrak yerim. Bu yılın başlarında çiftliğe taşınmadan önce, annemin evinin yanında küçük bir bungalovum vardı. Burası, inanılmaz plajları sayesinde yıllar içinde biraz daha turistik hale gelen sakin bir yer. Ancak adada bir şeyler atıştırmak ve bira içmek için hala gerçekten harika, yerel işletmelere ait yerler var.

"Lacy's BBQ?" diye soruyor.

Sırıyorum. "Evet. Beni oradan tanıyorlar. Eskiden onların barında yaşırdım."

"Lacy iyi bir insan. Bana sorarsan şehirdeki en iyi domuz etini yapıyor. Sonra ne olacak? Caddenin karşısındaki The Raven'da içki mi?"

"Tamamdır." Ellerimi birbirine sürttüm. "O tarafa gitmeyeli uzun zaman oldu. Dört gözle bekliyorum."

Eli bana mükemmel bir karpuz dilimi uzattı. Kendine de bir tane alır. Bir ısırık alır.

"Kahretsin, bu çok iyi," diyor.

Ben de bir ısırık alıyorum. Bir tane daha alırken kolumdan aşağı meyve suyu akıyor.

Mükemmel tatlı. Sert. En ufak kurtlu veya sulu değil.

Tadı güneş ve yaz gibi.

"Teşekkürler. Bu çeşidi Edisto'da bir adamdan buldum, ülkenin en iyisi olduğunu söylüyor."

"Bu konuda ona katılmak zorundayım." Eli elindeki yarısı yenmiş dilimin içinden birkaç çekirdek çıkarır. Gözlerini ona dikeyyor. Çarklar dönmeye başlıyor. "Bence bir çeşit karpuz gazpacho iyi bir fikir olabilir. Salatalık ve kırmızı biberle çok klasik bir hale getirin. Güzel bir kırmızı şarap sirkesi. Sarımsak her zaman bir şeyleri renklendirir... Karpuz kokteylinin çok bariz olduğunu düşünüyorum. Yetişkinler için buzlu şeker de olabilir."

Başımı salladım. "Bu fikri sevdim. Belki içine biraz gümüş tekila karıştırırım. Nane ve misket limonu da."

"Aynen öyle," diyor ve kulağının arkasından kalemi kapıp yakındaki bir panoya not alıyor. "Peki Gracie'ye çiftlikte ne göstereceksin? Bana daha fazla ırmık yapacağın değirmeni umarım? Bir sonraki partide benim de hakkım var."

"Biliyorum, biliyorum. Mısır bu yıl çok güzel yetişiyor. Ama evet. Çiftliği daha çok görmek istediğini söyledi, yani... gerçekten, sanırım beni bir traktörün üzerinde çıplak falan görmek istiyor," diye şaka yapıyorum.

Eli panosundan başını kaldırıp bakar. "Sana ayrıntı istemediğimi söylemiştim." "Özür dilerim," diyorum, ellerimi kaldırırken gülerek. "Özür dilerim. Sadece dürüst."

"Dürüst olmak gerekirse, Gracie'nin sizin... traktörünüzle bu kadar ilgilenmesine şaşırdım. O her zaman daha çok şehirli bir kız olmuştur."

O gölge yine göğsümün üzerinde hareket ediyor. Aşağı bakıyorum. Ayak bileklerimi çözüyorum, ayak parmağımı fayans zemine sürtüyorum.

"Her konuda açık fikirli olma konusunda iyi davranıyor," diyorum. "Ama evet. O kesinlikle bir şehir kızı. Bu benim için bir sorun değil, çünkü kasabaya bu kadar bağlı olmasını seviyorum. Kendine güzel bir hayat kurmuş, anlıyor musun? Ama hayatlarımızın hiç de birbirine benzemediğini düşünüyorum. Ben sadece sessizliği seven bir taşra çocuğuyum, o ise seksi-"

"Dostum, hadi ama."

"Olayların içinde olmayı seven *sofistike* bir kadın. Onun bu kadar başarılı ve hırslı olmasını seviyorum. Yalnız kaldığımızda Gracie ve ben bezelye ve havuç gibi iyi anlaşıyoruz. Yine de bu küçük balonun dışında var olmaya çalışmaktan endişeleniyorum..." Omuz silkiyorum. "Zor olabilir."

Eli'nin kaşları çatılır. Cevap vermeden önce bir dakika düşünüyor. "Günün sonunda, sadece hepinizin mutlu olmasını istiyorum," diyor. Kollarını. "Ne dediğinizi anlıyorum. İkiniz çok farklı hayatlar sürüyorsunuz. Ama Gracie'nin şehir merkezinde en az onun kadar ilgili erkekler tarafından defalarca incitildiğini gördüm. İnsanların aynı yerde yaşamaları ve aynı çevrelerde bulunmaları birlikte mutlu olacakları anlamına gelmez. Bence bu sadece sizin uzlaşmaya istekli olmanıza bağlı. Ortak bir zemin bulmaya. Eğer Gracie açık fikirli davranıyorsa ve siz de öyleyseniz, o zaman zaten yolu yarılamişsiniz demektir."

Yutkunuyorum. Nefes alıyorum. "Sadece onu geride tutacağımdan endişeleniyorum, anlıyor musun? Onu buradaki hayatından koparmak istemiyorum. Ne kadar çok şey olduğunu görüyorum."

onu aydınlatıyor. Ne kadar hırslı olduğunu görüyorum. Büyük planları var. Ve benim etrafta olmamın bu planları gerçekleştirme şansına yardımcı mı yoksa zarar mı vereceğini bilmiyorum."

"Buna o karar verecek, değil mi? Kız kardeşime patronluk taslama, bu onun saygısını kaybetmenin en kesin yoludur. Ve bunu kaybedersen, onu da kaybedersin. Bak." İç geçiriyor, ellerini arkasındaki paslanmaz çelik tezgâha koymak için kollarını açıyor. "İlk *takılmanızdan* kaç gün sonra seninle *çıkmayı* kabul etmiş olması bile bir şeyleri doğru yaptığına dair iyi bir işaret. Bu fikri tartışmak için bana geldiğinde, açık açık gardını aldığını söyledi. Ve iyi bir sebepten dolayı. Hayal kırıklığına uğradı. Bok gibi. Sola."

"O adamdan nefret ediyorum," diyorum, tansiyonum yükseliyor. "Eski sevgilisi. Başkasının kötülüğünü isteyen biri değilim. Ama onu çalı domuzuma yedirmeyi hiç hayal etmediğimi söyleyemem. Makine onu çiğner ve yüz küçük, kanlı parça halinde geri tükürürdü."

Eli dudaklarını abartılı bir şekilde bükerek ve başını sallıyor. Çok Silvio-Sopranos'tan.

"Çiftlik ceset saklamak için harika bir yer olurdu. Sadece söylüyorum." Sırıyorum. "Sadece söylüyorum."

"Gerçekten de. Gracie bu işe oldukça büyük güven sorunlarıyla geldi. Ama burada sana güveniyor. Bu da bir şeydir Luke. Bu işte gerçek bir şansınız olduğunu düşünmem için yeterli."

"Neye?"

Uzandı. Omzuma yumuşak bir yumruk indirdi, iyi bir yumruk.

"Gerçek olan, aptal."

Alay ediyorum. Gölge geri çekiliyor.

İşlerin nasıl şekilleneceğini söylemek için henüz çok erken. Ama Gracie ile gerçek bir şey istiyorum. Ona dokunmadan önce de istiyordum.

Şimdi ona dokunduğum için -şimdi onunla gerçek zaman geçirdiğim için, şimdi barlarda ve barbekülerde yapılan sıradan sohbetlerin ötesine geçen gerçek sohbetler yaptığımız için- onu o kadar çok istiyorum ki içim acıyor.

Ortak zemin.

Açık fikirli.

Güven.

Bunu yapabiliriz.

Bunu yapabilirim. Gracie benim dünyamı daha fazla görmek istiyorsa, ona elimden gelenin en iyisini yaparım. Bunu yaparken de biraz eğlenirim. Bunu takdir edecektir.

Ona iyi vakit geçirteceğim. Ona kim olduğumu ve nereye gitmeyi planladığımı göstereceğim. Ve eğer şansım yaver giderse, belki -sadece belki- o da benimle oraya gelmek ister.

OceanofPDF.com

Bölüm Yirmi Bir

GRACIE

Jane balodan sonraki sabah baş ağrısı ve hüznle uyandı.

Gri bir gündü, soğuk ve fırtınalıydı. Ama yürümeye ihtiyacı vardı. Yalnızlık içinde yaralarını sarmalıydı. Bu yüzden ağır bir palto ve sağlam botlar giydi ve dışarı çıktı.

Jane ancak yağmur çiselemeye başladığında kafasını kaldırdı. Ve işte o zaman onu gördü.

Max. Çamurlu bir çift binici çizmesi ve bir paltodan başka bir şey giymiyordu.

Boş bir araziden ona doğru geliyordu. Bakışları çelik gibiydi. Uzun, güçlü adımları kararlıydı.

Vücudu titremeye başladı. Max onun önünde durdu. Geniş omuzları buyurgan bir duruş sergiliyordu. Ama gözleri yumuşaktı.

"Dün gece odama gelmediniz," dedi. "Sana dokunmadan bir günden fazla duramadığım için seni almaya geldim. Gel bakalım."

Elini uzattı.

Adamın parmaklarına bakarken göğsüne keskin bir acı saplandı ve nefesini tuttu. Anlaşmaları devam edemezdi. Ona aşıktı. Ve bu aşk onu sadece geride tutabilirdi. Parlamento'da fırtına gibi esmek istiyordu. Dünyayı değiştirmek istiyordu.

Ve bunu yanında bu kadar sade ve açıkçası bu kadar tuhaf biri varken yapamazdı.

"Artık sizi ziyaret etmeyeceğim," diye başardı, boğazına bir şeyler düğümlenmişti. "Korkarım anlaşmamıza son vermek zorundayım. Ben sizin dünyanıza ait değilim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ama anlamıyorum. Sana hoş karşılandığını hissettirmedim mi? Her gece yatağıma davet edildiğin için kendini oraya ait hissetmiyor musun?"

Jane yutkunmaya çalıştı. Yutamadı.

"Bırak beni, Max," diye fısıldadı. "Sana yalvarıyorum. Hayallerinizi gerçekleştirmenize yardımcı olamam. Sen daha fazlasını hak ediyorsun-"

"Neyden sonra?" diye tersledi.

Onun gözlerini aradı, görüşü bulanıklaşmıştı. "Benden daha iyi."

Müzik setimin ses düğmesine avucumun içiyle vurarak sesi kestim.

O sahne ne kadar lezzetli ve endişeliyse, şu anda ön camımdan baktığım sahne de o kadar lezzetli.

Önümdeki çakıllı yoldan büyük yeşil bir traktör geçiyor. Traktörü süren kıllı, seksi, üstsüz bir çiftçi.

Luke elini kaldırıyor. Basit, sabit bir el sallama. Sanki Rodgers'ın Çiftliği'nde her cumartesi gecesi olan bir şeymiş gibi.

Sevdiğim kotlardan giyiyor. Bir çift tozlu bot. Arkası dönük bir beyzbol şapkası ve havacı güneş gözlükleri.

Gömlek yok. Sadece göğüs kasları ve pazuları ve bana bu traktörde çoğu zaman yarı çıplak dolaştığını söyleyen derin, eşit bir bronzluk.

Elimde değil. Bir kahkaha patlattım. Mutlu karıncalanmalar parmak uçlarım gibi yanlarımdan aşağı yukarı akıyor.

Kalçalarımın arasına bir ağırlık çöktü.

Camımı indirip başımı dışarı eğiyorum. Dizel kokusu havayı renklendiriyor.

"Zonklama nasıl?" Bağırıyorum.

Luke kucagını işaret ediyor. "Neden gelip öğrenmiyorsun?"

Kendini beğenmiş.

O kadar çok gülüyorum ki yüzüm kırılacak.

"Beni eve kadar takip et," diye bağırıyor. "Bir gezintiye çıkacağız."

Traktörü döndürüyor, hareketleri kolay, neredeyse sırık gibi. Direksiyonu çevirip traktörü eve doğru sürerken kollarındaki kaslar kasılıyor.

Biraz geriden takip ediyorum, traktörün devasa lastiklerinin kaldırdığı toz görüşümü kısmen engelliyor.

Luke arabayı evinin önüne çekti. Geçen sefer park ettiğim yere, evin diğer tarafındaki kamyonetinin yanına park ediyorum.

Ben arabamdan inip ona bakarken traktörün motoru derin bir *güm* güm güm sesiyle rölantide çalışıyor.

Bilekler direksiyonun üzerinde rahatça sallanıyor. O kalçalar koltuğa yaslanmış. Şapkasının altından kıvrılan saçlar.

Seksi beyzbol oyuncusu Luke'a tanık oldum.

Seksi erkek fahişesi Luke.

Seksi ağabeyinin en iyi arkadaşı Luke.

Ancak bu Luke'ların hiçbirisi seksi gömleksiz çiftçi Luke'un eline su dökemez.

Gülümsüyorum çünkü o seksi ve eğleniyor. Ama aynı zamanda çok açık bir şekilde kendi elementinde olduğu için. Adam bana gülümsüyor. Pasaklı ve mutlu.

Bana bir el uzattı. "Yukarı tırman."

Elini tutuyorum -sıcak, kuru, nasırlı- ve arka tekerleğin yanındaki küçük ayak dayama yerine basıyorum. Luke hâlâ gülümseyerek ellerini kalçalarımın koyuyor ve beni kucağına oturtuyor. Bacağıma beceriksizce diğer tarafa doğru sallıyorum.

Sonra Luke'un traktörüne bindim. Sikiinin üzerinde de.

Neyse ki sert görünmüyor, ancak şortumun arka dikişine baskı yaptığını kesinlikle hissedebiliyorum. Bu kadar büyük bir şeyi hissetmemek imkansız sanırım.

Saklamak yok.

Elleri şimdi belimin etrafında kıvrılmış. Başparmakları gömleğimin altından kayıyor ve çıplak sırtıma küçük, sert daireler çiziyor.

İyi hissettiriyor. Gerçekten güzel.

Luke boynuma kirli bir öpücük kondurdu. Tam atletimin üstüne.

"Hey, bebeğim."

Sıcağa rağmen titriyorum.

Bedenimi acı verici bir şekilde canlı hissettiren bir yolu var.

Ona bakmak için arkamı döndüm. Yüzlerimiz yakınlaştı. Güzel kokuyor. Fildişi sabunu, yeni duş almış kokusu.

Yine gülümsüyorum.

"Gerçekten gömleksiz gitmek zorunda mıydın?" Gözlerimi onun çıplak göğsünde gezdirerek söylüyorum.

"Evet," diye yanıtlıyor. "Traktörüne gömleksiz binmeyen bir çiftçi ne işe yarar ki?"

Motor burada çok gürültülü. Bağırarak zorunda kalıyoruz.

"Haklısın," diye takılıyorum.

Bir dakika bana baktı. Ben de ona baktım.

Aramızdaki hisler taşıyor. İçinde yüzüyorum. Kalbim çarpıyor. "Çok güzel görünüyorsun," diyor.

Benim

sözüm.

Bu çocuk.

Eğiliyorum. Dudaklarını öpüyorum. "Şu bahsettiğin traktör pornolarından birinden çıkmış gibi görünüyorsun. Onlar gerçekten var mı bu arada?"

Göğsünden derin, gürleyen bir kahkaha yükseliyor. "Bu soruyu daha sonra birlikte cevaplayacağız. Ama şimdi, bir gezintiye hazır mısın?"

"*Utanmaz.*"

Luke pelvisini yuvarlıyor, yükselirken beni aşağı bastırmak için **k a l ç a l a r ı m d a k i** ellerini kullanıyor. *Tam* orama vuruyor.

Ortamımda şimşekler çakıyor.

Nefesim kesiliyor.

"Bebeğim," diyor. "Sana ne kadar utanmaz olabileceğimi göstermemi ister misin?"

Kafamda bir görüntü belirdi. Arkamı dönüyorum. Luke'a sarılıyorum. Pantolonunun fermuarını açıyorum. Sertleşmişti, dimdik duruyordu. Onu şortumdaki boşluğa yönlendiriyorum. Tangamı kenara çekiyorum. Üzerine çöküyorum. Yavaşça. Biraz acıyor çünkü ben ağrıyorum ve o büyük.

Beni dolduruyor.

Daha ileri gidemeyeceğimi düşündüğüm anda beni itiyor.

"Ne düşündüğünü anlıyorum," diyor sırtarak. "Ama biliyorsun, eğer başlarsak, durmayız."

"Doğru," diye cevap veriyorum, gözlerim ağzında. "Önce tur. Sonra akşam yemeği. *Sonra* da traktör pornosu zulan."

"Sağlam bir Cumartesi gecesi. Buna kızgın değilim," diyor. "Beni önce nereye götürüyorsun?"

Dizinin yanındaki bir düğmeye uzanıyor. Motorun gürültüsü değişir.

"Göreceksin."

Luke kollarını iki yanıma uzatıp direksiyonu kavırıyor. Traktörü harekete geçirirken beni yerimde tutmak için kalçalarını kullanıyor. Sanki bunu binlerce kez yapmış gibi.

Muhtemelen vardır.

Sola doğru kıvrılıyor. Geniş bir tarlanın kenarından geçen kumlu bir patikayı takip ediyoruz. Düzgün sıralar halinde küçük ve yeşil bir şeyler ekilmiş.

Görünürde buruşmuş bir bitki ya da ot olmadığını fark ediyorum. Sadece solgun ve kumlu görünen toprak ve sağlam küçük bitkilerin kendileri.

Luke'un tarlalarını ilk gördüğümde hissettiğim o acıyı tekrar hissediyorum. Ama bu sefer acı daha tatlı. Beni eskisi gibi korkutmuyor.

Belki de kendimi buraya ait hissetmeme izin verdiğim içindir. Onunla birlikte.

Sanki tüm bu güzellikler kalp acısının habercisi değilmiş gibi. Ama onun yerine iyi bir şeyin.

Ne yeni bir fikir.

"Mısır," diye açıklıyor Luke, tarlayı işaret ederek. "Bu tarlada şimdiye kadar yediğin en lezzetli ırmığı yapan bir çeşit yetişiyor."

"Biliyorum," diyorum, beni duyabilmesi için başımı tekrar çevirerek. "Eli'de denedim."

"Ve?"

Sırıtiyorum. "Lezzetli."

Yan tarafımı sıkıyor.

Dizini sıkıyorum. Çok etkileyici. Etkileyici biri. Bektan bir durum onu zorladıktan sonra nasıl döndüğü -kariyerini bitiren sakatlıklar bunu yapar -Özel bir şey yaratmak için. Eşsiz.

Çok güzel.

Ağaçların arasından geçiyoruz. Güneş ışığı yaprakların ve dalların arasından süzölüyor. Suyun topraksı kokusu havayı dolduruyor.

Ağaçlar seyreliyor. Sağımızda geniş, düz bir nehir beliriyor. Yüzeyi akşam güneşinin keskin turuncu ve pembelerini yansıtan bir ayna. Uzun ahşap bir iskele suya doğru uzanıyor, ucunda bir platform var.

Su platforma yumuşak bir şekilde vuruyor ve onu görebilecek kadar hareket ettiriyor. Parlak yeşil çimen parçaları her iki kıyıyı da süslüyor. Yukarıda, gökyüzü muazzam. Berrak. Yaz ve gün batımıyla aydınlanmış.

Kasabadan sadece 20 mil uzaktayım. Ama kendimi bir dünya uzakta hissediyorum. Burada kendimi açık hissediyorum. Sanki derin nefes alabiliyorum.

Her şey sessiz, bozulmamış ve mükemmel. Carolina'nın en güzel yeri.

Luke'un teninin sıcaklığı atletimin içinden sızıyor. Beni biraz terletiyor. İyi bir ter.

Göğsümün içindeki sızı keskinleşiyor. Bu anda çok fazla istek var. Beni istediği sabit, emin yol - asla tahmin etmek ya da sormak zorunda değilim. Bu yerin, bu adamın ve onun hikâyesinin bir parçası olmak isteyişim.

Bunu seçmek istiyorum. *Bunu*. Seksi, fantezileri ve ilişkiyi de.

Luke'u seçmek istiyorum.

Tüm gereken bu mu? Korkuyu bir kenara bırakmak bilinçli bir karar, üzerinde kontrol sahibi olduğumuz, yapmaya *karar verebileceğimiz* ve sonra sadece... yapabileceğimiz bir şey midir?

Bu incinme, olduğum gibi kabul edilmeme korkusunun, eğer buna izin verirsem sonsuza kadar devam edeceğini düşünmeye başladım. Luke bunca zamandır mükemmelden başka bir şey değildi.

Sabırlı. Düşünceli. İletişimsel.

Bu duvarları o yıkamazsa, kimse yıkamaz. Benden başka kimse.

Ya korkmamayı seçersem? Korksam bile mi?

Ya bunu tekrar tekrar uygularsam? Bilinçli bir korkusuzluk mu?

Korkmak yerine bunu mu seçiyorsun?

Bir bakıma, bunu zaten yapıyordum. Dikkatli olmak varken kendime *cesur olmamı* söylüyorum.

Bunu alışkanlık haline getirmenin bir gücü olmalı.

Bu fikir özgürleştirici, tahrik edici ve evet, korkutucu. Ama yine de beynimde dolaşmasına izin veriyorum. Luke'a yaslanıyorum, akşam çökerken ve çiftlikte yolumuza devam ederken onun katı sıcaklığının benimkiyle birlikte çarpıştığını hissediyorum.

Bana akarsuları gösteriyor. Tarlaları. Eski görünümlü kırmızı bir ahır ve İç Savaş sırasında Birlik Ordusu'nun yaktığı eski bir çiftlik evinin kalıntıları. Üç yüz yıllık meşeler ve yakınlarda yaşayan bir balıkçıl ailesi.

Eve doğru geri dönüyoruz, ayrıldığımız tarafın tersinden yaklaşıyoruz. Ama sonra Luke küçük bir dönüş yaparak yan yola giriyor ve traktörü park ediyor. Hırıltılı bir sesle kapanıyor.

"Neredeyiz biz?" Ağaçların arasından bakarak soruyorum. "Göreceksin. İşte, bir saniye ayağa kalk."

Luke'un dediğini yapıyorum. Traktörden atlıyor -Leydi Jane'in, Max'in arsızca Woody adını verdiği atına binerken ve inerken ne kadar nefis görüldüğüne hayran olduğu aklıma geliyor- ve kollarını bana doğru uzatıyor.

Ona bakarken kalbim göğsümün içinde duracak gibi oluyor. İşte bu. Teni terden parlıyor. Omuzlarının yuvarlak yamaçları kocaman ve kaslı ve *bana* doğru *uzanıyor*.

Ellerimi kollarına koyuyorum -ah, göründükleri kadar iyi hissettiriyorlar- ve o da ellerini belime koyuyor. Beni yanındaki kumlu çimlerin üzerine bırakıyor. Başını ormana doğru sallamadan önce elleri vücudumda bir süre oyalanıyor.

"Hadi gel. Sana bir şey göstermek istiyorum."

OceanofPDF.com

Yirmi İkinci Bölüm

GRACIE

Luke parmaklarını benimkilere geçiriyor. Nabzı atıyor, cesurca. Ben de ona karşılık veriyorum.

Sıkı ve kuru bir tutuşu var.

Oh, evet. Evet, bu konuda cesur olabilirim.

Motor durduğuna göre, derin bir nefes çekiyorum içime. Buranın havası farklı. Daha taze. Daha temiz.

Luke beni bir patikadan nehir kenarındaki bir açıklığa götürüyor. Açıklığın ortasında, kıyının kenarında duran bir bina var. Bir çeşit ahıra benziyor.

İlk fark ettiğim şey ne kadar eski olduğu. Yaşlandıkça yıpranmış ve eğrilmiş ahşap çیتالardan inşa edilmiş. Küçük pencerelerdeki camlar akşam ışığında dalgalanıyor, anlayabildiğim kadarıyla elle üflenmiş. Eğimli çatısı biraz orantısız.

Ancak yaşı ve beraberinde getirdiği tuhaflıklar binaya neredeyse masalsı bir nitelik kazandırıyor. İki katlı, yaklaşık bir ev büyüklüğünde, dış tarafında kısmen nehre batmış büyük bir su çarkı var. Dalları yosun tutmuş devasa meşe ağaçları yapının diğer üç tarafını çevreliyor.

Binanın kesinlikle biraz bakıma ihtiyacı var. Ama her şeyde özel bir şeyler var. Patinası var. Bir tarih ve yer duygusu.

Burada bir hikaye var.

Luke'a bakıp yüzündeki ifadeyi gördüğümde bu düşüncem doğrulanıyor. Güneş gözlüklerini çıkarmış, kot pantolonunun ön cebine sokmuş ve elleri çıplak kalçalarının üzerinde. Gözleri yavaşça -sevgiyle- binanın üzerinde geziniyor.

İçlerindeki gurur gün gibi ortada.

"Çok güzel," diyorum. "Nedir bu?"

Luke bu gururu bana çeviriyor. Midem bulanıyor.

"Bu bir değirmen," diye yanıtlıyor Luke. "Buğday, mısır ve benzerlerinin öğütülüp un, irmik... gibi şeylere dönüştürüldüğü yer. İçindeki asıl taş değirmenin tarihi 1930'lara dayanıyor. Doksan yıla yakın bir süredir faaliyette. Görmek ister misiniz?"

Sırıyorum. "Tabii ki görmek istiyorum. Çok fazla irmik yerim. Hem de çok. *Çok* yerim. Ama nasıl yapıldıkları hakkında hiçbir fikrim yok. Ve seninki-Luke, senin irmiklerin şimdiye kadar yediklerimin en iyisiydi."

Luke sırtışıma karşılık veriyor ve bir an için uçabileceğimi hissediyorum. "Doğru yapılmış irmiği ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

Yapam

am.

Dur.

Sırıtarak.

"Ne?" diyor.

Dişlerimi alt dudağıma geçiriyorum. "Yaptığın her şeyde aşırı başarılı mısın?"

Omuz silkiyor. Gözleri o çok iyi bildiğim ukalalıkla parlıyor. "Doğru yapılmazsa yapmaya değmez," diyor.

Binanın kapısını açtı ve beni içeri buyur etti. "Önden buyur, Gracie kızım."

Değirmenin gölgeli iç kısmına adım attığımda kalbim çarpıyor. Hemen hem tatlı hem de tuzlu bir kokuyla karşılaşıyorum. Midem onaylarcasına homurdanıyor.

"Bu da *ne*?" İçime çekerek söylüyorum.

Eski ahşap zemin, ışıkları yakmak için hareket eden Luke'un çizmeli adımlarını boğuyor. "Bu mısır. Güzel kokuyor, değil mi?"

"Çok lezzetli." Elimi karnıma koydum. "O kadar lezzetli ki beni acıktırıyor."

Binanın etrafına bakıyorum. Yüksek, tonozlu bir tavanı ve fiçı tahtası duvarları olan büyük bir oda. Ahşaptan yapılmış ve taştan bir çark gibi görünen karmaşık görünümlü bir mekanizma mekana hakim.

"Burası değirmen. Sihrin gerçekleştiği yer." Luke odayı geçip değirmenin önünde duruyor. "Mülklere bakarken eski bir şey istediğimi biliyordum. Yapacağım irmik ne olursa olsun, onu eski yöntemle yapacaktım - taş öğütülmüş, buradaki iki büyük taşın arasında, anlıyor musun?"

Yuvarlak şekilli taşları işaret ediyor. "Taşla öğütölmüş irmik, büyük şirketlerin sattığı işlenmiş zırvalıklardan çok daha lezzetlidir. Daha zenginler. Daha lezzetlidir. Dokusu daha doyurucu ve daha tatmin edici. Sizin için de daha iyi. Bol miktarda lif ve protein içerir. Burada yaptığım irmikler yüz yıl önceki irmiklerle aynı şekilde yapılıyor."

Değirmene bakıyorum, tamamen hayranlık içinde. "Onlar yaşayan tarih."

"Aynen öyle," diyor Luke. "Mömkün olduğunca doğal olmalarını istedim. Koruyucu madde yok. Süslü püslü şeyler yok. Sadece eski usulle yapılmış iyi irmik."

Gözleriyle tanıştım. "Bir hikaye anlatan irmik."

"Evet!" Luke diyor ki. "Güney Carolina'daki tarihimizin büyük bir kısmı bölücü ve düpedüz berbat. Ama yemek - bilirsiniz, yemek yüzyıllar boyunca insanları bir araya getirdi. Tıpkı bugün olduğu gibi. Bir hikaye anlatıyor, evet. Ama aynı zamanda bir topluluk yaratır. İnsanları etkileşime sokar. Konuşurlar. Paylaşmalarını. Bu şu anda her zamankinden daha önemli."

Göğsümün içinde baloncuklar varmış gibi hissediyorum. Luke'u daha önce sadece bir kez bir şey hakkında bu kadar heyecanlı görmüştüm; tanıştığımız gün, bir şeyler yetiştirmeyi ne kadar çok sevdiğinden bahsetmişti.

Bu işe olan tutkusunda öyle bir samimiyet var ki, o kadar parlak ve o kadar *dürüst ki*, kendimi ona kaptırmadan edemiyorum.

Ona.

Ayrıca Holy City Roasters için belirlediğim hedeflerin onun Rodgers' Farms için belirlediği hedeflere çok benzediğini düşünmeden edemiyorum. Topluluk hakkında konuşmasına bayılıyorum. Etkileşim. Hikayeler.

Bu bok benim reçelim.

"Bunun gibi değirmenler her zaman toplanma yerleriydi," diye devam ediyor Luke, ayağını kaldırıp değirmenin kenarına dayayarak. "Her yerden çiftçiler öğütölüp un ve benzeri şeylere dönüştürölmek üzere tahıllarını getirirlerdi. Önce un olmadan ekmek yapamazsınız. Çoğu zaman değirmenler her şeyden önce inşa edilirdi -kiliseler, okullar- çünkü toplum için bu kadar önemliydiler. İnsanların yemek yemesi gerekir."

"İnsanlar hâlâ buraya geliyor mu?" Ben soruyorum.

Luke gözlerime bakıyor. "Uzun zamandır değil. Ama bunu değiştirmek istiyorum. Rodgers' Farms için büyük planlarım var. İrmiklerimden başlayarak. Charleston'ın son on yılda ne kadar yemek meraklısı bir şehre dönüştüğünü biliyorsun."

"Elbette," diyorum başımı sallayarak. "Eli'nin restoranı buna bir örnek. Buradaki insanlar iyi yemeğe değer veriyor."

"Doğru şekilde yapılan iyi yemeği takdir ediyorlar. Yaratıcı, benzersiz. Yerel kaynaklardan elde edilen malzemelerle yapılmış. Onu yapan insanların hikayesini anlatan yiyecekler."

"Onu *yetiştiren* insanlar, yani malzemeler," diyorum. "Sizin gibi insanlar."

Luke ayağını değirmenden kaldırıyor ve bir elini arka cebine sokuyor. Hareket ettikçe sırtındaki kaslar geriliyor.

"Benim umudum da bu zaten," diye yanıtlıyor. "Kendime bir isim yapmaya çalışıyorum. E'nin menüsünde zaten Rodgers' Farms ismi var."

"Bana gösterdi. Ne zaman ezmeden bahsetse, senden bahsediyor. "Rodgers' Farms Grits."

"Evet. Üretimi artırdığımda ve daha fazla restorana satış yapabildiğimde, daha fazla menüde yer alacağımı düşünüyorum. İnsanlar ismimi tanımaya başlayacak." Luke değirmene bakıyor. "İrmiklerimi paketleyip her yere satabileceğim bir noktaya gelmek istiyorum. Şehirdeki restoranlara, evet, ama aynı zamanda ülke çapındaki restoranlara da. Perakende olarak da satmak, böylece örneğin The Pearl'de benim irmiklerimi yiyen insanlar gidip bakkaldan da alabilirler. Sonunda burada, çiftlikte bir market açmak istiyorum. Yol kenarındaki eski ahır harika bir yer olur; ürünlerimi, irmiklerimi ve bölgedeki diğer çiftliklerden gelen ürünleri satarım. Belki müdavimlerim ve komşularımla birlikte aylık akşam yemekleri ya da brunchlar düzenlerim."

Kelebekler geri döndü. Karnımda. Göğsümde. Çoğunlukla çıplak olan bu adamı ve onun taştan öğütülmüş irmiklerinin etrafında bir topluluk inşa etmeye yönelik hırslı planını düşünürken boğazımda.

Planlarının bu kadar derin olduğunu bilmiyordum. Bu kadar düşünceli. Bu kadar vahşi.

Vahşilik, Luke bana böyle hissettiriyor. Çılgınca tapılan. Çılgınca tahrik oldum.

Çılgınca, delicesine ilham verici.

Yanında durmak için hareket ediyorum.

Dirsekler fırçalanıyor. "Luke," diye nefes alıyorum. "Yapmak zorundasın."

Uzanıp bir elini enseme dolaştırıyor. "Ne yapmak zorundasın?"

"Yapın. Hepsini. Perakende, restoran ve market. Bence bu harika bir fikir. Başka kimse bunu yapmıyor. Ve bölgede buna benzer bir şey yok - bir adam yerel olarak yetiştirilen mısırdan kendi irmiklerini öğütüyor ve her şeyin gerçekleştiği çiftlikte satıyor. Dediğiniz gibi, insanlar

Buradakiler iyi yemeği takdir ediyor. Yerel tedarikçileri takdir ediyor ve onları desteklemeyi seviyorlar. Bildiğiniz gibi ben topluluk oluşturmaktan yanayım ve burada bu konuda gerçek bir şansınız olduğunu düşünüyorum." Kollarımı kavuşturdum, fikirler çoktan süzülmeye başlamıştı. "Belki de şehir merkezindeki Marion Meydanı'ndaki Çiftçi Pazarı'nda bir stand açarak başlayabilirsiniz. Orası her zaman iyi bir kalabalık çeker. Orada adını duyurmaya başlarsın. Eğer gerçekten dikkat çekmek istiyorsan üstsüz gel."

Luke gülümser. "Çok gurur duymuyorum."

Ona yavaşça, kasıtlı olarak bakıyorum. Yukarı ve aşağı. Aşağı ve yukarı.

"Kendini adamış bir müşteri kitleniz olurdu, orası kesin. Yani evet. Belki burada kendi çiftçi pazarınızı kurma hedefiyle bir süre bunu yaparsınız. Haftada birkaç sabah açık olabilirsiniz. Sürekli personel çalıştırmak zorunda kalacağınız kadar çılgınca bir şey değil. Sadece insanlarla yüz yüze etkileşim kurmaya yetecek kadar - biraz elden satış yapın. Sanırım Holy City Roasters'da bu yüzden bu kadar sadık müşterilerim var. Hâlâ elimden geldiğince yüz yüze zaman geçirmeye çalışıyorum. İnsanlarla etkileşime girmeyi gerçekten seviyorum. Onları tanımayı."

"Doğru," diyor Luke. "Artık sizinle ve işletmenizle kişisel bir bağları olduğunu hissediyorlar. Sizi örneğın bir Starbucks'tan ayıran şey bu."

Başımı salladım. "Aynen öyle. Dükkânıma gelen insanları isimleriyle selamlıyorum. Bence böyle şeyler çok işe yarar. Ve bence bu işe gerçekten çok iyi olursun."

Luke boynumu sıkıyor. Kanımın biraz daha ısınmasını sağlıyor. "Vay canına, kızım, seni satmak kolay."

"Seni desteklemek o kadar da zor değil. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Yardım mı?" Kaşlarını kaldırır. "Bana yardım etmene gerek yok. Daha önce de söylediğim gibi, sadece biraz kafanı karıştırmak istedim. Zaten bana bir sürü iyi fikir verdin."

Dirseğimle yan tarafını dürtüyorum. Çıplak ten çıplak tene karşı. O kadar kalın ki. Katı.

Eğer dağları yerinden oynatabilecek biri varsa - bir toplanma ve rahatlık alanı yaratmak için dünyanın en iyi irmiklerinden tonlarca taşıyabilecek biri varsa - o da bu adamdır.

"Beynimi kurcalamaktan fazlasını yaptın," diye takılıyorum. Gözleri benimkileri arıyor. "Beni suçlayabilir misin?"

"Bırak sana yardım edeyim. Elimden ne gelirse. Ben buradayım Luke. Ciddiyim."

Hâlâ bana bakıyor. Teninin kokusu her yanımda. Aramızdaki hava umutlar, hayaller ve henüz verilmemiş kararlarla dolup taşıyor.

Karar ver.

Karar verme zamanı.

Yine de Luke'un bana ona olan aşkımın o kadar da karşılıksız olmadığını söylediği gün kararımı verdiğimi düşünmeye başladım.

Belki de neredeyse on yıl önce tanıştığımız gün yapmışımdır. Ne zaman olduğu belli değil. Nasıl olduğunu. Nerede olduğunu.

Önemli olan tek şey neden olduğudur. Ve işte tam burası -Luke'un sabrı, tutkusu- oldukça harika bir nedendir.

"Şaka mı yapıyorsun?" dedi sonunda. "Gracie, yardımını almaktan onur duyarım. Bu işlerde harika olduğunu biliyorum. Teşekkür ederim bebeğim. Bu çok cömert bir teklif."

Bir omzumu kaldırıyorum. "Bana verdiğin onca şeyden sonra mı? En azından bunu yapabilirim.

Rodgers'ın Çiftlikleri gerçek bir şansı hak ediyor ve biz de ona bir şans vereceğiz." "Üzerinde çalışıyorum."

Ama sadece üzerinde çalışmasını istemiyorum. Bunu gerçekleştirmesini istiyorum. Bunu gerçekleştirmek zorundayız.

Kendi işinizi açmak söz konusu olduğunda hiçbir şeyin garantisi yoktur. Ama içimden bir ses, şans verilirse Luke'un burayı gerçekten özel bir yere dönüştürebileceğini söylüyor.

"Bu çiftliğe ne kadar özen gösterdiğinizi ve düşündüğünüzü görüyorum," diyorum. "Onu seviyorsunuz. Ve bunun iyi bir nedeni var. Şu anki haliyle mükemmel. Ama bunu bir sonraki seviyeye taşırsan -Luke, bunun muhteşem olacağını şimdiden söyleyebilirim."

Yüz ifadesi yumuşuyor. "Dokunuşum o kadar güçlü, ha?" "Evet," diye cevap veriyorum kesin bir ifadeyle. "Ben bilirdim."

Luke yine boynumu sıkıyor. İnliyor. "Ne?" diye soruyorum.

"Beni öldürüyorsun. Bu gidişle yemeğe yetişemeyeceğiz. Ve seni daha önce beslemek istiyorum..." Gözleri kararır. "Hadi eve geri dönelim. Üzerime bir gömlek giyeyim."

Alay ediyorum. "Zorunda mısın?"

"Maalesef restoranlar Kenny Chesney şarkılarına göre çalışmıyor. Gömlek yoksa, ayakkabı yoksa servis de yok. En azından Güney Carolina'da."

"Yazık."

"Sana düzgün bir akşam yemeği ısmarlamadan önce seni hırpalamamı engelleyecekse hayır. Barbekü kulağa nasıl geliyor?"

Yirmi Üçüncü Bölüm

LUKE

"Şerefe," diyor Gracie, şişesini uzatarak. "Bütün domuz barbeküsü ve Bud Light'a. Buna kızgın değilim."

Şişemi onunkine vuruyorum ve önündeki kırmızı plastik sepete başımı sallıyorum. "Bundan emin misin? Sakın bana bunun yerine süslü püslü bir karides kokteyli ve beyaz bir Burgonya şarabı istemediğini söyleme."

Şaka yapıyorum. Ama içimde hala geçen gece olanlardan dolayı acı çeken küçük, acımasız bir yan var.

Bir parçam hala güvensiz hissediyor.

Ama Gracie gülüyor. Gamzeler oynamak için ortaya çıkıyor.

Süslü pantolonları unutuyorum. Onun yerine kendi pantolonumun biraz daha sıkılaştığını hissediyorum.

"Luke, hava çok sıcak ve eminim ilerleyen saatlerde oldukça yorucu aktiviteler yapacağız." Kaşlarını sallayarak piknik masasında aramızda yayılmış olan yemeği işaret ediyor. "Yani şu anda bundan daha iyisi olamaz."

Okyanus buradan çok uzakta değil. Nemli esintinin kokusunu alabiliyorum. "Çok mu sıcak? İçeride bir şey açılmış mı diye bakabilirim."

Birasından bir yudum alan Gracie başını sallar. "Bu mükemmel. Gün batımını bu şekilde yakalayacağız."

Sullivan's Island şehir merkezindeki Lacy's BBQ'nun arka verandasındayız. Tabii Middle Street'e "şehir merkezi" diyebilirsiniz. Daha çok iki tarafında restoranlar ve birkaç bar bulunan bir köy yoluna benziyor. Bir de benzin istasyonu eklerseniz, taşranın bu kısmında hareketli dediğimiz şey ortaya çıkar.

Ancak yüksek sezon olduğu için -turistler yakınlardaki büyük sahil evlerini kiralıyor- burası aslında hiç görmediğim kadar kalabalık. İşte bu yüzden

Gracie ve ben doksan derece sıcağa rağmen dışarıydık. Küçük, alçak tavanlı yemek salonunda oturacak yer kalmamıştı.

Ben biramı yudumlarken Gracie'nin de birasını yudumlamasını izliyorum. Bira buz gibi, Tanrı'ya şükür, ve her şeyiyle ferahlatıcı.

O da kendininkinin tadını çıkarıyor gibi görünüyor. Teni terden nemli, alacakaranlıkta parlıyor. Saçları alnına yapışmış. Atleti, giydiği dantelli siyah sütyeni görebilmem için yeterince düşük kesilmiş. Beğendiğim sütyen.

Kızım o kadar iyi görünüyor ki acıtıyor.

Ya da belki de onun benim kız arkadaşım olmadığı gerçeği -resmen değil, henüz değil- canımı yakıyor. Kadınlara karşı asla sahiplenici olmadım. Hiçbir zaman sahiplenme ihtiyacı hissetmedim.

Ama Gracie'de var ve onu korkutmadan bu konuda nasıl konuşacağımı bilmiyorum. Ben sadece...

Gracie o minicik şortu giyip gülümseyerek evime geldiğinden beri bütün gece diken üstündeydim.

Çiftliğim hakkındaki heyecanından bahsetmiyorum bile. Benim ırmıklarım. Planlarım. Şehirli bir kıza göre, yüz yıllık bir değirmen için çok hevesliydi.

Onu traktör turuna çıkarırken Rodgers'ın Çiftlikleri'ni yanı başımda canlandırdığını hayal etmedim desem yalan olur. Evimin saçağının altındaki yatağında uyurken. Tarlalarda yanımda yürürken. Kalçamda bebek, ayaklarının dibinde köpekler, bahsettiği o çiftçi pazarında ikimiz yan yana çalışıyoruz.

Böyle bir şeyi başarabileceğimizi düşünecek kadar deli miyim? Gracie, Rodgers'ın Çiftliği'ni dönüştürmeme yardım etmek istediğini söyledi. Hayır cevabını kabul etmedi.

Bunun da ötesinde, mülkle ilgili vizyonuma açıkça inanıyordu. Eğer o da buna inanıyorsa -benimle aynı sihri ve aynı potansiyeli görüyorsa- bu onun da burayı sevebileceği anlamına mı geliyor?

Eli, Grace ve benim gerçek bir şey için şansımız olduğunu söylerken bir şeyler mi söylüyordu?

Ben ona bakıyorum. Grace arkasına baktı. Birasının ağzını dudaklarına götürerek biraz utangaçça gülümsüyor.

"Ne?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. İlk iş havuzun derinliklerine dalarak randevumuzu mahvetmeyeceğim. Acemi değilim, randevularda iyiyimdir. Gracie beni görmek istedi.

ve ona göstereceğim.

"Yok bir şey," diyorum ve masanın ucundaki dağıtıcıdan bir avuç peçete alıp Gracie'ye uzatıyorum. "İşte. Bunlara ihtiyacın olacak."

Biramı yere bıraktım ve küçük yemek sepetimi kendime doğru çektim. Gracie ve ben aynı şeyi sipariş ettik: domuz etli sandviç, yanında lahana salatası ve kara lahana. İyi bir önlem için Bayan Lacy'nin peynirli makarnasından bir parça daha eklemiş olabilirim.

Sandviçimin üstündeki çöreği çıkarıp kenara koyuyorum. Sonra peçeteliğin yanındaki sos kutusuna uzanıyorum. En sevdiğim sosu almak için bakmama bile gerek yok. Sosun şeffaf plastik bir sıkma şişede olduğunu renginden anlayabiliyorum.

Domuz etini sosla ıslatarak şehre gidiyorum.

"Daha önce de barbekü yapmıştın," diyorum, sorudan çok bir gerçek olarak.

Gracie başını eğerek onaylıyor. "Annemin evinde yaptığımızı hatırlıyor musun? İlk tanıştığımız zamanı?"

Sanki seninle tanıştığım günü unutabilirmişim gibi.

"Elbette hatırlıyorum," diye huysuzca cevap verdim. "Ama yemek yerken yanımda değildin, sanırım Eli'ye mutfakta yardım ediyordum."

Tekrar başını sallıyor, bu sefer sepetime doğru. "Gerçekten ne yaptığını biliyor gibi görünüyorsun."

"Benden mükemmel domuz etli sandviçin sırrını söylememi mi istiyorsunuz?"

Gracie sırtarak omzunu kaldırıyor. Baş belası.

Şu anda o omuzdaki teri yalamak için neler vermezdim? İlk çocuğumu. Ruhumu. Taşaklarımdan biri. Ama sadece bir tane, böylece hala onunla o bebekleri yapma şansım olurdu.

"Eğer çok nazikseniz," diye yanıtlıyor.

"Nazik olduğumda bundan hoşlanmadığımı sanıyordum."

"Nazik olmanızdan hoşlanmadığımı hiç söylemedim." Gracie dirseklerini masanın üzerine yerleştirip karşılıklı elleriyle kavırıyor. "Sadece küfürlü konuşan bir dominant olmanı daha çok seviyorum."

Bir aile kurumundayken tam da istemediğim bir yerde kan hücumu.

"Benden not mu alıyorsun, bebeğim? Çünkü bu çok utanmazcaydı."

Birasını aldı ve şımarık, memnun bir yudum aldı. Sandviçimi işaret ediyor. "Göster bana."

"Tamam." Ellerimi birbirine sürttüm. Bir yandan da toplum içinde ahlaksızlıktan hapse atılmadan önce kendimi toparlamaya çalışıyorum. "Güzel, yağlı bir barbekü sandviçi severim. Üzerine sos dökülmüş ve kocaman bir kaşık lahana salatasıyla süslenmiş."

"Kulağa çok lezzetli geliyor."

"Öyle. Sosla başla. Bayan Lacy onlardan bir sürü yapar. Benim favorim sirke sosu." Turuncumsu sosu kutusundan çıkarıyorum. "Doğu Carolina tarzı bir sos. Gerçekten keskin ve baharatlı. Çok fazla acı değil. Sonra Alabama beyaz sosu var; mayonez ve sirke karışımı. Kırmızı sos Piedmont tarzıdır, ketçapla yapılır. Hardal görünümlü olan ise Güney Carolina tarzı, tabii ki hardalla yapılıyor."

Gracie kaşlarını kaldırıyor. "Soslar konusunda bilgilisin."

"Lütfen beni sosunla ilgili bir şaka yapmaya zorlama," diyorum. Yarı şaka. Yarı şaka.

"Şakayı sonraya sakla, duymak istiyorum" diyor. "Neden en çok Doğu Carolina'yı seviyorsun?"

"Çünkü en iyisi bu. Lahana salatasının zenginliğini güzelce keser ve ete daha derin bir lezzet verir. Al bakalım." Parmağımın ucuna biraz sıkıyorum. "Dene bakalım."

Uzattığım parmağıma baktı. Tekrar yukarı bakıyor, dişlerini alt dudağına gömdüğü o şeyi yapıyor.

Eğildi ve parmağımı ağzına aldı.

Dilini parmağımın ucunda dolaştırıyor. Ve sonra, hiç uyarmadan, emiyor. Dilini, dişlerini ve dudaklarını hızlı ve *sert* bir şekilde çekti. Gözleri hala benimkilere kilitli.

Sikim zıplıyor. Görüşüm kararıyor. E n d i ş e l e n i y o r u m , bir tane daha *Birdbox* anı.

"Mm," diyor, kayıtsızca geri çekilerek. "Bu güzelmiş. Sandviçimin üzerinde deneyeceğim."

Domuz etini sosla kaplamasını neredeyse öfkeyle izliyorum. "Sonra ne olacak?"

Boğazımı temizleyerek plastik çatalımı elime alıyorum. "Sonra hepsini lahana salatasıyla süslüyorum. Orada çok seviyorum. Domuz eti için ferahlatıcı bir kontrpuan. Aksi takdirde sandviğin sade olduğunu düşünüyorum. İşte bu noktada çok fazla

İnsanlar çekilmiş domuz sandviçinde yanlış yapıyorlar - yeterince kurcalamıyorlar. Eğer doğru yaparsanız, gelmiş geçmiş en lezzetli şey olabilir."

"Yani önce sos, sonra lahana salatası." Gracie domuz etinin üzerine birkaç çatal dolusu lahana salatası koyuyor. "Üzerine."

Sandviçimi iki elimle kaldırıyorum. O da aynısını yapıyor.

"Erotik yemek sesleri olmasın lütfen," diyorum. "Burada pamuk ipliğine bağlıyım."

"O kadar iyi mi?"

Başımı salladım. "Bu kadar iyi, Gracie kızım."

Aynı anda bir ısırık alıyoruz. *Evet, çok* güzel. Çörek ve domuz eti, sos ve lahana salatası, hepsi bir araya gelerek bu muhteşem lezzet bombasını yaratıyor. Lahana salatasının serinliği sosun sirkemsi sıcaklığını kesiyor ve bu da etin kendisine gerçekten harika, gerçekten tatmin edici bir ısırık veriyor.

Gracie çiğnerken başını sallamaya başlıyor. Yutkunuyor.

"Vay canına," diyor sandviçine bakarak. "Luke, bu çok saçma."

Bir ısırık daha almak için eğilmeden önce başını kaldırıp bana bakmıyor bile. Sonra bir tane daha.

Şuna bir bakın. Benim şehirli kızım sekiz dolarlık yemeği sanki yediği en iyi şeymiş gibi yiyor.

Bayıldım.

Pantolonuma çadır kurdurmasını sevmiyorum. Her zaman iştahlı kadınlara karşı bir şeyim olmuştur.

Sandviçinin yarısını bir dakikadan kısa bir sürede bitirdikten sonra, Gracie onu yere bırakır. Ellerini peçeteye sildi ve birasını aldı.

"Bakıyorsun." Gamzeler. Kırışık gözler. Her şey. "Yüzümde yine bok mu var?"

Benimle eve gel. Sonsuza kadar kal. Hayallerimizi birlikte gerçekleştirelim. Hazır başlamışken bebek de yaparız.

Bu çılgınca düşünceleri kafamdan silkeleyip yemeğimle meşgul oluyorum.

"Hayır. Yine de yüzünü yalamaktan çekinmem."

"Bu eğlenceliydi."

"Şimdi eğleniyor musun?" diye soruyorum. Dizimi masanın altından onunkine doğru itiyorum.

Geri itiyor. Birasından bir yudum daha alıyor. "Öyleyim. Son zamanlardaki en iyi randevumdu."

"Gerçekten mi? Taşaklarını terletirken barbekü ve bira içmek iyi bir randevu mu?" Alay ediyorum. "Daha yüksek standartlara sahip olmalısın."

Gracie hâlâ gülümsüyor ama şimdi gözleri düşünceli.

Yumuşak. "Luke, senin standart olabileceğini düşünmeye başlıyorum."

Kalbim küt küt atıyor. "Bunu sana traktör porno zulamı göstermemi istediğin için mi söylüyorsun? John Deere'in sikine ulaşmak için beni kullandığını biliyordum."

Gülüyor. Bana doğru eğilmesini sağlayan gerçek, gırtlaktan gelen bir kahkaha. Yüzü ilgi ve tahrikle aydınlandı. *Aydınlandı*. Işığı geri geldi ve her zamankinden daha parlak. Bana bakışı-

Yani, biz o çiftiz. Restorandaki herkesi aynı anda hem hüzünlendiren, hem kıskandıran hem de midelerini bulandıran bir çiftiz çünkü çok sevimliyiz.

Bana gördüğü en tatlı şeymişim gibi bakıyor. Herkese böyle bakılmalı. En azından bir kere.

Keşke-

Sadece sadece. Gracie'nin etrafında o kadar çok kelime var ki. Ona olan hislerimin etrafında.

Bana böyle bakması hoşuma gidiyor. Keşke bu hislerimden kurtulabilsem. Onu kaybediyordum gibi.

Beni ne kadar temin ederse etsin, gitmeyecek olan.

Keşke o da benimle aynı evrende yaşasaydı.

Belki de bilmiyorum. Çünkü onu benden üstün ve ayrı kılan şeyler aynı zamanda beni ona çekiyor. Onun hırsı. Zarıflığı. Zekası.

Bu bir işkence.

En güzel işkence. Bunun için ondan nefret etmek istiyorum.

Onun yerine başka bir peçete veriyorum.

"Teşekkürler," diyor parmaklarının arasından çekiştirerek. Bana bakıyor. "Ama ciddiym. Yaptığın her şey - birbirimizi tanıdığımız için mi, yoksa bunca zamandır gerçekten açık ve dürüst olduğumuz için mi, ya da gülünç derecede cömert, nazik ve harika olduğun için mi, bilmiyorum. Ama sen bana istediğimi verdin, hem de fazlasıyla Luke. Ben hiç..." Başını benden yana çevirip sallıyor. "Hiç kimse bana senin gibi hissettirmede."

yap. Aramızdaki bağ - beni sadece *ben* olduğum için istemen - *Tanrım*, çok yoğun."

Nabzım dakikada beş yüz atıyor. Beni terk mi edecek? Çekip gitmemi mi söyleyecek?

Yoksa Gracie Jackson da benim bunca zamandır yaptığım gibi kalbini ortaya koyacak mı?

"Elimde değil," diye cevap veriyorum. "Duygularımı kontrol altında tutmaya çalışıyorum-" "Ama bunu ben istedim. Yoğun."

Başımı sallıyorum. Nefes almaya cesaret edemiyorum. "Ve?"

Gözlerime bakıyor. "Ve istediğimi istemek -korkmamak- ve elde etmek? Luke, o kadar harikaydı ki sanki bir şeylerden kaçırıyormuşum gibi hissediyorum."

"Değilsin," diyorum. "Sadece istediğini elde ediyorsun. Bu neden bu kadar önemli? Neden sadece kendin olduğun için seilmeyi hak etmediğini düşünüyorsun?"

Gracie dudaklarını dişlerinin arasında yuvarlar. Bir vuruş geçer. Sonra bir tane daha.

"Hiç kimsenin kimsesi olmadım," diyor sonunda, birasına uzanırken. "Olmak istedim. Ama sürekli geride bırakıldım. Başkası için terk edildim. Bir süre sonra bende bir sorun olduğunu düşünmeye başladım. Sanki bir şeyler eksikmiş gibi. Sanki olduğum kişi yeterli değildi. Yeterince güzel ya da havalı değildim. Çok gürültülü, çok sessiz. Fazla sürtük. Yeterince maceracı değildim. Tüm bunların kulağa ne kadar saçma geldiğinin farkındayım ama aklımda, eğer daha çok çabalasaydım ve mükemmele biraz daha yakın olsaydım, o kişi olma şansım biraz daha artabilirdi."

Göğsümde bir bıçak saplandığını hissediyorum. "Seilmeyi o kadar çok istedin ki."

"Seilmeyi o kadar çok istedim ki," diyor. "Bu yüzden mükemmel olmaya çalıştım. Gerçekten çok uğraştım Luke."

"Ama."

"Ama düşündüğüm gibi olmadı. Kazanacak çok şeyim olduğunu düşünmüştüm. Ne kadar kaybedeceğime dair hiçbir fikrim yoktu."

"Kendini kaybettin," diyorum. Bir bıçak darbesi daha hissediyorum.

Gracie birasını dikkatlice masaya bırakıyor. Gözleri benimkilere kayıyor. "Ve sonra sen geldin. Listemde bana yardım edeceğine söz verdin. Bu konuda bana yardım ediyorsun tabii ki. Ama yol boyunca, kendime ait olmayan parçaları atarken kaybettiğim parçalarımı toparlayabildim. Kendimi bir şekilde yeniden bir araya getirdim. Ve o kişiden gerçekten hoşlanmış görünüyorsun. Benden. Beni mükemmel olarak sevmiyorsun. Sadece *beni* seviyorsun."

"Seni dağınık seviyorum. Seni gerçek seviyorum." Şimdi ya da asla. *Şimdi, şimdi, şimdi.* "Yapılacaklar listeni sevdim. Seni seviyorum, Gracie."

Ne kadar da korkaksın. Ben

sadece-

Sadece.

"Neden onunla kaldın?"

Sormak istediğim bir soru. "Kim?"

"Babamın teknesindeki adam. Eğer seks meh olsaydı."

"Oh. Nick. Şey." Gracie birasını bitirdi. "Bir kere seksin daha iyi olacağını düşünmüştüm. Daha çok abalarsam, onun mükemmel partneri olabilirsem, beni yeterince istemesini sağlayabilirsem sorunun ortadan kalkacağını düşünmem çok tipikti. Bu yüzden yapılacaklar listemin çoğunu ondan sakladım."

"Kendini ondan uzak tuttun."

Ama kendini benden uzak tutmadın.

Birasını bana doğru uzattı. Alay ediyor. "Evet. Yürümemesi çılgınca, değil mi?"

Biramı yudumlayıp bitiriyorum. Dikkatli olmalıyım, araba kullanacağım, o yüzden bu akőamki limitim iki bira. Yine de şu anda biraz sıvı cesareti kullanabilirim.

"Hâlâ bir şansımız olduğunu düşünüyor musun?" Soruyorum, bakışlarımı On

u. Dudakları ayrılıyor. Gözleri yine yumuşadı, tam sevdiğim gibi.

Cevabını beklerken kendimi kızgın kömürlerin üzerinde tırmıklanıyormuőum gibi hissediyorum. "Seviyorum," diyor.

"Gerçekten istiyorum, Luke."

"Neden?"

"ünkü." Daha fazla gamze. "The Spotted Wolf'taki o geceyi hatırlıyor musun?"

samimiyet hakkında konuőtuđumuzda? Hiç kimseyle tam anlamıyla samimi olmadığımı fark ettim çünkü onlara gerçekte kim olduğumu göstermekten çok korkuyordum. Ama sen bana sadece *olabileceğim* güvenli bir alan verdin. Mükemmel olmaya çalışmak yok. Boğulmak ya da saklanmak yok. Sana kim olduğum ve ne istediğim hakkındaki gerçeği gösterebilirim. Ve sen Luke, beni kollarını açarak karőılıyorsun. Beni görüyorsun, beni tanıyorsun ve kendimi daha önce hiç olmadığım kadar evimde hissetmemi sağlıyorsun."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Bana çok fazla kredi veriyorsun."

"Değilim," diye yanıtlıyor kolayca. "Buraya gelmek için kendi başıma çok çalıştım, evet. Ama sen hep yanımdaydın. Sen."

Benim. Başka kimse değil.

Partideki o takım elbiselilerin

hiçbiri. Geçmişindeki o adamların

hiçbiri. Ben.

"Peki ya sen?" Gracie soruyor. "Sence bir şansımız var mı?" Var mı?

Gracie ile birlikte olmak istiyorum. Gerçekten. Sonsuza kadar.

Belki de farklı dünyalardan geliyoruz. Belki de bu kelimeleri asla örtüştüremeyeceğiz. Belki de ne kadar sıkı tutunursam tutunayım parmaklarımın arasından kayıp gidecek.

Ama o bana bu şans sunarken değerlendirmesem, hayatımın geri kalanında pişman olacağımı biliyorum.

"Gidip bir içki daha alayım," diyorum. "Sanırım kadeh kaldırmamız gerekiyor Gracie kızım."

OceanofPDF.com

Yirmi Dördüncü Bölüm

GRACIE

O piknik masasında saatler geçirdik. Saçma sapan konuşarak. Her şeyden, hiçbir şeyden, ailelerimizden ve geçmişlerimizden konuşurduk.

Utangaç bir şekilde gelecek planlarımızdan bahsediyorduk. Birlikte.

Güneş batar. Kalabalık değişiyor. Luke tatlı olarak muzlu puding almak için içeri girer.

Caddenin karşısındaki başka bir bara gidiyoruz. Kartımı gizlice barmene vermeyi başardım, böylece bir içki alabilecektim.

Bu Luke'u çok kızdırıyor.

"Dük Max, Leydi Jane'in ona bir içki ısmarlamasına izin verir miydi?" diyor.

Biramı parmaklarının arasında rehin tutuyordu.

Tutmaya çalıştım. Ön kolunu uzatarak beni savuşturdu.

Onun yerine memnuniyetle onu kavradım.

Yaklaşıyor.

Neden o gömlek ve şapkayla bu kadar iyi görünüyor? Ben düz gladyatör sandaletler giyiyorum ve o benim üzerimde yükseliyor. Gömleği göğsündeki, kollarındaki kaslara karşı pürüzsüz duruyor. Sırtında.

Tam anlamıyla İrlanda pınarı gibi kokuyor. Temiz. Teni. Çocuk.

"Yapmazdı," diye cevap veriyorum. "Ama yine de yapardı. Görüyorsunuz, o ne isterse onu yapıyor. Ve Max bu yüzden ona tapıyor."

"Şimdi öyle mi?" Luke sonunda biramı bana uzatırken söylüyor. Parmaklarını benimkilere öyle kasıtlı bir şekilde sürüyor ki gülümsemeden edemiyorum. "Tıpkı benim sana taptığım gibi mi?"

Luke'a bakıyorum. Kalbim göğsümün içinde dalgalanıyor.

"Evet," diyorum usulca. Ve ciddiğim. "Romantizmi sevdiğimi biliyorsun. Bunun için eleştiri aldım. Birçoğu da okuyuculara romantik bir hava verdiği

gerçekçi olmayan beklentiler. Şu anda buna katılmıyorum ama bir an için beni düşündürdü. Demek istediğim, başarılı, yırtık pırtık ve kadın kahramana karşı gerçekten çok iyi olan bu adamlar hakkında okuyordum. Mükemmel değillerdi ama saçma bir şekilde düşünceliydiler. Saçma bir şekilde kendime güveniyordum. Ve gerçek hayatta birlikte olduğum adamlar-"

"Karşılaştırıldığında hayal kırıklığı yarattı mı?" Luke birasını yudumlarken şöyle diyor. "Evet. Kesinlikle. Ve belki de romantizmin benim için kötü olduğunu düşünmeye başladım.

Çünkü birlikte olduğum kişi hakkında kötü hissetmeme neden oluyordu. Onlar asla benimle boy ölçüşemezlerdi, anlıyor musun?"

Luke başını sallıyor. "Ne demek istediğini anlıyorum. Ama sorunun romantizm olduğunu sanmıyorum. Sorun sana doğru davranmayan gerçek hayattaki erkekler. Sana kendini kötü hissettirenler onlar. Okuduğun kitaplar değil."

Sadece ona bakabiliyorum.

Hiç şansım yoktu, değil mi?

Bir an için Luke'un gözlerine bakıyorum, göğsümde mutluluk çiçekleri açıyor. Dokunuyoruz. Romantizmden bahsediyoruz. Sadece konuşmakla kalmıyoruz, *anlıyor* da.

Beni anlıyor.

"Doğru," diyorum. "Evet. Kesinlikle."

"Bahse girerim böyle şeyler söyleyenler o bok kafalılardır - romantizm saçmalıktır çünkü standartlarınızı göklere çıkarır. Siktir et onları, Grace. Ömür boyu siktir et onları. Standartların yüksek olmalı. Doğru muamele görmeyi beklemelisin. Bu bazı erkekleri güvensiz hissettiriyorsa... Bu onların sorunu. Bana sorarsanız bu onlar hakkında çok şey söylüyor."

Başımı salladım. "*Evet*. Yani, bir Dük ya da milyarderle falan birlikte olmayı beklemiyorum. Mutlu olmak için helikopterlere, özel aşçılara ve malikanelere ihtiyacım yok. Sadece birinin bana aşk romanlarındaki kahramanların kadın kahramanlara hissettirdiği gibi hissettirmesini istiyorum. Sadece o yoğunlukta bir bağ istiyorum. Saygı ve hayranlık, anlıyor musunuz? *Bu* gerçekçi olmayan bir beklenti değil. Yanında kendiniz olabilecek kadar güvende hissettiren biri tarafından seilmeyi istemek."

Luke'un ifadesi değişir. Aynı anda hem yumuşak hem de sert. Aramızdaki havayı lezzetli bir gerilimle girdap haline getiriyor.

Zaten sıcak olan vücudum daha da sıcak yanıyor. O kadar ıslağım ki sadece iç çamaşırlarımı değil, şortumu da ıslattığımdan endişeleniyorum.

Hiç kimseden Luke'tan etkilendiğim kadar etkilenmemiştim. Bu tür bir sevdalanma olasılığının üniversitede sona erdiğini sanıyordum. Hayat başladığında

daha az romantik ve daha karmaşık hissediyorum, sanırım. Zor.

Pratik.

Yanılmışım.

"Seni böyle sevebilirim," diyor. Sesi sert.

Sevgiler.

Kelime girdaba kapılıyor. Etrafımızı sarar.

Luke'un gözleri benimkileri arıyor. Nemden biraz cam gibiler. Umut dolu. O kadar mavi ve o kadar hayranlık dolu ki beni şaşkına çeviriyor. Başka tarafa bakmamak için kendimi zor tutuyorum.

Söylediği her şeyin ağırlığı altında ezilmemek için. Sunduğu her şeyin.

Kendimi bakmaya zorluyorum. Ve sonra-

Sonra, içimde bir yükseliş. Kalbimi hoplatan ve gözlerimi diken diken eden büyük bir duygu dalgası.

Korkuyorum.

Çok korkuyorum.

Göz kırpıyorum. Nefes alıyorum.

Kendime korkmamayı seçmemi söyle.

Tekrar söylüyorum. Ve tekrar.

Gerçeği söylemek için yeterli cesareti toplayana kadar kafamın içinde tekrar ediyorum.

Sonunda konuştuğumda, kalbimin de ağzımdan çıkacağını hissediyorum. Çünkü kalbimi onun ayaklarının altına koyuyorum. Umutlar.

Ona bir şans veriyorum.

"Zaten yaptın," diyorum. "Bana bunun nasıl yapıldığını gösteriyorsun. Ben de seni böyle sevmek istiyorum Luke."

Kaşları bir araya geliyor. "Gerçekten

mi?" "Gerçekten," diyorum.

Burun delikleri açılıyor. Ve sonra yukarı uzanıyor. Elini yüzüme doğru kaydırıyor.

"Ah, bebeğim," diyor. Sesinde iyi bir ıstırap var. "Bebeğim, yine titriyorsun."

"İyi olacağım," diye cevap veriyorum.

Bunu söylemeye devam etmeliyim. Ona.

Kendime. "Bu çok güzel bir şey," diyor.

"Ne?"

"İnancın. Bir düşün Grace. Yaşadığın onca şeyden sonra bile aşka olan inancını kaybetmedin. Belki de bunun için romantizme teşekkür etmelisin.

Belki de Max ve Jane'in sonsuza dek mutlu olmaları sizi kendi aşkınız için umutlandırdı - bahsettiğiniz o büyük aşk. Ve bu çok güzel. Eğer bu beni gerçek bir aşk romanı hayranı yapmazsa, ne yapar bilmiyorum."

Aman Tanrım.

Eğer daha önce bu adama sıırsıklam aşık olmasaydım-

"Sanırım bunun için romantizme teşekkür etmeliyim. Ben-"
Yutkunuyorum. "Bu açığı hiç düşünmemiştim."

"Buraya gel," dedi. Yüzümü onunkine doğru yönlendiriyor.

Gözlerim kapanmadan önce gördüğüm son şey Luke'un başını eğmesi oluyor. Gözleri ağızımda. Dudakları dolgun, biraz ayrık.

O dudaklar benimkilerle buluştuğunda vücudum ışıkla doluyor. O ağızını açıyor ve ben de benimkini açıyorum, dudaklar birbirine dolanıyor, dili benimkini arıyor. Düşük bir inilti çıkarıyorum, beni çekerken, nefesimi alırken ve kontrolü ele geçirirken vücuduna doğru kıvrılıyorum. Tüyleri tenimi yakıyor.

Elimi beline doğru kaydırıyorum. Tişörtünün ipeksiliğinin altında hareket eden kasları hissediyorum. Ağırlık bacaklarımın arasında toplanıyor. Göğüslerimin uçlarında.

Birisi yanımdan geçerken "Bir oda bulun, hepiniz," diye mırıldanıyor.

Elimde değil. Çok güzel şeylerle doluyum. Luke'un ağızına doğru gülüyorum ve o da bana yarı kahkaha, yarı hırıltılı bir sesle karşılık veriyor.

Geri çekildi. Yüzümü tekrar arıyor.

"Güvenli kelime," diye mırıldanıyor, birasını barın üzerine bırakırken. "Ne?"

"İhtiyacın varsa kullan."

Duruyorum. Ona bakıyorum. Niyetinin farkındalığı tenimi ıslatırken kan sıçırıyor.

"Tamam."

Luke parmaklarını benimkilere geçiriyor. Beni bardan geçirip ön kapıdan çıkarmadan önce kendi biramı bırakacak kadar zamanım oluyor.

Gece sıcak ve karanlık. Etrafta hala restoranlardan dışarı taşan insanlar var. Güverte ve verandalarda takılıyorlar.

Kaldırımından sağa dönüyor. Yanındaki otoparka doğru yürürken barın ışıkları azalıyor. Sesler azalıyor.

El ele tutuşan başka bir çiftin yanından geçiyoruz.

"Ama Lacy'nin yerine park ettin," diyorum. "Geri-"

Luke kolumu çekiştiriyor. Otoparkta ilerliyoruz, ayak sesleri akılda ıttırıyor, ta ki binanın yanına gelene kadar. Burada her yer gölge ve çok sessiz.

Bu da ne böyle?

Ayın ışığı Luke'un gözlerine vuruyor. Midem bulanıyor.

O bakışı bilirim.

Elim hâlâ benim elimde, bedenimi çeviriyor ve beni binaya doğru bastırıyor. Tahta ıtalar sırtıma muşta gibi saplanıyor.

Anlamak içimi parçalıyor. İstemek de yle.

Tanrım, bu adam beni *tanıyor*. şu anda onunla sevişmek benim için hiç sorun olmazdı. Yumuşak ve tatlı. Bu da hikayemizin bu kısmına uyuyor.

Onun yerine Luke bana istediğim bir şeyi veriyor. Beni herkesin içinde, soru sormadan becermeye istekli çünkü bunun listemde olduğunu biliyor. O listenin benim için ne anlama geldiğini biliyor.

O listedeki şeylerin kendimden bir er birer kopardığım parçalar olduğunu biliyor.

Kendimi toparlamamı istiyor, çünkü o kişiden hoşlanıyor. Bütün ben.

Gerçek ben. Onun sevdiği. Acilen. Yoğun bir şekilde.

Bundan daha romantik bir şey var mı?

Amım zonkluyor.

Hala titriyorum.

Luke birleşen ellerimizi başımın üzerinden geçirip bedenime giriyor. Nefesini yüzümde hissedebiliyorum.

Diğer eliyle aşağı uzanıyor. Parmak uçlarını bacağımla kasıklarım arasındaki şortumun boşluğunda kaybolmadan önce kalamın iç kısmında gezdiriyor.

Tangamın yanından geçti.

Beni buluyor, parmak uçları uyarılmışlığımda gezinirken bir homurtu çıkartıyor. Kalçalarım hemen onun dokunuşuna doğru yuvarlanıyor. şimdiden çaresiz hissediyorum. Binlerce metre yükseklikteki bir uçurumun kenarındayım. Düşmek istiyorum.

Ona ihtiyaım var.

İnsanlar kaldırımda. Bu duvarın diğer tarafında, bir adımdan daha az mesafede. Herhangi biri sigara içmek için dışarı çıkıp bizi bulabilir.

Luke gözlerimle buluşuyor. Gözleri keskin. O kadar ateşli ve yakın ki başka tarafa, gökyüzüne bakmak zorunda kalıyorum.

"Hayır," diye tersliyor ve iki kalın parmağını içime sokuyor, hızlı ve sessiz bir şekilde, beni içimden çekiştiriyor. "Bu gerçekleşirken gözlerimin içine bakamazsan bunu yapmayacağız. Bana bak Gracie. Hemen şimdi. *Bana bak.*"

Sesinin otoriter gürlemesiyle bacaklarımın arasında yankılanan arzusun alkışıyla nefes nefese kalıyorum. Tanrım, ıslandım.

Acı verici, keskin bir şekilde tahrik oldum.

Bana söylediği gibi yapıyorum. Bakışlarını karşılıyorum.

"Korkuyor musun?" diye mırıldanıyor, orta parmağının ucunu amımın ön duvarına bastırıyor. Tam nereye-

"Tanrım, Luke, bu çok hoşuma gitti," diyorum gömleğini parmaklarımın arasına alarak.

Sevgili hayatım için tutunuyorum. "Tam olarak neyi sevdiğimi biliyorsun."

Başparmağıyla klitorisime vuruyor. Nefesim kesildi. Sırıttıyor.

"Dikkatimi veriyorum." Diğer elini başımın yanındaki dış cephe kaplamasına koyuyor, eğiliyor. Beni kafesliyor. "Seni tanıyorum, Gracie."

"Çok tatlısın," diye nefes alıyorum. "Beklentinin tatlı olduğu konusunda çok haklıydın."

Yine o yakışıklı sırıtış.

"Sana yapacağım şey hiç de tatlı değil." Daha da eğiliyor, dudakları kulağıma değiyor. "Çok fazla gelirse kelimeyi kullan."

Kalçalarımı tekrar yuvarlıyorum, sabırsızım. "Biliyorum."

Kalçalarını hafifçe eğerek ereksiyonunu karnıma bastırıyor.

Elim hala gömleğinin üzerinde, onu daha yakına çekiyorum. Kocaman omuzları ve temiz sabun kokusuyla üzerimde yükseliyor ve ona olan arzum sivilaşıyor.

"Korkuyorum," diye fısıldıyorum. "Ve bu hoşuma gidiyor."

Ne yaparsak yapalım, ona ne kadar sapıkça şeyler söylersem söyleyeyim, beni güvende hissettiriyor. *Hoş geldin* diyor. Sanki hiçbir çizgiyi aşmıyormuşum gibi çünkü aramızda hiçbir çizgi yok. Tamamen açık bir alan.

Parmakları şimdi gerçekten bacaklarımın arasında hareket ediyor. Klitorisimi yakalıyor, gözlerimi kapattırıyor. Beni daha yükseğe çıkarıyor. Beni daha yakına itiyor.

Uyarıda bulunmadan, onları uzaklaştırıyor.

"Ne oluyor lan?" Nefes nefese kaldım, gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Yapma, ben gelmek istiyorum Luke! Burada ölüyorum."

"Sikime boşalacaksın." Pantolonunun fermuarını açtı ve kendini dışarı çekti.

Hepsi vahşi, kendinden emin hareketler.

Kafasını kaldırıp şortumun düğmelerine uzandı. Onları iliklerinden söküyor ve iç çamaşırımla birlikte kalçalarımın altına itiyor.

"Çık onlardan," diye mırıldanıyor ağzıma karşı, dudaklarımın içini yalayarak.

Şortumun ve iç çamaşırımın ayaklarıma düşmesi için biraz kıpırdanıyorum. Söylediği gibi yapıyorum.

Be

n. Belden aşağım çıplak. Halkın içinde.

Havanın amıma ve kırıma değdiğini hissetmek keskin bir ses çıkarmamı sağlıyor.

Nefes al. Sol tarafa bakıyorum. Kaldırımda başka bir çift. Yirmi adım ötede, birbirlerini unutana kadar becermek üzere olan iki çaresiz, nefes nefese kalmış hayvanın varlığından habersizce yürüyorlar.

Luke'a dönüp bakıyorum. Gözleri yüzümde, bacağımla kavıyor ve kalçasının üzerinden geçirerek beni iyice açıyor. Bacaklarımın arasına yerleşiyor, aletini eline alıyor ve başıyla kıvrımlarımı dikkatlice-yavaşça ayırıyor. Klitorisime geldiğinde yavaşlıyor, orada kendi etrafında dönüyor. *Yavaşça*. Ön sperminin kaygan sıcaklığının beni daha da ıslattığını hissediyorum.

Orgazmım karnımda aşağıya doğru kıvrılıyor, bükülüyor, sıkışıyor. Her an serbest kalmaya hazır.

Acının sınırındayım.

"Luke," diye yalvarıyorum. Biraz fazla yüksek sesle.

Aynı anda eliyle ağzımı kapatıyor ve içime sokuyor.

Haykırdım. Boğuk ses beni daha da ateşlendiriyor. "Ol."

İt. "Sikmek." İt. "Sessiz ol." İt.

Bir saniye orada kalıyor, kabzasına kadar gömülüyor ve kalçalarını çeviriyor. Klitorisime vuruyor.

Düşüyorum.

O uçurumdan aşağı düşüyorum, orgazmım çözülürken Luke'a doğru savruluyorum. Hızlı ve acı verici. Keskin, keskin, *keskin* bir his. O hâlâ içime girmeye devam ederken kasılma üstüne kasılma. Arkamdaki duvarın tahta çiteleri sırtıma batıyor ama umurumda değil. Acıyı seviyorum.

Bu orgazm ısıyor. Dişler ve titreme aynı anda.

Ben de onu ısırdım. Luke'u. Ağzımı açtım ve dişlerimi avucunun nasırlı derisine batırdım.

Bir ses çıkarıyor. Boğuk bir hırıltı.

Ve sonra içimde nabızı atmaya başladı. Boşalıyor da, vücudunu benimkinin etrafında kıvırıyor. Aramızda bir yerde dölünün sıcak yapışkanlığını hissediyorum.

Luke başını omzuma koydu. Zor nefes alıyor. Elinin ağzımdan düşmesine izin veriyor.

Hâlâ nefesimi tutmakta zorlanıyorum. Çok yoğun. Yoğun ve harikaydı.

Tam olarak istediğim şey.

Tam olarak hayal ettiğim gibi.

Luke köprücük kemiğimi ısıtıyor. Ağzını omzumun üzerinden geçiriyor. Meme uçlarımı sert noktalara çeken uzun süreli, pasaklı öpücükler. Elimi saçlarına sokmaya çalışıyorum ama onun yerine şapkasını buluyorum. Orta parmağımı şapkasıyla kulağı arasında gezdiriyorum. Orada kıvrılan saçlarını okşuyorum.

Doğruldu, içimden çıkarken yüzümü izledi. Yavaşça.

Yüzünü buruşturarak kendini kot pantolonunun içine geri soktu. Eğilip şortumu ve iç çamaşırımı tutuyor, tekrar giyebilmesi için ayaklarımı kaldırmamı söylüyor.

Beni giydirirken kıpırdamadan duruyorum. Hareket etmeye çalışırsam bacaklarımın tutmayacağından korkuyorum.

Hala titriyorum.

Yapış yapış ve doygun

hissediyorum. Ele geçirilmiş.

Sahiplenilmiş. *Sahip olmuş* gibi

hissediyorum.

Ve şaşkın. Vücuduma hakim olamıyorum. Düşüncelerime.

Duygularıma. Şiddet için hazırlanmıştım.

Beni bu kadar bunaltacağına hazırlıklı değildim. Demek istediğim.

Az önce sikildim. Herkesin içinde. Bir barın dışında.

Kaba, yanlış ve *çok* ama *çok* iyiydi.

Luke şortumun üst düğmesini ilikliyor. Doğrulara geri döndüm.

Sözsüz bir şekilde tekrar elimi tutuyor ve beni sokağa doğru

g ö t ü r m e y e başlıyor.

Gürültülü ve sarhoş oldukları her hallerinden belli olan bir grup insan

kaldırıma yaklaşıyor. Luke'un döllerı bacağımdan aşağı sızıyor.

Yapamıyorum. Sakinleşemiyorum. Bunaldım.

Sıkıntımı anlayan Luke bir kolunu belime doluyor ve beni kendine yaslıyor. Beni destekliyor. Kaldırıma çıkıp, hafta sonu için şehre gelen bir çift turistmişiz gibi kalabalığa katılırken beni dik tutan tek şey onun kolu oluyor.

Sanki bir ara sokakta, meraklı gözlerden on adım ötede sevişen iki zebani değilmişiz gibi.

"Beğendin mi?" Luke mırıldanıyor.

Alay etmeyi başardım. "Beğendim mi? Luke, o kadar beğendim ki sanırım bir sigaraya falan ihtiyacım olabilir."

"Sigara mı içiyorsun?"

"Eğer yapsaydım beni yargılar mıydın?" "Hayır, bebeğim. Ben yargılamam."

Yapmıyor. Bu adama tapmamın beş yüz bin nedeninden biri.

Bacağıma baktım. Belirgin bir şey yok. Ama hissediyorum. "Ne oldu?" Luke soruyor.

"Peçeteye ihtiyacım var."

Adımlarını yavaşlatıyor. "Gömleğimi kullanmak ister misin?"

"Sorun değil," diyorum. "Gömlek sana çok yakışıyor, mahvetmek istemem. o."

"Sanırım annem torpido gözüme ıslak mendil koymuş."

Sokağa bakıyorum. Kalabalıktı. Aydınlık. Gürültülü.

Gökyüzüne bakıyorum. Yıldızları zar zor seçebiliyorum.

Okyanus iki blok ötede. Eminim orada yıldızları görebiliriz.

Ayrıca şu vücut sıvısı meselesini de halledebilirim.

"Onun yerine sahile gidelim."

OceanofPDF.com

Yirmi Beşinci Bölüm

GRACIE

Middle Street'in gürültüsü ve ışıkları, kum tepelerinin üzerinden sahile adım attığımız anda bize bir dünya uzakta hissi veriyor.

Sandaletlerimin kemerini çözüyorum. Luke botlarını ve çoraplarını çıkarıyor.

Sonra bana uzanıyor. Elini ensemde dolaştırıyor, beni koluyla gövdesi arasındaki sıcak, küçük oyukta tutuyor.

Bir panik çekimi.

Bu çok güzel bir his. Çok hızlı düşüyorum.

Ona çok fazla şey gösteriyorum. Eğer giderse- *Dur*.

Dur, dur, dur.

Bunların hepsi doğru. Ama ben bunun yerine iyi tarafını görmeyi seçiyorum. Cesur olmayı seçiyorum.

Bir kalp atışı için seçiyorum, sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. Ayaklarım güneşten hâlâ sıcak olan kuma batıyor, Luke uzun ve düzgün adımlarla yanımda istikrarlı bir şekilde ilerliyor.

Göğsümden bir ağırlığın kalkmaya başladığını hissediyorum. Hâlâ orada. Tamamen gitmedi.

Ama gece başladığında olduğu kadar ağır değil.

O öğleden sonra Pearl'ün dışında Luke'la karşılaştığım zamanki kadar ağır değildi.

Okyanusun gürültüsü yüksek. Gökyüzü muazzam ve yıldızlarla benekli. Rüzgâr burada daha güçlü, sudan tuz kokulu bir yoğunlukla geliyor.

Her yerim dolu ve ağrıyor. Bacaklarımın arası ve göğüs kafesim boyunca, atletimin tenimdeki tere yapıştığı yerler de yapış yapış.

Hepsini yıkamam lazım. Teri. Döl. Korkumu.

Suya adım atmam -hayatıma adım atmam- ve yeniden başlamam gerekiyor. Nasıl gideceğini bilmeden. Daha önce olduğu gibi yüzüme patlayıp patlamayacağını.

Ama yine de inançla gidiyorum.

Okyanusa doğru gidiyorum, Luke hâlâ yanımda. Başparmağını boynumun kenarında gezdiriyor. Gözlerimi kapatıp dokunuşunun verdiği hissin tadını çıkarıyorum.

Bu adamın bana dokunuşunu seviyorum. Sakin, düşünceli ve titiz. Her zaman bana ulaşıyor. Beni istiyor. Sanki beni her zaman kolunun erişebileceği bir yerde tutması gerekiyormuş gibi.

Sanki her zaman *yanımda*, benimle olmak istiyormuş gibi.

Sular çekildi. Geriye hafif eğimli geniş bir kumsal bırakıyor. Kum burada ıslak. Kum tepelerindeki kumdan daha serin ama yine de sıcak.

Omzumun üzerinden bakıyorum. Etrafta kimse yok, gecenin bu saatinde olmaz.

Suyun üzerinden geriye bakıyorum. Üç çeyrek ay, okyanusun yüzeyinde mavi-beyaz bir şerit halinde yansıyor. Karanlık bir ufka doğru daralıyor.

Okyanus yükselir ve alçalır. Yükselir ve alçalır. Sakince. Sabırla.

Beni bekliyor.

Luke'un elinden kurtulup atletimi başımın üzerine çekiyorum. "Vay canına," diyor Luke. "Gerçekten içeri mi giriyorsun?"

Ona bakmak için döndüm. "Gelmek zorunda değilsin."

"Gece tek başına yüzmene izin vereceğimi sanıyorsan delirmiş olmalısın," diyor kollarını kavuşturup gömleğinin eteğine uzanarak.

Şortumu çıkardım.

Luke'un suya girmesini beklemiyorum. Kaba olmaya çalıştığımın değil. Ama bir dakika yalnız kalmaya ihtiyacım olduğu için.

Bir dakikaya ihtiyacım var.

Su ılık. Ayak bileklerime vuruyor. İnciklerimin ortasına. Binlerce minik deniz kabuğunun ayak tabanlarıma baskı yaptığını hissediyorum. Özellikle sivri bir tanesine bastığımda irkiliyorum.

Aksi takdirde kum yumuşaktır.

Dizlerime kadar geldim. Sonra kalçalarıma.

"Gracie," diye sesleniyor Luke arkamdan. Beklemem için bir uyarı. Ben devam ediyorum.

Köpekbalıkları olabilir. Rip akıntıları. Kıskaçları hazır, ayak parmağını koparmaya hevesli yengeçler.

Ama ilerlemeye devam ediyorum. Okyanusun sesi düşüncelerimi ve bedenimi sakinleştiriyor. Sadece kalbimin atışı duyulacak kadar yüksek.

Durduğumda belime kadar gelmişim. Kollarımı göğsümde tutuyorum. Okyanusa bakıyorum. Gökyüzüne bakıyorum.

Sonra gözlerimi kapatıyorum, dizlerimi büküyorum ve suyun altına giriyorum.

Kafası ve her şeyi.

İlk düşündüğüm şey, umarım köpekbalığı yoktur, burası çok karanlık.

Ama sonra ikinci düşüncem *tamam*, *sorun* değil.

Bir dalga geçerken su vücuduma çarpıyor ve kaldırdığım korumaya çarptığını hayal ediyorum. Kendimi onu santim santim indirirken hayal ediyorum. Su üstten göğsüme doğru akıyor.

Nefes alamıyorum. *Nefes*

alamıyorum. Korkunç bir şey.

Cidden, köpekbalıkları olmasa iyi olur.

Ayağa fırlayıp kıyıya koşma dürtüsü beni ele geçiriyor. Ama buna direniyorum. Altında kalıyorum. Kollarımı açıyorum.

Bir saniyeliğine, sadece

süzülüyorum. Teslim

oluyorum.

Ve ne var biliyor musun? Bir köpekbalığı beni yemez. Gelgitler ya da akıntılar tarafından sürüklenmiyorum. Bu korkuları aştıktan sonra.

Huzurlu.

Sıcak.

Tamam.

Belki de bu, başından beri benim olana sahip çıkmamdır. Belki de sonunda hayatımı elimden almaya çalışan listelerden, *olması gerekenlerden* ve mükemmeliyetçilikten kendi hayatıma sahip çıkıyorum.

Belki de başından beri yapmam gereken bir şekilde sonunda kendimi gösteriyorum. Hem iyi seks yapabilirim, hem de iyi bir erkekle birlikte olabilirim.

Kendim olabilirim ve bunun için de sevilebilirim.

Göğsümde bir his hissediyorum. İyi bir ağlamadan sonra, en kötüsü geçtiğinde ve tekrar nefes alabildiğinizde hissettiğiniz türden.

Bir rahatlama, neredeyse. Kalbinizin üzerinde hoyratça koşan duygular gittiğinde gelen rahatlama. Arkalarında lastik izleri bırakarak.

İyileşmeye başlamış olan izler.

Sana söylemiştim, diyor içimden bir ses.

Karanlıkta adımı duyuyorum. *Gracie. Gracie, iyi misin?*

Yarım saniye daha yerde kalıyorum.

Seçimimi yapıyorum.

Ve sonra nefes nefese geri döndüm.

"Tanrım, Gracie, battığını sanmıştım!" Luke söylüyor. Arkamı dönüyorum, su belimin etrafında dönüyor.

İşte orada.

Sadece onu görmek bile beni dolduruyor. Kalçalarına kadar suyun içinde. Çıplak göğüslü, şapkasız. Saçları esintide uçuşuyor.

Elimde değil. Kollarımı boynuna dolayarak ona doğru hamle yapıyorum. Elleri yavaş ve yumuşak bir şekilde yanlarımda geziniyor, sanki yaralarımı kontrol ediyor.

"Ben iyiyim," diye nefes alıyorum.

Kollarını bana doladı. Beni kendine o kadar sıkı çekiyor ki beni sudan çıkarıyor.

"Beni korkuttun bebeğim," diye mırıldanıyor kulağıma.

Sen de beni korkutuyorsun. Ama yine de seni seveceğim.

OceanofPDF.com

Yirmi Altıncı Bölüm

GRACIE

Luke'un yatağında uyandım.

Var olan en büyük, en rahat yatak.

Bu nasıl ilk kez olabilir? Gözlerimi kırpıştırarak açarken düşünüyorum. Luke'a sonsuza dek aşık olmuşum gibi hissediyorum. Tüm hayatım boyunca. Nasıl oluyor da ilk kez onun yatağında uyanıyorum?

Yıllar oldu, değil mi? Benekli Kurt'ta gerçekler, aşk ve seks hakkında konuştuğumuz o geceden bu yana günler değil yıllar geçti.

Gülümsüyorum. Acıtacak kadar sert.

Dün gece olanları düşününce daha da zor geliyor.

Seni böyle sevebilirim, dedi.

Bir gecede nasıl bu kadar yol kat ettik? Tüm bunlar nasıl bu kadar çabuk oldu?

Belki de yıllardır böyle oluyordu ve ben bunu fark etmemiştim. Luke'un beni mutlu edebileceği fikrini düşünemeyecek kadar kendi pisliğime gömülmüştüm.

Bizi mutlu edeceğini düşündüğümüz şeylerin genellikle mutlu etmemesi ne tuhaf. Düşünmediğimiz şeyler - düşünmediğimiz *insanlar* - kalplerimizi uçururken.

Yanımdaki yatağa bakıyorum. Örtüler geriye itilmişti. Luke görünürde yok.

Akan suyu dinliyorum. Duş sesini, alt kattaki ağır ayak seslerini.

Sessizlikten başka bir şey yok.

Çok, çok sessiz. Şehir merkezinde yaşayamayacağın türden. Garip bir durum. Ama güzel.

Odanın karşı tarafındaki pencerelerden güneş ışığı süzülüyor.
Işık ateşli ama ince. Daha erken.

Otuzlu yaşlarınıza hoş geldiniz. Bütün gece sikişip içip gülmenize rağmen sabahın köründe uyandığınızda.

Geriniyorum, çıplaklığımda bir uyarılma nabzı hissediyorum.

Ağrım var. Her yerim. Yüzüm. Bunun sadece çok fazla gülümsemekten ve gülmekten kaynaklandığını hayal edebiliyorum. Bacaklarımın arası ve sırtımın yanları. Kalça kaslarım ağrıyor - evet, kesinlikle otuz bir yaşındayım - ve diz kırımlarım da öyle.

Bu her şeyi baştan yapmak istemediğim anlamına gelmiyor. Saat 12'de müteahhidimle bir toplantım var, 2:30'da da personelimle. Yapılacak milyonlarca iş ve ayarlanması gereken sonsuz sayıda ayrıntı var. Cevaplanacak e-postalar. Yapılacak aramalar.

Açılışa bir haftadan az bir süre kaldı, tabağım *dolu*.

Ama beni öldürse bile Luke'u programıma sıkıştırmanın bir yolunu bulacağım. Belki bu gece yine bende kalabilir. Muhtemelen geç bir akşam yemeği ya da en azından bir içki ayarlayabilirim.

Bir şeyler yaparız.

Bu arada, umarım bu sabah bir tur daha atacak vaktimiz olur.

"Ah," diyorum yataktan kalktığımda. Bacaklarım titriyor. Zayıf.

Bir şekilde iç çamaşırımı yerden almayı başardım. Luke'un tişörtüyle birlikte. Başımın üzerinden geçirirken derin bir nefes alıyorum.

Yumuşacık, yıpranmış kumaş onun gibi kokuyor.

Bir uyarılma daha. Banyoya doğru yürürken *ıslak olduğumu* fark ettim.

Luke'la hayat böyle mi olacak? Sürekli bir uyarılma ve sikiş sonrası yorgunluk halinde mi dolaşacağız?

Neredeyse çok fazla.

Neredeyse.

Banyoda makyajımı tazeledim ve aşağıya indim. Tezgâhın üzerinde pırıl pırıl yeni bir cezve ve fincan görünce gülümsüyorum. Sürahi, kokusundan yeni demlendiği anlaşılan kahve ile dolu.

Luke kahve içmez. Bunları -kahve makinesini, fincanı, buzdolabında bulduğum açılmamış yarım buçuk litreyi- sadece benim için almış olmalı.

Zaten dolu olan kalbim taşıyor.

Kupayı elime alıp Luke'u aramaya koyuluyorum. Hiçbir yerde bulamayınca dışarı çıktım. Belki bir şeyi kontrol etmeye gitmiştir. Ya da belki sırf yapabildiği için sabah erkenden çıplak traktör gezintisine çıkmıştır.

Sabah zaten sıcak. Nemli. Sessiz. Çimlere doğru ilerliyorum, çimler hala çiğle ıslak ve ayaklarımın altında yumuşacık. Sonra bir ses duyuyorum - bir sıçrama sesi - uzaklarda bir yerde.

Belki Luke dün bana gösterdiği iskelededir.

O tarafa doğru gidiyorum. Luke'un traktörünün aşındırdığına şüphe olmayan kumlu olukların arasındaki çim şeridinde kalmaya dikkat ediyorum. Kahvemi yavaşça yudumluyorum. Tadını çıkarıyorum.

Luke'un ilk çalışmasına göre oldukça iyi.

Rıhtım hatırladığımdan daha uzun. Şu anda pürüzsüz bir cam tabakası olan suyun üzerine kadar uzanıyor. İskelenin sonundaki platformun yakınında gördüğüm küçük dalgalanmalar dışında.

Nabzım atmaya başladı.

"Luke?" İskeleye doğru ilerlerken seslendim. "Sen misin?"

Ve sonra ortaya çıkıyor. Vaftizci Yahya gibi şişkin ve çıplak bir şekilde sudan çıkıyor.

Luke rıhtımın sonundaki metal merdivenin kollarını kavırıyor ve kendini yukarı kaldırıyor. Pazuları tam anlamıyla şişiyor. Kollarındaki damarlar patlıyor. Üzerinden su fışkırıyor.

O çıplak.

Amin

diyorum.

Amin.

Elini saçlarında gezdirirken vahşi görünüyor. Dağınık. Kocaman.

Kocaman, çıplak ve evinde. Sanki buraya aitmiş gibi. Nehir, meşeler ve gökyüzü kadar manzaranın bir parçası. Aleti bacaklarının arasında asılı, masum. Zararsız. Sanki bedenlerin, ruhların ve cinsel takıntıların yok edicisi değilmiş gibi.

Luke başını çeviriyor. Beni bakarken yakalayınca ağzının bir tarafı yukarı kalkıyor.

"Günaydın, Gracie kızım. Bacaklarımı esnetmem ve serinlemem gerekiyordu," diyor. "Bakıyorum kahveyi bulmuşsun. İyi mi?"

Birkaç atım boyunca ona bakıyorum, elimdeki kahve fincanı avuçlarımı yakıyor.

"Siktir git," dedim sonunda. Kalbim kulaklarımda patlıyor.

"Pardon?"

"Sen. Omuzların. O alet. Luke, *siktir git*."

Sırıttıyor. "Yatağın ters tarafından mı uyandın, bebeğim? Sorun değil. Kahvaltı seni daha iyi hissettirecek."

Dudağımı ısırđım. "Grits?"

"Sen," diye yanıtlıyor başını sallayarak. "Amcığın. İstedığım şey bu."

Bakmaya devam ediyorum. Kahvenin kadifemsi kokusu kafamı dolduruyor ve Luke ciğerlerimi, kalbimi ve tüm lanet varlığını dolduruyor.

"Sen de benim için aç mısın?" diyor.

Bir nefes veriyorum. Bir alay. *Tabii*

ya.

Cevap olarak, kendini eline alır. Kendini tembelce, iffetsizce çekiştiriyor.

Ve bir anda sertleşiyor.

Kukum sıcaklıkla dolup taşıyor. Meme uçlarım sıkılaşıyor.

Gözleri göğsüme kayıyor. Sütyen giymediğim için neler olduğunu tam olarak görebiliyor.

Ayaklarının dibindeki havluya uzanıp vücudunda gezdiriyor. Onunla saçlarını karıştırıyor.

Sonra onu omzunun üzerinden atıp bana doğru yürüdü.

Ayak sesleri ahşap üzerinde sessiz, çok yeni olduğu için hala parlak sarı.

Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

İçlerindeki şehvet sert ve sıcaktır.

İçimden bir titreme geçiyor. Neden hala onun tarafından bu kadar bunalılmış hissediyorum? Dün gece seçimimi yaptım. Cesur olmayı seçtim. Ortaya çıkmayı seçtim.

Şimdi buradayım. Titriyorum. İhtiyaç beni tekrar ve tekrar ve tekrar kesiyor.

Beni istemesinde bir vahşilik var. Aramızdaki bağda. Korkutucu ve tatlı, ve asla ama asla bitmesini istemiyorum.

Çünkü eğer olursa,
canın yanacak.

Luke önümde durdu. Temiz su ve temiz hava gibi kokuyor. Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve ağzımı yumuşak, yavaş bir öpücükle kapıyor.

"Ama kahve," diyorum, geri çekilerek. "Tadına bakmalıyım-"

"Nu-huh. Bu beni uzak tutamaz, tatlım. Tadın kendin gibi. Tam kıvamında."

Kalbim göğüs kemiğimin sınırlarına şiddetle çarpıyor. Diğer her şeyi, tüm diğer organlarımı, duygularımı ve korkularımı

yol.

Aşkın bunu yapması gerektiğine dair çılgınca bir düşüncem var - sizi kurtardığı aynı şiddetle sizi itmeli. Sizi doğru yöne itmeli. Gerekirse tekmeleyerek ve çılgılık atarak.

Aşk -gerçek aşk, romantizm kitaplarında okuduğum türden- önceki hayatlarınızda üst üste yığdığınız saçmalıkları bırakıp gerçeğe adım atmanızı sağlamalıdır.

Senin gerçeğin.

Kim olduğunuza ve ne istediğinize dair güzel, şiddetli, korkunç gerçek.

Sevgi bir hesap sorma çağrısıdır.

Luke'la birlikte olmak da bunu yaptı; beni hesap vermeye çağırdı.

Bunu yaptığına çok memnunum.

Minnettarlıkla dolup taşıyorum. Minnettarlık ve uyarılma.

Luke'un gözleri benimkileri arıyor. Başparmağıyla çeneme

dokunuyor. "İyi misin?" diye soruyor. Sesi boğuk.

"Sana bir şey vereyim," diye fısıldıyorum. Gözlerim aramızda dimdik duran sikine kayıyor. "Seni iyi hissettirmek istiyorum."

Bana hissettirdiğin kadar iyi.

Bir süre daha bana bakıyor. Gözlerindeki soruyu görüyorum. *Emin* misin?

Başımı sallıyorum.

Eminim.

Başka bir şey söylemeden Luke ağzımı öpüyor. Sertçe. Dudakları dudaklarımı çekiştirirken tüyleri tenime takılıyor. Çekiştiriyor, kızdırıyor ve sahipleniyor. Beni derinden öpüyor, dili ağzımı açmaya çalışıyor, burnu benimkini okşuyor. Bu öyle bir öpücük ki, aynı anda hem yükseliyor hem de düşünüyorum. Beni yukarı çekiyor. Beni altına çekiyor.

Almak. Kibarlığı düşünmeden. İhtiyacının, şiddetli ve ateşli, okşamayla yanmasına izin veriyor.

Çıplak karnı benimkine karşı sıcak. Aleti kasıklarına bastırıyor. Bir hırıltı çıkarıyor ve sonra biraz geri çekiyor.

"Dizlerinin üzerine çök," diye mırıldanarak kupayı elimden alıyor. Diğer elini dirseğime koydu.

Bana söylediği gibi yapıyorum ve önünde diz çöküyorum. Tahta çıtalar dizlerimi ısıtıyor.

Derim gerilmiş gibi hissediyorum. Bacaklarımın arasında ihtiyaç çanları çalıyor. Bana bardağı uzatıyor, ben de yanımdaki iskeleye koyuyorum.

Luke elini saçlarımın arasına sokuyor ve başımı yukarı kaldırmak için hafifçe çekiyor. Gözleriyle buluşuyorum.

Orada hürmet görüyorum.

Acı. Sevgi.

Aletini diğer eline alıyor. Yarım adım ileri atıyor. Başını dudaklarımla buluşacak şekilde aşağı indiriyor. Gözlerim hâlâ onunkilerde, ağzımı biraz daha açıyorum.

Kendini ağzıma doğru yönlendiriyor, yavaşça batıyor. Sessizce. Nefesi burnundan sıcak fışkırmalar halinde geliyor. Kalçalarını hareket ettiriyor, hafifçe itiyor, boğazımın arkasıyla buluştuğunda saçlarımı avuçlarının arasına alıyor. Tadı temiz, su gibi.

Teni sıcak ve pürüzsüz.

"Sonuna kadar gir, tatlım," diyor. "Dağınıklık yaratmakta ne kadar iyi olduğunu göster bana."

Öyleyim. Bu konuda iyiyimdir.

Çok büyük ve öğürme refleksim tehdit ediyor ama umurumda değil. Onu yutabildiğim kadar derine çekiyorum. Ona benim için ne kadar önemli olduğunu göstermeliyim.

Beni bu noktaya getirmek için yaptığı her şeyi ne kadar takdir ettiğimi bilmesini istiyorum.

Çenesindeki bir kas seğiriyor. Kaşları birbirine çarpıyor, teslimiyet arzusunun sert kenarlarını yumuşatıyor.

"Tatlım, sen-Tanrım, bunu doğru yap. Sadece *doğru*."

Ellerimi üzerine koydum. Avuçlarım karnının, kalçalarının ve kıcının geniş kasları üzerinde kayıyor. Geri çekilip bu sefer daha güçlü bir şekilde iterken oradaki kasların esnediğini hissediyorum. Derinlere inerken gözlerimi sulandırıyor.

Bir iniltiyle onu oraya götürüyorum, canını yakmamak için dudaklarımı dişlerimin üzerine kıvırıyorum.

"Hareket etmeni istiyorum," diyor ve saçlarımı çekerek başımın sallanmasını sağlıyor. Acıtıyor. Ve sıcak. "Yapabileceğini bildiğim gibi bu aleti emmeni izlemek istiyorum. *Hareket et*."

Ben yaparım. Başımı sallıyorum, onu dışarı çekiyorum, derinlere alıyorum. Tekrar tekrar yapıyorum, her seferinde biraz daha derine. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Sözleri müstehcen. Ama gözleri ibadet dolu.

İskele hafifçe sallanıyor. Onu hareket ettirenin biz olduğumuzu fark ettim. Ben.

Şimdi inliyor, her hamlemde kısa ve yoğun sesler çıkarıyor. Ellerim uyluklarına gidiyor.

Titriyorlar.

Onları sıkıyorum. *İyi misin?*

"Sakın durayım deme," diyor başımı yukarı aşağı, aşağı yukarı yönlendirerek. "Sana ne zaman durman gerektiğini söyleyen benim. Beni dinle. Sadece beni. Sadece beni. Sadece *beni*."

Bu sözlerden daha kaba olan tek şey, onları söylerkenki şiddetidir.

Nefes almakta zorlanırken midesi çöküyor. Başparmağı yine dudaklarımda.

"Gracie." Bu bir yalvarış. Kalçaları sarsılıyor. Bir çığlıkla ağzıma boşalıyor.

Yutkunuyorum. Saçlarımı tutuşu yumuşuyor ve beni izlerken saçlarımı nazikçe yüzümden uzaklaştırıyor. Kaşları bir araya geliyor ve ifadesini yumuşatıyor.

Kalçalarını daha yavaş pompalıyor. Hala daha yavaş.

İşi bittiğinde, Luke ağzımdan çıkarken kendini yönlendiriyor.

Başparmağıyla dudaklarımı siliyor. Bu jestin yumuşaklığı - bana bakma şekli - ne kadar dolu hissettiğimi -

Bunun bir kutsallığı var.

Seks. Görmenin.

Ani bir ağlama dürtüsüne kapıldım.

Ben de öyle yaptım. Gözlerimden yaşlar dökülüyor, şişman ve sıcak.

Luke'un yüz ifadesi panik ifadesine dönüşüyor. Elini uzatıp beni ayağa kaldırıyor ve gözyaşlarını siliyor.

"Seni incittim mi? Kahretsin, Grace, ben-"

Kollarımı boynuna doladım ve onu kucakladım. Daha önce hissettiğim aynı şiddetle onu yakınımda tutuyorum. Yüzümü boynuna gömüyorum.

Teni sıcak.

"Yaralı değil," diye mırıldanıyorum kulağına. "İyileşti. *İyileşiyor*. Doğru yönde ilerliyor."

Bir saniye tereddüt eder. Ne yapacağından pek emin değil.

Ama sonra kollarını belime doluyor ve beni de sıkıca sarıyor. Parmak uçları gömleğime girerken saçlarıma bir öpücük konduruyor. *Onun* gömleği.

"Sevindim," diyor usulca.

"Ben de öyle."

Luke şakağımı öpüyor. Bir nefes verdi.

Ona bakmak için geri çekiliyorum. Sabah güneşı irislerine vuruyor. Neredeyse yeşil görünüyorlardı.

Her zamankinden daha dağınık. Gözlerinin altında küçük mor lekeler var. O da benim kadar yorgun ve mutlu görünüyor.

"Benimle gel," dedim. "Açılışa."

"Holy City Roasters için mi? Elbette orada olacağım. Bunu kaçırmazdım, Gracie."

"Yani randevum olarak. Erkek arkadaşım olarak.

Gel." Luke bana baktı. Yarım kalp atışı.

Neden yine tereddüt ediyormuş gibi hissediyorum? İsteddiği bu değil miydi? Başından beri istediği bu değil miydi?

Ama sonra eğildi. Boynumu öpüyor. Ağzımı. Tam istediğim gibi çekiştiriyor beni. Nefes alıyorum, başım yana düşüyor.

"P e k â l â ," diyor boğazıma doğru. "Ama önce iyiliğinin karşılığını vereyim. Sana sahip olmama izin ver Grace. Hepinizi."

Sanki sorması gerekiyormuş gibi.

Başımı sallıyorum. *Evet, evet, evet*, ona söyledim.

Beni eve götürüp yatırıyor ve son dakikaya kadar gitmeme izin vermiyor.

OceanofPDF.com

Yirmi Yedinci Bölüm

LUKE

Gracie ve benim için önümüzdeki hafta boyunca alışmamız gereken bir rutin yok. İkimiz de çok meşgulüz. Bakmam gereken çiftlik, yapmam gereken araştırmalar, yarım düzine toplantı var - girişim sermayesi çalışanları, pazarlama ekipleri, sigorta acentem. Gracie Cumartesi günkü büyük açılış için hazırlık yapıyor.

Ama bir şekilde yürütebildiğimiz gerçeği beni yüreklendiriyor. Birbirimizi görmediğimiz sadece bir gün var.

Gerisini biz yaparız.

Gracie birkaç kez Wadmalaw'a gitti. Ben akşam yemeği hazırlarken mutfak masamdan e-postalarımı yanıtlıyor. Bir öğleden sonra bazı toplantıları tamamladıktan sonra öğle yemeği için onunla şehir merkezinde buluşuyorum. Başka bir gece onunla Holy City Roasters'da buluşuyorum. Evine doğru dolambaçlı bir yürüyüşe çıkıyoruz, orada kıyafetlerini yırtıyorum ve onu giriş holündeki masanın üzerinde beceriyorum çünkü ben bir hayvanım ve hayatım boyunca ellerimi ondan uzak tutamam.

O gece aynı zamanda nihayet listesindeki o anal maddeyi kontrol ettiğimiz gece. Gracie'nin bundan hoşlandığını söylemekten memnuniyet duyuyorum. Hem de çok, eğer çoklu orgazmları bir gösterge ise.

Olabildiğince birlikteyiz. Pijama partileri. Duşlar. Şafak öncesi oral seks maratonları.

Ve hala ona açım. Bütün gün. Her zaman. O yanımda olmadığında, bir parçam eksikmiş gibi hissediyorum. Sanki bir ciğerim, bir bacağı ya da başka bir şeyim eksikmiş gibi.

Bu bir hastalık.

Tam da istediğim şey. Sonunda Gracie'nin açlıktan öldüğünü söylerken ne demek istediğini anladım. Ben de onun hakkında böyle hissediyorum.

Garip ve harika. O kadar harika ki, dünyanın Gracie'ninkinden ne kadar farklı olduğunu gösteren o lanet Venn şemasını düşünmeyi bırakıyorum. Evet, hafta boyunca onun dünyasını pek göremiyorum. Birbirimizi yemekle meşgul olduğumuz için fazla sosyalleşemiyoruz. Ama bunu yürütüyoruz.

Wadmalaw ile şehir merkezi arasında gerçek bir orta y o l buluyoruz.
Zamanı geldiğinde

bazı sosyal ortak noktalar da bulacağız.

Çünkü bunu istiyorum. O kadar çok istiyorum ki, içim acıyor.

Belki de bebekler, çiftçi pazarları ve sonsuzluk hayalleri düşündüğüm kadar uzak değildir.

Hala.

Gracie'nin büyük açılışı için şehre giderken biraz gergin hissediyorum. Chicago'daki büyük lig günlerimden beri hissetmediğim bir gerginlik.

Ama onlar iyi sinirlerdi. Bunlar o kadar iyi hissettirmiyor.

Güzel bir yaz gecesi. Ravenel Köprüsü'nden geçerken gökyüzü ardına kadar açık. Annem ve Gwen'i sahildeki evlerinden aldım ve Charleston Limanı üzerinde güneşin batışını görebilmek için köprüden geçmekte ısrar ettiler.

Manzara güzel. Su ateş gibi parlıyor, ufuk kenarlarda mora dönüşen kırmızı ve pembelerden oluşan parlak bir gökkuşağına boyanmış.

Trisha çalışıyor. Sinirlerimi yatıştıracağını umuyorum. İçimde kötü bir his var-

"Demek sen ve Gracie," diyor annem dirseğiyle beni dürterek. "Bu gece bunu resmileştiriyorsunuz, ha?"

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Sıkışıyor. Bu gece saçımı ehlileştirmek için bir ürün kullandığımı unutmuşum, genelde artık bunu yapmıyorum.

Parmaklarımı çözüyorum. Şerit değiştir. Çıkış ileride.

"Sanırım öyle," diye cevap veriyorum. "Zaten bir süredir resmimiz." "Onu seviyoruz," diyor Gwen.

"Onu *seviyorum*," diye ekliyor annem, ellerini birbirine vurmada önce çırpıyor. "Yıllardır bir araya gelmenizi bekliyordum. Size baskı yapmak gibi bir niyetim yok-"

"Baskı yok," diyor Gwen.

"-Ama torunlarımın olmasını çok isterim. Keklerine senin kabaklarını koydu mu?"

Direksiyonu biraz fazla sert kırıyorum ve kamyonetim titriyor. "*Benim-ne?*" Anne ve Gwen bilmiş bir bakış paylaşırlar.

"Evet, öyle," diyor Gwen.

"Oh evet. Eminim onun ürünlerini çok seviyordur." Annem elini koluma koydu. "Bebeğim, seni sünnet ettirmemeye karar verdiğimiz için çok mutluyum.

."

Morrison Drive çıkış rampasından çıkarken, "*Lütfen* durun," diyorum. Güzel bir sohbeti penislere doğru yönlendirmeyi annemlere bırakın. "Benim ürünlerim ve Gracie'nin unlu mamulleri sizi ilgilendirmez. O benim kız arkadaşım, ona çok değer veriyorum ve bu geceki açılışın onun hayal ettiği her şey ve daha fazlası olmasını istiyorum. Bu da etrafta dolaşp sebze imalarınızla herkesi rahatsız edemeyeceğiniz anlamına geliyor, tamam mı?"

Annem ve Gwen sadece bana bakıyorlar. Göz kırıyorlar. İkisi de gülümsüyor.

Gwen, "Ona vurulmuş," diyor.

Annem başını sallar. "Tanrı kalbini korusun, aşık, değil mi?" "Evet, öyle."

"Hiçbir şey söylemeyeceğiz bebeğim," diyor annem, dudaklarının arasında bir fermuar hareketi yaparak.

"Ve en iyi şekilde davranacağız." Gwen başını sallar. "Eğer bu gece sen ve Gracie için önemliyse, bizim için de önemli. Biz sadece bunun bir parçası olduğumuz için mutluyuz."

Gracie, harika ve düşünceli bir insan olarak, kaotik haftasının ortasında bir şekilde annemi hatırlamayı başardı. Annemi aradı ve onu ve Gwen'i açılışa bizzat davet etti.

Şimdi benim görevim Gracie'nin bu kararından pişman olmamasını sağlamak.

"*Senin* adına mutluyuz," diyor annem. "Geçen gece çiftlikte Gracie'yle karşılaştığımızdan beri sende farklı bir şeyler olduğunu söyleyebilirim. Sen..."

"Daha çok gülümsemek."

"Gölmek."

"Mutlusun," diyor Gwen. "Sen her zaman nazık, yumuşak başlı bir ruha sahiptin Luke. Ama bunu gözlerinden anlayabiliyoruz evlat, düpedüz neşelisin."

Haklılar.

Haklı olduklarını biliyorum. Herkes değışiklik hakkında yorum yaptı. Pazartesi günü The Pearl'e teslimat yaptığımda Eli ilk iş olarak bunu fark etti. Araba yıkamacıdaki adam bile bana ne içtiğimi ve alıp alamayacağını sordu.

Morrison'dan sola dönüp derin bir nefes alıyorum. Bıaktım.

Aptalca davranıyorum. Bazı rastgele sınırların gecemi mahvetmesine izin veriyorum. Her şey yoluna girecek.

Gracie ve ben iyi olacağız.

OceanofPDF.com

Yirmi Sekizinci Bölüm

LUKE

Elimde çiçekler, annemler için kapıyı tutuyorum. Sonra arkalarından Holy City Roasters'a giriyorum.

Kalbim göğsümün içinde sıkışıyor. Bir an için nefes alamıyorum. "*Vay canına,*" diyor Gwen. "Şuraya bakar mısın?"

Annem başını arkaya eğmiş, tavandan sarkan yıldız şeklindeki cam kolyeleri hayranlıkla seyrediyor.

"Bu büyülü. Bunu kimin seveceğini biliyor musun?"

Gwen bir dakika düşünür. "Elena ve Stefan."

"Evet!" Annem haykırıyor. "Onları bu ışıkların altında yavaşça dans ederken göremiyor musun?"

"Damon gelip her şeyi mahvedene kadar."

"Damon'ın her şeyi mahvetmesine bayılıyorum."

Boştaki elimi ön cebime sokarken gülümsemeden edemiyorum. "Damon'dan nefret etme. *Vampir Günlükleri*'ndeki favori karakterlerimden biri."

Gwen sırtıyor. "O diziyi hep sevmişsindir."

"Vampirlere karşı bir şeyler hissettiğimi biliyorsun."

Erkenciyiz ama insanlar dükkânı doldurmaya başladı bile. Annem haklıydı, burası büyülü. Orijinal boyutunun en az iki katı büyüklüğünde, şık, seksi ve rahat bir yer. Kırk sekiz saat önce Gracie'nin, boyacılar yanlışlıkla açıkta kalması gereken tuğla duvarı boyadıkları için gözyaşları içinde etrafta koşuşturduğunu bilemezsiniz.

Açık, parlak beyazlar ve ahşap tonlarında yapılmış büyük bir alan. Yeni tezgâh binanın uzunluğu boyunca uzanıyor, yanındaki pasta kasası her türlü harika görünümlü ürünle dolu. Gracie'nin keklerini fark ettim.

ravent kreması olanları getirdi. Sanırım onları ana menüye koydu.

Göğsümde mutlu bir dürtü hissediyorum.

Odanın her tarafına yayılmış kokteyl masaları ve pencerelerin arkasında bir bar var. Beyaz şef ceketleri giymiş kadın ve erkekler mutfak kapısından içeri girip çıkıyor, bara dik duran bir tür büfe masasına benzeyen masaya yemekleri yerleştiriyor.

Bu bir başarı.

Daha açılış bile yapılmadı ama parti şimdiden büyük bir başarıya ulaştı. Çünkü tam Gracie'lik. Her yerde onu görüyorum. Korkak dekorda. Dizüstü bilgisayar seven müşterilerinin yayılabileceği kadar büyük kafe masalarında. Gördüğüm herkesin yüzündeki gülümsemede.

Detay. Gözden kaçan hiçbir şey yok. Yerinde olmayan ya da dokunulmayan bir şey yok. Hala nefes alamıyorum.

Kızımın o kadar gurur duyuyorum ki nefes alamıyorum.

Gwen kolunu benimkinin içinden geçirdi.

"O bir kaleci," diye fısıldıyor. "Bunun gitmesine izin verme."

"Bir içki alalım mı?" Annem barı işaret ederek soruyor.

Gracie'yi aramak için onları odanın diğer ucuna kadar takip ediyorum.

Onu tezgahın uzak tarafında buldum. Holy City Roasters önlüğü giyen birine talimatlar veriyordu.

Bölmek istemiyorum. Bu yüzden Gracie'nin bitirmesini beklerken annemlerle birlikte gecenin özel kokteylini yudumluyoruz.

İmza kokteylinin ne olduğunu tam olarak bilmiyorum, ama lezzetli olduğunu biliyorum - espresso ile aşılınmış bir burbon milk punch.

Gracie bitirdiğinde, hemen odanın etrafına bakıyor. Birini arıyor.

Beni bulduğunda bütün yüzü aydınlanıyor.

Üçümüzü sönük bir *selamla* karşılıyor ve geldikleri için annelere teşekkür ediyor. Zarif ve güzel bir kadın ve birkaç kalp atışı boyunca sadece ona bakabiliyorum, onun gibi birini hak etmek için bu hayatta ne gibi bir iyilik yaptığımı merak ediyorum.

Mavi pullu bir etek ve topuklu ayakkabı giyiyor. Göğüslerini harika gösteren ve gururlu, güçlü omuzlarını ortaya çıkaran bu daracık siyah atlet.

Annemin yaptığı bir kavun şakasına gülüyor.

Belki de onu hak etmiyorum.

Hareketlerini izlerken bunu düşünmeden edemiyorum.
Daha önce hiç kimsenin dünyada hareket etme şekli beni büyülememişti.
Ama işte buradayım. Çiçeklerim ve aptal saçlarımla bir aptal gibi duruyorum.

Parmaklarım şapkam için kaşınıyor.

Gracie yanıma geliyor ve parmaklarını kendi parmaklarıyla birleştirmek için uzanıyor.

"Onu bir dakikalığına çalmamın sakıncası var mı?" Bana baktı. "Size göstermek istediğim bir şey var."

"Devam edin," diyor annem, el sallayarak. "Tuvalette kaybolursanız fark etmeyiz."

"Birlikte."

"Aynı ahırda." *"Anne."*

"Özür dilerim, özür dilerim. Uslu durmaya çalışıyorum, sadece ikinizi bir arada görmek beni çok mutlu ediyor."

Gracie sırtıyor, hâlâ bana bakıyor. "Uzun zaman oldu, değil mi?" "Oh, bahse girerim hepsi geliyor-"

Gracie'yi annelerimden ve onların sapıkça şakalarından uzaklaştırarak, "Hoşça kalın," diyorum. "Bunun için üzgünüm. Şakaları bırakacaklarına söz verdiler ama-"

"Biliyorsun, umurumda değil," diye yanıtlıyor Gracie kolayca.

Çiçekleri uzattım. "Senin için. Annemin bahçesinden. Senin şakayık gibi bir kız olduğuna karar vermiştik."

"Ben şakayık seven bir kıyım. Onları çok severim. Çok güzeller." Onları boşdaki eline alıyor ve kokluyor. "Ve nefis kokuyorlar. Teşekkür ederim, tatlım."

Bana böyle demesine bayılıyorum.

Çiçekleri önlüklü bir kadına uzatıyor ve suya koymasını söylüyor. Sonra Gracie elimi çekiştirdi. "Hadi gel. Bütün hafta bu sırrı sakladım ve seninle paylaşmak için sabırsızlanıyorum."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Sır mı? Ne tür bir sır?" "Hoşuna gidecek bir sır."

Şimdi gözlerinde bir pırıltı var. Sanki heyecandan köpürüyor.

Gracie beni mutfak kapısına doğru götürüyor. Açık büfe masasının önünde durur. Kapıdan bir şef giriyor ve muhteşem yiyeceklerle dolu bir tepsi koyuyor.

masada kalan son kare boşluğa yerleştirin.

Her şey harika kokuyor.

Karides ve irmik gibi görünen şeylerle dolu bu küçük porselen kaşıkları gördüğümde nabzım hızla atıyor. Yanlarında, doğranmış domates ve kremi bir şeyle doldurulmuş ısırık büyüklüğünde kum kekleri var. Ve sonra bir çeşit çorbaya benzeyen bir şeyle dolu shot bardakları - yanlarındaki çadırli etikette *Kremalı Yaka ve Pastırmalı Gouda Grits* yazıyor.

Tüm yemeklerdeki irmikler zengin, toprak sarısının özel bir tonunda.

Hemen tanıdığım bir ton.

Masanın ortasında bir etiket daha var. Bu daha büyük ve kıvrımlı mavi bir hatla yazılmış. Onu elime alıyorum.

Rodgers' Farms'tan Luke Rodgers Tarafından Sağlanan İrmik ve Ürünler

Gracie'ye bakıyorum. Etikete bak. Yemeğe bakıyorum.

Sonra tekrar Gracie'ye bakıyorum.

Gülümsemesi o kadar büyük ki gözlerinin kenarları kırışıyor.

İçim daralıyor.

"Gracie." Sesimi alçak tutuyorum. "Ne yaptın sen?"

"Senin irmiklerinle irmik bar yaptım. Evet. Aslında irmiği Eli yaptı. Ama fikri ben buldum."

Göz kırpıyorum. Nabzım kulaklarımda o kadar yüksek sesle atıyor ki bayılacakmışım gibi hissediyorum.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Elimi sıktı. "Hiçbir şey söyleme. Malların kendi adına konuşacak."

Ona bakmak için başımı çevirdim. "Sapık kız."

Sana aşığım ve sanırım bu yüzden öleceğim.

"Annenizden öğrendiniz," diye cevap veriyor. Her zaman çok hızlı.

Onu öpmek için eğilerek, "Teşekkür ederim. Bu çok düşünceli bir davranış.

Çok da cömertsiniz. Hepiniz kendinizi aştınız."

"Rica ederim," diyor Gracie. "Bir isteğim var." "Ne istersen."

Bakışları kot pantolonumun önüne kayıyor. "Diğer malları sonra göster. Partiden sonra. Belki arkadaki ara sokakta-"

"Aman *Tanrım*. Ciddiyim, eğer gözümün önünde birbirinizi sikerken böyle şeyler söylemeyi kesmezseniz gidip trafikte oynayacağım. Biliyorum.

Birliktesiniz ama toplum içinde bu şekilde edepsizce konuşmak çok fazla." Eli masanın arkasında belirdi. Kollarını kavuşturdu. Bize ters ters bakıyor.

"Kız arkadaşını herkesin önünde sürekli mıncıklayan adamdan herkes," diye takılıyor Gracie. Gamzeleri her zamankinden daha çekici.

Elijah'a bakıyorum. "Bütün bunları sen mi yaptın? Benim irmiğimle mi?"

"Yaptım. Ama şimdi beni pişman ediyorsun," diye homurdanıyor. Grace'e başını sallıyor. "Rodgers'ın Çiftliği'nde yaptıklarınızı herkese duyurmayı umuyoruz. Bu gece burada bir sürü insan olacak. İrmikleriniz için büyük planlarınız olduğunu biliyoruz. Belki o insanlardan bazıları bu planları gerçekleştirmenize yardımcı olabilir."

Kalbim çarpıyor. Bir kere. İki kez. İçimde yükselen duygular boğazımı tıkıyor.

"Bunaldım," diye idare ediyorum.

Eli'nin ifadesi yumuşar. "Çok çalışıyorsun kardeşim. Gracie ve ben yaptığın işe gerçekten inanıyoruz. Bu gece bu irmiklerle dikkat çekmekte sorun yaşayacağını sanmıyorum."

"En büyük yatırımcım burada olacak," diyor Gracie. "Ve sonra Eli'nin The Pearl'ü finanse etmesine yardımcı olan restoran grubundan birkaç kişi. Mallarınızın tadına bakmalarını sağlayacağız."

"Grace," diyor Eli.

"Üzgünüm," diyor. Hiç de üzgün görünmüyor.

"Her neyse." Eli bana geri döndü. "Benimki gibi yerel olarak yetiştirilen, küçük ölçekli ürünler ve benzerleri için yaygara koparan tüm bu restoranlar varken, planınız mantıklı. Seninki gibi tahıllar için kullanılmayan büyük bir pazar var. Yatırımcıların bunu gerçekleştirmek için size sağdan soldan para vereceğine hiç şüphe yok."

Gracie'nin elini ölümüne kavradım. Başım dönüyor.

"Hepinize teşekkür ederim," dedim sonunda. "Kalbimin en derinlerinden. Bunu yapmak zorunda değildiniz."

Gracie başını omzuma yaslıyor. "Elbette sevdik." Eli elini uzatarak, "Seni seviyorum kardeşim," diyor.

Aldım, beni masanın öbür ucuna çekip sarılmasına izin verdim.

"Ama edepsiz konuşmalar konusunda ciddiylim," diyor kulağıma. "Kapalı kapılar ardında kalsın, duydun mu?"

Gözlerimin yaşlarla dolduğunu hissederek gülüyorum.

"Seni duyuyorum." Bu gece duyguların tavan yaptığı kesin.

Olivia dirseğimde beliriyor, Gracie ve benim üzerimde gezinirken gözleri parlıyor.

"Şu aşk kuşlarına bakın!" diyor ve her birimize sarılıyor. "Elijah bana bunu resmileştirdiğinizi söyledi."

Gracie başını çevirip bana gülümseyerek, "Öyle yaptık," diyor. "Muhtemelen Olivia'ya teşekkür etmeliyiz. Bizi bir araya getiren Dük Max ve Leydi Jane'di."

"Teşekkür ederim," diye geveledim. "Romantizm harikadır."

Olivia kaşlarını sallıyor. "Rica ederim. Ve öyle, değil mi?"

"*Dük ile Anlaşmamı* okudun mu?"

"Ben almadım. Ama her şey düşünüldüğünde, muhtemelen bir kopyasını almalıyım."

Olivia, "Evde üzerinde adınızın yazılı olduğu imzalı bir ciltsiz kitap aldım," diye yanıtlıyor. "Sizin adınıza çok sevindim. Tebrikler. İkinizin arasında bir kıvılcım olduğunu hep biliyordum, bütün bu olanları bir mil öteden gördüm."

Gracie dişlerini alt dudağına geçiriyor. "Demek bu yüzden birlikte olmamızın iyi bir fikir olduğunu düşündün."

"Evet." Olivia başını sallıyor. "Bunun çok uzun süre sıradan kalmayacağını biliyordum."

Herkesin -anne, Gwen, Olivia- Gracie'yle aramızdaki *şeyin* ciddi bir şeye dönüşeceğini bilmesi ne kadar komik. Aramızdaki bağın bu kadar açık olması hoşuma gitti.

Gracie omzunun üzerinden bakıyor. Ben de aynısını yapıyorum. Mekan gerçekten dolmaya başladı. Gürültülü olmaya başladı.

İnsanların ne kadar şık giyindiğini görünce midem biraz bulanıyor. İnsanlar bu sefer kot pantolon giymiş. Ama bu kesinlikle modaya uygun, sofistike bir kalabalık.

"Bize izin verirseniz, çekiliş kazananlarını açıklamadan önce bazı arkadaşlarıma merhaba demem gerekiyor." Gracie bana baktı. "Gelmek ister misin?"

Derin bir nefes daha alıyorum. Bu gece onlardan çok var.

Gracie'nin sadece arkadaşça davrandığını biliyorum. Beni kendi dünyasına dahil etmeye çalışıyor.

Ama bunun bir tür test olduğunu düşünmeden edemiyorum.

Daha önce başarısız olduğum bir test.

Bu düşünceyi bir kenara itmeye çalışıyorum. Aşırı duygusal davranıyorum. Aşırı hassas. Nasıl çekici olunacağını biliyorum. Arkadaşça davranabilirim.

Benden tek istediği bu. Ve kafamdaki Venn şemasındaki dairelerin seksten daha fazlası için örtüştüğünü biliyorum. Çok daha fazlası.

Kendimi buraya ait değilmişim gibi hissetmeye başladığımda bunu

hatırlamalıyım. "Çok isterim," diyorum.

Gracie beni Eli ve Olivia'dan uzaklaştırırken göğsümde hissettiğim endişeyi görmezden geliyorum.

OceanofPDF.com

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

LUKE

Gracie önümüzde duran yakışıklı çifti Charlie ve Elle olarak tanıtıyor.

"Elle şehirdeki en havalı giyim mağazasının sahibi," diyor Gracie. "Ayrıca en iyi giyinme ödülünü de o kazanıyor. Belli ki."

"Ve sen de en iyi kahve ödülünü kazandın," diyor Elle ve onu kucaklamak için kendine çekiyor. "Tebrikler dostum. Senin için çok heyecanlıyız."

"İşler nasıl?" Grace soruyor. "Heyecan verici demişken, *Vogue*'da mağazadan bahsedildiğini gördüm. Eminim bundan sonra trafikte güzel bir artış olmuştur."

Kafa derimin kenarlarından terler fişkırıyor.

"Satışlar yüzde yirmi arttı," diyor Charlie. "Online mağazayı açtığımızda da bu ivmeyi sürdürmeyi umuyoruz."

Ona bakıyorum. "Elle için mi çalışıyorsun?"

"Yapmıyorum," diyor gülümseyerek. "Sadece arada bir ona ücretsiz danışmanlık ve muhasebe işleri veriyorum."

"Charlie mütevazı davranıyor," diyor Grace. "Şehir merkezinde çok prestijli bir muhasebe firmasının ortağı."

Elle ona sırtıyor. "Ve sayılarla arası tam bir dahi. O olmasaydı mağazanın şu anda olduğu yerde olması mümkün değildi."

Şimdi gerçekten terliyorum.

Terliyorum ve biraz midem bulanıyor. Sanki bir rollercoaster'ın tepesindeymişim ve şimdi dik, dik bir tepeden aşağıya iniyormuşum gibi.

Charlie ve Elle iyi görünümlü bir çift. Birbirlerine açıkça saygı duyuyorlar. Birbirlerine tapıyorlar.

Tüm bunları anlatabilirim. Şey. Gracie en azından yakışıklılık kısmını anlayabilir.

Vogue olayı bile beni bu kadar şaşırtmadı.

Ama Charlie'nin Elle'e böylesine önemli bir hizmet sunabilmesi - diplomalarını, bağlantılarını ve parasını Elle'in hayallerini gerçekleştirmesine yardımcı olmak için kullanması - beni çok etkiliyor.

Gracie'ye asla böyle bir yardım sağlayamazdım. Bu tür bir bilgi birikimi.

Aslında, bana teklif eden oydu.

Ki bunu takdir ediyorum. Hem de çok. Ancak bu cömertliğe hiçbir zaman karşılık veremeyeceğimi fark etmek beni bir ton tuğla gibi çarptı. Anlamlı bir şekilde değil.

Ben sayı adamı değilim. Ben ırmık adamıyım.

Ya Gracie benim yerime Charlie gibi biriyle birlikte olsaydı? Ne kadar ilerlemiş olurdu? Yanında böyle biri varken ne kadar hızlı ilerleyebilirdi?

Onun işine ve hayallerini gerçekleştirme işine anlamlı ve etkili bir şekilde dahil olabilecek biri?

Düşüncelerim dönüyor. Duygularım çok geride değil.

Gracie'nin yaşadığı bu dünya, içindeki insanlar, her şey tam bir akıl tutulması. Belki de gerçekten söyleyecek ya da katkıda bulunacak hiçbir şeyi olmayan aptal bir sporcuyum.

"Hey." Gracie elimi sıktı. "Burbon kokteyli seni etkiledi mi?"

Göz kırpıyorum. Onun gözleriyle karşılaştığımda düşüncelerim bir anlığına duraksıyor. Naziktiler.

Bundan daha fazlası. Tapıyorlar.

Muhasebeyi bilmiyorsan ne olmuş? Onu tanıyorsun. İhtiyacı olan şey bu. Ona onun için tapan birine.

Tek istediği bu. Seni

istiyor.

Mide bulantım geri çekiliyor. Kontrol yine bende. İsa'ya şükürler olsun.

Gülümsemeyi başarıyorum. "Ben iyiyim. Sanırım hâlâ ırmık barınızdan biraz etkilenmiş durumdayım."

Gracie tekrar Elle ve Charlie'ye döner. "Hepiniz yemeği gördünüz mü? Eli, Luke'un çiftliğindeki ürünleri ve ırmığı kullanarak yaptı. Wadmalaw'da otuz dönümlük muhteşem bir arazisi var..."

Rodgers'ın Çiftliklerine gerçekten ilgi duyduklarını ifade ettiklerinde sinirler biraz daha geriliyor ve Elle peynirli ezmenin kriptoniti olduğunu söylediğinde gülüyor.

Gördün mü? Kafamın içinden bir ses diyor ki. O kadar da farklı değilmiş.

Mezunlar partisinde yaptığım gibi bu konuda da çıldırmamaya kararlıyım. Gracie ve ben çok yol kat ettik. Sahip olduğumuz şey çok iyi.

Odada ilerlerken kendimi toparlamayı başarıyorum. Ama Gracie'nin tanıştığımız her iyi giyimli ahmakla birlikte olduğunu düşünmeden edemiyorum. Gerçekten birlikte olması gereken erkeklerin nasıl olabileceğini.

Onun kadar eğitilmiş ve başarılı bir adam. Hayatına penis ve soğuk bira dışında gerçek bir şeyler katabilecek biri.

Dur, diyorum kendime. Aklını kullan. İyi olana odaklan. Gracie'nin dünyasının bir parçası olmak bir gecede olmayacak. Bu zaman alacak. Her seferinde bir el sıkışma, bir konuşma, bir olay.

Yani, muhteşem bir kız beni dünyadaki en sevdiği insanlarla erkek arkadaşı olarak tanıştırıyor.

O beni seçti.

Beni istiyor.

Ama mesele bu değil, değil mi? Mesele birbirimizi istememiz değil.

Onun için iyi olup olmadığım.

Bu dünyada yaşayan biriyle birlikte olmasının daha iyi olup olmayacağı. Beyaz yakalı bir kariyerde daha yerleşik.

Tasmalardan bahsetmişken. Benimkinin içinde terliyorum.

Dur, güzel bir geceyi mahvediyorsun.

Belki bir içkiye daha ihtiyacım vardır. Beni sakinleştirecek bir şey.

"Gidip bir bira içmemin sakıncası var mı?" Gelenlerin sayısı azalınca Gracie'yle yalnız kaldığımızda soruyorum.

Gülümsüyor. Bu yorgun, doygun gülümseme bana takıntılarımı bir dakikalığına unutturuyor. Kolundaki Charlie olsaydı böyle gülümser miydi? Belli ki açılıştan dolayı çok mutlu. Ama bunun altında daha derin bir mutluluk olduğunu düşünmeden edemiyorum. Benimle ve onun daha kişisel hayallerini nasıl gerçekleştirdiğimle ilgili bir mutluluk.

"Devam et."

"Sana bir şey getireyim mi? Bira? Beyaz Burgundy?"

Gamzeleri patlıyor. "Sakıncası yoksa bir kadeh şampanya alacağım."

"Hemen geliyor."

Barda sıra var. Ama Eli beni kenara çekti.

"Sen ailedensin." Soğuk bir şişe yerel birayı elime tutuşturuyor. "Aile beklemez."

"Teşekkür ederim. Minnettarım," diyorum. Uzun, çok uzun bir yudum alıyorum. Biranın malt tadı dilimi karıncalandırıyor. "Orada hiç şampanyanız var mı? Gracie'ye bir bardak getireceğimi söylemiştim."

"Hemen geliyorum."

Eli yeni bir şişe açarken, ben arkamı döndüm. Odayı inceledim.

İyi görünümlü, şık giyimli insanlardan oluşan bir kalabalığın içinde bile Gracie göze çarpıyor. Onda sadece bir parıltı var. Bu enerji.

Ve evet, o etek ve topuklularla çok seksi görünüyor. Onu istiyorum.

Onun için iyi olmak istiyorum.

Bir adamın Gracie'ye yaklaşmasını izliyorum. Bir kadınla konuşuyor ama adam dirseğini avucunun içine aldığında -evet, bu hiç hoşuma gitmiyor- kadın hemen ona doğru dönüyor.

Parmaklarım biramı sıkıca kavriyor.

Ne konuştuklarını duyamayacak kadar uzaktayım. Ama kaşları havaya kalkıyor, gülümsemesi genişliyor ve adam ona turuncu görünümlü selofan bir şeyle sarılmış bir şişe uzattığında ağzı açık kalıyor. Şampanya mı?

Onu kucaklamak için parmak uçlarında yükseliyor.

Daha önce hiçbir kadına karşı sahiplenici olmamıştım. O oyunu oynamam. Ama şu anda kendimi sahiplenmiş hissediyorum.

Belki de ikisi -Gracie ve bu isimsiz adam- birlikte iyi göründükleri içindir.

Gerçekten iyi. Ve sağda. Gracie giyinmiş kuşanmış. Pantolonu, timsah kemeri ve üzerine oturan özel düğmesiyle.

Altın bir Rolex takıyor ve kendini beğenmiş bir ifadesi var. Sanki buranın sahibiymiş gibi. Bu kasabanın.

Belki de öyledir.

Tam da onun dünyasına uyan bir adam. Çünkü o da aynı dünyada yaşıyor.

Sayıları ve insanları tanıyan bir adam.

Düşüncelerim ve duygularım üzerindeki kontrolümün tekrar kaybolmaya başladığını hissediyorum.

Sikeyim.

"Buyurun," diyor Eli ve ben de dönüp bir kadeh şampanya uzattığını görüyorum.

Onu alıyorum, Gracie ve Timsah Kemerli Pislik'e bakmak için geri dönüyorum. "Kim o?" Ben soruyorum. Eli'nin kim olduğunu bilmesi için adamı göstermeme gerek yok.

Ben de bundan bahsediyorum.

"Fark etmez. O bir sik kafalı." "Kim o?" Tekrar ediyorum.

Eli iç çekti. "Kıskançlık sana hiç yakışmıyor."

Başımı çeviriyorum. Ona dik dik bakıyorum.

"Greyson Montgomery," diyor. "Risk sermayesi adamı. Restoranlara, barlara yatırım yapıyor ve konaklama sektörüne odaklanıyor. Şirketi Gracie'ye genişlemeyi finanse etmesi için para verdi."

Buz gibi bir korku nabzı mideme iniyor. Kanıma sızıyor ve derime doğru ilerliyor.

Bunu yapmayın, yapmayın.

Ama yapıyorum. Çünkü Gracie beni mazoşiste çevirdi, hatırladın mı?

Greyson'ın Gracie'nin hayallerini nasıl uçurabileceğini düşünmeme gerek yok. Çünkü o bunu zaten yaptı.

Ne demek istediğimi çoktan kanıtladı.

Gracie'yi geride tutuyorum. Onun gibi bir adam onu ileri itebileceken.

Gracie itilmeyi sever.

"Luke. Konuş benimle," diyor Eli. "Kırmızıya dönüyorsun."

Dur.

Kontrol hâlâ bende. Bu da demek oluyor ki bu düşünce trenini durdurabilirim.

Ama bu doğru. Greyson'ın Gracie için benden daha iyi olduğu fikri *doğru*.

Nefes alıp E'ye bakıyorum.

"Sana söylediğim her şeyi hatırla." Sesini alçak tutuyor. "Terbiyeli ve koca yürekli. Gracie bunu hak ediyor. Sen de busun Luke."

Bu da doğru.

Ama Gracie'ninki gibi bir dünyada iyi kalpli ve yüce gönüllü olmak pek bir şey ifade etmez. O bundan çok daha fazlası.

Bundan çok daha fazlasını hak ediyor.

Yine de son bir çaba göstermeye kararlıyım. Kendime şüpheyle yaklaşacağım. Bu adamın gerçekte nasıl biri olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Neden bahsettiklerine dair hiçbir fikrim yok. Gracie'ye söylediğim gibi, varsayım seni ve beni aptal yerine koyuyor.

O yüzden omuzlarımı geriye atıyorum. Başımı eğiyorum. Vuruşa çıkmadan önce yaptığım aynı şarkı ve dans.

"Bir dakikaya ihtiyacın olmadığına emin misin?" Eli diyor ki.

Birçok şeye ihtiyacım var. Bir dakika onlardan biri değil.

Elimde bira ve şampanya, mücadeleye geri dönüyorum. Aynı anda, Lilly - şu mezunlar partisi olayına ev sahipliği yapan kadın - Gracie'nin dirseğinde belirdi.

Sikeyim.

Burnumdan bir nefes alıyorum. Bırakıyorum. Sinirlerime hakim olmaya çalışıyorum. Gracie'nin ne dediğini hatırlıyorum. O partideki en başarılı adam olduğumu. Greyson ve Lilly gibi insanların arasında olmayı hak ettiğimi.

Ona haklılığını kanıtlayacağım.

"Mahzenimden," diyor Greyson, Gracie'ye verdiği şişeyi başıyla işaret ederek. "Genelde şampanya almam -daha çok taksi severim- ama bu bağbozumu kaçırılmayacak kadar mükemmeldi."

Lilly başını sallar. "George ve ben geçen yaz Champagne'daydık. Sanırım eve sekiz kasa göndermiştik. *Sekiz!* Herkes şaraphane turlarının Napa'dakiler kadar iyi olmadığını söyledi ama ben otantik hissini sevdim."

Kalbim göğsümün içinde acıyla çarpıyor. Sanki etimi kemiğimi kırıyor. Her yer kanıyor.

Burada söyleyecek bir şeyim yok. Ekleyecek bir şeyim yok. Ama yine de denemek zorundayım.

Dirseğimle küçük çemberin içine giriyorum ve Gracie'ye şampanyasını uzatıyorum. "Teşekkürler," diyor.

Lilly'yi selamlıyorum, o da yanağıma bir öpücük konduruyor. Parfümünden bir bulut arkasından geliyor.

Sonra Greyson'a döndüm ve elimi uzattım. "Luke Rodgers. Ben Gracie'nin erkek arkadaşıyım."

Bu kelime kulağa saçma geliyor. Sanki on beş yaşında bir çocukmuşum da yetişkinlere Gracie'yle sinemada el ele tutuştüğümüzü falan utana sıkıla anlatıyormuşum gibi.

Dudaklarının seğirmesinden Greyson'ın da benimle aynı fikirde olduğunu anlayabiliyorum. "Greyson Montgomery. Ben Gracie'nin parasıyım, sanırım?" Ona dönüyor.

"Bana ne derdin?"

*O aptal kemeri koparıp seni aptalca dövdükten sonra sana ne diyeceğim?
Kanlı bir posa, işte bu.*

Gracie şampanyasını yudumlarken, "Ben sana yatırımcı derdim," diyor. Bu adamı yarım nelson'a sokmaktan saniyenin onda biri kadar uzakta olduğumdan tamamen habersiz. "Biliyor musun, sonunda dükkânda şarap servisi yapmak istiyorum. Akşam kalabalığından bunun için çok talep aldım."

Greyson ellerini mükemmel ütülenmiş pantolonunun ceplerine sokarak, "Bence bu harika bir fikir," diye cevap veriyor. "Bir ara mahzenime gelmen gerekecek. Bir tadım yapabiliriz. Menüye karar verimiz. Yediğim en iyi eski dünya kırmızılarında bazıları ithal eden bir adam tanıyorum, sizinle temasa geçmekten mutluluk duyarım."

Kalbim yumruk olmuş.

Deniyorum.

Kaybediyorum.

Bu *kaybedilmiş* bir *savaş*.

Durumumun gerçekliği yüzüme çarptı. Greyson gibi adamlara karşı asla ama asla kazanamayacağım. Ve bunlar Gracie'nin dünyasında yaşayan türden adamlar. Bildiği, sevdiği ve geliştiği bir dünya.

Ben bu dünyaya ait değilim. Hiç olmadım. Asla da olmayacağım.

Bu dersi daha kaç kere almam gerekiyor? Önce Fransız pasta şefi kadınla. Sonra mezunlar partisi. Şimdi de bu.

Üçüncü seferde şansın yaver gitti.

Gracie, Lilly ve Greyson şarap hakkında konuşurken beni kibarca görmezden geliyorlar.

Fransa gezileri.

Katkıda bulunacak hiçbir şeyim yok. Ve asla da olmayacak.

Mantık çizgisinde yarışırken nabzım hızla atıyor. Gracie'nin dünyasının bir parçası olamam. Ve gelip benim dünyamda yaşaması için onu oradan çıkaramam.

Sonuç: Venn şemamızın daireleri hiçbir zaman işe yarayacak kadar üst üste gelmeyecektir.

Onu geride tutan ya da seçim yapmaya zorlayan adam olmayacağım.

Bizim için seçim yapacağım.

Biramı bitirdiğimde başım dönüyor. Keder öfke üzüntü acı.

Gracie'nin gitmesine izin vermeliyim.

Yaralandım.

Aklımın bir köşesinde, hatalı olduğumu biliyorum. Geçtiğimiz hafta oldukça yoğun geçti. Bir sürü değişiklik. Çalkantılar. Duygular. Dramatik bir sık kafalı oluyorum.

Umutsuz, dramatik, aptal bir orospu çocuğu.

Bir adım geri çekilmem gerektiğini biliyorum. Derin bir nefes almalıyım.

Gracie, Greyson gibi adamlarla birlikte oldu. Onlar onu mutlu etmedi.

Ben mutlu ettim.

Birlikteyken çok mutluyduk.

Ama.

Ama bu mutluluk sadece yarattığımız küçük çıplak balonun içinde vardı. İlişkimizi sadece ikimiz olduğumuzda yürütebiliyorduk. Onun dairesinde ya da benim yatak odamda, onun listesindeki şeyleri kontrol ederken. Ama gerçek bir ilişkinin, kalıcı bir ilişkinin, gerçek dünyada da yürümesi gerekir. Arkadaşlar ve aileler arasında. Bunun gibi etkinliklerde.

Ve bu şu anda gerçekleşmiyor. Asla da olmayacak.

Yani. Bana bir bakın. Bu konuşmanın dışında lanet bir dilsiz gibi duruyorum. Hiçbir katkım yok. Garip bir şekilde biramı yudumluyorum.

Gracie'nin bu gibi bağlantıları güçlendirecek birine ihtiyacı var. Araya girebilecek birine. Kendi bağlantılarını getirebilecek birine.

Ben o lanet adam değilim. Asla da olmayacağım. Rodgers'ın Çiftliği için tüm planlarım gerçekleşse bile, yine de bir çiftçi olacağım. Reba'yı eski dünya kırmızılarına tercih eden bir adam. Onlar her ne sikimse.

Boğazım düğüm leniyor. Gözlerimi kırıştırıyorum, sertçe. Bu acıtacak. Gracie

Ağl

a. Tanrım, onu ağlatmak istemiyorum.

Ama ileride bizi bir dünya acıdan kurtarmış olurum. Kaçınılmaz olarak onun için iyi olmadığımı fark eder. Onun tam potansiyeline ulaşmasını engellediğimi.

Onun için daha fazlasını istiyorum.

Umarım beni affedersin, ona bakarken sessizce dua ediyorum.

Çünkü onu geride tutarsam kendimi asla affetmeyeceğim.

OceanofPDF.com

Otuzuncu Bölüm

GRACIE

Gece uçup gidiyor.

Arkadaşlarım her zaman düğünlerinin göz açıp kapayıncaya kadar nasıl geçtiğinden bahsederler. Ne demek istediklerini anlıyorum. En sevdiğiniz insanlarla dolu bir odada olduğunuzda, dört saat kırk dakika gibi geliyor.

Elijah ve yardımcı şefleri nazik ama kararlı bir şekilde herkesi çıkışa doğru yönlendirdiğinde saat on biri geçmişti. Ben kokteyl masalarını temizlerken ve Luke yerleri süpürürken onlar barı ve büfe masasını rekor sürede söküyorlar.

Luke'tan bahsetmişken, gecenin yarısında izini kaybettim. Aslında Greyson'la konuştuktan hemen sonra. Onu aramak istemiştim. Ama sonra Lilly dirseğimi çekiştirerek ortak bir arkadaşımızla sohbet etmek için yalvarmaya başladı.

Sonra başka bir arkadaşım ile konuştum, sonra bir başkasıyla. Bir başkasıyla ve bir başkasıyla ve bir başkasıyla. Çekiliş kazananlarını açıkladım. Ayrıca kadın sığınma evi için on bin dolara yakın para topladığımızı da duyurdum.

Ve sonra parti sona erdi.

Hâlâ heyecan, mutluluk ve adrenalinle doluyum. Yine de yorgunluğum ortaya çıkmaya başladı. Ağrıyan dizler. Yanan gözler.

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" Eli bıçak rulosunu kolunun altına sıkıştırarak şöyle diyor. "Her şeyi paketledik. Mutfak temiz."

Onu kucaklamak için kendime çekiyorum ve yanağından öpüyorum. "Zaten çok şey yaptın. Teşekkür ederim. İçtenlikle. Her şey için."

Bana bir bakış attı. "Eğlendin mi?"

"Gelmiş geçmiş en iyi gece."

"Güzel. Bunun için çok çalıştın. Seninle gurur duyuyorum Gracie."

Gülümsüyorum. "İşler ve rüyalar hakkında bildiklerimin çoğunu senden öğrendim, biliyorsun."

"Biliyorum," diyor gülümsememe karşılık vererek. Sonra başımın üzerinden bakıyor. "Hey! Luke! Buraya gel, ben gidiyorum."

Omzumun üzerinden bakıyorum. Luke'a baktığımda kalbim her zamanki gibi küt küt atıyor.

Bana kocaman, yüzümü yiyen bir gülümseme vermesini bekliyorum. Kalbimin yeniden çarpmasını bekliyorum. En azından bedenlerimiz arasında iki metreden daha fazla boşluk olduğunu, ki bu çok *çok* fazla, aptalca, kendinin farkında bir şekilde kabul etmesini bekliyorum.

Ama Luke onun yerine başını kaldırıp bakmıyor bile.

"Görüşürüz," diyor elini kaldırarak.

Kaşlarımı çatıyorum. Eli da öyle.

Luke gibi değil.

"Pekâlâ o zaman," diyor Eli, gözlerini kırpıştırarak. Bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Git biraz uyu. Eğer uğramak isterseniz yarın kahvaltı hazırlayacağım."

"Kulağa hoş geliyor."

Eli geri çekildi. Başımın üzerinden bakıyor. "*Görüşürüz*, Sindirella." İkimiz de Luke'un cevap vermesi için bir süre bekliyoruz.

Hiçbir şey.

Kalbim küt küt atıyor. Heyecandan değil ama.

Endişeyle.

Bir sorun var.

Kapı küçük bir *vınlamayla* Eli'nın arkasından kapanıyor. Luke'a dönüyorum. Faraşı siyah bir çöp torbasına boşaltıyor. Bakıyor-

Kendisi gibi değil. Yüzü biraz kırmızı. Ağzı gergin.

Muhtemelen sadece yorgun, değil mi? Bütün gece buradaydı. Ve geçen hafta ikimiz de pek uyuyamadık.

"Hey," diyorum, onun durduğu yere doğru yürüyorum. "Sabah bitirebiliriz. Hadi çıkalım buradan. Soyunalım."

Luke'la yatağa girme fikri bedenimi ısıtıyor. Güzel, derin bir uykudan önce hızlı, tatlı bir sevişme.

Hayatta olmak için ne güzel bir zaman.

Luke hareketsiz duruyor. Bir elinde çöp torbası. Diğer elinde süpürge ve faraş. Sadece gözleri benimkilerle buluşmak için hareket ediyor.

Midem bulanıyor. Cam gibiler. Acı çekiyorlar.

Aman Tanrım, ne oldu? Biri bir şey mi söyledi?
Bir şey yapmak mı?
Onları öldüreceğim.
"Bunu yapamam," diyor sessizce.
Göz kırpıyorum. Kendimi hasta hissediyorum. "Süpürgeyi yere bırak.
Zaten çok fazla şey yaptın."
"Bahsettiğim süpürme değil."
"Lanet olası süpürgeyi yere bırak," diyorum. Sesim titremeye başladı.
Nedenini bilmiyorum. Sorun yok. Biz iyiyiz.
Kendini aşma. Luke'un böyle davranmasının gayet makul, korkutucu olmayan bir nedeni var.
Öyle olmalı. Son konuştuğumuzdan beri hiçbir şey değişmedi.
Luke süpürge ve farası duvara dayar. Çöp torbasının ağzını bağlar ve mutfak kapısının yanındaki çöp kutusuna koyar.
Yaklaşıyorum. Ellerimi beline koymaya gidiyorum. Ama o beni durduruyor, bileklerimi tutuyor.
İşte o zaman bir şeylerin gerçekten yanlış olduğunu anlıyorum.
Beni orada tutarken gözlerindeki bakış saf bir ıstıraptı. Ondan bir santim uzaktayım.
"Gracie, beni dinle."
"Hayır." Bu kelime ağzımdan çıkıverdi. Sanki zihnimden önce bedenim ne olacağını biliyor. "Hayır, Luke."
Bana bakıyor. Kaşları birbirine çekilmiş. Çenesindeki kaslar titriyor.
"Bu asla işe yaramayacak. Biz çok farklıyız. Biz değiliz-Grace, kendin söyledin. Biz farklı dünyaların insanlarıyız. Bu işi asla yürütemeyeceğiz." Gözleri benimkilerle kesişti. "Gitmene izin vermeliyim, bebeğim."
Kafamın içi patlıyor. Çok fazla.
Hiç mantıklı değil.
Anlamıyorum nasıl neden kim *ne yapıyorsunuz çok iyi bir şeyimiz var iyiyiz iyiyiz iyiyiz lanet olası iyiyiz.*
Gözlerim yaşla doldu. Görüşümü bulanıklaştırıyor. Kollarımı ileri itmek için tüm gücümü kullanıyorum. Ama Luke daha güçlü, lanet olsun ona, parmakları bileklerimi mengeneyle kavırıyor.
"Beni incitiyorsun."
"*Dinle.*"
"Beni bırakıp gideceksen olmaz."

Nick gibi. Ve ondan önce gelen adam. Ve ondan önce gelen adam da.

"Yapmak zorundayım." Bakışları yalvarırcasına. "Anlamıyor musun? Seni geride tutuyorum. Sen ve ben bir anlam ifade etmiyoruz Grace. Hadi ama. Bunu görmelisin. Sana sunacak gerçek bir şeyim yok. Benden daha iyisini hak ediyorsun. Memnun olacaksın-" "Sakın bana patronluk taslamaya kalkma."

Bir hıçkırık. Başım dönüyor. "Don't you dare bu kararı ikimiz için de ver. Bu hiç adil değil Luke."

Yutkunurken adam elması sallanıyor. "Seni geride tutmak adil değil. Birlikte kalırsak bana kızmaktan başka bir şey yapmayacaksın. Benden daha fazlasını iste Grace. Daha fazlasını iste. Alacaksın. Kolayca."

Ciddi mi bu?

Bu gerçekten şu anda oluyor mu?

"Seni istiyorum," diyorum.

Nefes alıp veriyor.

Oda etrafımda yüzüyor. Yepyeni dükkanım. Tüm hayallerim tek bir yerde.

Gerçekleşen rüyalar.

Çözülen hayaller.

Ellerimi tekrar itiyorum. Elimden gelen her şeyi yapıyorum. Luke'un çenesi beni geride tutarken sertleşiyor. Bileğimi tutuşu morarıyor.

Acaba onu ne kadar zorlayabilirim? Beni gerçekten incitecek mi? Ya zorlamaya devam edersem? Yeterince zorlarsam ve yeterince şiddetle mücadele edersem fikrini değiştirir, değil mi?

Ne kadar aptal olduğunu göreceksin ve ona dokunmama izin vereceksin. Ona sahip ol.

Ama beni hâlâ geride tuttuğunda hayal kırıklığı içinde bağıríyorum. Parmak uçlarım gömleğine uzanıyor ama o kadar ileri gitmeme bile izin vermiyor.

"Tanrım, Gracie, dur," diyor ve iki bileğimi de kocaman ellerinin arasına alıp göğsüme bastırıyor. Sert nefes alıyor. Beni sabit tutmak için vücudunun büyük kısmını kullanıyor.

"Farklı olacağına söz vermiştin," diye nefes nefese kaldım. "Ben farklıyım. Ama iyi anlamda değil."

"Lütfen. Dur. Dur." Yaralanıyorum. Kederden sersemlemiş. "Hadi konuşalım-"

"Dürüst ol." Gözleri benimkilere kilitleniyor. "Kendini bir çiftlikte mi görüyordun? Kendini rafine olmaktan çok cahil biriyle mi görüyordun? Benim gibi biriyle?"

Sadece ona baktım. Cevap veremeyecek kadar şaşkın.

Gerçekten onun olduğu her şeyi sevmediğimi mi düşünüyor? Sahip olduğu her şeyi? Çiftliğini, ürünlerini ve evini?

Onu sevmediğime gerçekten inanıyor mu?

"Kesinlikle," diyor, tereddütümü onaylama olarak algılayarak. "Gitmem gerek."

Elimdeki her şeyle onu itiyorum. Hiç adil değil.

"Dur!" diye bağıyor, geri itiyor. "Tanrı aşkına. Kendine zarar vereceksin, bebeğim."

Bana bebek deme.

Ama kelimeleri ağzımdan çıkaramıyorum.

Boştaki eliyle arka cebinden telefonunu çıkarıyor.

"Seni bir Uber'e bindireceğim. Seni doğruca ön kapına götüreceğim. Git eşyalarını al, tamam mı?"

Göz kırpıyorum. Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor.

Bileklerimdeki tutuşunu gevşetiyor. Elimi tutuyor ve başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor.

"Doğru şeyi yaptığımı bilmeni istiyorum." Burnunu çekiyor. "Seni incittiğim için çok üzgünüm Gracie. Ama burada kalarak sana daha çok zarar vermiş olurum. Lütfen anla."

Ona bir bakış attım. "Yapmayacağına söz verdiğin halde beni neden terk ettiğini asla anlayamayacağım."

Sol gözünden tek bir damla yaş süzülürken onu izliyorum.

Tekrar kokluyor. Uzaklara bakıyor. Bir elini yüzünde gezdiriyor. "Eşyalarını topla," diyor, telefonuna bakarak.

"Ben eve yürüyeceğim."

"Hayır, almayacaksın. Git ihtiyacın olanı al." "Eğer umurunda değilse-"

"Gracie." Şimdi onun da sesi titriyor. "Lütfen. Eve sağ salim döndüğünden emin olmak istiyorum."

Ben ona bakıyorum. O da bana bakıyor.

İşte o zaman gerçekten bittiğini anlıyorum. Çünkü acısının altında, inancın donuk kıvılcımını görüyorum.

Gerçekten doğru şeyi yaptığına inanıyor.

Bitti artık.

Parlak, ışıltılı bir an için yıldız bendim.

Düşüp yanacak türden bir yıldız olacağımı düşünmüştüm.

Bölüm Otuz Bir

GRACIE

Ertesi sabah Elijah'ın evine koyu renk güneş gözlüklerim ve bir gece önce giydiğim tişörtümle gidiyorum. Her zamanki pastırma ve nişastalı bir şey pişirme kokuları havada ağır.

Billy merhaba demek için yanıma geldiğinde inliyor. Burnu her zamankinden daha uzun bir süre kasıklarımnda kalıyor.

Adada her zamanki tüneğinde oturan Olivia, kahvesinden başını kaldırıyor. Parlak gülümsemesi beni görünce hemen kayboluyor.

"Grace," diyor.

Sonra odanın öbür ucuna geçip beni kucakladı. Elimde değil.

Ağlamaya başladım.

Sümüklü burun, omuz titremesi, hayvan sesleri. Sobanın yanında bir patlama sesi duydum.

"Ne yaptı lan o?" Elijah homurdanıyor. "Yaparım amına koyayım -"

"Eli!" Olivia tıslıyor. Bana dönüp saçlarımı okşuyor. "İçeri gel Grace. Sana ne getirebiliriz? Biraz su? Kahve?"

"Vücut için çamaşır suyu?" Eli öneriyor.

"Burban?" Yarı hıçkırıyorum, yarı gülüyorum.

"Burban kulağa hoş geliyor."

Olivia beni kanepeye oturtup önümdeki sehpaye bir kutu mendil koyarken, Eli elime eski moda bir bardak tutuşturuyor.

"Vay canına," diyorum yere bakarak. Kahverengi likörün buruk kokusu kafamı dolduruyor. "Şaka yapıyordum."

Eli kendi bardağını benimkine dokunduruyor. İkisinde de ikişer parmak.

"Değildim."

Evet. Sanırım hayatım artık böyle - dün gecedan kalma kıyafetlerle şehirde dolaşmak, öğleden önce içki içmek.

Göğsümdeki ağrıyı azaltmak için her şeyi deneyeceğim.

Burbonu bir dikişte yutuyorum. Luke'un *çok farklı olduğumuzu* söylediğinde yüzünün aldığı şekli hatırlayarak yutkunuyorum.

Gözlerime bir sıcaklık hücumu. Boğazımdan aşağı kayarken burbonun sıcaklığıyla eşleşiyor.

Anlamıyorum. Bir dakika önce Luke partiye giriyordu. Bana çiçek uzatıyordu. Ona ırmık barını gösterdiğimde olabilecek en tatlı şekilde nutku tutulmuştu.

O zamanlar hâlâ benimdi. Hala bu işi yürütebileceğimize inanıyordum.

Ama sonra bir şey oldu. Fikrini değiştirmesine neden olan bir şey. Adımlarımı kafamda binlerce kez tekrarlardım. Greyson mıydı? Charlie ve Elle mi? Kalabalık mı?

Luke kıskanç bir adam değil. Güvensiz ya da dar görüşlü değil. Onu ne kızdırmış olabilir?

Onsuz daha iyi olacağıma gerçekten inanmasını sağlayan neydi?

Eli yanımdaki kanepeye oturdu. Olivia solumdaki koltuğa oturdu. Etrafımı sempatik bakışlar ve sessiz bir teselliden oluşan küçük bir çember sarıyor.

"Burbon iyidir," diyorum, bir yudum daha alarak.

Eli, en sevdiği ve en pahalı olan Pappy'ye atıfta bulunarak, "Bu Pappy," diye yanıtıyor.

-Burbon, Pappy Van Winkle. "Umutsuz zamanlar iyi içki ister. Her ne oluyorsa, gerçekten üzgünüm, Gracie."

Göğsüm o kadar ağır ki zor nefes alıyorum.

"Luke benden ayrıldı." Sesim inançsızlıkla çatlıyor. "Ve nedenini bilmiyorum. Beni geride tutmak istememesiyle ilgili bir şey. Aynı dünyaya ait değilmişiz gibi bir şeyler söyledi."

Eli kaşlarını çatar. Bir süre sonra başını sallayarak alay ediyor.

"Ne?" diye soruyorum.

"Luke geçen gün The Pearl'e teslimat yaparken bana da benzer bir şey söyledi. Seni şehir merkezinde sevdiğin her şeyden uzaklaştırmak istemedi. Sanırım senin için yaptığın onca harika şeyden biraz gözü korkmuştu. Belki de katkıda bulunacak hiçbir şeyi yokmuş gibi hissetti."

"Gözün mü korktu?" İçimde bir öfke patlaması hissediyorum. "Ama bu adil değil. Ben olduğum kişiyim. Sevdiğim şeyler ve insanlar için gerçekten çok çalışıyorum. Onun da onları sevdiğini sanıyordum. Ya da en azından istediklerimin peşinden gidecek kadar hırslı ve cesur olmamı sevdiğini."

"Senin bu yönünü çok seviyor," diye hemen ekliyor Eli. "Senin bu kadar başarılı olmanı sevdiğini açıkça söyledi. Ama belli ki bu onun için iki ucu keskin bir kılıç. O kadar başarılı olduğunu düşünüyor ki seni hak etmiyor."

Başka bir öfke patlaması. Bu seferki derin, yakıcı bir hüznle karışmıştı.

"Neyi hak ettiğime ben karar veririm."

"Ona da söyledim."

"Eğer böyle düşünüyorsa-" Nefes alıyorum. *Eğer böyle düşünüyorsa, onu başka türlü nasıl ikna edebilirim?*

Luke'u tanırım. Oyun oynayacak biri değildir. Yaptığı şeyin doğru olduğuna yüzde yüz ikna olmasaydı bunu yapmazdı.

Onunla ilgili en sevdiğim şeylerden biri de ne istediğini biliyor olması.

O beni istedi.

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca, onun nasıl hissettiğini tahmin etmek zorunda kalmadım. Benden yeterince hoşlanıp hoşlanmadığını, beni yeterince seksi bulup bulmadığını hiç merak etmedim. İşlerin nereye gittiğini ya da burada kalıp kalmayacağını.

Onun kesinliği *beni* emin hissettirdi.

Sonra da gidip halıyı altımdan çekti. "Ne düşünüyorsun?" Olivia nazikçe sordu.

Yüzüm buruşuyor. Elimi gözlerime götürüp başparmağımla orta parmağım arasında şakaklarımı tutarken içimden bir ıstırap dalgası geçiyor.

"Sanırım ona aşık oldum ve şimdi ne yapacağımı bilmiyorum. Bana karşı çok iyiydi çocuklar. En iyisiydi. Neden beni böyle bırakıp gitti anlamıyorum."

Eli'nin bardağının bir *alkışla* sehpanın üzerine düştüğünü duyuyorum. Olivia'nın Eli'nin dizini okşadığını görmek için elimi bırakıyorum. *Sakin ol*. Bu onun öfkelenmesini durdurmuyor.

"Luke kenara çekilerek sana iyilik yaptığını düşünüyor," diyor Olivia. "Bu şekilde -en azından onun zihninde- daha iyi biriyle birlikte olmakta özgür olacaksın. Çünkü senin bunu hak ettiğini düşünüyor. Gerçi 'daha iyi' derken neyi kastettiğini bilmiyorum. Bana sorarsan o oldukça harika biri."

"Kesinlikle," diye cevap veriyorum, elime bir mendil alarak. "Benim için daha iyi kimse yok. Bunu biliyorum ve onun da bildiğini sanıyordum. Yani, ona olan duygularımı yeterince açık ifade edemedim mi? Onu ne kadar çok sevdiğimi bilmiyor mu?"

Eli kaşlarını çatıyor. "Birbirinize söylediniz mi? Aşık olduğunuzu?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Ama duygularımın açık olduğunu sanıyordum. Onları saklayamazdım. Saklamak istemedim, özellikle de birlikteyken. Ona sahip olduğum her şeyi verdim. Açıkçası masada hiçbir şey bırakmamışım gibi hissediyorum. Ama sanırım

-" Başımı tekrar sallıyorum. Bir tur daha gözyaşı. "Sanırım yeterli değildi."

Eli bir kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Kolunun kıvrımına kolayca düşüyorum. Neyse ki bugün gömlek giyiyor - çoğu gün giymiyor.

"Her şey yoluna girecek Gracie," diyor avuç içini kolumda aşağı yukarı gezdirerek. "Bunu çözeceğiz. Gidip onunla konuşacağım. Bana ne olduğunu anlatsın-"

"Lütfen." Eli'nin gözlerinin içine bakmak için başımı geriye eğiyorum. "Lütfen ona zarar verme, Elijah. Bu her ne kadar berbat bir durum olsa da, onun doğru şeyi yapmaya çalıştığına inanıyorum."

Kardeşim omzumu sıkıyor. "Luke'a zarar vermeyeceğim, Gracie. Ama ona aklımın bir parçasını vereceğim. Çünkü dün gece kışını gösterdi ve bu süreçte küçük kız kardeşime gerçek bir keder yaşattı. Sadece onunla biraz mantıklı konuşmam gerek. Sözlerime kulak verin, akşam yemeğine kadar bu işi çözmüş olacağız."

Küçük bir gülümsemeyle idare ediyorum. Eli'a inanmak istiyorum. Bu akşam Luke'la yemeğe oturup ikimiz de son yirmi dört saatin ne kadar klasik bir romantik komedi karmaşası olduğuna gülmek için hayati bir organımı seve seve feda edebilirim.

Ama kafamın içinde onun gözlerindeki o bakışı görmeye devam ediyorum. O inanç, o kesinlik. İlişkimizin yürüyeceğinden değil.

Ama öyle değildik.

Luke buna *inanıyor*. Hararetle. Ve tüm güneşli gümüş dilli ihtişamıyla Elijah bile Luke'un fikrini değiştirmesi için büyük bir mücadele vermek zorunda kalacaktır.

Kardeşimi bu duruma soktuğum için kendimi bok gibi hissediyorum.

"Gerçekten üzgünüm," dedim Eli'a bakarak. "Bunu halledebileceğimi söylediğimi biliyorum. Duygularımı kontrol altında tutabileceğimi. Bilseydim, Luke'la bu konuyu hiç açmazdım bile. Özür dilerim Eli. Bunun senin için berbat olduğunu biliyorum."

İlk parmağının ucuyla bir damla gözyaşını siler. "Senin için daha da kötü. Bir kenarda durup böyle acı çekmeni izleyemem. Yardım edebileceksen ederim. Başından beri sadece sizi mutlu görmek istediğimi söyledim."

Ah, Tanrım. Eğer bu hislerime bir yumruk değilse, ne olduğunu bilmiyorum. Yanağından öperim. "Teşekkür ederim."

"Ama seni o çamaşır suyu için aęırırсам, onu bana getirsen iyi edersin. Anladın mı?"

"Anladım," diyorum gülerek. Çünkü sersemlemiş, kalbi kırılmış ve hıçkırıklara boğulmuşken şiddet komik bir şeymiş gibi görünüyor.

Olivia ayağa kalkar. "Al bakalım. Elijah, Luke'a vermeni istediğim bir şey var. Hemen döneceğim."

Kardeşim ve ben kız arkadaşının st katta kayboluşunu izliyoruz. "Ne hakkında konuştuğunu biliyor musun?" diye sordum.

"Hiçbir fikrim yok." Eli beni drtt. "Seni beslememe izin verecek misin? Luke'la bu gece yapacağınız o makyajlı seks için gücüne ihtiyaın olacak."

Yine gülüyorum.

Kardeşler için Tanrı'ya şükürler olsun.

"Kapalı kapılar ardında neler yaptığımızı bilmek istemediğini sanıyordum."

"Bilmiyorum. Ama bir şekilde karnımı doyurmam lazım. Eğer seks bunu sağlayacaksa, kabul ediyorum."

"Seks," diyorum i çekerek. "Ya da mezar kazmak."

Gülme sırası Eli'da. "Ben de senin yanında kazıyor olacağım." "Sen içkiyi getir. Ben kürekleri getireceğim."

Bana baktı. "Bunu düzelteceğiz Grace. Söz veriyorum."

Ona inanmak istiyorum. Hem de çok.

Haklı olduğunu ummak istiyorum.

Ama umut, kırılmış bir kalp için yabancı bir dildir.

Otuz İkinci Bölüm

LUKE

Eli'in ziyaretini bekliyordum. Ama yine de kapının çaldığını duyduğumda sığıyorum.

Daha çok bir pound gibi.

"Luke!" diye sesleniyor, tekrar vurarak. "Aç şu lanet kapıyı."

Bir elimi saçlarımın arasından geçirerek mutfak masasından kalkıyorum. Sandalye döşeme tahtalarına çarparak gıcırıyor.

Gözümü bile kırpmadım. Daha kötü hissettiğim bir zamanı hatırlamıyorum. Omuz ameliyatından çıktığımda bile -fiziksel acı, bir daha büyük liglerde oynayamayacağımı bilmenin verdiği acı- bundan elli kat daha iyi hissediyordum.

Ön kapıya doğru yürürken derin bir nefes alıyorum. Burada doğru şeyi yapıyorum. Gracie'yi şimdi inciterek ileride daha kötü incinmesini önliyorum.

Bazen doğru şeyi yapmak acı verir. Ama sadece ilk başta. Geri adım atıp, biraz bakış açısı kazandığında, ilişkimizin ne olduğunu gördüğünde -Gracie anlayacaktır.

Hayallerinin hakkını verebilecek bir adam tarafından kapıldığında anlayacaktır.

Yanımdan geçerken kanepenin arkasına tutunuyorum; kız arkadaşımın başka biriyle birlikte olması fikri içime görünmez bir yumruk gibi iniyor.

O senin kızın değil.

Öyle bir kız benim gibi bir erkeğe göre değil. Şimdi çok açık görünüyor. İşlerin bu kadar ileri gitmesine nasıl izin verdim?

Doğrulup ön kapıya uzandım. Elim kapı koluna doladım. Karın kaslarımı sıkıyorum. Karnıma gerçek bir yumruk yemeyi bekliyordum.

Sadece hak ettiğimi. Doğru şeyi yapıyor olsam bile.

Eli beni gerçekten öldürecek mi? En azından çenemi mi kıracak? Siktirip gitmemi ve onu bir daha asla aramamamı mı söyleyecek?

Elijah'ı bir arkadaş olarak kaybetmek istemiyorum. Onu seviyorum. Hem de çok.

Sadece bir kişi arkadaşlığımızı tehlikeye atmama neden olabilirdi. Umarım *Elijah*, Gracie'yi neden bırakmak zorunda kaldığını anlar.

Gözlerimdeki yanmaya karşı gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Sonra topuzu çevirip kapıyı açıyorum.

Eli gözlerimin içine bakıyor. Bakışlarında öfke mi, kızgınlık mı yoksa sempati mi olduğunu anlayamıyorum.

Bir elinde bir şişe Jack Daniels, diğerinde kahverengi bir kese kağıdı var.

Hah. Sanırım beni sarhoş edecek. Belki de beni boğacak. Sonra da kesik başımı o torbaya koyup cesedimden uzağa gömecek. Bu şekilde polisin kimliğimi tespit etme şansı azalır.

Eli'nin gözleri verandadaki sallanan sandalyelere kaydı.

"Otur yerine," diyor ve Jack'i ellerime tutuşturuyor. Cebinden iki puro çıkardı. "Açıklaman gereken bazı şeyler var, kardeşim."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Şişeye bakıyorum. Bu iyiliği hak etmiyorum.

"Biliyorum. Özür dilerim, E."

Bardak getirmeyi teklif etmeyi düşünüyorum. Ama sonra Gracie Jackson'ın kalbini söktüğümü hatırladım.

Gözlüklerin ne önemi var şimdi?

Ne fark eder ki? Bir yerlerde benim yüzümden acı çekiyor.

Kapıyı arkamdan kapatıp verandaya çıkıyorum. Eski ahşap zemin çıplak ayakla attığım adımların altında gıcırıyor.

Gölgede bile öğle sıcağı ve nem boğucu. Şimdiden terlemeye başladığımı hissediyorum.

Sallanan bir sandalyeye çöküp şişeyi açıyorum.

Eli yanıma oturdu. Ayaklarının dibine koyduğu çantadan bir kesici ve paslanmaz çelik çakmağını alıyor.

O iki Cohiba purosunun başını keserken ben şişeden bir yudum alıyorum.

Viski boş midemde iyi hissettirmiyor. Siktir git Jack Daniels.

Bir fırt daha çekiyorum.

Eli bir puro ve çakmağı bana uzatıyor. "Bu bir rekabet değil, biliyorsun. Greyson Montgomery gibi adamları kıskanmana gerek yok."

Jack'i ona uzatırken, puromu yakıyorum. Duman gözlerimi yakıyor. "Kıskanç değilim," diyorum, puroyu koparmadan önce iyice bir nefes çekiyorum.

ağızımdan çıktı. "İstesem bile onun gibi adamlarla rekabet edemem. O da Gracie gibi farklı bir gezegende yaşıyor. O benim sunduğumdan daha fazlasını hak ediyor. Bir gün bütün şehri o yönetecek. Ama benimle olursa olmaz. Bu benim dünyam değil, E. Böyle şeyler beni aşar. Ve eğer oraya ulaşmasına yardım edemezsem, o zaman onu geride tutmuş olurum."

Eli purosunu yakarken bunu düşünüyor. Tütünün topraksı kokusu aramızda iek açıyor.

"Greyson'la yarışmak zorunda değilsin," diyor, "ünkü Gracie öyle bir adam istemiyor. O seni istiyor. İkimiz de biliyoruz ki gideceğı yere varmak için yardıma ihtiyacı yok. Gracie oraya kendi başına ulaşabilecek kapasiteye sahip. İhtiyacı olan şey, önemli anlarda yanında olacak bir ortak. Önemli olan şeyleri önemseyen biri. Bu sensin, Luke."

Göz kırpıyorum. Bir nefes daha alıyorum. Görüşüm değişince tekrar göz kırpıyorum. Tanrım, bugün çok hafifim.

"Haklısın," diyorum. "Gracie'nin yardıma ihtiyacı yok. Ama yardımdan zarar gelmez."

Eli bana bakıyor. "Belki de amacının şehri yönetmek değil, daha iyi hale getirmek olduğunu hiç düşündün mü? Sırf özgeçmişine süslü bir kalem daha ekleyebilmek için karıştığı tüm o saçmalıklara karışmıyor. Önemseğiğı için dahil oluyor. Bir düşünün. İnanılmaz bir eğitimi var - yıllar süren sıkı bir çalışma ve dünyanın en iyi okullarından bazılarında derece almak için harcanan yüz binlerce dolar. Gracie kolaylıkla Wall Street'te alışabilirdi. New York'ta, Londra'da ya da bugünlerde Wall Street insanları nerede yaşıyorsa orada yaşarken yılda altı haneli rakamlar kazanabilirdi. Ama bunun yerine Charleston'a dönüp bir kahve dükkânı açmayı tercih etti. Neden biliyor musunuz?"

Kafamın içinde bir çekilme hissediyorum. Göğsümde. Eli burada bir şeyin peşinde. Düşünmediğim bir şey.

Şakağımdan aşağı bir ter damlası süzölüyor.

"Neden?" Yutkunarak soruyorum.

"ünkü burada bir ihtiyaç gördü. Topluluk ihtiyacı. Rahatlık. Her türden insanın gerçekten iyi bir fincan kahve içmek için bir araya gelebileceğı güvenli bir yer." O

viskiyi alır ve bir yudum alır, elinin tersiyle ağzını siler. "Yani bunu o inşa etti. Kendi başına. Elbette yol boyunca Greyson gibi insanlardan yardım aldı. Ama vizyon tamamen Gracie'ye aitti. Her şeyin merkezinde atan kalp Gracie'ye ait." Bana baktı. "O kalbi tekrar bir araya getirmeye yardım ettin. Belki de senden ihtiyacı olan tek yardım budur - o kalbi bütün ve mutlu tutmak, böylece şehri her seferinde bir latte daha iyi bir yer haline getirmeye devam edebilir."

Yakıcı bir acı merkezime doğru fırlıyor. Kürek kemiklerimin arasındaki ter gömleğimi ıslatıyor.

Gracie'nin gerçekten istediği bu mu?

Gerçekten peşinde olduğu şey bu mu? Süslü püslü mezunlar kurulu pozisyonları, girişim sermayesi parası ya da şarap mahzeni değil de *toplum mu?*

Bağlantı mı?

Cappuccino ve ravent kreması ile tatlı patates kekleri şeklinde rahatlık mı? Mantıklı.

Yıkıcı bir his. Çünkü eğer istediği buysa, o zaman onun lanet kalbini bir hiç uğruna kırdım demektir.

Eli'dan viskiyi aldım ve geri verdim. Sebeplerimi bulmaya çalışırken zihnim dönüyor.

Ama Gracie'nin çok büyük bir potansiyeli var. Ama dünyalarımız hala çok farklı.

Ama ben onun arkadaşlarına uymuyorum. İş arkadaşlarına. Önemseydiği insanlar. Onlara söyleyecek hiçbir şeyim yok.

Ama ama ama.

Ama Elijah'ın söyledikleri de doğru. Doğru olduğunu biliyorum. Çünkü Gracie'yi tanıyorum.

Hala. Bununla savaşmak istiyorum. Haklı olduğumu kanıtlamak istiyorum. Sadece yaptığım şeyin korkunç gerçekliğiyle yüzleşmek zorunda kalmamak için.

"Sadece onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum," diye idare ediyorum. "Bunu zaten bir kez çok fazla yaptım. Benim yaptığım gibi onu terk eden bir adamdan daha iyisini hak ediyor."

Eli başını sallar. Purosunu ilk iki parmağının arasında tutarken başını bir kez eğiyor.

"Öyle."

"Ama bu benim ne demek istediğimi kanıtlamıyor mu? Kendini bu kadar adanması ve özveriye olması, onun hala benim olduğum yerden çok daha yukarıda olduğunu göstermiyor mu?"

Öyle mi? Maddi ve manevi olarak?"

Yine bana bakıyor.

"İşte bu konuda pek emin değilim." Bir nefes çekiyor. Bir duman bulutu bırakır. "Sen iyi bir adamsın Luke. Her zaman öyleydim. Ama kız kardeşim için yeterince iyi olman ya da olmaman hakkındaki bu saçmalık

-Bu size kalmış."

"Değil."

"Öyle." Eli bana bir bakış fırlatıyor. "Olsan da olmasan da - onun ihtiyacı olan dik duran adam olsan da olmasan da - bu *sana bağlı*. O yüzden kararını ver. Her iki durumda da seçimini yap ve bununla barış. Çünkü şu anda kız kardeşimi çok üzüyorsun. Ve ben buna izin vermeyeceğim, duydun mu?"

Oh, onu

duyuyorum.

Açık ve net.

Pişmanlıktan midem bulanıyor.

Bu iş nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, benden önce gelen adamın yaptığı gibi Gracie'yi terk ettiğim için kendimi affedebilir miyim gerçekten bilmiyorum.

Gracie de beni asla affetmezse onu suçlamam. Jack'in bir başka çekilişi.

Tanrım, ben bir pisliğim. Hak etmeyen bir bok. Kendi lanet noktamı kanıtlıyorum.

Yine de bu onu geri almaya çalışamayacağım anlamına gelmiyor.

Yapmalı mıyım? Ne söylemeliyim? Nasıl yapardım? Bana inanır mıydı?

Çünkü Eli'nin bilgece sözlerine rağmen hala şüphelerim var. Evet, Gracie o şarap mahzenini istemeyebilir. Ama bu bizi nereye götürür? Gerçekten ortak neyimiz var?

En önemlisi: Dünyalarımızı nasıl birleştirmeye başlayabilirim ki?

Bu kadar farklıyken onları nasıl kalıcı bir şekilde bir araya getirebilirim?

Bilmiyorum.

"Gerçekten çok üzgünüm E," diye nefes alıyorum. Başka ne söyleyeceğimi bilemeden. "Seni ya da kız kardeşini asla incitmek istemedim. Onu seviyorum, gerçekten. Her şeyden çok."

Elijah şişeyi elimden aldı. Kol dayanağındaki kapağı kaptı ve vidaladı.

"Eğer onu söylediğin gibi seviyorsan, kararını verirsin ve asla arkana bakmazsın. Eğer onun hak ettiğine inandığın gibi bir erkek olamıyorsan, en azından dürüst ol ve neden onunla birlikte olamayacağına dair ona gerçek bir açıklama yap. Temelli gitmesine izin verin. Onu terk etmeniz için sebebinin o olmadığını bilmesini sağlayın."

Başımı sallıyorum. Gracie gerçekten böyle mi düşünüyor? Burada hatalı olanın kendisi olduğunu mu?

Yetersiz olanın *o olduğunu* mu?

Sikeyim.

"Anlaşıldı. Doğru olanı yapacağım."

Burada yapılacak doğru şeyin ne olduğunu bir anlayabilsem.

Verandanın parmaklığındaki plastik kül tablasında purosunu söndürmek için öne doğru eğiliyor -tadilat bittiğinden beri Eli için orada tutuyorum- Eli çantayı eline alıyor ve ayağa kalkıyor. Bana uzatıyor.

"Orada bir BLT var. Biraz kahvaltılık patates ve bu sabah sotelediğim salgam yeşillikleri. Ve Olivia'dan da bir şeyler."

Göğsüme bir fil yerleşmiş gibi hissederek çantayı alıyorum.

"Teşekkürler." Ayağa kalktım. "Gerçekten minnettarım E. Ne kadar kötü hissettiğimi tahmin bile edemezsin."

Gözlerini kısarak başını çeviriyor. "Gracie daha kötü hissediyor. Onun yanına gitmelisin."

Er ya da geç." "Biliyorum," diyorum sessizce.

"Git ve ye. Berbat görünüyorsun. Annen seni kontrol edecek mi? Yoksa buraya gelip yataktan kalktığından emin olmam mı gerekiyor?"

Elimi sallayarak onu uzaklaştırıyorum, sıkıca gülümsüyorum. "Ben iyiyim."

Bir süre bekler. Sonra bir daha. Gözlerini üzerimde

hissedebiliyorum. "Tamam o zaman. Ben gidiyorum."

Bana ihtiyacın olursa ararsın." "Tekrar teşekkürler, E."

Merdivenlerden iniyor. Parlak siyah pikabına doğru yürümesini izliyorum.

Elini kapıya koyup bana döndü.

"Örnek aldığınız bir ortağınız olmasının nesi yanlış?" diyor. "Olivia'ya hayranlık duyuyorum. Bana meydan okumasını seviyorum. Beni daha iyisini yapmaya ve daha iyi olmaya itmesi hoşuma gidiyor. Aksi takdirde sıkılırdım. Bunu bir düşünün."

Benim var.

Bunun üzerinde çok düşündüm. Eli'nın bir şeylerin peşinde olduğunu biliyorum. Olivia ile olan ilişkisine hayranım. İkisi de bu noktaya gelmek için cehennemden geçtiler.

Şimdi öyleler. Ama birlikte iyiler. Çok sık rastlanmayan türden bir iyilik.

Gracie ve ben birlikte bu kadar iyi olabilir miyiz?

Eve geri dönüyorum. O kadar keyif aldığım sessizlik şimdi bunaltıcı geliyor. Bomboş.

Çantayı mutfak tezgâhımın üzerine koyup plastik yemek kabını çıkarıyorum. Hâlâ sıcak.

Gracie için de kahvaltı hazırladı mı? Tanrım, umarım yemek yiyemeyecek kadar üzgün değildir.

Yiyeceklerin altında bir kitap var. Çantadan çıkarıyorum ve *Dük ile Anlaşmam*'ın ciltsiz bir kopyası olduğunu görüyorum. Kapağında ceket gibi bir şey giymiş ama gömleksiz, rüzgârda savrulan saçları alnına dökülmüş bir adam var. Pantolonunun beli açık.

Kitabı açtım. Olivia başlık sayfasına bir not bırakmış.

Luke-

Max ve Jane'in Gracie'yi size getiren 'arayışa' ilham verdiğini duydum.

Belki seni de ona geri götürebilirler. Xx, Olivia.

Yiyebildiğim kadar yiyorum. Sandviçin yarısını, yeşilliklerin hepsini.

Sonra kanepeye uzandım. Kolumu başımın arkasına koyuyorum. Ve okumaya başlıyorum.

OceanofPDF.com

Otuz Üçüncü Bölüm

GRACIE

Elijah'dan duydum.

Tek söylediği "Biraz zaman ver." Luke'tan haber alamıyorum.

Onu aramayı düşünüyorum. Mesaj atmayı. Elimde altılı paketle kapısına gidip nedenlerini tekrar düşünmesi için yalvarmayı.

Ama sonra bunun çok acınası olduğunu düşündüm. Beni terk eden oydu. Sebeplerini yeniden düşünmek isteseydi, düşünürdü.

Beni isteseydi, bana gelebilirdi. Belli ki istemiyor.

Benim için yeterince iyi olmadığını söylediğini biliyorum. Yine de, yardım edemem ama berbat olanın ben olduğumu hissediyorum. Yetersiz kaldım.

Belki daha çok çabalasaydım. Kendini daha rahat hissetmesini sağlasaydım. Onu birkaç etkinliğe daha götürdüm. Ya da daha az-

Eski boktan düşünce kalıpları zor ölüyor sanırım.

Luke'un bana sevilme için fazla çaba sarf etmem gerekmediğini hissettirmesine bayıldım. Aslında, ona bu kadar hızlı ve sert aşık olmamı sağlayan şeyin bu olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilirim.

Ama ya bu saçmalıkta? Beni olduğum gibi kabul etmesi? Çünkü beni *ben olduğum* için gerçekten sevseydi, hala birlikte olurduk, değil mi?

Yatakta kıpırdamadan yatmak ve olan biten her şeyi düşünürken gözlerimden yaşlar akmasını sağlamaktan başka bir şey istemiyorum. Kendimi boşlukta, incinmiş ve sersemlemiş hissediyorum, sanki bir araba kazası geçirmişim gibi.

Ama işler kendi kendine yürümez. Holy City Roasters'ın yeniden açılışının bize kazandırdığı ivmeden faydalanmalıyım. Blogların ve haber kaynaklarının her yerindeyiz. Sosyal medyayı boş verin.

ve takipçiler o kadar kontrolden çıktı ki, sadece sosyal medya hesaplarımızı yönetmesi için birini işe almam gerekecek. İyi bir sorun. Sadece bu arada benim için daha fazla iş anlamına geliyor.

Ben de geldim. Yüzümü yıkıyorum, şiş gözlerimi alerjiye bağlıyorum ve her seferinde bir saat olmak üzere günü atlatıyorum.

Dylan'la birlikte tezgâhın arkasındayken, düzenli müşterileri isimleriyle selamlarken ya da Marie'nin son şekerlemelerini yerken personelikle bir toplantı yaparken nefes alabildiğimi hissettiğim tek zaman bu.

Dükkânda geçirdiğim süre boyunca kendimi küçük şükran duaları ederken buluyorum. Mutfağa girdiğimde tepsiler dolusu taze pişmiş krem peynirli kekleri, petit fours'ları ve bu muhteşem mini kekleri gördüğümde *Tanrı'ya şükürler olsun ki buna sahibim* diye düşünüyorum. *Şükürler olsun ki beni seven, tanıyan ve birlikte inşa ettiğimiz bu küçük topluluğa çok şey katan bu insanlara sahibim.*

İşe giderken dinlediğim *Dük ile Anlaşmam'dan* birkaç satır geldi aklıma. Jane, Dük Max'ten ayrıldıktan sonra gerçekten acı çekiyor ve kalp kırıklığını atlatmasına yardımcı olacak zengin bir iç hayata sahip olduğu için ne kadar minnettar olduğunu düşünüyor.

Daha önce baş belası gibi görünen iç diyalog - Jane'in başının etini yiyen, kendini sorgulamasına neden olan, sürekli düşünce ve şüphe sağanağından kurtulmak istemesine yol açan - birdenbire bir armağan gibi göründü. Max'le o kadar çok konuştukları içsel hayata sahip olmasaydı, şu anda hiçbir şeye sahip olamayacağını fark etti. Kendini rahatlatacak hiçbir şey. Her şey ters gittiğinde geri dönebileceği hiçbir şey.

Çünkü bildiği dünya alt üst olmuştu. Daha önce hiç aşık olmamıştı. Bu şekilde değil. Bunun onu bu kadar ıssız hissettireceğini bilmesine imkân yoktu.

Çok yalnızım.

İçindeki ışık ve kitapları dışında yalnızdı. Neyse ki bunlar birbirini besliyor gibiydi.

Bir de romantizmin akılsızca bir saçmalık olduğunu söylerler.

Yemin ederim, bu haftayı atlatmamı sağlayacak bir şey varsa, o da Max ve Jane'in sonsuza dek mutlu olmalarıdır. Belki kendimi kurgusal ya da başka türlü bir umuda maruz bırakmaya devam edersem, bu bana da bulaşmaya başlar.

Kendi mutlu sonumu hak etmediğimi düşünmeyi bırakacağım. Çünkü beni rahatsız eden düşünce bu. Uyumaya çalıştığım, yemek yemeye çalıştığım.

O son birkaç dakikayı Luke'la birlikte geçirmeye çalışın.

Her ne olursa, Luke'u etrafta tutmak için yeterli değildim.

Yeterince lanet değildim. Ve bu *beni rahatsız ediyor*.

Mutsuzluğumun telaşında bir yerlerde, benim yeterli olduğum ve bu ayrılığın benim değil onun suçu olduğu fikri duruyor. Ben sadece-

Kendimi suçlamadan edemiyorum.

Bunu aştığımı sanıyordum. İkinci tahmin. Kendimi suçlamayı. Bunu aşmayı çok istiyorum ve aştığımı sanıyordum.

İkinci gün o f i s i m d e , kederimin saldırısına uğramış bir şekilde dizüstü bilgisayarına bakıyordum ki kapım çalındı.

Dylan ve Julia'yı görmek için kafamı kaldırdım.

"Seni bir şeyler içmeye götüreceğiz," diyor Julia.

"Çılgınca bir şey değil," diye ekliyor Dylan. "Ama biraz dışarı çıkmanın yardımcı olabileceğini düşünüyoruz."

"Plastik shot bardaklarından birkaç shot atın."

"Biraz stres at."

"Birkaç erkekle flört et. Ya da onlara siktirip gitmelerini söyle. Nasıl istersen."

Onların nezaketi karşısında gözlerim yanarken bile gülümsemeyi başarıyorum. Kardeşim dışında, ayrıldığımızı ilk söylediğim kişiler onlardı. Alerji hikâyem diğer çalışanlarımı ve müşterilerimi kandırabilirdi ama bu ikisini -en iyi arkadaşlarımı- kandıramazdı.

"Hepinize teşekkür ederim," diyorum kollarımı masamın üzerinde kavuşturarak. "Ama şu anda kendimi pek iyi hissetmiyorum. Ayrıca cevaplamam gereken yaklaşık otuz sekiz bin e-posta var, yani..."

Julia bir adım öne çıkar. "E-posta bekleyebilir. Kalp kırıklığı bekleyemez. Burada, dükkânda cesur bir yüz ifadesi takınıyorsun. Bunu bizimle yapmak zorunda değilsin. Gel. En azından seni kendinden geçirecek kadar çakırkeyif yaparız ve biraz uyursun."

Hâlâ gülümsüyorum. "Hepiniz çok sorumluluk sahibi arkadaşlarsınız."

"Biliyoruz." Dylan beni ona doğru salladı. "Gel. Bir şeyler atıştırıp bol bol kokteyl içelim."

"Çok sayıda," diyor Julia.

Bilgisayarına bakıyorum. Onlara bakıyorum.

İçini çekti. "Pekâlâ. Teşekkür ederim çocuklar. Beş dakika içinde hazır olurum."

Eli, Eli olarak, üçümüze The Pearl'de bir masa ayarladı. Mekânın aylar öncesinden dolduğunu düşünürsek bu bir tür mucize.

Pek iştahım olmayabilir. Ama Julia'nın ikramı olan birkaç viski sours'tan sonra, kızarmış tavuk spesiyalimin çoğunu ve Elijah'ın imzası olan Coca-Cola yaprak pastasından birkaç ısırık yiyorum (söylentiye göre Olivia'yı baştan çıkarmak için kullandığı pasta buymuş).

Sonra caddenin karşısındaki küçük şirin bir bara gidip dışarıdaki verandada birkaç tabure kapıyoruz. Güneş battığına göre, sıcaklık o kadar da kötü değil.

Beyaz şarabımızı yavaşça yudumluyoruz. Çoğunlukla Julia ve Dylan'ın sohbetini dinliyorum. Onların yakınlığı beni rahatlattı. Onların *normalliği*, eğer bu bir kelime bile olsa.

Daha önce tam işlevli bir insan olduğumu ve bir noktada yine öyle olacağımı hatırlatan güzel bir hatırlatma.

Dylan, Julia'ya bakarak, "Bir süredir bir erkekten bahsetmiyorsun," diyor.

Julia omuz silkiyor. "Olağan şüpheliler artık benim için yapmıyor. Yani evet, bugünlerde benim tarafımda işler biraz sessiz."

Julia'nın babası bir yıldan biraz daha kısa bir süre önce öldü. Çok yakındılar ve o zamandan beri biraz sarsılmış durumda. Dünyayı kol mesafesinde tutması tamamen anlaşılabilir.

Aşk bize bir şey öğrettiyse, o da acıttığıdır. Kötü bir şekilde.

"Olağan şüphelilerden bahsetmişken." Dylan, içerideki bardan bir grup yakışıklı adam çıktığında döner. Belli ki iş sonrası kokteyli için dışarı çıkmışlar. Bazıları güzel kot pantolonlar, diğerleri hakiler giymiş. Hepsi beyaz ya da Fransız mavisinin çeşitli tonlarında düğmeli kazaklar giymiş.

Bu adamlarla uğraşmak için hiç isteğim yok. Acı içindeyim. Yorgunum. Erkeklerden ve onlarla birlikte gelen tüm saçmalıklardan bıktım.

Ama yine de elimin saçıma gittiğini hissediyorum. Düzleştiriyorum. Kulağımın arkasına sıkıştırıyorum.

Çirkin, tanıdık düşünceler kafamın içinde dolaşiyor. *Eğleniyormuş gibi görünmeye çalış. Daha az terli olmaya çalış. Daha çok gülümsemeye çalış.*

Dene, çünkü ben olduğum gibi çok kusurluyum.

Kötü bir oyunun yeniden canlandırılması gibi. Nefret ediyorum, berbat olduğunu biliyorum ama yine de bir şekilde replikleri ezberliyorum.

Unuttuğumu sandığım satırlar.

Luke'un satırlarıyla değiştirdim.

Haklısın.

Bana her şeyi anlat.

Bana gerçeğini göster.

Belki de yıllardır kendimi beslediğim cümleler saçmalıktır. Ama bunlar da öyle. Luke saçmalıyordu.

Çok yaklaştığıma inanıyordum. Gerçeğe çok yakın. Meğer hepsi yalanmış.

Ve şimdi buradayım, kendime ve dünyaya yalan söylüyorum, tıpkı eskiden yaptığım gibi. Derin bir nefes alıyorum. *Cesur ol.*

Gerçekliğe erişmek için Luke'a ihtiyacım yok. Bunu kendi başıma yapabilirim. Kendim için cesurca ortaya çıkmayı seçebilirim.

Kararı ben veririm, unuttun mu? Yetki bende.

Ben de kız arkadaşlarıma döndüm. Ellerimi saçlarımdan çekip neme bırakıyorum. Erkekleri ve sıcaklığı görmezden gelip şarabımı yudumluyorum. Tabureme çöküyorum çünkü yorgunum ve canım öyle istiyor.

Dylan, birkaç yıl önce saçlarını kendi başına ağartmaya çalıştığında tüm saçlarının döküldüğüne dair bir hikaye anlatıyor. Julia, geçen hafta sonu New Orleans'tayken mavi bir peruk aldığını ve şehirde dolaşarak insanlara adının Roxy Raspberry olduğunu söylediğini anlatırken gözlerimiz doldu.

Ayrılmak için ayağa kalktığımızda, kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Sadece bir an için.

Tanrı'ya şükür.

Tanrı'ya şükür kız arkadaşlarım var. Onlarsız hayat gerçekten berbat olurdu.

OceanofPDF.com

Otuz Dördüncü Bölüm

LUKE

Max kendi dünyasının Jane'inkiyle nasıl örtüştüğünü düşünmeye çalışarak beynini yokladı.

Onun daha iyisini hak ettiğini söylemişti. Hayallerine ulaşmasına yardım edemeyeceğini.

Ama hepsi buydu, değil mi? Evet, politik hırsları vardı. Evet, merdivenleri tırmanmayı ve İngiltere'nin en iyileriyle dirsek dirseğe gelmeyi umuyordu.

Ancak tüm bunları egosunu beslemek ya da soyadına şan katmak için yapmadı.

Bunu yaptı çünkü aklında daha yüksek bir amaç vardı. Hizmet.

Max ülkeyi daha iyi bir yer haline getirmek istiyordu. Güvenlik, eğitim ve mutluluk gibi şeylerin azınlık için ayrıcalık değil, çokluk için hak olduğu daha eşitlikçi bir toplum yaratmak.

Jane de bunu istiyordu, değil mi? Köydeki çocuklara ders vermek. O genç kadınların babasının küçük ama yine de etkileyici kütüphanesine erişimine izin vermek.

Belki bir balo salonunda kendini yabancı hissediyordu. Ama hayatının işi orada gerçekleşmeyecekti. Gerçek iş. Önemli olan iş.

Bu tür çalışmalar sınıflarda yapılırdı. Kütüphanelerde. Yolun aşağısındaki gibi küçük köylerde.

Jane her yerde parlıyordu.

Hayalleri -büyük hayaller, önemli olanlar- hemen hemen aynıydı.

Fikir şekillenirken Max'in elleri titremeye başladı. Ya kütüphanesini de açsaydı? Köyden birkaç çocukla birlikte oturmak için öğretmenler kiraladı.

her hafta? Belki de onları, aileleriyle birlikte, o gülünç büyüklükteki masasında onunla birlikte yemek yemeye davet edecekti? Jane'in kısa bir süre önce o aşk dolu öğleden sonra hem onun hem de Tanrı'nın adını haykırdığı masaya.

Ya Jane tüm bunları denetlemeye yardım ettiyse? Ortağı olarak. Sırdaşı olarak. Karısı olarak.

Nasıl bir takım olurlardı! Kadının köydeki bağlantıları, erkeğin Parlamento ve ötesindeki bağlantıları.

Birlikte yaratabilecekleri fark.

Evet, çalışmak gerekecekti. Onu kendi grubu arasında daha rahat hissettirmenin yollarını düşünmesi gerekecekti. Belki de arkadaşlarının daha ilerici olanlarının hayırseverlik çabalarına yardım etmelerini sağlayabilirdi. Bağışlar, zaman. Diğer nüfuzlu insanlar arasında farkındalık yaratmak.

Ne olması gerekiyorsa, onu yapacaktı. Çünkü Jane olmadan mutsuzdu.

Max dükkân masasına oturdu. Kağıt çıkardı. Mürekkep. Tüym kalem ve kum. Yazmaya başladı. Bir an bile boş kalmadı.

Sevdiği kadın acı çekerken değil.

Keskin bir nefes alıyorum. Dükkân ile Anlaşmam'ın yıpranmış kopyasından başımı kaldırıp yatağımın karşısındaki pencereden dışarı bakarken kalbim hızla çarpıyor.

Max'in bu fikrini sevdim. Çok beğendim.

Onun ve Jane'in dünyalarının bir araya gelmesinin gerçekten işe yarayabileceğine katılıyorum.

Kalbim patlıyor. Blares.

Birden onu gördüm. Pencereden giren güneş ışığı kadar net.

Nasıl oldu da bunu daha önce fark etmedim?

Benim dünyamı Gracie'ninkiyle birleştirmenin bir yolu var. Çünkü Venn şemamızdaki daireler seksten çok daha fazlası için örtüşüyor.

Hizmet için örtüşüyorlar. Topluluk yaratmak. Rahatlık.

Elijah bana Gracie'nin Holy City Roasters'ı açarken bunların peşinde olduğunu söylememiş miydi? Önemsediği şeyler bunlardı, değil mi? Kadın açılışta en sevdiği hayır kurumlarından biri için on bin dolar topladı.

Gracie'ye az önce değirmenin etrafında bir topluluk oluşturmak istediğimi söylememiş miydim? İnsanları çiftliğe geri getirmek, iyi yemek ve iyi sohbet etrafında bir araya getirmek?

Gracie ve ben aynı lanet şeyi istiyoruz.

Tabii ki.

Tabii ki.

Bunu daha önce göremediğim için kendimi bok kafalı gibi hissediyorum. Kendimi tekmeleyebilirim. Sanırım farklılıklarımıza odaklanmaya kendimi fazla kaptırmışım. Güvensizliğime çok fazla yer verdim.

Ama şimdi o ampul yandı ve zincirleme bir reaksiyona neden oluyor. Kafamın içinde birbiri ardına ampuller yanıyor.

Kendi mutlu sonumuza giden yolu aydınlatıyoruz.

Tabii ki bu Gracie'nin bana bir şans daha vermesine bağlı. Neden vermeyeceğini anlıyorum. Bırakın Dük Max gibi büyük bir jest yapmama izin vermesini, telefonlarıma bile çıkmamasını anlıyorum.

Yine de. Denemek zorundayım. Çünkü Gracie ve ben sadece aynı hayali paylaşmıyoruz. Ama birlikte bu hayali tek başımıza yapabileceğimizden çok daha ileri götürebiliriz. Çünkü Gracie'yi geride tutacağını düşündüğüm şeyler aslında bizi iyi bir takım yapacak şeyler. Elijah haklıydı. Rekabete gerek yok.

Rekabete gerek yok çünkü Gracie ve ben birbirimizi tamamlıyoruz.

Onun bağlantıları var. Benim bir ahırım ve büyük planlarım var. Onun eğitimi var. Benim ellerim ve güçlü bir sırtım var.

Onun kahvesi var. Ve benim de mısırim var.

Önemsediğimiz amaçlar için para ve farkındalık yaratmak üzere onun havalı arkadaşlarını çiftliğe getireceğiz. Karınlarını irmikle, ellerini kahve fincanlarıyla doldurup veren ve alan insanlardan oluşan kendi topluluğumuzu yaratacağız. Şehir merkezi ile çiftlik arasındaki çizgiyi aşan bir topluluk. Adını bilmiyorum. Kahve ve Topluluk mu? Kahve ve İrmik?

Grits ve Kahve Öğütücüleri?

Dünyalarımızı bu şekilde bir araya getiriyorum. Ya bunu gerçekten gerçekleştirebilirsem?

Ya Gracie ve benim birlikte bir fark yaratmak için gerçekten bir şansımız varsa?

Ya gerçekten bir şansımız varsa?

Göğsümün içinde keskin bir bıçak saplandığını hissediyorum. Bir nefes daha çekiyorum, parmaklarımı göğüs kemiğimin hemen içinde acıyan yere sokuyorum.

Tanrım, Gracie ile gerçek bir anlaşma yapmak istiyorum.

Sadece bunu gerçekleştiremeyecek kadar kötü batırdığım için endişeleniyorum. Çünkü hepiniz, *fena* sıçtım.

Gerçekten kötü.

Bunu telafi etmek için elimden geleni yapmam gerekecek.

Ona ne yaptığımı göstermem gerekecek. Böylece onu bir daha terk etmeye niyetim olmadığını bilecek çünkü birlikte çok iyiyiz.

Birbirimize sunacak çok şeyimiz var.

Gracie ile bu hayali gerçekleştirebileceğimi biliyorum. Onun tüm cinsel hayallerini gerçekleştirdik, değil mi? Onun yanıdaydım. Fantezileri birbiri ardına hayata geçiriyordum.

Ben yaptım.

Bunu ben de yapabilirim.

*Dük ile Anlaşmam'*ın geri kalanını bitirmek için yarışıyorum. Bitirmemek için çok iyi. Bu lanet şeyi elimden bırakamadım. Olivia'nın hikaye anlatımı sizi içine çekiyor. Regency İngiltere'sinin bu kadar açık saçık bir yer olduğunu kim bilebilirdi?

Buna kızgın değilim.

Altını çizdim, vurguladım ve **h e r** tarafını karaladım.

Umutsuzca fikir arıyorum. İlham kaynağı.

Olivia'yı öpebilirim.

Onun yerine onu
aramalıyım. Ama önce
bir plana ihtiyacım var.

Kitabı komodinin üzerine, telefonumun ve yarısı boş bir kayganlaştırıcı şişesinin yanına koyuyorum - Gracie'nin en sevdiği kayganlaştırıcıyı evimde bulundurmak için almıştım - kalkıp yürümeye başlıyorum. Vücudum ani enerji patlamasından dolayı titriyor.

Bütün gün bir şey yemedim. Eli'nin dün getirdiklerini yediğimden beri.

-Ama hareket tarzımdan bunu anlayamazsınız. Daha hızlı ve daha hızlı. Zihin yarışıyor.

Tamam. Gracie'nin yapılacaklar listesindeki her maddeyi kontrol ettik. Anal, altmış dokuz, halk içinde seks. Yine de-

Bekle, rol yapma kısmını işaretlemedik.

Nabzım atıyor. Regency romantizm tarzında rol yapsak nasıl olur? Hatalı yollarımı nasıl ve neden değiştirdiğim konusunda güzel bir başlangıç olabilir. Ona her şeyi açıklamam gerekiyor. Benim gerçeğim olduğunu sandığım şeyin aslında sadece bir sapkınlık olduğunu anlamasını sağlamalıyım. Korku ve güvensizlikle çarpıtılmış.

Bir kıza ne kadar güvende olduğunuzu göstermenin Regency Dükü gibi giyinmekten daha iyi bir yolu yoktur, değil mi?

Doğru.

En azından haklı olduğumu umuyorum.

Her şey romantik, düşünceli ve mükemmel olmalı. Gracie bunu hak ediyor. Özellikle de ona yaşattıklarımın sonras.

Peki ya bu yeterli değilse?

Ya lanet telefonuma cevap bile vermezse?

Parmaklarımı bağlayıp başımın arkasına götürüyorum ve nefesimi verirken başımın geriye düşmesine izin veriyorum.

Gracie'nin beni vurma ihtimali *çok* yüksek. Ama *denemeliyim*. Ona ne kadar üzgün olduğumu ve benim için ne kadar önemli olduğunu göstermeliyim.

Çünkü onsuz devam edebileceğimi sanmıyorum. Aradığım kişi o. Benim kendi Leydi Jane'im. Dünyamı en iyi şekilde alt üst eden kadın.

Sonsuza kadar istiyorum ve bunu onunla istiyorum.

Ben de Dük Max gibi davrandım. Telefonumu aldım, yatağa geri oturdum ve not uygulamamda boş bir sayfa açtım.

Yazmaya başladım. Önce bir özür. Hissettiğim her şeyi yazdığımın emin olmak istiyorum. Söylemek istediğim her şeyi. Yarım yamalak doğaçlama bir konuşmayla gelecekteki mutluluğumu riske atamam. Bu iyi olmalı. Sevimli, komik ve içten.

Gracie'nin takdir edeceği ve bağ kuracağı bir şey.

Yazarken ağlıyorum.

Konuşmamı ezberlemeyi bitirip yapılacaklar listesini yazmaya başladığımda ben de ağlıyorum. Bunu ayarlamak pek çok insan için tam zamanlı bir iş olacak. Annemleri aramak için not aldım, Eli. Marie.

Kahretsin, Fransızca bilen birini bulmalıyım. Ya da kendim birkaç satır öğrenmeye çalışmalıyım.

Ben yaparım.

Sevgilimi geri almak için her şeyi yaparım.

Listemi gözden geçiriyorum, sıradaki kişileri sıraya koyuyorum. Kitabı alıp kucağıma yerleştiriyorum.

Olivia benim ilk aradığım kişi.

İkinci zil sesinde telefonu açtı.

"Luke!" diyor. "Sesini duyduğuma çok sevindim. Kitabı aldın mı?"

"Yaptım. Teşekkür ederim. Aslında daha yeni

bitirdim." Islık çalıyor. "Çok hızlıydı."

"Bayıldım. Gönderdiğin için teşekkürler, tam da ihtiyacım olan şeydi. Gracie'yi geri getirmek için bana pek çok fikir verdi."

Konuştuğunda Olivia'nın sesindeki gülümsemeyi duyuyorum. "Yani yaptığın hatayı anladın, öyle mi?"

"Tanrım, öyle. Max ve Jane çok eğitici oldular, Olivia. Birden fazla yönden. Ama onlar hakkında başka zaman konuşalım. Şu anda yardımına ihtiyacım var."

"Konuş benimle."

Kapaktaki adama bakıyorum. "Nerede pantolon bulabileceğimi biliyor musun?"

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Beş

GRACIE

Sekizden sonra, o günkü toplantılarım bitene kadar telefonumu kontrol edemiyorum.

Luke Rodgers'tan cevapsız bir arama ve sesli mesaj geldiğini görünce kalbim göğsümden yere düşüyor.

Sesli mesaja dokunup telefonumu kulağıma götürürken ellerim titriyor.

"Gracie. Selam. Ben Luke. Um. Luke Rodgers." Bir duraklama. "Ben gerçekten

nereden başlayacağıma emin değilim. Bu mesajı dinlemeden silersen tamamen anlarım. Sana davranışından sonra bunu hak ediyorum. Ben çok-" Bir duraklama daha. Bu seferki daha uzun. Duygularla dolu. "Özür dilerim Grace. Hayatımda hiç bu kadar üzgün olmamıştım. Biraz düşündüm. Biraz kış tekmeledim. Kendi kışımı tekmeledim yani. Tekrar söylüyorum, sonsuza kadar siktir olup gitmemi istersen anlarım. Sadece söyle ve seni bir daha rahatsız etmeyeyim. Ama beni kabul edersen, seni görmek isterim. Söylemek istediğim bazı şeyler var. Eğer senin için de uygunsa, bu hafta içinde bir ara benimle çiftlikte buluşmak ister misin? Yarın akşam, belki? Programımı sana göre ayarlarım. Umarım senden haber alırım, Gracie. Seni özledim, bebeğim." Zorlu bir nefes verdi. "Hem de çok. Umarım iyi bir gün geçiriyorsundur. Özür dilerim. Hoşça kal Grace."

Gözlerimden yaşlar akıyor. İstenmeyen ve sıcak.

Masamın arkasındaki sandalyeye çökerken diğer elimi ağzıma götürüyorum.

Titriyorum.

Ne yapacağım, ne yapacağım, Tanrım, burada ne halt edeceğim?

Onu terletiyor muyum? Son birkaç gün korkunçtu.

Korkunç. Onun da bu tür yakıcı, yükselen acıyı hissetmesini istiyorum.

Beni incittiği gibi ben de onu incitmek istiyorum.

Ama sonra sesli mesajı tekrar dinledim. Ve tekrar. Luke'un sesindeki çıplak acıyla her seferinde midem bulanıyor.

Adam zaten acı çekiyor. Bu çok açık.

Telefonumu yere bırakıp sandalyeme yaslanırken ona bakıyorum. Luke'un bu sefer gerçek olduğuna inanıyor muyum? Yani, elbette. Belki biraz düşünmüştür. Belki bugün kendini daha iyi hissediyordur.

Ama iki gün önce çok ani bir şekilde fikrini değiştirdi. Tekrar değiştirmeyeceğini kim söyleyebilir? Bugün daha iyi hissederken yarın beni terk edecek kadar umutsuz mu hissedecek?

Bu o değil.

Derinlerde bir yerde bunun Luke olmadığını anlıyorum. O iyi bir adam. Sabit, istikrarlı bir adam.

Ama aynı adam bana kendimle ilgili hiç düşünmemem gereken şeyleri sorgulattı. Onun için yeterince iyi olup olmadığı gibi.

Yeterli olsam da olmasam da, nokta.

Bu oyunu oynamaktan bıktım.

Ben de onu özlüyorum. Çok fazla. Yapamam-

Ondan bu şekilde uzak kalmaya dayanamıyorum. Ona duyduğum bu arzusun şiddeti beni korkutuyor. Kendimi hasta hissediyorum. Onunla birlikte *olma* ihtiyacından. Onu koklamak, ona dokunmak ve onunla aynı odada bulunmak.

Bana hissettirdiklerini özlüyorum. Sanki her şey yoluna girecekmiş gibi.

Olduğum gibi iyiymişim gibi.

Telefonumu elime aldım. Sesli mesajını tekrar dinlerken gözlerimden yaşlar süzülüyor, sesinin tınısı kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor.

Ben ona aşığım. Bu bir

seçim değildi.

Ama ona bir şans daha vermek? İşte bu.

Ona tekrar güvenmek bir seçimdir.

Karar vermek zorundayım. Ama önce onunla konuşmazsam bunu nasıl yapabilirim? Onu dinlemezsem? Ona kendini açıklaması için bir şans vermezsem?

Bu bir risk. Luke'u tekrar görürsem, ilk görüşte pes etmemenin çok ama çok zor olacağını biliyorum.

Ama kendime güvenebilirim. Tıpkı onun *gerçek olduğuna* güvendiğim gibi. Söyleyecek önemli bir şeyi olmasaydı buluşmak istemezdi.

Luke asla zamanımı boşa harcamaz. O kadarını biliyorum.

Telefonumu tekrar elime aldığımda hâlâ titriyordum. Numarasını tuşladığımda kalbim kulaklarımda zonkluyordu.

Telefonu açana kadar zar zor çalışıyor.

"Hey, Gracie."

Sadece sesi.

Ses.

Benim adım.

Telefonun her iki tarafında da rahatlama ve ıstırap.

"Merhaba."

Bir nefes verdiğini duydum. "Nasılsın?" "Pek iyi değil."

Bir nefes daha. "Gerçekten üzgünüm Grace. Eğer seni daha iyi hissettirecekse, ben de cehennemden geçiyorum. Uyuyamadım. Yemek yiyemiyorum. Sadece... Sanırım sadece seni düşünüyorum ve traktörümle uzun hüzünlü gezintilere çıkıyorum. Traktöre binmediğim zamanlarda Trisha'yı dinliyorum, sadece hüzünlü şarkılarını. Ve Tanrım, ne kadar hüzünlüler."

Alay ediyorum. "Tüm bunları yaparken üstsüz müsün?"

"Elbette."

"Kardeşimle ikinizin hiç kıyafet giymek istememenizin sebebi ne? Hayatınızı yarı çıplak yaşamak için bir tür anlaşma falan mı yaptınız?"

Luke gülüyor. Bu gürültülü, lezzetli, tanıdık ses içimin kasılmasına neden oluyor.

Bu sesi bir daha asla duyamayacağımdan endişeleniyordum.

"Sanırım sadece özgür olmayı seviyoruz. Hayatımızdaki kadınların da buna pek aldırmadığını duydum. Olivia tanıştıklarında ağabeyinde ilk fark ettiği şeyin bu olduğunu söyledi; hiç gömlek giymiyormuş."

"Bunda şaşılacak bir şey yok," diyorum gülümseyerek. "Onlar için her şey yolunda gitti." "Umarım bizim için de iyi olur Gracie."

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Bir an için ne diyeceğimi bilemedim.

Onunla böyle konuştuğum için aptallık mı ediyorum? Sanki eski halimize mi döndük? Eli'nın küçük kız kardeşi ve en iyi arkadaşı. Kaybedecek bir şeyimiz yokmuş gibi flört ediyoruz.

Yoksa bu muhteşem adama bir şans daha vererek doğru şeyi mi yapıyorum?

"Luke," dedim. "Ne olduğunu anlamıyorum."

"Özür dilerim," diyor. "Bunu sana ne kadar söylesem azdır, Gracie kızım. Eğer izin verirsen, kendimi açıklamak istiyorum. Söylemek istediğim çok şey var."

Nefes veriyorum. Boğazımdaki yumruya takılıyor ve gözlerimden daha fazla yaş akmasına neden oluyor.

"Benim de söylemek istediğim şeyler var," diye idare ediyorum. "Bebeğim, ağlıyor musun?"

Başımı sallıyorum. Konuşamıyorum.

"Yarın," diyor. "Boş musun? Israrcı olmak istemem, sadece bu şekilde incinmene dayanamıyorum. Lütfen yarın görüşelim."

Tekrar başımı sallıyorum. Bu çağrının -bu adamın- bana hissettirdiği her şeyin gücü karşısında yüzüm buruşuyor.

"Yarın işe yarar," diyorum.

"Güzel." Bir nefes verdi. "Peki ya Gracie?"

"Evet?"

"Teşekkür ederim. Bana bir şans verdiğin için. Bunu hak etmiyorum. Ama buna degeceğine söz veriyorum."

Yutkunuyorum. Kucağıma bakıyorum.

Kalbim acı ve umut arasında gidip geliyor.

OceanofPDF.com

Otuz Altıncı Bölüm

LUKE

Ahıra girdiğimde annemlerin kafaları kesilmiş tavuklar gibi etrafta koşuşturduklarını görüyorum.

"Mumları aldın mı?" Gwen kristal bir bardağın içine zambak sapları yerleştirirken sesleniyor.

"Al bakalım," diye homurdanıyor annem, odanın ortasındaki masanın üzerine bir karton kutu koyarak. "Çiçekler çok seksi görünüyor."

"Teşekkürler tatlım." Gwen annemi öpmek için döner. "Sen de öyle."

"Havadaki tüm bu romantizm beni biraz havaya soktu, o kadarını söyleyebilirim."

"Sanırım kısa bir sevişme için zamanımız var-"

"Hayır," diyorum, annemlere doğru ilerlerken gülünç binici çizmelerim gürültü çıkarıyor. "Hayır. Şipşak yok. Her şey mükemmel olana kadar olmaz, duydunuz mu beni?"

Annem dönüp bana baktığında yüzü aydınlanıyor.

"Vay, vay. Sen bir hayal değil misin!"

"Sen kim oluyordun?" Gwen gözlüklerini düzelterek soruyor. "Paul Revere mi? Kral George mu? *Outlander*'daki şu yakışıklı, adı neydi?"

"Jamie Frasier. Sam Heughan. Aklımda aynı şey var." Annem bana gülümseıyor. "Sen de çok yakışıklısın Luke. Oğlumun kravatla bu kadar iyi görüldüğünü kim bilebilirdi?"

Boğazımı temizleyerek söz konusu giysiyi çekiştiriyorum. "Olivia'nın *Dük ile Anlaşmam* kitabındaki dördüncü Haverford *Dükü* Maximilian John Lockley olmam gerekiyor. Gerçi bunu gerçekten başarabileceğimden emin değilim. Kendimi bir Dük'ten çok bir aptal gibi hissediyorum."

"Beni kandırabilirdin," diyor annem yanağımdan öperek. "Gracie buna bayılacak."

Evden taşıdığım tabakları yere bıraktım. Nefes alıyorum. O kadar gerginim ki ellerim biraz titriyor.

"Umut budur. Elimden geleni yapmalıyım anne. Bu kızı geri almalıyım."

"Yapacaksın," diye yanıtlıyor, kesin bir ifadeyle. "Kimse sana karşı koyamaz."

İster bir çiftçi gibi giyin, ister çok çekici bir aristokrat."

"Senin için söylemesi kolay," diye karşılık veriyorum. "Önyargılı olduğunuzu söylemek yanlış olmaz."

"Elbette öyleyim! Ama öyle bile olsa. Seni herkesten daha iyi tanıyorum Luke. Et ve kan bir yana, sen her standartta iyi bir adamsın. Çok çalışıyorsun ve daha çok seviyorsun. Etrafına bir bak." Annem gece gündüz çalışarak bir Regency restoranına, bir balo salonuna, bir bara dönüştürdüğüm ahırını işaret ediyor. "Değer verdiğin insanlara sevildiklerini hissettirmek için büyük çaba sarf edeceksin. *Görüldüğünüzü* hissedin. Gracie Regency romantizmine bayılır, sen de onun en sevdiği kitaplardan birinden bir sahneyi hayata geçiriyorsun. Kostümler, mumlar ve her şey. Eğer bu iyi bir aşk değilse, nedir bilmiyorum. Gerisi kendiliğinden gelecektir."

Boğazımdaki sıkışıklığı yutuyorum. "Teşekkürler anne."

Umalım da haklı olsun.

"Çok yakışıklı olmanızın bir zararı yok," diye ekliyor.

Gwen, "Sende de güzel, tombul ürünler var," diyor. "Bu önemli ayrıntıyı unutma."

Gülüyorum.

Buna

ihtiyacım

vardı.

"Masayı hazırlayalım. Çiçekleri ve mumları hazırlayın." Gwen vazosundan başını kaldırıp bakıyor. "Başka ne yapabiliriz?"

Ellerimi ceplerime sokmak için aşağı uzanıyorum. Ancak pantolonumun cebi yok, onun yerine yeleşimden cep saatimi çıkarıyorum. Aşırılık mı? Evet, fazla. Ama dediğim gibi, burada her şeyi yapmam gerekiyor. Yüzde yüz özgünlük için gidiyorum. Mumlara ve elle öğüttüğüm kahveye kadar.

Gerçi sanırım ırmık, bira ve iTunes'da bulduğum enstrümantal Trisha Yearwood, Max the Duke'un zamanında pek yoktu.

Yüzde doksan özgünlük için gidiyoruz o zaman.

Saate bakıyorum. Beşe çeyrek var. Gracie'nin gelmesine iki saat var.

"Elijah birazdan yemekleri buraya getirecek. Marie de tatlı getirecek. Onun dışında, sanırım hazırız. Yardımlarınız için hepinize teşekkür ederim. Siz olmadan bunu yapabilmemin imkanı yoktu. Minnettarım anne."

Annem gülümser. "Yardım etmekten mutluluk duyarız. Gracie'yi sevdiğimizi biliyorsun. Sonsuza dek mutlu yaşamanız ve bana torun yapmanız için barışmanızı sabırsızlıkla bekliyorum."

Kalbim küt küt atıyor. Umutlarımı fazla yükseltmek istemiyorum. Gracie'nin özrümü kabul edip beni geri alacağının garantisi yok.

Ama eğer yaparsa-

Traktör gezintileri, iyi yemekler ve iyi insanlarla dolu bir geleceğimiz var ve evet, umarım önümüzde bazı bebekler var.

Lanet olsun, bu sesi sevdim.

Gracie

Kardeşimin kamyonetinin Luke'un evinin önünde durduğunu görünce şaşırdım.

Olivia'nın ona yaslandığını görünce daha da şaşıyorum, yaklaşmamı izlerken dudaklarında küçük bir gülümseme var.

Kalbim kulaklarımda yüksek sesle atarken, camımı açtım.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

Yanındaki yere çekiyorum. Motoru kapatıyorum.

Olivia sadece gülümsüyor, kamyonu itiyor. Kalbim daha hızlı atmaya başladı.

"Göreceksin. Hadi gel." Başını eve doğru eğiyor. "Hadi içeri girelim de üstünü değiştir."

"Değişmek mi?" Kafam çok karıştı. "Neye?"

"Luke'un giymeni istediği bir şey var."

Bu da ne böyle? Gecelik falan mı giymemi istiyor? Mayo mu? Yüzmeye mi gidiyoruz?

Neler oluyor?

Olivia kolunu benimkinin içinden geçiriyor ve birlikte ön merdivenlerden çıkıp eve giriyoruz.

Hemen kahve kokusu çarpıyor burnuma. Kokusuna bakılırsa taze demlenmiş.

Mutfağın önünden geçiyoruz ve kardeşimi ocağın başında görüyorum. Elbette gömleksiz. Sote tavasını ocağın üzerinde bir ileri bir geri sallarken omzuna bir havlu atmış.

"Eli?" Diyorum.

şimdi gerçekten kafam karıştı.

Omzunun üzerinden bakar. "Bana aldırmayın. Olivia'yla git ve giyin."

"Ne-"

"Yakında anlayacaksın. Giyin, Gracie."

Olivia beni birinci kattaki arka yatak odasına götürürken başımın döndüğünü hissediyorum.

Yatağın üzerinde çok güzel beyaz bir elbise ve bir çift nude renkli babet var.

Ona bakıyorum. Gülümsemek istiyorum. Ağlamak. Milyonlarca soru sormak istiyorum çünkü şu anda evin önüne geldiğimde olduğumdan daha da şaşkınm.

Onun yerine Olivia'nın elbiseyi giymeme yardım etmesine izin verdim. Düşük yakalı ve belden oturtmalı. Uçları büzülmüş küçük tatlı kolları var.

"Neredeyse kahramanlarınızdan birinin giyeceğı bir şeye benziyor," diyorum bozulmamış kumaşı karnımın üzerinde düzelterek.

"Biraz büyük," diye belirtiyor Olivia. "Bunu bir araya getirmek için çok fazla zamanımız olmadı. Ama yine de üzerinde harika durduğunu düşünüyorum."

"Bu Luke'un fikri miydi?"

"Hepsi Luke'un fikriydi.

Evet."

Gülümsediğini görmek için döndüm. Luke'tan her bahsettiğimde takındığı o bilmiş gülümseme. Ne zaman birlikte olsak.

Sırtımdaki fermuarı çekiştiriyor. "İyi hissediyor musun?" "Harika hissediyorum. Keşke ne için olduğunu bilseydim."

"Ayakkabılarını giy," diyor ve onları ayaklarımın dibine bırakıyor. "Sonra seni ahıra götüreceğim."

Bu sefer ahır sormuyorum bile, çünkü bir cevap alamayacağımı biliyorum.

Olivia, Elijah'ın devasa pikabını garaj yolundan aşağıya doğru yönlendirirken beklentiyle dolup taşıyorum. Güneş arkamızda batıyor, dünyayı pembe-turuncu bir ışıltıya boğuyor. Hava bu gece ılık ama nemli değıl. Camları indirecek kadar serin.

Ahır görüldüğünde, tıpkı geçen gün olduğu gibi görünüyor.

Kaşlarımı çatıyorum. O zaman neden bu konuda bir şeylerin farklı olduğunu hissediyorum?

Neden her şeyin farklı olacağı hissine kapılıyorum?

Olivia ahırın yanına yanaşüyor ve kamyonu park ediyor. Önümüzdeki büyük ahır kapısını işaret ediyor, boyalı ahşap kirişler kapının üzerinde bir x işareti oluşturuyor.

"İçeri gir," dedi bana bakarak. "Kapıya biraz güç vermekten korkma."

Ona bakıyorum. Kapıya bak.

Elimi kamyonetin kapısına koydum, parmaklarım soğuk deri üzerinde gergin bir şekilde çalışıyordu. Olivia'ya dönüp baktım.

"Ne yaptığınızı bilmiyorum. Ama bunu Luke'a yardım etmek için yapıyorsan, bize yardım etmek için, o zaman teşekkür ederim. Her şey için teşekkür ederim Olivia. Eğer Max ve Jane'in hikâyesini yazmamış olsaydın - eğer kardeşimi Luke'la takılmamın iyi bir fikir olduğuna ikna etmek için orada olmasaydın - ona aşık olmazdım. Sonunda ilişkimiz yürümese bile Luke'la birlikte olduğum için mutluyum. En azından kısa bir süre için." Gülümsemeyi başarıyorum. "Sana sahip olduğum için çok mutluyum. Eli seni neredeyse ezdiği için çok şanslı."

Gözleri ıslanırken bile gülüyor. Elime uzanıyor ve onu sıkıyor.

"Onu neredeyse ezecek olan bendim, Gracie. Her halükarda, birbirimizi bulduğumuz için şanslı olduğumuzu düşünmek istiyorum." Gözleri ahıra kayıyor. "Tıpkı senin orada şanslı olacağın gibi. Git hadi."

"Şansın yaver gitti mi?" İç ateşim yükseliyor. "Bu düşündüğüm anlama mı geliyor?"

"Zaten çok şey söyledim. Git artık."

Ahıra doğru giderken uçuyormuşum gibi hissediyorum. Bütün bunlar gerçeküstü.

Gerçeküstü ve garip bir şekilde harika. Bir şeyin eşiğindeyim. O kadarını biliyorum.

Ve bu da nefes nefese kalmadan *önceki an*. Ya uçmaya başlamadan ya da yüzüstü düşmeden önce. Hiçbir şey kesin değilken ve her şey mümkünken.

Acı tatlı.

Küçük bir homurtuyla ahırın kapısını kaydırarak açarken nabzım deli gibi atıyor. İçeri giriyorum.

Hızlı, ani bir duygu kabarması hissediyorum. Etrafımdaki boşluğu kavrarken nefesim ciğerlerimi terk ediyor.

Rustik. Boyasız ve temiz. Kahve ve taze çiçek kokuyor. Nefes alıyorum, etrafa bakıyorum. Yere bakınca yaprakların yere saçılmış olduğunu görüyorum. Soluk pembe ve mükemmel.

Nabzım altımdan kayıyor. Bir uçağın engebeli havada kayması gibi. Midemi alçaltıyor.

Yukarı baktım. Odadaki tek ışığın titreyen milyonlarca mumdan geldiğini görüyorum. Her yerdeler. Cam kasırga vazolarında yerde. Duvardaki rastgele çıkıntılarda. Tavana asılmış yuvarlak bir avize bile var.

Odaya sıcak ve romantik bir ışıltı veriyor. Kalbim *küt küt atıyor*. Nefesimi tutamıyorum.

Biraz dönüyorum ve odanın ortasındaki yuvarlak masa dışında ahırın çoğunlukla boş olduğunu görüyorum. Mumlar ve çiçeklerle donatılmış. Tabaklar, kaseler ve fincanlar.

Şarap kadehlerinin yanında duran Bud Light şişelerini gördüğümde gülümsüyorum. Tatlılığı, mükemmelliği kalbimi delip geçiyor.

Müzik çalmaya başlar. Klasik -çoğunlukla yaylılara benziyor- ama bir şey dikkatimi çekiyor. Bu şarkıyı biliyorum. Ama nereden?

Her şeyden sarsıldım. Elbise, mumlar ve çiçekler. Ben- Dönüyorum, ayak sesleriyle nabzım çatlıyor.

Luke gölgelerin arasından çıkıyor, duraksarken mum ışığı yüz hatlarında titreşiyor. Elleri arkasında kenetlenmiş.

Gözler yüzümde.

Onu bakışlarımla yutuyorum, nefesim ciğerlerimi terk ediyor.

Aman *Tanrım*, kraliyet giysileri giymiş. Beyzbol poposunu güzelce dolduran bir pantolon. Siyah diz üstü çizmeler, kadife ceket -şu anda bu sıcakta nasıl ölmüyor? Gerçi omuzlarını geniş göstermiş ama- ve yelek. Kravat ve sınav bardağı.

Peruk.

Adam lanet bir *peruk* takıyor. Buradan bakınca kıvrıkcık bir kefal gibi görünüyor. On yıl önce ilk tanıştığımızda Luke'un kullandığı türden.

Ağlıyorum.

Nasıl olmayayım? Luke gülünç ve heyecan verici bir şekilde döneme uygun ve acıtacak kadar yakışıklı görünüyor.

Orada durarak canımı yakıyor. Benimkiler gözyaşlarıyla dolarken gözleri berrak ve sabit.

Luke belinden eğiliyor.

"Leydim. Geldiğiniz için teşekkür ederim. Bir Dük olabilirim ama sizi ahırında ağırlamaktan gurur duymuyorum."

Vay vay vay. Şimdi anladım. Bu bir rol oyunu. O Dük, ben de mavi çorap. *Vay canına.*

Reverans yapmak istiyorum. Ama hareket edemiyorum.

Ona bakmadan duramıyorum. Tüm duyguları hissetmeyi durduramıyorum çünkü şu anda bile, olan biten her şeyden sonra bile, o hala yapılacaklar listemdeki hayallerimi gerçekleştiriyor. Her seferinde bir madde.

"Pantolonlar harika," diye geveledim.

Luke'un dudakları seğiriyor. Yan tarafa dönerek mallarını daha iyi görmemi sağlıyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Gözleri elbisemin üzerinde geziniyor. Yumuşuyor. "Çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler," diyorum. "Bütün bunları nereden buldun?"

Gözleri artık kısık. Smiley. "Sakin ol. Ben bir Dük'üm. İstedğim her şeyi elde edebilirim." Başını kaşıyor. "Kefal peruk bile."

Gülerek-ağlayarak- "Peruğu sevdim." diyorum.

"Bunun seni rahatlatabileceğini düşündüm. Leydi Jane'in Max'in tüm bu düklük saçmalıklarından ne kadar korkabileceğini biliyorum." Bana doğru yürümeye başladı ve içim kıpır kıpır oldu. Tanrım, Max'in düklük saçmalıklarını iyi gösteriyor. "Sana bir özür borçluyum. Hem de büyük bir özür."

Başımı sallıyorum. Sertçe yutkunuyorum.

Gelip önümde durdu. Ona bakmak için boynumu eğmek zorunda kalıyorum. O fildişi sabun kokusu kafama doluyor ve içimi dışına çıkarıyor.

Sızlanmamak için elimden geleni yapıyorum.

O kokuyu özledim. Vücudunun benimkinin yanındaki görüntüsünü ve hissini. Dizlerim titremeye başladı.

"Bana ne olduğunu anlat," dedim.

"Yeniden açıldığınız gece," diye başlıyor, ellerini hâlâ arkasında kavuşturmuş bir halde. Son derece asil görünüyordu. "Arkadaşların Elle ve Charlie ile konuşuyorduk. Onun için yaptığı her şeyi gördüm. İşini büyütebilmesi için nasıl anlamlı bir yardım sağladığını. Onun hayallerini gerçekleştirmesine yardım ediyordu. Ve o anda, sana nasıl yardım edebileceğimi düşünemedim. Charlie'nin Elle'e yardım ettiği gibi değil.

İçten içe aptallık ettiğimi biliyordum. Kendimle konuşup vazgeçirmeye çalıştım. Ama sonra seni Greyson'la gördüm-"

"O en kötüsü." Gözlerimi deviriyorum. "Bazen de en iyisi."

"-Ve hepiniz birbirinize çok *uygun* görünüyordunuz. Hepiniz aynı dünyada yaşıyorsunuz.

Aynı ilgi alanlarını paylaşın. Aynı şeyleri isteyin."

"Ama benim istediğim o değil - havalı işi olan havalı adam," diye cevap veriyorum. "İstediğim adam o değil."

"Bir kahve dükkânı açmak istiyordun. O da sana bu konuda yardım etti. Neden kendimi güvensiz hissettiğimi anlıyor musun? Çünkü onun yaptığı gibi sana asla yardım edemeyeceğimi biliyordum. Kolunda asla o kadar iyi ve *doğru* görünemeyeceğimi biliyordum."

Dilimi alt dudağımda gezdiriyorum. Kaşlarım çatıldı.

"Anlıyorum. Ama Greyson'ın bana sadece işi olduğu için yardım ettiğini anlamamı istiyorum Luke. Onun için önemli olan şey, saf ve basit bir şekilde kâr etmek. Holy City Roasters başarılı olursa para kazanacak. Dükkâna kalbinin iyiliğinden ya da beyaz atlı prens olmak için yatırım yapmadı. O bir işadamı ve benimki gibi şirketlere fon sağlıyor çünkü risk sermayedarları böyle yapar." Luke'un gözlerine bakıyorum. "Seni istediğimi bilmelisin. Greyson'ı değil."

"Biliyorum. Size ve işinize olan ilgisinin tamamen profesyonelce olduğunun da farkındayım." Luke başını sallıyor. "Sadece onun yaptığı gibi ilerlemene yardımcı olamayacağımdan endişelendim. Hayallerinin gerçekleşmesine yardım edemeyeceğimi düşündüm. Hayallerimizin çok farklı olduğunu ve benimle birlikte olmak için kendi hayallerinden vazgeçmeni asla isteyemeyeceğimi düşündüm. Tıpkı senin benden benimkinden vazgeçmemi istemeyeceğin gibi."

Boğazım o kadar daraldı ki zorlukla

konusabiliyorum. "Peki ne değişti?"

Luke elini uzatır. "Sana göstereyim."

Elini tutuyorum. Beni masaya doğru götürüyor. Kaselerin dolu olduğunu daha önce görmemiştim - Elijah'ın meşhur kahvaltılık irmik kaselerinden birine benziyor. Luke'un kremisi sarı irmik yatağının üzerinde succotash, pastırma ve haşlanmış yumurta var.

Luke elimi bırakıyor ve gümüş bir sürahi alıyor. Üstünü tutarak, dumanı tüten kahveyi kaselerin yanındaki fincanlara dikkatle döküyor.

Sürahiyi bırakıp bana baktı. Yanımda duracak şekilde hareket ediyor. Sonra arkama. Eğilip sol kulağıma bir şeyler mırıldanırken ensemeye yapıyor.

"Kahven." Şimdi sağdakine mırıldanmak için hareket ediyor. "İrmiğim. Gördün mü, rüyalarımızın çok farklı olduğunu sanıyordum. Ama sonra hiç de farklı olmadıklarını fark ettim. Öncelikle, ikimiz de kahvaltıya bayılıyoruz." Bununla alay ettim. Elini enseme dolaştırarak doğruluyor. "Ama bundan da öte, ikimiz de yaptığımız işi para, takdir ya da başka bir şey için yapmıyoruz. İnsanları rahatlatmak için yapıyoruz. Bir topluluk yaratmak için. Dükkânını övgü ya da gelir istediğin için büyütmedin. Gerçi bunlar kesinlikle zarar vermez, çünkü sevdiğiniz şeyi yapmaya devam etmenizi sağlarlar. Bunu önemseydiğin için yaptın Gracie. Bunu yaptın çünkü bu şehri seviyorsun ve onu daha iyi hale getirmek istiyorsun." Boynumu sıkıyor. "Benim de hayalim bu, Gracie kızım. Ben de ırmıklarımle aynı şeyi yapmak istiyorum. Çiftliği insanların toplanabileceği bir yer haline getirmek istiyorum. Kendileri olabilecekleri. İyi yemek ve iyi kahve eşliğinde birbirlerinin arkadaşlığının tadını çıkarmak. Ve bunu *birlikte* gerçekleştirmek için bir planım var, tam burada, bu ahırda."

Yanımda durmak için hareket ediyor, eli hala boynumda kıvrılmış.

Gözlerimden yaşlar serbestçe dökülüyor.

Onun bu fikri çok güzel. Güzel ve derin.

Ona bakıyorum. Çok dolu. Özlem, aşk ve *acıyla*. Bu o kadar güzel ki acı veriyor.

"Haklısın," diye nefes alıyorum. "Yine de benim kahvem senin ırmığından daha iyi olduğunu kim söyleyebilir?"

Luke sırtıyor. "Seviyorum." Boynumu bir kez daha sıkıyor. Tekrar konuştuğunda sesi boğuk çıkıyor. "Her şeyi berbat ettim Grace. Ve özür dilerim. Çok fazla varsayımda bulundum. Ve, şey-"

Gözyaşlarımı silerek, "Varsaymak seni ve beni aptal yerine koyuyor," diyorum. Sırıtarak.

Luke önümde durmak için yer değiştirirken ayak sesleri yeri tırmalıyor. Gözler benimkilere kilitlendi. Mavi, etrafımızdaki mumların titreşimini yansıtıyor.

"Eğer beni kabul edersen, Gracie Jackson, hayallerimizi gerçekleştirmek istiyorum. Birlikte. İyi bir takım oluruz. İyi bir ortak olacağıma söz veriyorum. İyi bir adam. Hak ettiğin adam olacağıma söz veriyorum." Burnunu çekiyor. "Sana çok aşığım bebeğim. Traktörümde benimle birlikte yolculuk etmesini istediğim tek kişi sensin. Bu zonklama sadece senin için. Her zaman sadece sen oldun."

Yüce Tanrım, tüylerim diken diken oldu.

Bu çocuk.

Beni geri getirdi. Hayata. Kendime.
Sanki buna hayır diyebilirmişim gibi.
Sanki bir Dük'e hayır diyebilirmişim gibi.
Dudağımı ısırarak yukarı uzandığımda vücudum iyilikle dönüyor. Luke'un
peruğunu çıkarıyorum. Sonra ayak parmaklarımın üzerine yuvarlanıyorum ve
başımı eğip onu öpüyorum.
Dil. Gözyaşı. Her şey.
Başımı ellerinin arasına aldı, ağzıyla beni çekti. Beni derinden öpüyor.
Her zaman yaptığı gibi.
Oh, evet. Oh, evet, işte bu. Öpücük. O
adam.
Rüya.
Dilimi emerken "Kefalden hoşlanmıyor musun?" diyor.
Ağzının köşesini ısırđım. "Sizi olduğunuz gibi seviyorum Lordum. Peruk
güzel ama hiç gerekli değıl."
Luke geri çekildi. Alnını benimkine değdirirken ikimiz de zor nefes
alıyoruz.
"Seni becereceğim leydim," diye pantolonunu indirdi. "Ama önce seni
beslemem gerek." Sırıtırđım. "Burası sizin ahırınız, Majesteleri. Burada
kararları siz verirsiniz."
"Burası senin de ahırın." Gözlerimi arıyor. "Bu bizim."
Elimde değıl. Başka bir öpücük için bastırđım. Hızlı ve
ıslak. "Bu kulağı hoş geliyor," diyorum, geri çekilerek.
Luke bana bakıyor. Dudakları yine seğıriyor.
Parmağını elbisemin yakasının içine daldırđım.
"Bana bir şey söyle," diyor.
Y'all. *Dük'le Anlaşmam*'a yapılan bu göndermeler beni çok güldürdü. Adam
gerçekten ev ödevini yapmış.
"Evet?"
"Sen çiftliğe uyum sağlamış bir şehir kızıydın. Nasıl bu kadar iyi
olabiliyorsun?"
Parmaklarımı Luke'un kravatına doladım. Yumruklayıp onu
kendime çekiyorum. "Sadece öyleyim, Majesteleri."
Gözleri yumuşar. "Sadece sen. Sadece doğru."
Sonra beni öpüşü de çok doğru.

SON

EPILOG

Luke

Üç ay sonra

Muhteşem bir sonbahar günü. Gevrek, pencereler açık uyuduğunuzda yaşadığınıza memnun olacağınız bir hava. Yukarıda masmavi bir gökyüzü.

Traktörün tekerleklerinin altındaki çakıllar çatırdıyor.

Gracie kucağımda. Güneş ışığı saçlarına vuruyor, saçlarını altına çeviriyor. Ceketimin kollarını ellerinin üzerine çekmiş.

Yakasının üzerinden bir ısırık izi görünüyor. Sırıtiyorum, bu sabah erken saatlerde onu oraya koyduğumu hatırlayınca vücudum ısınıyor. Onu yüzüstü çevirip kalçalarını kaldırdığımda ve onu arkadan kavradığımda iç çekişi. Kolumu ortasına doladım, memesi elimdeydi. Boynunu öpebilmek, ısırabilmek ve emebilmek için bedenimi onunkinin etrafında kıvırdım.

Eğilip tekrar yapıyorum. Küçük izi hızlı bir öpücük ve hava fısıltısıyla yatıştırıyorum.

Gracie titriyor, omzunun üzerinden bana bakıyor. Kalçalarını oynatıp kasıklarına doğru bastırırken dudaklarında kocaman bir gülümseme belirliyor.

"Sen ve aşk ısırıkları," diyor, sesi traktörün uğultusunun üzerinde yükseliyor.

"Elimde değil," diye cevap veriyorum. "Çok lezzetlisin. Seni çok seviyorum.

Seni yiyip bitirmek istiyorum bebeğim."

Eğildi ve çenemi ısırıldı. Tam çenemle birleştiği yerden.

"Eğer ben lezzetliysem, sen de kesinlikle şahanesin. Dün gece *seni* yiyip bitirmem de bunun kanıtı."

Kız resmen beni yuttu. Beni boğazının arkasına götürdü ve o kadar sert boşalmamı sağladı ki yıldızları gördüm.

Çok yaşa.

Bir elim direksiyonda. Boştaki kolumu beline doladım ve onu kendime çektim. Onu sıkıyorum. Yüzümü saçlarına gömüyorum ve şampuanının kokusunu içime çekiyorum.

Gracie gülüyor. Sonra iç çeker, bana doğru erir.

Her şey kabarıyor. Kalbim, aletim ve bu kadına olan hayranlığım.

Birkaç aydan fazladır birlikteyiz. Ama bugün ona karşı, birlikte olduğumuz ilk geceki kadar açım. Öyle bir açlık ki, her gece ikimizden biri ya da her ikimiz de gecenin bir yarısı birbirimizi uyandırıyoruz. Birbirimize dokunmadan birkaç saatten fazla duramıyoruz.

Bu tam bir delilik. Ve başka türlü olmasını istemezdim.

"Heyecanlı mısın?" diye sordum.

Gracie başını sallıyor, omzumun üzerinden traktörün arkasına çektiğimiz küçük arabaya bakıyor. Arkada kahve makinelerimiz, fincanlarımız ve evet, en sevdiğimiz yerel biralardan birkaç midilli fiçimiz var. Katlanır masalar. Açık hava ısıtıcıları.

"Çok heyecanlıyım." Gözleri tekrar bana döndü. "İlk etkinliğimize uğursuzluk getirmek istemiyorum. Ama bugünle ilgili içimde iyi bir his var."

Gülümsüyorum. Tanrım, bugünlerde durmadan

gülümsüyorum. "İçimde bizimle ilgili iyi bir his

var," diyorum.

Gracie dudağını ısırır. "Ben de Luke. Gerçekten iyi bir his."

Düküm Grace'in Leydisini bana bir şans daha vermesi için ikna ettiğinden beri çok şey oldu. Gracie ve ben kendimize güzel bir rutin oluşturmak için çok çalıştık. Biraz deneme yanılma süreci geçirdik ve sürekli olarak yeniden ayarlayıp üzerinde çalışıyoruz. Ama zamanımızı şehir merkezi ve Wadmalaw arasında eşit olarak bölmek için elimizden geleni yapıyoruz. Birkaç gece onun evinde, birkaç gece de benimkinde.

Çiftlikte biraz daha fazla yardımcı tutabildim, böylece alışlagelmiş bir iki öğleden sonra iznimden daha fazlasını alabiliyorum. Gracie her zamankinden daha yoğun ama programını biraz rahatlatmak için Dylan'ı işletme müdürlüğüne terfi ettirdi.

yeni kurulan Holy City Roasters Group, Inc. Gracie ve ben sürekli iletişim halindeyiz, böylece boş zamanlarımızı ve izin günlerimizi koordine edebiliyoruz.

Mükemmel bir düzenleme değil. Gidip gelmek bazen yorucu oluyor. Ama kız arkadaşımın tek bir gece bile ayrı kalmaya dayanamıyorum, bu yüzden sineye çekiyorum ve elimden geldiğince uykumu almaya çalışıyorum. Birlikte geçirdiğimiz tüm bu zamanın güzel bir avantajı da çevrelerimizin yavaş yavaş daha fazla örtüşmeye başlaması. Şehir merkezindeyken sadece Gracie'nin değil, onun arkadaşlarının ve meslektaşlarının da yanında olmak için gerçek bir çaba sarf ediyorum. Kütüphanede araştırma yaparak vakit geçirmek yerine, kitapları alıp Holy City Roasters'a götürüyorum ve orada yeni açık verandadaki bir masada kamp kuruyorum. Gracie'nin müdavimlerini hemen yanında selamlıyorum.

Arkadaşlarıyla Yukarı King Caddesi'ndeki popüler mekanlarda çok sayıda çifte randevu yaptık. Gracie ve ben kokteyl partileri ya da daha büyük etkinlikler yerine onun arkadaşlarıyla bire bir şeyler yapmaktan o kadar da bunalmış ya da korkmuş hissetmiyorum. Örneğin Elle ve Charlie ya da Dylan ve haftanın lezzeti her kimse onunla bir şeyler atıştırıp bira içmek gerçekten eğlenceli.

Bebek adımları. Geçen hafta Grace ile bir galeri açılışına katıldım. Her şey düşünüldüğünde, gerçekten iyi geçti. Buradaki sanat ortamına bir göz attım ve sanatçılardan biri Wadmalaw'a gelip resim yapma davetimi kabul etti. Gracie ve bana rıhtımındaki suyun üzerinde gün batımını tasvir eden küçük bir tuval hediye etti.

Gracie çiftliğe her zaman uyum sağlamıştır. Ama buradayken insanlarla ve toprakla bağ kurmak için de çaba sarf ediyor. Dördümüz fasulye ekerken, yabancı otları ayıklarken ya da yeni hasat ettiğim meşe palamudu kabağını kızartırken annemlerle sohbet ediyor.

Mükemmel olduğu için Gracie benim için Greyson Montgomery'nin risk sermayesi şirketi Montgomery Partners ile de bir toplantı ayarladı. Aslında iyi bir adam olduğu ortaya çıktı ve toplantımız gerçekten iyi geçti. O kadar iyi gitti ki küçük değirmencilik operasyonum ve arazimdeki eski ahırda açmayı planladığım mağaza için başlangıç parası buldum. Greyson son zamanlarda sık sık buraya geliyor. Çoktan bir müteahhit tuttuk ve Holy City Roasters'da harika bir iş çıkardığı için Julia'nın tasarımı denetlemesi konusunda ısrar ettim. Yeni mekan o kadar beğenildi ki Gracie NoMo ya da North Morrison Street bölgesinde ikinci bir yer açmayı düşünüyor.

Ahır ve değirmen inşaatı önümüzdeki hafta başlayacak. İşte bu nedenle Gracie ve ben bugün ilk kahvaltı, slash, brunch ve slash bira etkinliğimizi düzenlemeye karar verdik. İnsanları ahırın içine sokarak "öncesi "ni görmelerini sağlamak; böylece önümüzdeki yaz yapılması planlanan Rodgers' Farms'ın büyük açılışında "sonrası "nı gördüklerinde daha da heyecanlanacaklarını düşünüyoruz. Bu arada Gracie'nin dükkanındaki verandada brunch'lara ev sahipliği yapacağız.

Bunun da ötesinde, birlikte bir topluluk oluşturmaya başlamak için sabırsızlanıyoruz. Bu tohumları ekmeye başlamak için asla erken değildir. İhtiyacı olan insanları beslemeye başlayın.

Bugünkü etkinlikten elde edilen gelir -resmi adıyla "Grits 'n Grinds Fundraiser"- yerel bir gıda bankasına aktarılacak. Sonunda, bölgedeki devlet okullarında bazı açılık derslerini finanse edebilmeyi çok isteriz. Hatta belki açılık ya da işletme okuluna gitmek isteyenlere burs bile sağlayabiliriz.

Büyük, korkutucu hedefler, elbette. Ama dürüst olmak gerekirse? Gracie yanımdayken her şeyin mümkün olduğunu hissediyorum.

Gelecek için hiç bu kadar içten heyecanlanmamıştım. Bugünden başlayarak.

Ahıra yanaştık. Annemler bir araba dolusu çiçek ve bitkiyle süslemek için bizi bekliyorlar. Dördümüz brunch için hazırlıklara başladık. Kahveleri boşalttık, masaları kurduk.

Eli ve Olivia çok geçmeden gelirler. Kamyon dolusu yemek. Tepsiler dolusu et suyu, gouda ve yarım buçukla yaptığım yulaf ezmesi. Karides, kızarmış tavuk. Kızarmış isticiridye, kızarmış lahana ve litrelerce pimiento peyniri.

Marie tatlı masasını hazırlamaya geliyor. Üzerindeki her şey Rodgers Çiftliği'nin ürünleriyle yapılmış.

Lilly de erkenden gelince şaşırdım, yanında elli yaşlarında yakışıklı bir adam vardı.

"Bu kocam George," diyerek beni tanıştırdı. "Sizin için o kadar heyecanlandık ki uzak kalamadık. Nasıl yardımcı olabiliriz?"

Gülümsüyorum, tekliften gerçekten etkilendim.

"Biraları hazırlamaya ne dersiniz? Buza konması gereken birkaç fiçimiz var."

George sırtarak elimi sıktı. "Onlara da tattırmamızın bir sakıncası var mı? Kalite kontrol gerçekten önemli."

"Ben kaliteden yanayım. Keyfinize bakın. Sadece hepsini içmeyin, duydunuz mu?"

Lilly dudaklarında sinsi bir gülümsemeyle el sallayarak beni uzaklaştırıyor. "İyi bir IPA söz konusu olduğunda hiçbir garanti vermem. Şerbetçiotunu severim."

Şimdi ben de sırtıyorum. Şu halimize bakın. Bir nakliye CEO'su ve bir çiftçi, bira içerek kaynaşıyorlar.

Buna kızgın değilim.

Sıradaki Greyson. Her zamanki gibi iş başında.

"İyi görünüyorsun," diyor ve ahırın içindeki koşuşturmayı incelerken elimi sıkıyor. "Bu sabah Julia'dan gelen e-postayı gördün mü?"

Başımı salladım. "Bu yeni ahır çok seksi olacak. Gracie ve ben onun fikirlerini gerçekten seviyoruz."

"Kim istemez ki? Her şeyin en iyisini seçti. Yemin ederim, bu kadın hayatı pahasına da olsa bir bütçeye sadık kalamaz. Onunla konuşacağım." Etrafıma bakmak için başını eğdi. "Daha gelmedi mi?"

Kaşlarımı çatarak cevap verdim, "Bildiğim kadarıyla hayır."

Grey'in hırlaması yeni bir şey değil. Birçok insana birçok şey hakkında hırılıyor.

Ama bu özel hırıltıda dikkatimi çeken bir keskinlik var.

Sanki Julia'nın geç gelmesinden kişisel olarak rahatsız olmuş gibi. "Belli oluyor," diye mırıldandı Greyson. "Her zaman geç kalır."

Lilly iki elinde kırmızı birer fincanla yanımıza geliyor.

"Hepiniz biraz serinlemeye ihtiyacınız varmış gibi görünüyorsunuz. Aman Tanrım, Greyson, şimdi ne saçmalıyorsun?"

Elimize tutuşturduğu fincanları alıyoruz. Grey'in uzun, vahşi bir yudum aldığını, ahır ve etrafındaki tarlaları tararken gözlerini kıştırdığını gördüğümde bir gülümsemeyi ısııyorum. Sanki Julia orada bir yerde ondan saklanıyormuş gibi. Bir çalının arkasından ona kıkırdıyor ya da öyle bir şey.

Huh.

"Yok bir şey," diye tersliyor Greyson. "Sadece uzun bir gün oldu."

Lilly kaşlarını kaldırır. "Uzun bir gün mü? *Cumartesi günü* saat sabahın 10'u." Homurdanıyor. "Bira iyidir."

Sonra ahıra yöneldi. Lilly ve ben bakiştık.

"Julia ile aralarında bir şey var mı?" Ben soruyorum.

"Kim ve Julia?"

Gracie dirseğimde belirdi.

"Greyson," diyorum ona doğru başımı sallayarak. "Ona ne kadar kızgın olduğu hakkında konuşmayı bırakmıyor."

Gracie gözlerini kırptırır, açıkça şaşırıştır. "Hiç sanmıyorum. Bu ikisi - yani, deneseler daha farklı olamazlardı."

"Zıt kutuplar ve çekim yasaları hakkında ne derler bilirsin," diyor Lilly kaşlarını sallayarak.

Elijah bizi çağırıyor ve taşınabilir ocaklar için yardım istiyor.

Sabah çok çabuk geçiyor. Birden öğlen oldu ve misafirler gelmeye başladı. İlk başta damlaya damlaya. Ancak ahırın yanındaki derme çatma alan hızla dolar ve çok geçmeden ahır da ağzına kadar dolar.

Gracie'nin arkadaşları. Benimkiler. Çocuklar ve bebekler. Havada yoğun kahve ve kızarmış tavuk kokuları.

Gürültülü. Kalabalık. Bedenler, büyük ahır kapılarını açık tutmamıza yetecek kadar sıcak yapıyor.

Gwen, George'un fiçıyı pompalamasına yardım ediyor. Kadın bir şey söylüyor ve George başını geriye atıp gülüyor.

Edepsiz bir şakayı bu kadar sevdiğini kim bilebilirdi?

Lilly, annesi, Dylan ve pembe kovboy çizmeli küçük bir kızla birlikte köşede Luke Bryan'a eşlik ediyor.

Kapıdan giren herkes -her bir kişi- elimi sıkmak için beni durduruyor. Hiç tanışmadıysak kendilerini tanıtıyorlar. Tanıştıysak davet için teşekkür ediyorlar.

Yiyeceklerin yanına koyduğumuz kovalar dolarlarla dolup taşıyor.

Neredeyse yarım saat oldu ve ben de dolup taşıyorum. O kadar çok güzel şey var ki burada biraz tıkanıyorum.

Bir bira kaptım ve dışarı çıktım. Nefesimi tutmak için bir dakika ayırdım. Kapıdan benim ve Gracie'nin dünyasının irili ufaklı milyonlarca şekilde çarpışmasını izliyorum.

Bu.

İşte bu. Rüya, gözümün önünde gerçekleşiyor. Benim ve onun rüyası, hepsi bir arada.

Yapıyoruz işte. Her seferinde bir gün, kendi dünyamızı birlikte yaratıyoruz.

Kahretsin, şimdi gerçekten ağlayacağım.

Gracie yanıma geldi. Elleri kot pantolonunun arka cebinde bana bakıyor, bir gözü ateşli sonbahar güneşine karşı kapalı.

"İyi misin?"

"Evet." Burnumu çekiyorum. Görünmez bir çakıl taşına bakıyorum. "Hayır işleri için para kovaları mıydı?"

"Evet."

"İnanılmaz bir katılım mı?"

"Evet."

"Gerçekten iyi ırmık ve daha iyi kahve mi?"

Buna cevap bile veremiyorum. O yüzden sadece başımı sallıyorum.

Gracie bir adım öne çıkıyor, Nike'larının ayak parmakları görünüyor. "Düşün Luke," diyor. "Bu sadece başlangıç."

Yukarı bakıyorum. Bana gülümsüyor. Gözleriyle, ağzıyla ve kalbiyle.

Onu öpmek için eğilmiştim ki boğuk bir patlama sesi duyduk. Boğuk bir hırıltı da.

Başımı seslerin geldiği yöne çevirdiğimde, yakındaki bir Yukon'un arka kapısının -yeni ve parlak- açık olduğunu görüyorum.

Greyson dışarı çıkar. Gömleğinin arkasını pantolonunun içine sokarken etrafına bakınıyor.

Beni görmemesi için eğildim. Gracie de aynısını yapıyor.

Bir saniye sonra Julia arabadan çıktı. Yüzü kızarmıştı. Dağınık saçlarını çılgınca kulaklarının arkasına kıvrıyor.

"Aman Tanrım," diye nefes alıyor Gracie. "Kesinlikle sevişiyorlardı, değil mi?"

"Ah, evet." Greyson'ın Julia'ya bir şeyler söylemesini izliyorum. Julia gözlerini devirerek alay ediyor. "Görünüşe bakılırsa sikişmekten nefret ediyor."

"Bunun olacağını tahmin etmemiştim."

Gracie'ye dönüyorum ve beşlik çakmak için elimi kaldırıyorum. "Güzel kelime oyunu."

Elimi tokatladı. "Teşekkür

ederim." Ben de onunkini tuttum.

"Teşekkür *ederim*. Bana bir şans verdiğin için. Tüm bunları benden önce gördüğün için," diye ahıra bakıyorum.

Gracie elimi sıkıyor. "Seni seviyorum Luke."

Cevap olarak onu öperim. Ağzımın içinde iç çekiyor. Vücudu benimkinin içinde eriyor.

Tapınmak fethetmektir.

Oldukça iyi bir iş çıkardığımı söyleyebilirim.

**Luke ve Gracie'nin hikayesini okuduğunuz için çok teŖekkür ederim!
Onlara cidden aşık oldum ve umarım siz de aşık olmuşsunuzdur. On yıl
önce nasıl tanıştıklarını öğrenmek isterseniz -kefal ve sapıkça ürün
kelime oyunlarırla birlikte- [bültenime](#) [kaydolarak](#) sevimli, seksi tanışma
sahnelerini ÜCRETSİZ olarak [alabilirsiniz](#)!**

OceanofPDF.com

Luke ve Gracie'nin hikâyesini okuduğunuz için çok teşekkür ederiz! Charleston Heat Serisi'nin bir sonraki kitabı olan SOUTHERN GENTLEMAN için 2019 İlkbahar'ına dikkat edin. Bu Julia ve Greyson'ın hikayesi olacak. Güçlü bir takım elbise içinde alfa + nefret seksi + bolca şaka düşünün. Facebook'taki okuyucu grubum [The City Girls](#)'e katılarak SOUTHERN GENTLEMAN'dan özel alıntılarını ilk okuyan siz olun. Çalışmalarımı her zaman ilk orada paylaşıyorum!

Bu arada, henüz okumadıysanız [SOUTHERN CHARMER](#)'a göz attığınızdan emin olun. Bu Olivia ve Eli'nin hikayesi ve Charleston Heat Serisi'nin ilk kitabı. Tüm kitaplarım gibi Kindle Unlimited'ta mevcut. Süper seksi bir alıntı için okumaya devam edin!

Charleston Heat serisini çoktan bitirdiyseniz ve bir sonraki kitabımı merak ediyorsanız, [ROYAL RUIN](#)'e bir şans verin. Süper eğlenceli, ikinci şans kraliyet romantizmi!

Okurlarla etkileşime girmekten daha çok sevdiğim bir şey yok. Bana jessicapauthor@jessicapeterson.com adresinden ulaşabilir veya Instagram'da [@JessicaPAuthor](#) adresinden bir aşk yazarının (o kadar da değil) göz alıcı hayatını takip edebilirsiniz.

Ayrıca beni [Goodreads](#) ve [Bookbub](#)'dan takip ederek yeni [kitap](#) uyarıları alabilirsiniz. Hazır başlamışken [Facebook Yazar Sayfamı](#) da beğenin! Destüğünüz için şimdiden teşekkür ederim. Benim için dünyalara bedel!

[OceanofPDF.com](#)

GÜNEYLİ BÜYÜCÜ ALINTI

Eli

Avlu gerçekten dolmaya başladı. İnsanlar sahnenin önünde takılıyor, grubun başlamasını bekliyor. Buns 'n Roses'ın solisti mikrofona kendini tanıttığında başımı kaldırıp bakıyorum. Bir süre sonra grup, Def Leppard'ın "Pour Some Sugar on Me" şarkısının yüksek sesli, zonklayan bir versiyonunu çalmaya başlıyor.

Verandanın ön yarısı hemen bir dans pistine dönüşüyor. Eller havaya kalkıyor, bağırışlar, yuhalamalar ve oldukça korkunç kuru sevişmeler yaşanıyor.

Olivia'ya dönüyorum, yarı yarıya seksenlerin müziğinden ve/veya Def Leppard'dan nefret ettiği için yüzünde bir tiksinti ifadesi olmasını umuyorum. Onu biraz daha az istemek için bir nedene ihtiyacım var. Lanet olası frenleri pompalamama yardım edecek bir neden.

Bunun yerine, şarkı sözlerini söylerken yüzü gülümsemeyle aydınlanıyor ve ritme uygun olarak başını sallıyor.

"Def Leppard sever misin?" Beni duyabilmesi için sesimi yükselterek söylüyorum.

Olivia dişlerini alt dudağına geçirerek başını sallıyor. "Onları seviyorum. Gerçi Bruce Springsteen muhtemelen benim favorim. En azından seksenlerden."

Çocukken amcam beni The Boss'la tanıştırmıştı. O zamandan beri takıntılıyım.

Başının üzerinden Luke'un
gözleriyle karşılaştım. Tanrım.

Başım büyük belada.

Sanki bir işaretmiş gibi, Buns 'n Roses "Dancing in the Dark"
"ı çalıyor. Olivia bana baktı. Ben de ona.

"Dans etmek ister misin?" Ben sorarım.

Alt dudağını çiğniyor. Kalbim sıkışıyor. Beni yine reddedecek. Tanrım, neden bunu kendime yapıp duruyorum-

"Çok isterim," diye gülümseyerek cevap veriyor. Luke ve Grace'e bakar. "Sizler iyi olacak mısınız? Sizi bırakmaktan nefret ediyorum..."

"Siz gidin eğlenmenize bakın," diyor Luke, kız kardeşime dönerken bize pek bakmıyor.

Ona karanlık bir bakış attım.

"Siz ikiniz uslu durun." Sonra başımı gruba doğru salladım. "Gidelim, Yankee kızı."

Ben kalabalığı yararak ilerlemeye çalışırken o da beni takip ediyor. Yavaş ilerliyor; avlu *gerçekten* tıklım tıklım. Arkamı döndüğümde bir pisliğin Olivia'nın önünü kestiğini ve onu kenara ittiğini gördüm.

"Hey!" diye bağırdım adama, geri adım atarak. "Dikkat et."

Sonra arkama uzanıp Olivia'nın elini tutuyorum. Bir an için benim elimde gevşek kaldı. Onu rahatsız ettiğimden endişeleniyorum. Ama kalabalığın içinde kaybolmasını istemiyorum. Kahretsin.

Ama sonra tutuşunu sıkılaştırıyor, parmakları avucumun etrafında kıvrılıyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve gözlerimle buluşuyor.

"İyi misin?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor, gülümsemesi geri geliyor. "Pekâlâ."

Nabzım hıçkırıyor. Eli elimde küçük ve sıcak hissediyorum. O Bana *güveniyorsun*.

Uçabilirmişim gibi hissediyorum.

Olivia'yı yanımda tutarak geri dönüp sahneye doğru ilerliyorum. Bir keresinde, beklenmedik bir şekilde durduğumda, bana çarptı. Yemin ederim, sırtıma bastırıldığı göğüslerini hissettiğimde neredeyse dilimi ısıracaktım. Orada yarım kalp atışı kadar kaldığını mı hayal ediyorum?

Hareket etmeye devam ediyorum. Aptalca bir şey yapmak istemiyorum. Dans pistinin ortasında bir yere doğru ilerliyoruz. Solist bir saksafon patlattı ve etrafımızdaki herkes çıldırıyor. Olivia yanıma geliyor, sallanırken kalçası benimkine sürtünüyor.

Bir şans veriyorum ve elini sıkıyorum. Olivia gülümsüyor, sıkarak karşılık veriyor.

Gitmesine izin veremem. Henüz değil. *Bunu* arzuluyorum. Bu his her neyse.

Kolumu kaldırıp onu d ö n d ü r ü y o r u m . Sonra o da kolunu kaldırıp beni döndürmeye çalışıyor ve sırtımı eğmeme rağmen bir şekilde başarıyorum.

gömleğimin ön kısmına bira dökerek işi berbat etti. Gözleri lekenin üzerine düştüğünde genişliyor. Avucunun içini lekenin üzerine koydu. Karnımın üzerine.

"Üzgünüm!" diye bağıyor.

Basit bir temasla tüm vücudum ısınıyor. Çok fazla anlam çıkarmak istemiyorum. Şu anda bana dokunan o.

Ama ben biliyorum.

Ona doğru *eğildim*. Avucuna.

Onun içine.

Ve geri çekilmiyor.

"Tişörtümü çıkarmam için bana bahane verme," diye

cevap veriyorum. Olivia bir adım daha yaklaşarak

gülüyor. "Sanki bir bahaneye ihtiyacın varmış gibi."

Alaycı bir kaş kaldırıyorum, boştaki elim üst düğmeye gidiyor. "Yapmalı mıyım?" "Henüz atılmak istemiyorum. Grup çok iyi," diye yanıtlıyor,

elimi itti.

Onun şakacı dokunuşları, flörtleri beni çılgına çeviriyor. Bu beni çok tahrik ediyor. Derimin içindeki kan düpedüz baş döndürüyor.

Elini yakalayıp boynumun arkasına götürüyorum. Gözleri ateşle parlıyor ve diğer kolunu omzuma atarak bana doğru adım atıyor. Bedenlerimizi birbirine bastırıyor.

Onun bana karşı verdiği sert ve yumuşak his çılgılık atmama yetiyor. Vücutlarımız mükemmel bir şekilde birbirine uyuyor.

Kıvrımları her yerimde.

Parmaklarının ucunu ensemdeki saçlara geçirip tırnaklarını kafa derimde nazikçe gezdirdiğinde sikim ağırlaşmaya başlıyor.

Bir kolumu beline doluyor ve onu daha da yakın tutuyorum. Başımı eğip kulağına mırıldanıyorum.

"Bunu sevdim."

Olivia'nın burnu çeneme değiyor. Kasıtlı mı değil mi bilmiyorum. Ama bu beni gerçekten çok tahrik ediyor.

"Öyle düşünmüştüm."

Sesi farklı. Biraz boğuk.

Grup şu anda "Jesse's Girl "ü çalıyor. Olivia biraz uzaklaştı. Sadece kalçalarını oynatmaya başladığında gözlerimle buluşacak kadar, vücudu neredeyse benimkine karşı kıvranıyor.

Ereksiyon olma.

Yap. Yapma. Al. A. Boner.

Onu korkutup kaçırmaktan korkuyorum. Bana karşı hiç bu kadar açık olmamıştı. Bu kadar *özgür*. Ateşli tarafı nihayet ortaya çıktı ve onu kötü davranan aletimle dürterek saklandığı yere geri göndermeyeceğim.

Ben de aramıza biraz mesafe koymayı umarak onu birkaç kez daha döndürüyorum. Ama sonra arkasını dönüp kıcını kasıklarına bastırıyor ve grubun bir sonraki şarkısı olan "1999" un ritmine göre yuvarlıyor.

Saçlarını omzunun üzerinden tarıyorum, böylece tekrar kulağına doğru eğilebiliyorum. "Beni öldürmeye mi çalışıyorsun, Olivia?"

Omzunun üzerinden bana en şuh, en seksi, en ateşli bakışını fırlattı. Bir an için nefes alamıyorum.

"Ne? Gerçekten Prince'le kirli dans etmememi mi bekliyorsun?"

Tanrım, direksiyona geç.

Bir mucize eseri vücudumu kontrol altında tutmayı başarıyorum. Gece sıcak, müzik gürültülü ve Olivia ile ben kaybedecek bir şeyimiz yokmuş gibi dans ediyoruz. Endişe yok. Hayal kırıklığı yok. Bulutlu bir gökyüzünün altında sadece biz, Pat Benatar, U2 ve Foreigner varız.

Bir ara bara doğru baktım. Gracie'yi orada erkek arkadaşı Nicholas'la birlikte görünce rahat bir nefes alıyorum. Luke ortalıkta yok.

Güzel. Gracie emin ellerde. Endişelenmeme gerek yok. Bu da Olivia'ya odaklanabileceğim anlamına geliyor.

Çok iyi bir dansçı. Tasarımcı gözlüklü kızın Bud Light içerken herkesin içinde "Addicted to Love" şarkısının sözlerini canlandıracağını asla tahmin edemezdim. Ama işte burada, gülüyor, *beni* güldürüyor, kalçalarını döndürüyor, dudaklarını ısıyor ve kollarını havaya kaldırarak tek parça akıllar hakkında şarkı söylüyor.

Kollarını *bana* doladı.

Yağmur yağmaya başlar. Sadece damlacıklar serpiştiriyor. Kimse fark etmemiş gibi görünüyor. En azından şu anda arkamda olan Olivia, *ellerimi* kalçalarına koymuş, kıcımı kasıklarına bastırmaya teşvik ediyor.

Leydimi memnun ediyorum ve onu etrafımda çekene, sırtı önüme gelene ve onu bana karşı tutana kadar kaldırabileceği kadar ganimet veriyorum, vücutlarımız birlikte hareket ediyor.

İkimiz de terliyoruz. İkimizin de nefesi kesildi. Kalbim göğsümün içinde deli gibi atıyor. Kendimi prize takılmış gibi hissediyorum, kanım elektrikleniyor, tenim şarj oluyor. Kimyamız gerçek.

Bu romantik yazar, kirli dansçı kadına karşı hislerim gerçek.

Fiziksel olarak ifade etmeyi çok istediğim duygular. Çok sıcak ve çok heyecanlıyım. Onu çok fazla istiyorum.

Ciddi bir şekilde yağmur yağmaya başlar ve ardından uğursuz bir gök gürültüsü duyulur.

Olivia'nın başının arkasına bakıyorum. Bütün gece ellerini saçlarında gezdirmiş, saçlarını dağıtmıştı.

Tam istediğim gibi.

Grup, kısa süren setleri için gök gürültüsünü suçlayarak geceyi sonlandırıyor.

Tek kelime etmeden Olivia'nın elini tuttum ve kapalı bara doğru yöneldim. Ama bu fikre sahip olan sadece biz değiliz ve yaklaşık beş saniye sonra bar doluyor ve biz de yağmurun içine geri dönüyoruz.

Gracie'nin hâlâ Nicholas'la burada olduğunu fark ettim. Ona el sallıyorum. "İyi misin?" Bağıriyorum.

Bana başparmağıyla onay verdi.

"Hadi," diyorum Olivia'yı nazikçe çekestirerek. "Hadi buradan çıkalım."

"Tamam," diye cevap veriyor, peşimden koşarak.

Bardan çıkıyoruz ve kendimizi kalabalık bir kaldırımda buluyoruz. İnsanlar telefonlarıyla Uber çağırmaya çalışıyorlar. Yağmur şimdi gerçekten yağıyor.

Telefonumu cebimden çıkarmaya başlıyorum ama Olivia kolumdan çekestiriyor. "Sadece yürüyelim. O kadar da uzak değil. Zaten sırlıslıkla olduk."

"Emin misin?" diye sordum. Islak gömleğinin artık tamamen görüldüğünü fark eden tek kişinin ben olmadığımı görünce ona yaklaşıyorum. "Bir Uber çağırmaktan memnun olurum."

Sırıttırıyor. "Eminim. Eve son gelen çürük yumurtadır."

Sonra yağmura doğru yola çıkar.

İstemek için okuyun ve dinlenme . Eli ve Olivia'nın Hikaye mi? SOUTHERN CHARMER Kindle Unlimited ile ÜCRETSİZ!

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Bir çocuğu büyötmek için bir köy gerekir derler. Bir kitap yazmak için de bir köy gerekir! Bir sürü insanın yardımı olmadan bu hikayeyi gerçekleştirebilmemin imkanı yoktu. Bir parçası olduğum yazarlar, okuyucular, arkadaşlar ve hayranlar topluluğu için sonsuza dek minnettarım. Hepiniz birer rock yıldızısınız ve siz olmasaydınız bugün olduğum yerde olamazdım.

Sağ kolum Jodi'ye kocaman, muazzam, hiç bitmeyen teşekkürler. Ona bu kitabın gerçekten boktan bir ilk taslağını verdim ve o bana harika fikirler ve şu anda gerçekten gurur duyduğum bir hikayeye giden net bir yol verdi. Yaptığı her işte her zaman yukarıda ve öteye gidiyor ve ekibimin bir parçası olduğu için çok şanslıyım.

İnanılmaz beta okuyucularım Quinn, Heather, Julia ve Monica'ya çok teşekkürler. Her zaman olduğu gibi, bu hikâyeyi ve bu karakterleri parlatmaya olan bağlılığınız beni çok etkiledi. Hepiniz yazı konusunda ciddi bir yeteneğe sahipsiniz ve siz olmasaydınız bu kitap yazım hataları ve tutarsızlıklarla dolu olurdu. Teşekkür ederim!

Tüm inanılmaz yetenekli, her zaman cömert yazar arkadaşlarıma teşekkürler. Burada listeleyemeyeceğim kadar çoksunuz, ancak benim ve kitaplarım için yaptığınız her şeyi takdir ettiğimi bilin. Hepiniz ilham kaynağı olmaya devam ediyorsunuz.

Kapak sanatçım Najla Qamber'e bu kapakla yine harikalar yarattığı için teşekkür ederim. Gelecek projeler için neler yapacağını görmek için çok heyecanlıyım!

Editörüm Kristin Anders'a sürekli gelişen sürecime gösterdiği sabır için teşekkür ederim. Tandy Boese, muhteşem redaksiyonunuz için teşekkürler!

Bu kitabın kapak modelini sağlayan fotoğrafçı David Wagner'e ve modelin kendisi Taylor Napier'e teşekkür ederiz.

Bu kitabı yazarken bana destek olan Şehirli Kız Grubu yöneticilerim Monica, Jodi, Raquel ve Ingrid'e teşekkür ederim.

Olmayan Fransızcamda bana yardımcı olduğu için Mika Jolie'ye teşekkürler. Dil becerilerinize hayranım!

Son olarak, aileme, arkadaşlarıma ve siz okurlarıma teşekkür etmek istiyorum. Geçtiğimiz yıl yazarlık kariyerimde heyecan verici bir yıl oldu ve hepsi sizin sayenizde oldu. Kitaplarıma gösterdiğiniz tüm sevgi için TEŞEKKÜR EDERİM. Bu benim için dünyalara bedel. Bu seriyi yazarken çok eğleniyorum ve umarım siz de okurken eğleniyorsunuzdur!

OceanofPDF.com

JESSICA PETERSON TARAFINDAN DA

CHARLESTON HEAT SERİSİ

Güneyde Buharlı Olan Tek Şey Hava Değil...

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ! [Southern](#)

[Charmer \(Charleston Heat #1\)](#) Southern Player

(Charleston Heat #2)

[Southern Gentleman \(Charleston Heat #3\)](#) İlkbahar 2019'da Çıkıyor!

KRALLARLA KAÇAMAKLAR SERİSİ

Royal. Güllünç derecede ateşli. Tamamen Sınırların Dışında...

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ olarak mevcut!

[Kraliyet Harabesi \(Krallarla Flings](#)

[#1\) Kraliyet Asisi \(Krallarla Flings #2\)](#)

[Kraliyet Haydutu \(Krallarla Flings #3\)](#)

YURTDIŞI EĞİTİM SERİSİ

Yurtdışında Eğitim Çok Daha Seksi Hale Geldi...

Birbiriyle Bağlantılı Bağımsız Seksi Romanslar Serisi Hepsini

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ Okuyun!

[İspanyolca Dersleri \(Yurtdışı Eğitim](#)

[#1\) Yerçekimi Dersleri \(Yurtdışı Eğitim](#)

[#2\)](#)

[Bırakma Dersleri \(Yurtdışı Eğitim #3\) Kaybetme](#)

[Dersleri \(Yurtdışı Eğitim #4\)](#)

YAZAR HAKKINDA

Jessica Peterson, dünyanın dört bir yanındaki favori şehirlerinde geçen ateşli romantizm romanları yazıyor. Bay Darcy, Edward Cullen ve Jamie Frasier ile beslenerek büyüdü ve çok geçmeden kendi bayıltıcı kahramanlarını yazmaya başladı. Sert kahveyi, daha güçlü kadın kahramanları ve sıcak aksanlı kahramanları seviyor.

Charlotte, NC'de kocası Ben ve kokulu Goldendoodle'ı Martha Bean ile birlikte yaşıyor.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.